

Anjou-kori Oklevéltár

XXV.

1341

Készítette:

Sebők Ferenc

Szeged

2005

BEVEZETÉS

I. A kutatási feladat jelentősége, a munka célkitűzése

A magyar középkorkutatás levéltári forrásbázisa az elérhetőség szempontjából meglehetősen kiegyensúlyozatlan képet mutat. Az 1526 előtti időszakból fennmaradt mintegy 300 ezer levéltári egységet képező anyag a korszakon belül aránytalanul oszlik meg, és ehhez hasonlóan fest a kiadottság szintje is. Az Árpádok korából kb. 10 ezer oklevél maradt fenn, amelyek gyakorlatilag mind megjelentek különböző oklevéltárakban (Fejér György: *Codex Diplomaticus*¹, Wenzel Gusztáv: *Árpádkori új okmánytár*², *Hazai oklevéltár*³, *Hazai okmánytár*⁴, különböző családi és tematikus oklevéltárak vonatkozó részei, stb. Ennél lényegesen kedvezőtlenebb helyzetben volt az Anjou-kor forrásainak elérhetősége 1990-ig, ugyanis eddig az időpontig csupán az Anjou-kori okmánytár⁵ című kiadványsorozat kötetei álltak rendelkezésre a fent említett oklevéltárakon kívül. Az Anjou-kori okmánytár kiadása 1920-ban megszakadt (az 1359-es évnél), az ez utáni időszakból már csak elvétve lehetett találkozni kiadott Anjou-kori oklevelekkel. A Zsigmond-kor Mályusz Elemér, Borsa Iván, C. Tóth Norbert⁶ és más kutatók jóvoltából jobb kutatási feltételeket nyújt, mivel az okleveles anyag 1422-ig regeszta formájában elérhetővé vált. 1422 után viszont drámaian romlik a kutatók helyzete, mivel az ezt követő időszakokból származó okleveleket illetően csak esetenként állnak rendelkezésre egyes tematikus kiadványokban publikált oklevelek. Összességében elmondható, hogy rendszeres oklevélkiadás Albert király, I. Ulászló, V.

¹ Georgius Fejér: *Codex diplomaticus Hungariae ecclesiasticus ac civilis*. I—XI. Budae 1829—1844.

² Wenzel Gusztáv: *Árpádkori új okmánytár*. *Codex diplomaticus Arpadianus continuatus*. I—XII. Pest—Bp. 1860—1874. Reprint: Pápa. 2001—2003.

³ *Hazai oklevéltár 1234—1536*. Bp. 1879.

⁴ *Hazai okmánytár*. *Codex diplomaticus patrius* I—VIII. Győr—Bp. 1865—1891. Reprint: Pápa. 2004.

⁵ Nagy Imre—Tasnádi Nagy Gyula: *Anjou-kori Okmánytár*. *Codex diplomaticus Hungaricus Andegavensis*. I—VII. Bp. 1878—1920.

⁶ *Zsigmondkori oklevéltár*. I. (1387—1399) Összeáll.: Mályusz Elemér. Bp. 1951.; II/1. (1400—1406) Bp. 1956.; II/2. (1407—1410) Bp. 1958.; III. (1411—1412) Mályusz Elemér kéziratát kiegészítette és szerkesztette:

László, I. Mátyás, II. Ulászló és II. Lajos korából egyáltalán nem áll rendelkezésre, pedig ezen királyok korából tízezzrel maradtak fenn oklevelek, amelyek csak fáradságos és speciális felkészültséget igénylő kutatás révén használhatók fel a történettudomány számára. Ezen a téren tehát még bőven van tennivaló, és az ide irányuló jövőbeli kutatások alapvetően módosíthatják az eddig elfogadott álláspontot a vegyesházi királyok koráról.

A helyzet az Anjou-kort illetően megváltozni látszik az elmúlt 15 esztendőben. Az 1301—1387 közötti időszakból több tízezer oklevél maradt fenn, ennek elenyésző része volt elérhető kiadott formában az Anjou-kori okmánytár és különböző tematikus oklevéltárak köteteiben, in extenso kiadott, illetve regesztá formájában. 1990-ben indult útjára egy új kiadványsorozat, az Anjou-kori oklevéltár⁷, amely azt a célt tűzte maga elé, hogy a korszak teljes magyar vonatkozású okleveles anyagát elérhetővé tegye regeszták formájában. A regeszták magyar nyelven készült oklevélkivonatai tartalmazzák az eredeti oklevél által közölt összes lényeges információt, továbbá a személy- és helyneveket betűhív formában. Ezáltal a korszak iránt érdeklődő összes kutató, tanár, diák, de még a laikus olvasó is könnyen kezelhető, az oktatásban is jól felhasználható segédeszközt kap kézhez, amelynek segítségével könnyen eligazodhat a korszak történetében. Minden kötet részletes mutatót tartalmaz, ami tovább könnyíti azok kezelését. A távlati tervek között szerepel az anyag digitalizált formában való elérhetővé tétele, ami tovább szélesíti a felhasználási lehetőségeket.

A jelenleg is folyó forráspublikációs tevékenység ma ott tart, hogy az eddig megjelent 19 kötet, valamint a részben nyomdai előkészítés, részben szerkesztési munka stádiumában lévő kötetek révén belátható időn belül teljessé válik az I. Károly uralkodására eső időszak okleveles anyagának kiadása.

Borsa Iván. Bp. 1993.; IV. (1413—1414) Bp. 1994.; V. (1415—1416) Bp. 1998.; VI. (1417—1418) Bp. 1999.; VII. (1419—1420) Bp. 2001.; Borsa Iván—C. Tóth Norbert: VIII. (1421) Bp. 2003.; IX. (1422) Bp. 2004.

⁷ Anjou-kori oklevéltár. Documenta res Hungaricas tempore regum Andegavensium illustrantia. Szerk.: Almási Tibor, Blazovich László, Géczy Lajos, Kőfalvi Tamás, Kristó Gyula, Makk Ferenc, Piti Ferenc. I—XIV., XVII., XIX--XX., XXIII—XXIV. Szeged—Bp. 1990--.

Az Anjou-kor második részére vonatkozóan a kutatások ugyan még nem indultak meg, de megfelelő személyi és anyagi feltételek megléte esetén a sorozat befejezése 15 éven belül reálisnak tűnik. A sorozat egészének megjelenése a magyar történettudomány eddig páratlan eredménye lenne, mivel ennek segítségével egy dinasztia magyarországi uralkodásának története teljes egészében kiadott források alapján válna megismerhetővé. Megvalósulhatna az a követelmény, hogy a kutatók következtetéseiket a korról kapcsolatos források teljességének birtokában vonják le.

II. A feldolgozás főbb elvei és technikája

Az általam vállalt kutatás arra irányult, hogy a fent vázolt nagy ívű kutatási programhoz egy kötet, a későbbiekben a sorozat XXV. kötetét alkotó 1341. év anyagának felkutatásával és sajtó alá rendezésével járuljak hozzá. Az előzetes felmérés szerint, amely az Országos Levéltár mutatója, illetve CD-n elérhető adatbázisa⁸ alapján készült, 776 oklevél maradt fenn a kérdéses évből. Céлом az volt, hogy az eredetiben, vagy másolatban fennmaradt, illetve említésből ismert magyar vonatkozású oklevelek regesztáit elkészítsem. Ezzel párhuzamosan végeztem a könyvészeti kutatómunkát a regeszták apparátusának elkészítése céljából, azaz a sorozat gyakorlatának megfelelően minden esetben feltüntettem, hogy az illető oklevél megjelent-e már kiadásban, készült-e róla regeszta, fordítás, esetleg facsimile, stb. E munka fontos részét képezte azon oklevelek felkutatása, amelyek eredetije nem maradt fenn, tehát csak korábbi szakirodalmi utalásokból, kiadásokból, regesztákból ismeretesek. Szerepel dolgozatomban olyan oklevél is, amely valójában nem 1341-ben kelt, de az oklevéladó tévedésből ezt az évet tüntette föl. A regeszta sorszám nélkül, kisebb betűmérettel került a kéziratba. E mellett feltüntettem azokat a csak kiadás, illetve regeszta

⁸ Magyar Országos Levéltár. Királyi Könyvek, Mohács előtti oklevelek. CD. Készítették: Ráczy György—Németh István—Vissi Zsuzsanna—Trostovszky Gabriella. Bp. 1999.

alapján ismeretes okleveleket is, amelyeket későbbi közzétevőjük tévesen más év alatt jelentetett meg, de valójában az 1341-es év termékei. Nem szerepelnek a dolgozatban azok az oklevelek, amelyek az Országos Levéltár említett mutatója ugyan 1341-ben keletkezett iratként tüntet föl, azonban a diploma behatóbb vizsgálata alapján egyértelművé vált, hogy más évből származnak. Utóbbiakról, valamint az 1341-es, de téves napi keltezéssel ellátott oklevelekről listát készítettem (ennek közlését a dolgozatban fölöslegesnek tartottam, hiszen maga a regeszták szövege kellő eligazítást ad ebben a kérdésben), amit eljuttatok az Országos Levéltárba a mutató pontosítása érdekében. Nem tűnik haszontalannak azonban azon oklevelek listáját közölni, amelyek a mutató szerint 1341-esek, de valójában más évből származnak, mivel e táblázat segítheti az Anjou-kori oklevéltár későbbi köteteinek készítőit az általuk átvizsgálendő oklevelek listájának összeállításában.

MOL szerinti datálás, kiadó, jelleg	Korrigált évszám, kiadó	Jelzet
1341. jan. 25. I. Károly király (E.)	1342.	DI. 51 159
1341. máj. 8. Bebek István országbíró	1361.	DI. 24 675
1341. máj. 10. Vasvári kápt. (E.)	1331.	DI. 100 484
1341. jún. 4. Druget Vilmos nádor	1329. Nyitrai kápt.	DI. 75 525
1341. jún. 29. körül. Budai kápt. (E.)	1441.	Df. 247 881
1341. szept. 29. Turóci konv. (Á.)	1321.	Df. 268 751
1341. okt. 6. Székesfehérvári kápt. (Á.)	1361.	DI. 86 623
1341. nov. 19. I. Lajos király (Á.)	1351.	Df. 219 466
1341. dec. 9. Egri kápt. (Á.)	1351.	Df. 219 466
1341. dec. 31. Leleszi konv. (Tá.)	1361.	Df. 251 756

Dolgozatom elvben tehát az 1341-es év teljes okleveles anyagát tartalmazza regeszták formájában. Mivel a MOL adatbázisa olyan jellegű hibát is tartalmazhat, hogy 1341-es oklevelet soroltak be más évhez, nem zárható ki, hogy később még fény derülhet ilyen oklevelek meglétére, amelyek majd az I. Károly király korából származó oklevelek pótkötetében kaphatnak helyet. Ezek száma azonban az elkészült regesztákéhoz képest csupán néhány százaléknyi lehet.

A regeszták magyar nyelven készültek, a korábbi kötetek során kialakult gyakorlatnak megfelelően minden esetben megtartottam a helynevek, illetve az úgynevezett vulgáris nevek eredeti írásmódját, továbbá bizonyos latin kifejezéseket (rokonsági viszonyok, dátumok, egyes speciális kifejezések, stb.).

Az oklevelek hátlapjáról származó érdemi információkat minden esetben közlöm a regeszta apparátusában, ha ilyen megjegyzés nem szerepel, akkor az eredeti sem tartalmazott feljegyzést, vagy utólag nem volt megállapítható. Dolgozatomban azért nem közlök rövidítésjegyzéket, mert a már elkészült kötetekben alkalmazott rövidítésekhez minden esetben ragaszkodtam, így a rövidítések feloldásához ezek nyújthatnak segítséget. Ez alól kivételt az általam először alkalmazott néhány rövidítés képez, amelyekről közlök jegyzéket. A kézirat elkészítéséhez hasznos tanácsaival és segítő észrevételeivel Almási Tibor kollégám járult hozzá, akinek áldozatos munkájáért itt mondok köszönetet.

III. A feldolgozás főbb eredményei

Az elkészült munka 871 regesztát tartalmaz, ebből 379 oklevél most kerül először közzétételre.

Az elért eredményeket maga kézirat testesíti meg, ennek alapján minden eddiginél alaposabb ismeretekkel rendelkezünk az 1341-es év történetéről, gyakorlatilag a teljes anyag alapján, újabb oklevelek előkerülésére ugyanis minimális az esély. Az oklevelek alapján

nyomon követhető például a nádor vidéki bíraskodási tevékenysége. Tanúi lehetünk az első magyarországi pallosjog adományozásnak, az ítélkezés egységesítésére irányuló királyi tevékenységnek, stb., nem beszélve az eddig ismeretlen genealógiai, archontológiai, történeti földrajzi, stb. adatokról. Az eredmények természetesen nem önmagukban értékesek, hanem oly módon, hogy a már megjelent kötetek adatsoraival összevetve társadalmi, politikai, jogi, gazdasági folyamatok jobb megismeréséhez segíthetik hozzá a kutatókat.

Mindezek felhasználása nem szorítkozik a mai Magyarországra, hanem a kötetek (az 1341-es évi is) a környező országok magyar, vagy nyelven is értő kutatóinak munkáját is megkönnyítik.

A hamarosan megjelenő (és a jelen dolgozattól eltérően mutatót is tartalmazó) kötet segítségével tovább lehet finomítani Engel Pál kitűnő archontológiai adattárát⁹, aminek egyéként jó hasznát vettem a munka során, de rájöttem, hogy még sok adattal lehet árnyalni az ott szereplő adatsorokat. Ha korábban említett kutatási célok megvalósulnak, a közeli jövőben teljessé válik az I. Károly király uralkodási időszakát lefedő sorozat, és az e kort vizsgáló kutatók számára nagyságrendekkel könnyebbé válik a kutatómunka. 1342-vel pedig megkezdődik a Nagy Lajos korról kapcsolatos forráspublikációs tevékenység, ami jelentős távlatokat nyit a magyar középkorkutatás számára.

IV. Az értekezés témaköréből megjelent publikációk

- Anjou-kori oklevéltár XXV. (1341) Szeged—Budapest 2004. (sajtó alatt).
- The Itinerary of King Charles I in 1341. *Chronica*. 2003. 58—64.
- I. Károly tartózkodási helyei 1341-ben. *Acta Universitatis Szegediensis. Acta Historica*. Tomus CXIX. Szeged. 2004. 57—63.

⁹ Engel Pál: Magyarország világi archontológiája 1301—1457. Bp. 1996.

Rövidítések jegyzéke

AIR. = Arhiva Istorică a României. Serie Nouă. București. 2004--.

Bp.-i Szle. = Budapesti Szemle. 1857—1869., 1873—1944.

A többi rövidítést az Anjou-kori Oklevéltár sorozat eddig megjelent kötetei tartalmazzák.

1. 1341. jan. 1. Gömör falu

Batiz fia Miklós fiai: Jakab és János, Vilmos nádor Gömör m.-i alispánjai és az odavaló 4 szb. színe e. személyesen megjelenve egyik részről Gumur-i Gromoth (dict.) Henchlinus, másik részről Saloch fia István Figey-i nemes, István előadja: jobbágyainak kaszálója mellett levő 6 ekealjnyi kaszálóját a Calsa folyó körül É felől az említett Henchlinus-nak és általa fiainak odaadja 8 évre szénakaszálásra 3 M.-ért és 1 fertóért. A 8 év elteltével az említett Henchlinus v. fiai a kaszáló szénáját elfogadva, magát a kaszálót Istvánnak v. fiainak az említett M.-k nélkül egyszerűen visszaadják. István v. fiai a megjelölt időpontig Henchlinus és fiai iránt szavatosságot vállalnak, és ha azt nem teljesítik, Henchlinus elszenvedett kára fejében az említett István és jobbágyai bárhol levő dolgait per nélkül lefoglaltathatja Gömör m. bírása emberével. D. in villa Gumur, in die Strennarum, a. d. 1341.

Á.: Gömör m., 1363. márc. 21. Dl. 85 344/a. (Sztáray cs. lt. 120.)

K.: --

2. 1341. jan. 2.

Az egri egyház kápt.-ja e. megjelenve Piskharkos-i György fia Pouch mr., Zakalya-i várnagy a maga és fiai: András és Péter, valamint atyafia (cognatus), Zenthandras-i Aproud (dict.) István nevében bemutatta Erzsébet királyné (H) 1325. jún. 20-i privilégiumát a Komárom m.-i Mooch királynéi föld adományozásáról. Kérésére a kápt. az oklevelet átírja, és nyílt oklevélben újra kiadja. D. f. III. prox. p. diem Strennarum, a. d. 1341.

E.: Dl. 856. (NRA. 938. 3.) A hártján kerek hátlapi pecsét nyoma.

K.: --. (Az átírt oklevelet l. Anjou-oklt. IX. 266. szám.)

3. (1341. jan. 3. e.)

I. Károly király utasítja a kalocsai kápt.-t, hogy küldje ki hites emberét, akinek tanúságtétele mellett a királyi ember eltiltja az illetékteleneket Tuteus mr.-nek az oklevélben részletezett birtokai használatától.

Eml.: a 9. számú oklevélben.

K.: --

4. 1341. jan. 3.

[I.] Károly király (H) tudatja az egrí kápt.-nal: Druget Vilmos nádornak, a kunok bírójának közléséből olyan értesülést szerzett, miszerint Zakalya-i (dict.) Bayur-i Péter fia Beke, midőn ő Fülöp nádor Zakalya-i várnagya volt, és Fülöp nádor kérésére sor került Bayur birtok hj.-ra, továbbá Beke részére történő iktatására, ő az akkor még a királyi várhoz tartozó birtok nagy részét Bayur birtokhoz csatolta. A határjeleket nem régi helyükön, hanem akarata szerint a Zakalya várhoz – amit nem kapott meg -- tartozó birtokok határai között állította fel Fülöp nádor tudta nélkül. Clengbeerg birtok pedig, amelyet Beke állítása szerint Vilmos nádor vett el tőle, sem Fülöp nádor, sem az említett vár Beke általi tartása és visszaadása, sem Vilmos nádor idejében nem volt Beke birtoka. Beke az utóbbi napokban, perfüggés idején, királyi ember és valamilyen [hiteles] hely tanúságtétele mellett mind Bayur birtok felől, mind a nádor Zakalya várához tartozó birtokai felől új határokat emelt a nádor embereinek tiltása ellenére, továbbá Clengbeerg birtokot [1340.] okt. 17-én (f. III. prox. an. fe. B. Luce ev. iam preteritum) lerombolta, a javakat elhurcolta és embereket ejtett foglyul. A király megparancsolja, hogy a kápt. küldje ki tanúságtételre alkalmas emberét, aki Laad fia István, v. Kemey-i Miklós fia Lőrinc királyi ember társaságában tudja meg az igazságot, majd erről a királynak tegyen írásos jelentést. D. in Wysegrad, f. III. prox. p. diem Strennarum, a. d. 1341.

Á.: a 45. számú oklevélben.

K.: --

5. 1341. jan. 4. Visegrád

[I.] Károly király 1341. jan. 4-én (f. V. prox. an. fe. Epiph. d., a. eiusdem 1341.) Visegrádon (in Wysegrad) kelt oklevele szerint Werek-i Illés fia Konrád fia Tamás személyesen eléje járulva a Nógrád m.-i Harkyan birtokban levő részét, amelyet testvérével, Miklóssal örökség jogán bír, és amelynek terhét magára vállalta (cuius onus et agravamen in hoc in se assumpsisset), a király színe e. megfizetett, budai M.-val számolt 5 M. bécsi széles dénárért márc. 14-től (a die medii Quadr. tunc venturo) 5 évre elzálogította Leonard fia

néhai Domokos c. fia Domokosnak és leányainak az iratban részletezett feltételek mellett, akiket nagybátyjuk (avunculus), Sándor fia János mr. Ryuche-i várnagy képviselt.

Tá.: 1. Bebek Detre nádor, 1398. jún. 9. Dl. 8386. (NRA. 1776. 1.) Hiányos és nehezen olvasható.

2. Bebek Detre nádor, 1398. nov. 4. Dl. 4582. (NRA. 392. 7.)

K.: --

6. 1341. jan. 4. Visegrád

[I.] Károly király (H) értesíti a vasvári egyház kápt.-ját, hogy eléje járult Kuchk-i Sándor fia György mr., és apja, Sándor mr. hű szolgálataira hivatkozva kérte, hogy a király [adja] neki vissza a Győr m.-i, privilégium révén néhai apjának adományozott Nogeck birtokot, amely királyi udvarnokokhoz, várnépekhez és más conditionarius-okhoz tartozik. A király megparancsolja, hogy a kápt. Telekus-i Márk fia János v. Ech-i Gogan mr. királyi ember társaságában küldje ki tanúságtételre hites emberét Nogeck birtokra és tartozékaira, hívja össze a szomszédokat, és azon határok között, amelyek között a királyi conditionarius-ok birtokolták, tartozékaival együtt Sándor fia György mr.-nek iktassa örök birtoklásra, az esetleges ellentmondókat pedig alkalmas időpontra idézze a királyi személyes jelenlét elé. A király minderről írásos jelentést kér. D. in Wysegrad, in oct. S. Innocentum, a. d. 1341.

Á.: a 71. számú oklevélben.

K.: HO. I. 180. (121. szám).

R.: Bgl. IV. 318. (497. szám) (német nyelvű).

7. 1341. jan. 5.

A budai kápt. jelenti [I.] Károly királynak (H), hogy Pál országbíró itt átírt 1340. dec. 14-i parancslevele értelmében Gezthei-i Balázs királyi ember társaságában kiküldte tanúságtételre hites emberét, Péter mr. kanonokot, akik visszatérve elmondták, hogy Salamon, Dénes és Lampert fiait megidéztek (vocassent), és jelenlétükben [1340.] dec. 31-én kiszálltak az Esztergom m.-i birtokrészek iktatására. Először Bozteh birtokra mentek, ahol László fia Péter és János fia László a Bozteh birtokban levő részüket, majd Garmath birtokban levő részüket, Scenthmartunmania (Scenthmortunmania) birtok egészét, majd a Pest m.-i

Sydoeghaza birtokban levő részüket Salamon, Dénes és Lampert fiainak iktatták régi határaik között, összes haszonvételeikkel és tartozékaikkal, ellentmondó nélkül, örök birtoklásra, amit utóbbiak el is fogadtak. Ezután a szintén Pest m.-i Apateluke birtokra mentek, amelyet László fia Péter és János fia László korábban a néhai Egri Miklós fia Jakab mr. budai polgárnak zálogosítottak el 30 M.-ért, és amint azt az országbíró gyűrűspecsjével megpecsételt oklevele tanúsította, ugyanezért az összegért vissza is váltottak. A birtokot Salamon, Dénes és Lampert fiainak akarták iktatni, de mivel ők azt állították, hogy a birtokot a királyné tartja elfoglalva, ezért László fia Péter és János fia László vállalták, hogy azt a királynétól megváltják, és nekik iktatják, ha erre nem képesek, azzal egyenértékű birtokot kötelesek adni, és ha ezt nem teszik, párbajban vesztesként marasztaltassanak el. Ezután a Fejér m.-i Sorvul (Soruul) birtokra mentek, és azt az országbíró megegyezést tartalmazó oklevelének megfelelően Salamon, Dénes és Lampert fiainak akarták iktatni, de Salamon fiai azt mondták: mivel Péter és László Soruul birtok első ízben történő iktatásakor nem tudták azt nekik iktatni (statuere non potuissent), ezért most megfelelő iktatásként nem akarták elfogadni. Ezért annak megítélését, hogy ez az iktatás érvényesnek tekinthető-e, v. nem, a jelen oklevél országbírónak történő bemutatása időpontjára halasztották. Ezután kiszálltak az Esztergom m.-i Eghazaskapa birtokra, de mivel László fia Péter és János fia László még nem tudták azt visszaszerezni Kemei-i Miklóstól, ezért helyette az Wyuar m.-i Hyduege (Heduege) birtokukat iktatták összes haszonvételeivel és tartozékaival Salamon, Dénes és Lampert fiainak, akik azt elfogadták. Mivel az országbíró megegyezést tartalmazó oklevelében foglalt többi birtokrészről Salamon, Dénes és Lampert fiai azt állították, hogy azok ténylegesen a kezükön vannak, ezért nem tartották szükségesnek, hogy László fia Péter és János fia László azokat nekik iktassák, így őket, továbbá örökösüket e felől örökre és visszavonhatatlanul nyugtatják és feloldozzák azzal a kiegészítéssel, hogy ezek miatt egyik fél sem követelhet a másiktól semmit, sem bíróság e., sem azon kívül. D. in vig. Epyph. d., a. eiusdem 1341.

E.: 1. Dl. 3340. (NRA. 579. 15.) A hártján természetes színű, mandorla alakú zárópecsét apró töredéke.

2. Dl. 101. 846. (Batthyány cs. lt. Senioratus. Gaiger 4.) Hátoldalán azonos kéz írásával rövid tartalmi összefoglaló, a hártján természetes színű, mandorla alakú zárópecsét apró töredéke. (Az eltérő névalakokat zárójelben adjuk.)

Eml.: a 675. számú oklevélben.

K.: --

R.: Károly, Fejér vm. V. 428. (E. 2. alapján) (máj. 26-i keltezéssel); Pest m. 49—50. (261. szám) (E. 1. alapján); Bakács, Pest megye 162—163. (42. szám) (E. 1—2. és Pest m. alapján); Horváth, Galgamente 38. (27. szám) (E. 1—2. alapján).

8. 1341. jan. 6.

Geruasius [fia] Péter pápai követ és tizedszedő a. d. 1341., in die Epiph. d. Radulph váci püspöktől – János, a váci egyház prépostja révén – megkapta azt a pénzt, amelyet Berengár [fia] Jakab a Szentszék nevében szedett be Mo.-on.

E.: --

K.: Vat. I. 420. (Geruasius fia Péter egyes szám 1. személyben íródott tizedjegyzéke alapján. Vatikáni Lt. Collect. 180. f. 68a—69b.)

9. 1341. jan. 6.

A kalocsai egyház kápt.-ja jelenti [I.] Károly királynak (H), hogy korábbi nyílt oklevelének (l. 3. szám) megfelelően Sceche-i Pos fia István társaságában, akit [1340.] nov. 26-tól febr. 20-ig (ad Carnisprivium prox. nunc venturum) Tuteus mr. Lewa-i várnagyhoz és Bars m.-i c.-hez küldött concessit birtokok ügyeiben való tiltásra, idézésre és vizsgálatra, ^{átérve} kiküldte tanúságtételre hites emberét, Benedek mr. al-olvasókanonokot (sublector), akik visszatérve elmondták, jan. 3-án (f. IV. prox. p. diem Strennarum nunc prox. preterita) Henrik fia Péter mr. nemes összes jobbágyát, kiváltképpen Dauth-i jobbágyait, Juthe-i János dcákot (litteratus) és a hozzá tartozókat, valamint a [székes-]fehérvári egyház kápt.-ja Ecl-i jobbágyait eltiltották Tuteus mr. Thoti-ban levő zálogbirtokrésze használatától, ugyanezen János dcákot, a [székes-]fehérvári kápt. jobbágyait és a Sceremlei hospes-eket eltiltották Tuteus mr. Magyare, Bothmonustura, Pongarach és Wayas birtokainak használatától. D. in die Epyph. d., a. eiusdem 1341.

E.: Dl. 87 117. (Esterházy cs. hercegi lt. 32. B. 63.) Hátoldalán egykorú kéz írásával tartalmi összefoglaló, a papíron természetes színű, mandorla alakú zárópecsét töredéke és egy további vörös színű, kerek, sérült zárópecsét.

K.: --

R.: Udvardy, Kalocsa 118. (49. szám).

10. 1341. jan. 7.

Antiochia-i András, a jeruzsálemi Szt. Sír-rend Mo.-i és Sclauonia-i, és a Glogonca-i Boldogságos Szűz-egyház konv.-jének prépostja e. Ludbreg-i Péter fia Miklós mr. bemutatta Benematus András, a Szt. Sír-rend generalis vicarius-a, Palude-i Péter és a rend kápt.-ja 1334. szept. 28-án Perugia-ban (Perusii) kiadott nyílt oklevelét a lakatlan Kalc föld részére és általa örököseinek történő adományozásáról az oklevélben részletezett feltételek mellett, és kérte annak átírását. Továbbá Galica-i Miklós, István, Posega-i János, Arboa-i Róbert, Firenzei Simon, Zágrábi János, csehországi (de Bohemia) János, Boroča-i János és Mátyás testvérek tanácsára és beleegyezésével ugyanezen Miklós mr.-nek és általa örököseinek adja örök birtoklásra Péter és Pál predium-ait is összes haszonvételeikkel és tartozékaikkal, úgymint a Boldogságos Szűz-kápolna, szántóföldek, erdők, kaszálók, malom, stb., mivel ezek hűtlenek lettek, és az egyháznak járó kötelezettségeiket nem teljesítették, ill. földjeiket pusztán hagyták, míg Miklós mr. a Kalc-i Boldogságos Szűz-egyházat saját költségén felújította, és az elhagyott földeket benépesítette. Mindezek megerősítésére a prépost és a konv. pecsétjükkel ellátott oklevelet adnak ki. D. et actum domin. die prox. p. fe. Epiph. d., a. eiusdem 1341.

E.: Dl. 101 667. (Batthyány cs. lt. Maioratus. Ludbregl. 17. 3. A.) A hártován zöld zsinóron zöld színű függőpecsét töredéke, a vörös zsinóron függött másik pecsét elveszett.

K.: --

R.: Kurecskó—Stossek, Capitulum I. 122. (46. szám) (1341. jan. 8-i kelettel). (Az átírt oklevelet l. uo. 121. 41. szám, 1334. szeptemberi kelettel.)

11. 1341. jan. 7. Visegrád

Mihály mr. pozsonyi prépost a kápt. egyetértésével és tanácsából – noha korábban kiskorúsága miatt a kánoni szabályokkal ellentétesen hozott döntéseket --, azokat visszavonja, és elrendeli, hogy a kanonokságról és a prebenda-król üresedés esetén a kápt. egyetértésével döntsön. Megparancsolja Tamás pozsonyi kanonoknak, általános vicarius-ának, hogy üresedés esetén nevelőjét, Zala-i Miklóst a testvérekkel együtt fogadja be, a karban helyel és stallum-mal lássa el, és teljes kanonoki jogkörrel ruházza fel, bárki is mondana ellent. D. in Wissegrad, in crastino Epiph. d., a. eiusdem d. 1341.

Á.: Henrik, a skótok bécsi Szt. Mária-egyházának bencés apátja, 1342. márc. 14. SNA.
Pozsonyi kápt. m. lt. F. 9. 192. (Df. 273 019.)
K.: Str. III. 440. (600. szám).

12. 1341. jan. 7.

János prépost és a várad-előhegyi Szt. István első vértanú-egyház konv.-je e. megjelenve egyik részről Redey-i Chalk fia Simon fia Magyar (dict.) Dénes mr. nemes, másik részről a Szatmár m.-i Pauli-i András fia László c., utóbbi elmondja, hogy az őt öröklés jogán megillető Szatmár m.-i Pauli birtokát, amely Erebye fia Egyed hasonlóképpen Pauli, Popus és Dobus nevű birtokai között fekszik, régi határai között, amelyek között elődei és ő mostanáig birtokolták, összes haszonvételeivel és tartozékaival 38 M. garasért eladja Dénes mr.-nek. Ennek megerősítésére és a felck kérésére a prépost és a konv. függőpecsétjével ellátott privilegiális oklevelet adnak ki. D. domin. [die] prox. p. fe. Epiph. d., a. eiusdem 1341. A.

E.: Dl. 3348. (NRA. 556. 22.) Alul chirographált hártya, lila-sárga-vörös zsinóron természetes színű pecsétfészekben sötét színű, kerek függőpecsét töredéke.

K.: --

13. (1341. jan. 7.—szept. 25. között)

Az egri kápt. oklevele szerint László fia Péter és János fia László megfizettek perbeli ellenfeleiknek 300 M.-t.

Eml.: a 675. számú oklevélben.

K.: AO. IV. 135—142. (98. szám).

14. (1341. jan. 8. e.)

Druget Vilmos nádor elrendeli, hogy a somogyi konv. a nádori ember társaságában küldje ki tanúságtételre hites emberét, akik Joachynus ~ Joachinus fia István mr. v. ügyvédje jelenlétében jan. 8-án (in oct. Strennarum prox. preteritis) szálljanak ki Fyad, Hassagh és Obar birtokokra, és jöjjön oda Vgal-i Pál mr. is kizárólag saját maga lóháton, eskü letétele nélkül

szóban mondja el a határokat, v. távollétében testvére tegye ezt, járjon el a fent említett módon, majd iktassák azokat Iwanka c. fiainak. A nádor jan. 15-re (ad oct. diem dict. oct.) írásos jelentést kér a somogyi konv.-tól.

Eml.: a 80. számú oklevélben.

K.: --

15. (1341. jan. 8. e.)

Tamás erdélyi vajda, szolnoki c és tárnokmr. oklevele szerint nyitrai kápt. tartozik kiküldeni hites emberét tanúságtételre Zengen birtok felméréséhez.

Eml.: a 30. számú oklevélben.

K.: AO. IV. 69—70. (52. szám).

16. 1341. jan. 8.

A váci kápt. 1341. jan. 8-i (in oct. diei Strennarum, a. d. 1341.) oklevele Pál fia János Keer birtokban levő birtokrészének elzálogosításáról.

Tá.: 1. Garai Miklós nádor, 1406. febr. 17. Dl. 69 337. (Kubinyi cs. lt. 158.)

2. Garai Miklós nádor, 1409. nov. 14. Dl. 72 995. (Darvas cs. lt. 21.)

3. Tá. 2 > Zsigmond király, 1411. máj. 27. Dl. 69 360. (Kubinyi cs. lt. 180.)

K.: --. (Zsigmond király 1411. évi oklevelét l. ZsO. III. 493. szám.)

17. (1341. jan. 8.—júl. 20. között)

Pál országbíró oklevele szerint Senk-i András és fia, István a közöttük és Bors fia Miklós között jan. 8-án Senk birtok ügyében létrejött megállapodás békebírságát megfizették.

Eml.: a 496. számú oklevélben.

K.: Sopron vm. I. 165—166. (133. szám).

18. 1341. jan. 9. Zágráb

Demeter zágrábi főesp. hírül adja, hogy a Glavnicha ~ Glavnicha-i nemesek a közülük való Munduk (dict.) Benedek fia János c.-t a Glavnicha-i Szt. Háromság-egyház patronatus-a miatt keletkezett perben [1340.] dec. 26-ra (ad f. III. an. fe. B. Thome ap. prox. preteritam) színe elé idézték. A határnapon János c. meg is jelent, a zágrábi kápt. megbízólevelével Gergely fia Tamás, Jakab fia Ádám és János fia Péter ellenében, akik a maguk és Mortunus fia Márk, Kordus (dict.) Miklós, Gergely fiai: Paznan és István, Demeter fia Simon, Wlk fia Péter, Miklós fia Kuren, Sándor fia András, Dedigh (dict.) Ivan, Iwanka fia Dragiza, György fia Henceth, Boriych fia Berizlao, Brokun fia Mortunus, Blask fia János, Jakab fia Odolen, Iwank és Jazeuech-i Fábián, János fia Iwan, Jakab fia György és ezek egész nemzetsége képviselőjében jelentek meg, kivéve Vencezlaus fia Jakabot és Mihály fia Pált, akik az említett Jánost nem idézték meg. A felek a pert közös akarattal [1341.] jan. 13-ra (ad oct. Epiph. d. nunc venturas) halasztották, hacsak ki nem egyeznek közben egymással. Ezután a felek újra megjelentek a főesp. színe e., és Munduk (dict.) Benedek fia János c. a nemesekkel szemben elismerte, hogy az említett Szt. Háromság-egyház patronatus-a az említett nemeseket illeti, mert az ő őseik alapították. János c. jogigényéről lemondott, és ha ő v. örökösei az ügyben pert indítanak, patvarkodásban marasztaltassanak el. Ennek megerősítésére függőpecsétjével ellátott oklevelet ad ki. D. Zagrabie, in domo habitationis nostre, f. III. prox. p. fe. Epiph. d., a. eiusdem 1341.

Á.: Geréb Mátyás dalmát bán, 1484. jan. AH. Diplomata latina. 4. 5. (Df. 230 376.)

K.: Smič. X. 593—594. (420. szám).

R.: Bónis--Balogh 105. (960. szám) (K. alapján).

19. 1341. jan. 10.

A somogyvári Szt. Egyed-monostor konv.-je jelenti Drugeth Vilmos nádornak, a kunok bírójának, hogy bírói oklevelének megfelelően Anduch-i László fia Péter nádori ember társaságában kiküldte tanúságtételre hites emberét, Pál mr. prothonotarius-t [!] [э: notarius-t] Wgal-i Pál mr., az országbíró ítélőmr.-e (prothonotarius) és testvérei (fratres uterini), Jakab, Miklós és István Fyad és Hassag birtokainak Thatamer [székes-]fehérvári prépost Vodey ~ Vode birtokától való jan. 8-án (in oct. Strennarum) esedékes elváltására, akik visszatérve elmondták: az említett napon kiszálltak a birtokokra, és a szomszédokat összehívták, Pál mr. nevében Balázs deák (litteratus), testvérei, Jakab, Miklós és István pedig személyesen

megjelentek. A prépostot képviselő Vode-i Iwanka c.-t és a prépost jobbágyait, valamint a király Ker falujának jobbágyait nyíllal, dárdával és más fegyverekkel felszerelve egy nagy tűz körül állva találtak. Az erdőt tartalmazó földrészt 1 ekealjnyinak, v. valamivel többnek találták, amennyire szemmértékkel fel lehetett mérni, és azt Wgal-i Iwanka c. fiai Fyad és Hassag birtokaihoz tartozónak ítélték. Hj.: régi árok, új szőlőültetvények. Amikor a földrészt a határjelek felállítását és Wode birtoktól való elválasztását követően Wgal-i Iwanka c. fiainak akarták iktatni, Iwanka c. (a prépost képviselője) az erdős földrészt a [székes-]fehérvári kápt. és prépost tulajdonának mondta, míg Wgal-i Iwanka c. fiai azt állították, hogy az Fyad és Hassag birtokukhoz tartozik, mire mind a prépost, mind a király Ker-i népei Pál mr. ügyvédjét és testvéreit illetlen szavakkal foglalták le, fegyvertelen jobbágyaik közül pedig, akik ásókkal és kapákkal jöttek a határjelek felállítására, egyeseket levetkőztettek, másokat megvertek, és így őket az említett földrésztől megfutamtították. D. 3. die oct. predictarum, a. d. 1341.

E.: Dl. 3362. (Eccl. 39. 34.) Vízfoltos. Hátoldalán egykorú és 18. sz.-i kéz írásával tartalmi összefoglaló, a hátyán természetes színű, kerek zárópecsét apró töredéke.

K.: AO. IV. 68—69. (51. szám). (Druget Vilmos nádor említett oklevelét l. Anjou-oklt. XXIX. 699. szám.)

R.: Borsa I., Somogy m. lt. Évk. 1997. 28—29. (163. szám).

20. 1341. jan. 10. Visegrád

Drugeter Vilmos nádor, a kunok bírása hírére adja, hogy mivel korábbi bírói oklevelének megfelelően Wgal-i Iwanka c. fiai: Pál, Jakab, Miklós és István mr.-ek, felperesek egyik részről, valamint János, a [székes-]fehérvári egyház örkanonokja, alperes másik részről összes azon okleveleiket, amelyeket a néhai Bothond fia János Bykach, más néven Farkberen birtoka ügyében állítottak ki, és amelyeket e János örökösei átadtak az említett Wgal-i Pál mr.-nek, [1341.] jan. 1-én (in die Strennarum) egymással szemben tartoztak bemutatni, a határnapon János, a [székes-]fehérvári egyház örkanonokja nevében a kápt. megbízólevelével Weyteh fia János, Iwanka c. fiai nevében pedig Pál országbíró megbízólevelével Demeter mr. deák (litteratus) jelent meg, aki bemutatta a [székes]fehérvári kápt. 1293. évi privilégiumát. E szerint Seregeles-i Agsa fia András a maga és fia, Olywanch nevében megjelent a [székes-]fehérvári kápt. e., és 16 ekealja földet a Belyegh nevű 6 ekealja kiterjedésű erdővel Kondoch-tól és fiától, Wochov-tól Tyta föld és Bothond fia János c. földje

között Somogy m.-ben 8 M.-ért örökre eladta János c.-nek a [székes-]fehérvári egyház jogának sérelme nélkül. János örkanonok ügyvédje, Weyteh fia János ennek tudatában elismerte, hogy az említett föld és erdő nem tartozik János örkanonokhoz. D. in Wysegrad, 10. die termini prenotati, a. d. 1341.

E.: Dl. 99 990. (Batthyány cs. lt. Acta Ant. Miscellanea. Ugali. 3. 2. 101.) A hártván természetes színű kerek hátlapú pecsét töredéke.

K.: --

21. (1341. jan. 11. e.)

A kapornaki konv. oklevele szerint Fanchka-i Jakab fia Dávid a maga és fiai: István, Jakab és Mihály nevében január 11-én (f. V. prox. an. oct. Epiph. d.) 1 nemessel együtt tartozik esküt tenni Beche testvére, Mátyás mr. ellenében arról, hogy 1340. dec. 3-án nem támadtak hatalmaskodva Mátyás mr. birtokára.

Eml.: a 77. szám oklevélben.

K.: --

22. (1341.) jan. 11. Avignon

[XII.] Benedek pápa Ottus [fia] Miklós, Dénes [fia] István, Rufus [fia] Tamás és Kwrch [fia] Demetronius győri, csanádi és egri egyházm.-beli laikusok kérését meghallgatva engedélyezi, hogy a Szt. Sírt és a többi szentföldi zarándokhelyeket személyesen felkeressék, és felkéri az ottaniakat, hogy őket és szolgáljukat (famulus) ebben egyházi fenyíték terhe alatt ne akadályozzák, hanem legyenek segítségükre zarándoklatukban, és tegyenek meg mindent a hit ellenségei jóindulatának megnyerése érdekében. D. Auinione, III. Id. Jan., [pápasága] 7. év[é]ben.

Reg.: ASV. Reg. Vat. 129. 111a. (Df. 291 743.)

K.: --

23. 1341. jan. 11.

Az egri kápt. 1341. jan. 11-i (f. V. prox. p. fe. Epiph. d., a. eiusdem 1341.) oklevele szerint a színe e. személyesen megjelent Choltou-i Iwanka fia Domokos leánya, Iuanka özvegye, Aglenth úrasszony és Choltou-i Detricus fia Mihály, az úrasszony rokona. Az úrasszony elmondta, hogy mivel a vele azonos nemzetségbe tartozó Mihály öt fáradozással, tanáccsal sok ízben támogatta, és megígérte, hogy öt élete végéig saját házában tartja, ruházattal, élelemmel tisztességesen ellátja, a Gömör m.-i Ragal birtokban levő részét, amelyet testvére (frater uterinus), Domokos fia Selke az egri kápt. [1304. nov. 3-i] oklevele révén neki adományozott, összes haszonvételeivel és tartozékaival, az említett Mihálynak adja, továbbá az egri kápt. említett oklevelét is átadja Mihálynak, aki a fentieket a kápt. színe e. önként vállalta.

Tá.: Gilétfi Miklós nádor, 1357. nov. 27. Dl. 77 210. (Zichy cs. zsélyi lt. 217. C. 14.)

K.: Z. III. 84—85. (59. szám). (Az említett oklevelet l. Anjou-oklt. I. 659. szám.)

24. 1341. jan. 12. Visegrád

[I.] Károly király (H) színe e. személyesen megjelenve Rede-i Desew fia Jakab elpanaszolja, hogy birtokain tartózkodó jobbágyait és serviens-eit több bíró és királyi bíróság nagyobb és kisebb ügyekben az ország szabadsága ellenére maga elé idézi, javaikat tőlük elveszi. E miatt birtokai elpusztulnak és elnéptelenednek. Ezért a király megparancsolja a nádornak, az országbírónak, helyetteseiknek, a c.-eknek és minden más bírónak, hogy a közbüntényeket leszámítva minden jobbágyanak és serviens-nek a maga ura, v. annak officialis-a e. kell keresnie igazságát. Ha ők ezt elhanyagolnák, akkor őket kell a király elé idézni. D. in Wysegrad, f. VI. prox. an. oct. fe. Epiph. d., a. eiusdem 1341.

E.: Dl. 60 972. (Rhédey cs. lt. 19.) A hártján kerek hátlapú pecsét nyoma.

K.: --

25. (1341. jan. 13. e.)

A leleszi konv. oklevele szerint István fia Fábián a Hüge birtokban levő rész ügyében 10 M. bírságot tartozik fizetni Imbreg-i András fiainak: Lászlónak és Dénesnek a bíró részén felül.

Eml.: a 72. számú oklevélben.

K.: --

26. (1341. jan. 13. e.)

A vasvári kápt. oklevele szerint Mestur-i Herrandus fiainak: Istvánnak és Móricnak jan. 13-án (in oct. Epiph. d.) 10 M.-t kell fizetniük Heghe-i Dénes fiainak: Miklósnak és Jakabnak, valamint e Dénes özvegyének, Erzsébetnek, leányának, Els-nek, továbbá János fiainak: Lőrincnek, Péternek és Miklósnak.

Eml.: a 46. számú oklevélben.

K.: Bgl. IV. 317. (495. szám).

27. (1341. jan. 13. e.)

Visul-i Isep mr., a nádor albírájának oklevele szerint Pelehthe-i Vinchlou fia Miklósnak jan. 13-án meg kell jelennie Druget Vilmos nádor színe e. Fyzer-i Mihály fia János ellenében.

Eml.: a 34. számú és a 266. számú oklevélben.

K.: Károlyi I. 192—194. (129. szám).

28. 1341. jan. 13. Visegrád

[I.] Károly király 1341. jan. 13-án (in oct. fe. Epiph. d., a eiusdem 1341.) Visegrádon (in Alto Castro) kiadott oklevele szerint a király a Hont m.-i Wduarnokdaras birtokát egykor Saah fiainak: Egyednek és Dobaknak, valamint anyjuknak adta cserébe ugyanezek e m.-beli Zemered és Zalathna birtokokban levő részeiért, és ezekbe őt az esztergomi kápt. tanúságtétele mellett be is vezették, ezért a király a Hont m.-i c.-nek, alispánnak és a szb.-knak megparancsolja, hogy Egyedet, Dobakot és anyjukat Wduarnokdaras békés birtoklásában ne zaklassák.

Tá.: Zsigmond király, 1421. szept. 21. Dl. 43 514. (Múz. Ta. 1921. 6.)

K.: --

R.: ZsO. VIII. 996. szám.

29. 1341. jan. 13.

Az egri egyház kápt.-ja e. személyesen megjelenve Molnusbel-i Tamás és Zenthmartun-i Jakab, az e falvakbeli egyházak papjai, valamint András fia György, Miklós fia István és Rathold fia László Beel-i nemesek előadják: kiszálltak meghallgatni Beel-i Lad fia Mihály mr. felesége, Elena úrasszony, Beech bíró leánya végakarátát. Az úrasszony betegen, de ép elmével színük e. és más nemes tanúk, kiváltképpen Tamás pap e. úgy rendelkezett, hogy lelke üdvéért egy Anna nevű, házasságkötése idején kapott leányt és annak utódait a szolgaság alól teljességgel felszabadítja. D. in oct. Epiph. d., a. eiusdem 1341.

E.: Dl. 89 290. (Radvánszky cs. sajkókazai lt. 43. 6.) Hátoldalán 18. sz.-i kéz írásával rövid magyar nyelvű tartalmi összefoglaló, a hártán természetes színű, kerek hátlapú pecsét apró töredéke.

K.: --

30. 1341. jan. 13.

A nyitrai egyház kápt.-ja jelenti [I.] Károly királynak (H), hogy Tamás erdélyi vajda, Zonuk-i c. és tárnokmr. Zengen birtok felmérésére vonatkozó oklevelének (l. 15. szám) megfelelően Wared-i Miklós fia Fülöp, Zeccha-i Sándor fia Péter és Pál fia István királyi emberek -- a negyedik, Jakab, súlyos betegsége miatt maradt távol -- társaságában kórusának papját, Jánost küldte ki tanúságtételre jan. 8-án (in. oct. residentie exercitus regii) a garamszentbenedeki (S. Benedicti de iuxta Gron) konv. és a Bors-i polgárok által vitatott 100 hold híján 4 ekealjnyi Zengen birtok felmérésére, akik visszatérve elmondták: összehívták a szomszédokat, és a birtokon több napig váraoztak a személyesen és követek által is meghívott Bors-i polgárokra, de azok nem jöttek el, és nem is küldtek senkit. A vitatott földet a konv.-nek iktatták. D. in oct. Epiph. d., a. eiusdem 1341.

E.: Dl. 3349. (Eccl. 24. 20.) A hártán természetes színű, kerek zárópecsét apró töredéke.

K.: AO. IV. 69—70. (52. szám).

R.: Str. III. 383. (550. szám) (latin nyelvű).

31. 1341. jan. 13.

A vasvári egyház kápt.-ja e. személyesen megjelenve a Vasvár m.-i Herman-i Bulay fia Gyure mr. előadja, hogy az országban bárhol fekvő őt illető összes szerzett, adományul kapott, vásárolt, elzálogosított birtokait és birtokrészeit összes haszonvételeikkel és tartozékaikkal a nemes leányoknak, Anyz-nak és Margitnak hozományul [és jegyajándékul], valamint általuk fiaknak és örököseiknek adományozza örök birtoklásra a kápt. tanúságtétele mellett. Mindezek megerősítésére a kápt. függőpecsétjével ellátott, chirographált privilegiális oklevelet ad ki. D. in oct. fe. Epiph. d., a. eiusdem 1341., András mr. lévén a prépost, Mihály az éneklő-, Herman az örkanonok, Bertalan a dékán.

Á.: Vasvári kápt., 1448. jún. 6. Dl. 3350. (NRA. 29. 50.) Vízfoltos, nehezen olvasható.

K.: --

32. 1341. (jan. 13.?)

A Jazo-i konv. 1341. évi (a. d. 1341.) nyílt oklevele szerint a színe e. személyesen megjelent Heym-i Pethenye fiai: Miklós és Mátyás (Mathyus), valamint Tamás fiai: Beke és Zeuke (dict.) Imre elmondták, hogy mivel Heym örökölt birtokukon nem igazságosan osztottak meg, a békesség kedvéért oly megegyezésre jutottak, miszerint a birtokot, Sadan birtokukat, továbbá az elődeik által elidegenített birtokokat, amennyiben azokat idővel vissza tudják szerezni, 2 egyenlő részre osztják, és az összes ezzel kapcsolatos királyi privilégium és kiváltképpen az egri kápt. által kiadott, birtokfelosztást tartalmazó oklevél érvényüket veszítik. Az egyezséget megszegő fél párbajban vesztesként marasztaltassék el.

Tá.: Szécsi Miklós országbíró, 1358. nov. 23. Dl. 41 377. (Múz. Ta. Vinkler.)

K.: AO. VII. 511—512. (269. szám).

Megj.: Az oklevelet az AO. kiadója jan. 13-ikének mondja hivatkozva Ugrin fia Miklós országbíró 1359. aug. 11-én kelt ítéletére, de az Országos Levéltárban az országbírónak ilyen keltezésű oklevele nem található.

33. 1341. jan. 13.

Jakab fia Pethew, Beke néhai plébános testvére, Pothok bírái és előkelői, valamint összes hospes-einek egyeteme hírül adják, hogy mivel polgártársuk (conclivis), Egyed fia Péter fia János szőlejét, amely a király hegyi kőbányája (lapi fogina [!]) alatt, János testvére, Donch szőlei és Moch fia Egyed fia Tamás szőlei szomszédságában van, korábbi oklevelük szerint Lengen (dict.) János mr. Nogsemian-i nemesnek zálogosított el 16 M.-ért, Péter fia Jánosnak jan 13-án (in oct. fe. Epiph. d.) természetben (pro rebus); v. ugyanezen összegért vissza kellett volna váltania János mr.-tól, de mivel János időközben meghalt, ő és árvái nevében megjelent atyafia, Erney fia Wyd úgy válaszolt, hogy a szőlőt nem tudja megváltani. János mr. a korábbi oklevél értelmében a szőlőt addig tarthatja, amíg tőle vissza nem tudják váltani. D. in termino prenotato, a. d. 1341.

E.: Dl. 76 627. (Zichy cs. zsélyi lt. 219. 671. U.) A hártya hátoldalán azonos kéz írásával tartalmi összefoglaló, természetes színű, kerek zárópecsét töredéke.

K.: Z. I. 595—596. (565. szám).

Megj.: Vö. Anjou-kori oklt. XXIII. 228. szám.

34. (1341. jan. 13.—febr. 28. között)

Druget Vilmos nádor nyílt oklevele szerint Visul-i Isep mr., a nádor albírja korábbi oklevelének (l. 27. szám) megfelelően Pelehthe-i Vinchlou fia Miklós nevében a Lelez-i konv. megbízólevelével színe e. jan. 13-án (in oct. Epiph. d. prox. tunc preteritis) megjelenve Benedek deák (litteratus) Fyzer-i Mihály fia János ellenében elmondta: János a Zemplén m.-i Noghazar birtok felét, amelyet Miklós örökölt birtokának mond, és amit ő Mortunus fia Jánossal osztatlanul együtt birtokol, hosszú idő óta megszállva tartja, ezért Jánostól tudni szeretné ennek okát. Erre a Mihály fia János nevében a Lelez-i konv. megbízólevelével megjelent Kelemen fia István azt felelte, hogy Noghazar birtokot Miklóstól és Mortunus fia Jánostól Mihály fia János az egri kápt. korábbi privilegiális oklevelének értelmében vásárlás címén szerezte meg. A nádor úgy rendelkezett, hogy Mihály fia János az említett privilegiális oklevelet [1341.] febr. 28-án (in 8. diei Cinerum a tunc prox. venturis) mutassa be neki.

Eml.: a 266. számú oklevélben.

K.: Károlyi I. 192—194. (129. szám).

35. (1341. jan. 15. e.)

A nyitrai kápt. hj.-t is tartalmazó oklevele szerint István és Miklós barsi bírók jan. 15-én tartoznak megjelenni Tamás erdélyi vajda, szolnoki c., a tárnokmr.-i szék procurator-a e.

Eml.: a 62. számú oklevélben.

K.: --

36. (1341. jan. 15. e.)

A somogyi konv. jelentése szerint Anduch-i László fia Péter nádori ember és Pál mr., a somogyi konv. prothonotarius [ḡ: notarius]-a jan. 8-án (in dict. oct. Strennarum) kiszálltak Fyad, Hassagh és Obar birtokokra, és Joachinus ~ Joachynus fia István mr., valamint Iwanka mr. személyesen megjelent fiai: Jakab, Miklós és István mr.-ek, Iwanka fia Pál mr. nevében pedig a Pál országbíró megbízólevelével megjelent Balázs deák (litteratus) jelenlétében Fyad és Hassagh birtokokat Iwanka c. egyik fia, Jakab elmondása szerint Obar birtoktól elhatárolták, és azokat Iwanka c. fiainak iktatták örök birtoklásra. Hj.: Fyzegh nevű víz, Za.....naka hegy, cserjés, nagy út Obar faluba, égerfa erdő, rét, szántóföldek, wlgariter Bundkuta nevű kútfő, cserjés, hegy, szőlők, 2 tölgyerdő, nagy térség, régi árok, nagy út, árok, másik árok, Zalazegh-i Pál fia Imre Machala birtoka, árok, a király birtoka a király jobbágynak elmondása szerint.

Eml.: a 80. számú oklevélben.

K.: --

37. (1341. jan. 15. e.)

Pál országbíró memoriális oklevele szerint Hassagh ~ Hassag-i Petheu jan. 15-én (in quind. residentie exercitus regii prox. preteriti) 6 nemes társaságában köteles esküt tenni a szepesi kápt. színe e., hogy 1339. márc. 31-én nem vitt el egy lovat hatalmaskodva Synka fia Péter Scenthpeturfolua nevű birtokáról.

Eml.: a 86. számú oklevélben.

K.: Wagner I. 339--340; Katona, Hist. crit. IX. 203—204. (165. szám); F. VIII. 4. 551. (285. szám).

38. (1341. jan. 15. e.)

Pál országbíró oklevele szerint Dabron-i Rubyn és fia, János jan. 15-én tartoznak megjelenni színe e. Chap-i Simon fia Tamás ellenében.

Eml.: a 82. számú oklevélben.

K.: Z. I. 597—598. (568. szám).

39. (1341. jan. 15. e.)

Pál országbíró oklevele értelmében Tabyas fia Domokosnak és János fia Miklósnek meg kell jelennie színe e.

Eml.: a 64. számú oklevélben.

K.: --

40. (1341. jan. 15. e.)

Pál országbíró oklevele szerint Pál székesfehérvári kanonok jan. 15-én tartozik megjelenni színe e. Bechey-i Imre fia Teutheus ellenében.

Eml.: a 63. számú oklevélben.

K.: Z. I. 597. (567. szám).

41. (1341. jan. 15. e.)

Pál országbíró oklevele szerint Bodou fia István jan. 15-én tartozik megjelenni színe e. Donch mr. ellenében.

Eml.: a 73. szám oklevélben.

K.: --

42. 1341. jan. 15. Visegrád

[I.] Károly király (H) értesíti Miklós fiait: János és Jakab mr.-eket, Barassow-i és Bystritia ~ Byztritia-i c.-eket, hogy Henel (dict.) János fia Márton a maga és testvérei: László és Miklós nevében elmondta, hogy a Byztritia-i népek, kiváltképpen a Jaad-i hospes-ek Epyndorf földet v. birtokot, amelyet ő apjának, Henel (dict.) Jánosnak adományozott örök jogon, János fiait onnan kizárva bitorolva tartják. Mivel a címzettek ott a király nevében bíraskodhatnak, a király felelősségre vonja őket, hogy ezt a jogtalanságot miért tűrik el. A király Henel (dict.) János fiait az adományban meg kívánja tartani, ezért megparancsolja, hogy őket Epyndorf birtokban mindenkivel, de kiváltképpen az említettekkel szemben védjék meg. D. in Wysegrad, 3. die oct. fe. Epiph. d., a. eiusdem 1341.

E.: Dl. 62 698. (Bethlen cs. bethleni lt. 28.) A hártya hátoldalán azonos kéz írásával tartalmi összefoglaló, természetes színű, kerek hátlapi pecsét töredéke.

K.: F. VIII. 4. 494—495. (257. szám); ZW. I. 512. (561. szám).

Eml.: a 44. számú oklevélben.

Ford.: Doc. Trans. IV. 3. (4. szám) (ZW. alapján) (román nyelvű).

43. 1341. jan. 15. Visegrád

[I.] Károly király (H) hírül adja, hogy Henel (dict.) János fia Márton a maga és testvérei: László és Miklós nevében előadta, hogy a Bystritia-i népek, illetve emberek, kiváltképpen a Jaad-i hospes-ek Epyndorf földet v. birtokot, amelyet a király örök adományként Henel (dict.) János apjának és örököseinek adományozott érdemes szolgálataiért, tőle elvéve bitorolva tartják a király és az említettek sérelmére. A király az említett Jánost meg akarja tartani az adományban, ezért a foglalókat tiltja Epyndorf elfoglalásától, és korábbi adományát megerősítve a birtokot összes haszonvételeivel és tartozékaival, régi határai között újra János fiainak: Mártonnak, Lászlónak, Miklósnek adományozza örök jogon. D. in Wysegrad, 3. die oct. fe. Epiph. d., a. eiusdem 1341.

E.: Dl. 62 700. (Bethlen cs. bethleni lt. 27.) A hártján természetes színű, kerek hátlapi pecsét apró töredéke.

Á.: 1. I. Lajos király, 1349. febr. 26. Dl. 62 702. (Bethlen cs. bethleni lt. 31.)

2. I. Lajos király, 1349. szept. 24. > erdélyi kápt. 1362. máj. 26. Dl. 62 713. (Bethlen cs. bethleni lt. 43. 51.)

3. Á. 2. > uő. 1367. jan. 30. Dl. 62 722. (Bethlen cs. bethleni lt. 53.)

4. Á. 2. > erdélyi kápt., 1367. aug. 5. Dl. 62 718. (Bethlen cs. bethleni lt. 65.)

K.: ZW. I. 510. (559. szám) (Á. 1. alapján).

Ford.: Doc. Trans. IV. 1—2. (2. szám) (Á. 2. és ZW. alapján) (román nyelvű).

44. 1341. jan. 15. Visegrád

*med Besztercei
szu eddig birtokai*

[I.] Károly király (H) értesíti a Beszterce székhez tartozó összes bírót, esküdtet, a besztercei hospes-ek egyetemét, kiváltképpen a Jaad falu hospes-eit, hogy Henel (dict.) János fiai: Márton, és az általa képviselt László és Miklós panaszából úgy értesült, hogy (l. 42. szám). A király megparancsolja, hogy Henel (dict.) János fiait Epyndorf birtokába békésen vezessék vissza, és abban tartsák meg. D. in Wyssegrad, 3. die. oct. fe. Epiph. d., a. eiusdem 1341.

E.: Dl. 62 699. (Bethlen cs. bethleni lt. 29.) Hátoldalán azonos kéz írásával tartalmi összefoglaló, a hártván természetes színű, kerek zárópecsét töredéke.

K.: ZW. I. 511. (560. szám); Doc. Trans. IV. 573. (3. szám).

Ford.: Doc. Trans. IV. 2—3. (3. szám) (ZW. alapján) (román nyelvű).

45. 1341. jan. 15.

Az egri egyház kápt.-ja jelenti [I.] Károly királynak (H), hogy itt átírt jan. 3-i parancslevelének (l. 4. szám) megfelelően Laad fia István királyi ember társaságában kiküldte tanúságtételre alkalmas emberét, Miklós mr.-t, kórusnak clericus-át, aki visszatérve elmondta, hogy a királyi emberrel együtt Sarus m.-i nemesektől és nemtelenektől olyan értesüléshez jutott, miszerint amikor Bayur-i Péter fia Beke-t a néhai Fülöp nádor kinevezte Zakalya-i várnagynak, akkor Beke a királytól adományul kapott Bayur birtok hj.-a és iktatásakor Zakalya birtok, erdő és vár nagy részét Bayur birtokhoz csatolta, a határokat nem Bayur birtok régi határainál, hanem akarata szerint, Zakalya vár határai között, Fülöp nádor tudtán kívül állította fel, és Beke Clengbeerg birtokot, amelyet állítása szerint Vilmos nádor most elvett tőle, sem Fülöp nádor, sem várnagysága, sem Vilmos nádor idejében nem birtokolta, mivel Clengbeerg birtok Beke-hez sohasem tartozott olyan címen, hogy Zakalya-val szomszédos. A királyi ember azt is elmondta, hogy Beke az elmúlt napokban (hiis prox. diebus) királyi ember és kápt. tanúságtétele mellett mind Bayur birtok, mind Zakalya vár

birtokai felől a nádort képviselő emberek tiltása ellenére hj.-t végzett és új határokat állított, továbbá Clengbeerg birtokot [1340.] okt. 17-én (in f. III. an. ipsum fe. B. Luce ev.) lerombolta, onnan dolgokat vitt el, embereket ejtett foglyul, és ezek közül az emberek, ill. hospes-ek közül egyeseket visszaküldött, másokat fogságban tart. D. in quind. ipsius diei Strennarum, a. supradicto. [1341.]

E.: Dl. 3347. (NRA. 195. 5.) A hártján természetes színű, kerek zárópecsét apró töredéke.

K.: --

46. 1341. jan. 15.

A vasvári Szent Mihály arkangyal-egyház kápt.-ja hírül adja, hogy korábbi oklevelének (l. 26. szám) megfelelően Mestur-i Herrandus fiainak: Istvánnak és Móricnak jan. 13-án (in oct. fe. Epiph. d.) 10 M.-át kellett fizetniük Heghe-i Dénes fiainak: Miklósnak és Jakabnak, valamint e Dénes özvegyének, Erzsébetnek, leányának, Els-nek, továbbá János fiainak: Lőrincnek, Péternek és Miklósnak. A határnapon Móric a maga és testvére, István nevében a 10 M.-át megfizette, Erzsébet úrhölgy és leánya, Els, fia, Jakab, valamint Adorján fia István és János fia Miklós vállalták, hogy Dénes Herrandus fiai általi megöléséért nem állnak bosszút. D. II. f. prox. p. oct. fe. Epiph. d., a. eiusdem 1341.

E.: Dl. 48 813. (Üchtritz-Amadé cs. lt. 21. 1. 2224.) Hátoldalán azonos és 18. sz.-i kéz írásával rövid tartalmi összefoglaló, a hártján természetes színű, kerek zárópecsét apró töredéke.

K.: Bgl. IV. 317. (495. szám).

47. 1341. jan. 15. v. 17.

Morouchuk mr. Hont m.-i c. és a 4 szb. e. Sember-i Lorand fia Miklós felperes jan. 15-én (v. 17-én) (f. IV. prox. p. oct. Epiph. d., scil. in quind. residentie exercitus d. nostri regis) pert indított Sember-i Bolug fia János alperes ellen, az alperes ügyvédjét, a király familia-ájából való Zeukeet Miklóst az esti óráig várta, de ő nem jött el, és nem is küldött senkit. D. f. IV., scil. in quind. residentie exercitus prenotati, a. d. 1341.

E.: Dl. 76 628. (Zichy cs. zsélyi lt. 218. B. 48.) Hátoldalán azonos kéz írásával rövid tartalmi összefoglaló, a hártján egy természetes színű zárópecsét apró töredéke és egy másik nyoma látható.

K.: Z. I. 596. (566. szám).

Megj.: A keltezésben ellentmondás van, mert a hadoszlás 15. napja jan. 15-re esett, de az nem szerda volt, hanem hétfő.

48. (1341. jan. 15—29. között)

A szepesi kápt. oklevele szerint Hassagh ~ Hassag-i Petheu az esküt a számára előírt módon letette.

Eml.: a 86. számú oklevélben.

K.: Wagner I. 339--340; Katona, Hist. crit. IX. 203—204. (165. szám); F. VIII. 4. 551. (285. szám).

49. 1341. (jan. 15.--febr. 9. között)

Az egri egyház kápt.-ja 1341-es (in a. d. 1341.) zárt oklevele szerint Tamás testvér perjel a Jazou-i egyház prépostja és a konv. nevében és megbízólevelével jan. 15-én (f. II. p. oct. Epiph. d. tunc prox. preteritas) Balázs fia János nádori ember társaságában az egri kápt. embere, Pál pap, a Pan-i egyház rector-a tanúságtétele mellett kiszállt a Gömör m.-i Saul és Endrefeld birtokokra, összehívva a szomszédokat jelenlétükben hj.-t végzett, majd a birtokokat a prépost, a konv. és a monostor nevében, a nádor hatalmával visszavette. Amikor azokat a prépostnak és a konv.-nek akarták iktatni, a személyesen megjelent Sankfolua-i András fia György a hj.-nak nem, de az iktatásnak ellene mondott. Ezért őt a nádor embere ugyanezen a napon és helyen a prépost és a Jazou-i egyház konv.-je ellenében febr. 9-re (ad oct. Purif. b. virg. tunc prox. venturas) megidézte a nádor jelenléte elé, hogy ellentmondására magyarázatot adjon.

Tá.: Szécsi Miklós országbíró, 1358. máj. 17. SNA. Jászói prépostság m. lt. Oklevelek és iratok. 37. (Df. 232 800.) (E.-je zárt oklevél volt.)

Eml.: a 601. számú oklevélben.

K.: F. IX. 2. 737—738. (363. szám).

50. 1341. jan. 16.

Az egri egyház kápt.-ja c. személyesen megjelenve Kodrozou-i Demeter fia Domokos a maga és ugyanoda való Abulgan fia Balázs nevében bemutatta a néhai [V.] István ifjabb király (H) [1268. évi] privilegiális oklevelét, és a maga, ill. rokona, Balázs nevében kérte, hogy azt a jelen oklevélbe beillesztve és pecsétjével ellátva írja át. A kápt. az oklevelet átírja, és autentikus pecsétje felfüggesztésével megerősítve újra kiadja Miklós prépost, János ör-, Márton éneklőkanonok, János Borsod-i, Domokos Vywar-i, Péter Zemlyn-i, Dávid Zabolch-i, János Patha-i, Péter Heues-i főesp.-ek jelenlétében. D. in fe. S. Marcelli pape, a. d. 1341., [I.] Károly (H) lévén a király, Csanád az esztergomi érsek, a kalocsai szék üres, M[iklós] az egri püspök.

E.: Dl. 660. (NRA. 1597. 36.) A felül chirographált hártján lila-zöld zsinóron természetes színű, kerek, kopott függőpecsét.

K.: --. (Az átírt oklevelet l. Reg. Arp. 1880. szám., az átíró oklevelet 1340. éviként megadva.)

51. 1341. jan. 16. Visegrád

Pál országbíró e. Lueu (dict.) István fia Miklós bemutatta a nyitrai egyház kápt.-jának oklevelét, amely szerint az országbíró korábbi oklevelének megfelelően István fia Miklósnak 6 másik nemessel Gebe leánya, Yuola úrasszony, Sykud fia János felesége ellenében [1340.] dec. 7-én (in oct. B. Andree ap. prox. preteritis) a nyitrai kápt. e. esküt kellett tennie, hogy ő az úrasszony Luchanch birtokán házakat és épületeket nem romboltatott le, és az úrasszony jobb kezét nem vágta le. A határnapon Miklós eskütársaival megjelent a kápt. e. és az esküt letették, ezért az országbíró e felől nyugtatja, és felmenti minden ezzel kapcsolatos kötelezettsége alól. D. in Wysegrad, f. III. prox. p. oct. Epiph. d., a. ciusdem 1341.

E.: --. Fk.: Dl. 95 254. (Ocskay cs. lt. 27. A.) A Fk.-en a pecsételés nyoma nem látható.

K.: --

Megj.: Vö. Anjou-kori oklt. XXIV. 424. és 430. szám.

52. (1341. jan. 15—22. között)

A váradi kápt. oklevele szerint János fiai: Bernát, Péter, Pál és László, valamint László fia István tizenegyed magukkal, és nem János fia Gergellyel tették le a számukra előírt első esküt, a másodikat János 5 fia és László fia István 100-ad magukkal, az előírt határnapokon és helyeken letették Benedek fia Gergely és Koppan fia István királyi emberek jelenlétében, a váradi kápt.-t képviselő László és Egyed mr.-ek, kanonokok tanúságtétele mellett.

Eml.: a 326. számú oklevélben.

K.: --

53. (1341. jan. 17. e.)

Pál országbíró oklevele értelmében Franchka-i Kalmeer fia János jan. 17-én tartozik esküt tenni Péter szerémi püspök színe e. arról, hogy Kokos (dict.) Miklós fia János iránt nem vállalt jótállást Dubrakugya-i (dict.) Péter mr.-rel szemben.

Eml.: a 54. számú oklevélben.

K.: --

54. 1341. jan. 17. Visegrád

Péter szerémi püspök, kápolnaispán és titkos kancellár hírül adja, hogy midőn Pál országbíró bírói oklevelének (l. 53. szám) megfelelően Franchka-i Kalmeer fia Jánosnak jan. 17-én (f. IV. prox. an. quind. Epyph. d.) esküt kellett tennie Dubrakugya-i (dict.) Péter mr.-rel szemben arról, hogy 6 bécsi széles pensa értékű számszeríjért (balista) és borért, amelyeket Péter mr. adott el Kokas (dict.) Miklós fia Jánosnak, iránta jótállást nem vállalt. A határnapon János az esküt a fenti szavakkal letette Péter mr. jelenlétében. D. in Wysegrad, die supradicto iuramenti, a. d. 1341.

E.: Dl. 3351. (NRA. 1698. 40.) A hártján természetes színű, kerek zárópecsét apró töredéke.

K.: --

55. 1341. jan. 18. Eger

János mr. borsodi főesp., Miklós egri püspök lelkiekben általános vicarius-a e. személyesen megjelenve egyik részről László fia Péter és János fia László Rozgun ~ Ruzgun-i nemesek, másik részről Dampninha-i Chamaz özvegye, László leánya, Klára úrasszony, Péter mr. húga, elmondják, hogy noha az úrasszony az egri püspökség területén fekvő leánynegyedét illetően, amelyet az úrasszony a püspök és János mr. színe e. ítélet alapján követelt, nemes fogott bírák közreműködésével, János mr. bírói engedélyével egyezsége jutottak. A Ruzgun-i nemesek a leánynegyed fejében megfizetnek 75 kassai M.-át. Ebből 11 és fél M.-át János mr. e. már megfizettek, a fennmaradó 63 és fél M. fejében a Zemplén m.-i Noghchichua lakott birtokot adják összes haszonvételeivel és tartozékaival, régi határai között hűguknak zálogba a jelen év jan. 13-tól (a presentibus oct. Epiph. d.) 10 évre. A birtok minden jövedelmét, a jobbágyok collecta-ját, a szokásos ajándékokat és a census-t igazi tulajdonosként bírhatja 10 évig, a Ruzgun-i nemeseknek 10 év leforgása alatt a 63 és fél M.-át a főesp. által erre a célra kijelölt bíró, Cassa-i Jakab plébános e. meg kell fizetniük az úrasszonynak Cassa városában. Ha a nemesek a pénzt 10 évnél hamarabb megfizetnék, az úrasszony a birtokot akkor is az említett időpontig használhatja. A Rozgun-i nemesek az úrhölgy iránt szavatosságot vállalnak, ellenkező esetben a bírónak járó pénzen felül 20 M.-ban marasztaltassanak el. Ha a pénzt 10 év eltelte után nem fizetnék meg, a bíró részén felül 20 M.-ban marasztaltassanak el, és az addig megfizetett pénzük vesszen el. A leánynegyed megállapítása érdekében az úrasszonynak joga van a Ruzgun-i nemesek egri püspökség területén fekvő birtokait a püspök v. vicarius-a embere révén felbecsültetni. D. Agrie, 6. die oct. Epiph. d. prenotatarum, a. d. 1341.

E.: Dl. 3352. (NRA. 1536. 48.) A hártján természetes színű, kerek hátlati pecsét apró töredéke.

K.: AO. IV. 70—72. (53. szám) (kihagyásokkal).

R.: Wertner, Nemzetségek II. 410. (K. alapján); Bónis--Balogh 105. (961. szám) (K. alapján).

56. 1341. jan. 18.

Pál országbíró értesíti az esztergomi kápt.: korábbi bírói oklevelének megfelelően a kápt.-nak Peryn-i Miklós c. v. Peteuch fia Miklós királyi ember társaságában [1340.] okt. 13-án (in quind. B. Michaelis arch. nunc prox. preteritis) ki kellett küldenie emberét tanúságtételre a Nyulak szigeti (Insula Leporum) apácák Jeneu és Nane, valamint a pécsi püspök Lonchuk, és a pécsi püspökség más birtokaira. Ott az említetteknek a szomszédok

jelenlétében a birtokokat el kellett határolniuk, majd minderről [1340.] nov. 8-ra (ad oct. fe. OO. SS.) a kápt. oklevelében jelentést kellett tenniük. Az ügy tárgyalását az országbíró az alább részletezendő bírságok mellett [1341.] jan. 8-ra (8. diei Strenarum) halasztotta. A határnapon az apácák képviselőjében László testvér világi szerzetes (conversus), a püspök nevében pedig János mr. Ozyvag-i főesp. jelent meg ügyfeleik megbízóleveleivel, és bemutatták az esztergomi kápt. oklevelét, amely szerint a felek által vitatott földrész 300 M. értékű, kiterjedését pedig 50 ekealjnyira becsülték. Mivel a földrész határjeleit a hj.-t végzők csak részben találták meg, az országbíró alaposabb vizsgálatot kíván folytatni. Felkéri a kápt.-t, hogy küldje ki 2 alkalmas emberét tanúságtételre, akiknek társaságában Szent Myhal-i Lecze fia Miklós v. Varkun-i Lothard fia János fia Omodeus az apácák részéről, a püspök részéről pedig Burmund-i Jakab mr. deák (litteratus) v. Mykche-i László fia István, a királyi curia-ból kiküldött királyi emberek okt. 6-án (in oct. B. Michaelis arch. prox. venturis) a felek v. ügyvédek, továbbá az említett birtokok szomszédai, kiváltképpen a szekszárdi és zebegényi apátok jelenlétében nem a felek elmondása szerint, hanem a pécsi püspök eredeti (nem a király nyílt oklevelében szereplő átírata szerint) oklevelében szereplő határok szerint végezzenek hj.-t, hajtsák végre az országbíró korábbi nyílt okleveleiben foglaltakat, majd minderről nov. 8-ra (ad oct. OO. SS. nunc prox. venturas) tegyenek a királynak írásos jelentést. Mivel a pécsi püspök az apácák ügyvédje, Péter testvér perjel részére történő 5 budai M. költségtérítési kötelezettségének a fent említett időpontban perkezdet e. nem tett eleget, az említett oklevél visszahozatalakor ezt kétszeres összeg megfizetésének terhe mellett kell megtennie. Továbbá, mivel a püspök az említett apácákkal szemben perkezdet e. teljesítendő törvényes bírságfizetési kötelezettségének sem tett eleget, hasonlóképpen kétszeres összeg megfizetésének terhe mellett kell azt teljesítenie az említett időpontban. D. in Wysegrad, 10. die termini prenotati, a. d. 1341.

E.: --

K.: Koller II. 473--476; F. VIII. 4. 552—554. (286. szám) (Koller II. 473. alapján). (Nagymartoni Pál országbíró említett okleveleit l. Anjou-oklt. XXIII. 30., 480., 704. szám. Vö. még Anjou-oklt. XXIV. 342. szám.)

57. 1341. jan. 19.

vienna von ide vltis

A. d. 1341., die 19. mensis Jan. Geruasius [fia] Péter pápai követ és tizedszedő Vitus nyitrai püspöktől a vienne-i zsinaton elrendelt hatéves tized fejében püspöksége jövedelmei után átvett 14 M. budai garas hátralékot.

E.: --

K.: Vat. I. 424. (Geruasius fia Péter egyes szám 1. személyben íródott tizedjegyzéke alapján. Vatikáni Lt. Collect. 180., fol. 70—74.)

58. 1341. jan. 19. Eger

János mr. borsodi főesp., Miklós egri püspök lelkiekben általános vicarius-a azt a pert, amelyben Pelezthe-i Mortunus fia János nevében Benedek deák (litteratus) jelent meg a Chungow-i főesp.-séghez tartozó Therebes-i egyház rector-a, Péter pap megbízólevelével Simon fia János leányai: Erzsébet és Chala úrasszonyok ellenében, akiket Zewke (dict.) János c. képviselt a Jazow-i prépost és konv. megbízólevelével jan. 15-én (in quind. residentie regalis exercitus) színe e., márc. 21-re (ad. oct. medii Quadr. prox. venturas) halasztja, ha a felek időközben meg nem egyeznek. A per sem királyi v. királynéi, sem nádori oklevéllel nem halasztható el, hanem saját korábbi oklevelének megfelelően színe e. kell véglegesen eldönteni. D. Agrie, 5. die termini prenotati, a. d. 1341.

E.: Dl. 99 416. (Pelejthey Károlyi cs. lt. Z. 35.) A papír hátoldalán azonos kéz írásával rövid tartalmi összefoglaló, természetes színű, kerek zárópecsét töredéke.

K.: Károlyi I. 138—139. (96. szám).

R.: Bónis--Balogh 105. (962. szám) (K. alapján).

59. 1341. jan. 20. [Nagy-]Várad

András váradi püspök a színe e. megjelent Balázs királyi hospes, váradi polgár kérésére és oklevél-bemutatása alapján autentikus függőpecsétje alatt átírja a folyamodó hitvesének, Erzsébet asszonynak 1339-ben lejegyzett, s a váradi egyház kanonokjai, Jakab mr. Zughalom-i főesp., valamint László mr. egykori al-olvasókanonok (sublector) pecsétje alatt megerősített végrendelkező iratát. D. Waradyni, in quind. fe. Epiph. d., a. eiusdem 1341.

E.: Dl. 3280. (Mon. Poson. 41. 2.) A hártján függőpecsétre utaló bevágások.

K.: F. VIII. 4. 511—512. (264. szám). (Az említett oklevelet l. Anjou-oklt. XXIII. 778. szám.)
R.: Balogh, Varadinum 33.

60. 1341. jan. 22. Visegrád

[I.] Ká[roly király (H) közli az aradi] kápt.-nal: Karasou-i [Zer-i Pousa] mr. és fiai nevében, hogy a [Bysscere]-i apát birtokukon tudtuk nélkül bíróság elé idéztette, ezért a király megparancsolja, hogy a kápt. küldje ki tanúságtételre hites emberét, aki fia Péter v. [Vörös (Rufus) (dict.) Imre] királyi ember társaságában derítse ki az igazságot, majd minderről a király írásos jelentést kér. D. in Wyssegrad, in fe. B. Vincencii mart., a. d. 1341.

Á.: a 95. számú oklevélben.

K.: --

61. 1341. jan. 22. Visegrád

[I.] Károly király (H) közli a pozsonyi kápt.-nal: Ladharth fia János fia Ladhardus a maga és testvére, Amadé nevében elmondta, hogy [1340.] nov. 25-én (f. II. an. fe. B. Andree ap. prox. preteritam) Nyek falu összes lakosai Warkoni birtokukon levő ménesüket behajtották a Barch nevű kis folyóba, és a lovak közül egyet az örvényben hagytak, amit utóbb a nádasok alatt elrejtve találtak meg, egy másik a lábát törte, és 3 nap múlva elpusztult. A király megparancsolja a kápt.-nak: küldje ki tanúságtételre hites emberét, aki Karcha-i András fia Péter v. Balázs fia Dénes királyi ember társaságában tudja meg az igazságot. A király írásos jelentést kér. D. Vyssegrad, in fe. B. Wyncenci mart., a. d. 1341.

E.: Dl. 48 556. (Üchtritz-Amadé cs. lt. 5. 1. 48.) A papír hátoldalán azonos kéz írásával tartalmi összefoglaló, természetes színű zárópecsét apró töredéke.

K.: HO. II. 75. (59. szám).

62. 1341. jan. 22. Visegrád

Tamás erdélyi vajda, Zounuk-i c. és a tárnokmr.-i szék procurator-a hírül adja: azt a pert, amelyet Seuffridus testvér, a garamszentbenedeki (S. Benedicti de iuxta Gron) monostor

apátja -- akinek nevében Jakab testvér jelent meg az említett konv. megbízólevelével -- indított jan. 15-én (quind. residentie presentis regalis exercitus) színe e. a nyitrai egyház idézést és hj.-t tartalmazó oklevele (l. 35. szám) szerint István és Miklós Bors-i bírók, az odavaló esküdtek és az összes Bors-i hospes ellen -- akiknek nevében a város megbízólevelével az említett bírók jelentek meg --, minthogy a felek okleveleiket nem tudták bemutatni, és öt egyéb ügyek akadályozták, márc. 21-re (ad. oct. medii Quadr. nunc venturas) halasztja, amikor a felek kötelesek okleveleiket bemutatni. D. in Vyssegrad, 8. die termini prenotati.

E.: Dl. 3365. (NRA. 1698. 37.) A papíron természetes színű, kerek zárópecsét töredéke.

K.: --

63. 1341. jan. 22. Visegrád

Pál országbíró azt a pert, amelyet az ő korábbi oklevele szerint (l. 40. szám) jan. 15-én (in quind. residentie exercitus regii ad diem Strennarum proclamate) Bechey-i Imre fia Teutheus ~ Theutheus indított -- akit az országbíró megbízólevelével Jakab mr. képviselt -- a [székes-]fehérvári Pál kanonok ellen --, aki helyett a [székes-]fehérvári kápt. megbízólevelével István pap jelent meg --, Theutheus mr. birtokrészének elpusztítása miatt, mivel István pap ilyen nehéz ügyben a kanonokok tanácsa nélkül nem tudott válaszolni, ezért az ügyet márc. 14-re (ad diem medii Quadr. nunc venturum) halasztja. D. in Wyssegrad, 8. die termini prenotati, a. d. 1341.

E.: Dl. 76 625. (Zichy cs. zsélyi lt. 211. A. 185.) Hátoldalán azonos kéz írásával rövid tartalmi összefoglaló, a hártján természetes színű zárópecsét apró töredéke.

K.: Z. I. 597. (567. szám).

64. 1341. jan. 22. Visegrád

Pál [ország]bíró értesíti a S[cepus-i] egyház kápt.-ját, hogy saját korábbi oklevelének (l. 39. szám) megfelelően jan. 15-én (in quind. residentie exercitus regii ad diem Strennarum proclamate) Vilmos nádor megbízólevelével eléje járult Tabyas fia Domokos képviselőjében Lőrinc fia Jakab deák (litteratus), aki János fia Miklós ellenében elmondta, hogy e Miklós Domokos Szepes m.-i Iwanusfalwa ~ Iwanusfoluua örökölt birtokának egy részét elfoglalta,

és tudakolta ennek okát. Erre a János fia Miklóst a szepesi kápt. megbízólevelével képviselő Kozma fia János azt felelte, hogy ha Domokos az elfoglalt földrészt magáénak hiszi, törvényes úton visszafoglalhatja, ezért az országbíró kéri a kápt.-t, hogy küldje ki tanúságtételre hites emberét, aki Kuruelus-i Miklós fia Pál v. Witkfolua-i Leucus királyi ember társaságában márc. 21-én (in oct. medii Quadr. nunc venturis, scil. f. IV.) szálljon ki Iwanusfoluaa birtokra, és összehívva a szomszédokat, valamint a felek v. ügyvédek jelenlétében mindazon részeket, amelyeket Domokos vissza kíván szerezni, járják be, határolják el, és iktassák Tabyas fia Domokosnak örök birtoklásra, az esetleges ellentmondókat Miklós kivételével Domokos ellenében idézzék ápr. 15-re (ad oct. fe. Passce nunc venturas) a király személyes jelenléte elé. Miklóst ellentmondása esetén sem kell megidézni, mert neki a fenti időpontban meg kell adnia ellentmondásának okát, a vitatott földrészt jelöljék meg, és királyi mértékkel mérjék fel. Az országbíró minderről ápr. 15-re írásos jelentést kér. D. in Wissegrad, 8. die termini prenotati, a. d. 1341.

Á.: a 180. számú oklevélben.

K.: --

R.: Fekete Nagy A., LK 1930. 209—210. (41. szám).

65. (1341. jan. 22. [v. u.]

Pál országbíró oklevele szerint Aykay-i Péter fiai a Bihar m.-i Arpad, Wasary és Gyarak közötti vitatott birtokrészek János fiai és László fia István részére történő iktatását tiltották, mire János fia Gergely az országbíró színe e. ennek okát tudakolta tőlük. Ők azt válaszolták, hogy János fiai: Bernát, Péter, Pál és László, valamint László fia István az első esküt Gergely nélkül, az országbírói ítéletnek nem megfelelő módon tették le, és egyik eskü sem a legközelebbi szomszédokkal együtt tették le, ugyanis azok közül senki sem volt jelen az eskütételeknél. Beudhaza-i Demeter fia János, aki a váradi kápt. oklevele szerint mindkét eskü letételénél jelen volt, továbbá a Zaránd m.-i Sarus-i Lőrinc fia Miklós, Gezh-i Zeuk (dict.) Miklós fia János, Arteus-i János fia Miklós és a Bihar m.-i Mezeutarcha-i Péter fia Miklós, akik a második eskü letételénél a kápt. oklevele szerint jelen voltak, az említett helységekből nem is nemesek. Erre János fia Gergely nem tagadta, hogy az első eskü letételekor távol volt, de azt állította, hogy az első eskütételkor Ilye-i Gergely és Kengelzegh-i Myko ~ Mykou fia György, a második eskütételkor Miklós és az említett Ilye-i [!] Mykou fia György az ő legközelebbi szomszédai voltak, és akiket Péter fiai említettek, azok nem a közeli szomszédai

János fiainak és László fia Istvánnak. Az országbíró többszöri kérdésére, hogy ti. az említettek nemesek-e, Gergely azt válaszolta, hogy Demeter fia János az ő Beudhaza birtokán és a Bihar m.-i Tulka és Kurbed birtokokon is nemes, de Lőrinc fia Miklós csak Sarus, Miklós fia János Gezth, János fia Miklós Arteus és Péter fia Miklós Mezeutarcha birtokon nemes, de más birtokaikat többszöri kérdésre sem tudott megnevezni. Az országbíró a vele együtt törvényszéket tartó bárókkal és nemesekkel János fiát 12 M. értékű vitatott birtokrészének elvesztésére ítéli az eskü elmulasztása miatt, és a földrész Aykay-i Péter fiaira száll örök birtoklásra, továbbá Péter fiainak perkezdet e. 2 M.-t fizessen oly módon, hogy János fiai és László fia István máj. 1-jén (in oct. B. Georgii mart.) Demeter fia Jánost, Lőrinc fia Miklóst, Miklós fia Jánost, János fia Miklóst és Péter fia Miklóst, valamint Mykou 3 fiát állítsák az országbíró elé, hogy igazolják: az említett birtokokon nemesek-e és legközelebbi szomszédai-e János fiainak és László fia Istvánnak. Mindezt Gergely önként vállalta.

Eml.: a 326. számú oklevélben.

K.: --

66. (1341. jan. 22—29. között)

A váradi kápt. oklevele szerint Lőrinc fiai: János és László eskütársaikkal megjelentek Tamashyda birtokon. Az előírt esküt István fia János, Alus fia János királyi emberek, Demeter mr. budai cantor és Egyed váradi kanonokok jelenlétében letették azzal a hiányossággal, hogy a harmincadik eskütevő, veszprémi (de Vesprimio) Demeter az esküben 1 szót kétszer eltévesztett. A kápt. emberei felszólították, hogy esküjét még egyszer mondja el, Péter mr. ítélőmr. (prothonotarius) [!], Tamás vajda ügyvédje a kápt. embereit ettől tiltotta, de az egyik kápt.-i ember harmadszori elisméltésére az említett Demeter az esküt jól elmondta, és noha Lőrinc fiai felajánlották, hogy másik eskütársat állítanak, de ezt Peteu [!] mr. nem tartotta szükségesnek. Lőrinc fiai hozzátették, hogy a kápt. embere is kétszer csak vajdát mondott, Tamás nélkül, és 2 eskütárs is hasonlóképpen járt el Peteu [!] mr. elmondása szerint.

Eml.: a 713. számú oklevélben.

K.: AO. IV. 148—155. (100. szám).

67. (1341. jan. 22.--máj. 1. között)

Az aradi kápt. idézést tartalmazó oklevele szerint János fia Gergely és László fia István a maguk, valamint János fiai: Bernát, Péter, Pál és László nevében Ilye birtokon Mykou fiait: Miklóst, Gergelyt és Györgyöt, az aradi egyház Sarus (dict.) predium-án Lőrinc fia Miklóst, Arteus birtokon János fia Miklóst, Gezth-en Miklós fia Jánost, Mezeutarcha-ról Péter fia Miklóst és Beudhaza-ról Demeter fia Jánost az aradi kápt. idéző levelével máj. 1-jére a király személyes jelenléte elé idézték maguk és Gergely testvérei ellenében.

Eml.: a 326. számú oklevélben.

K.: --

68. 1341. jan. 23. Visegrád

Si népi a határjárásról

Erzsébet királyné (H) megparancsolja az egri kápt.-nak: mivel Pael fia Thouth (dict.) Pál a maga és testvére, István nevében előadta, hogy a Borsod m.-i Capulna és Zenthpeter birtokok között fekvő Pereznye, más néven Thouthpalteleke birtokuknak új határjelekre van szüksége, küldje ki határjárásra hites emberét, aki Péter fia László v. Walter fia Salamon v. János fia Lőrinc királynéi emberek társaságában szálljon ki Pereznye birtokra, végezzen hj.-t, Minderről a királynak v. a királynénak tegyenek írásos jelentést. D. in Wyssegrad, f. III. prox. p. quind. Epiph. d., a. eiusdem 1341.

E.: --

Á.: a 860. számú oklevélben.

K.: HOkl. 228—229. (215. szám).

69. 1341. jan. 23. Visegrád

Erzsébet királyné (H) hírül adja, hogy mivel a Vasvár m.-i Helgeyz birtokát be kívánja népesíteni, ezért fenti birtokára letelepedni kívánó jobbágyoknak és más szabad conditio-jú embereknek a jelen oklevél erejével különleges védelmet biztosít, és azok számára, akik maguknak emelnek épületeket 4, akik a kész épületekbe jönnek, 1 év immunitas-t ad a birtokra érkezésüktől számítva. Kegyvesztés terhe mellett megparancsolja az összes c.-eknek, várnagyoknak, nemeseknek és más jobbágyokkal bírónak, azok officialis-ainak és helyetteseiknek, hogy jobbágyaikat és szabad állapotú embereiket a földbér (terrarium) megfizetése és az engedély megszerzése után ne akadályozzák meg az odaköltözésben. A

fentieket vásárokon és nyilvános helyeken ki kell hirdetni. D. in Wysegrad, f. III. prox. p. quind. d., a. eiusdem 1341.

E.: Dl. 40 851. (Múz. Ta.) A hártján természetes színű, kerek hátلامي pecsét töredéke.

K.: --

70. 1341. jan. 23.

János, a Zala-i Szt. Adorján-monostor apátja és konv.-je valamennyi jobbágyuk beleegyezésével és tanácsára a színe e. megjelent György mr. örsi prépostot, veszprémi kanonokot, a Somogy m.-i Merene prédiomok rector-át és féltestvéreit (fratres uterini), Feyrighaz-i Pál fiait: Balázst, ill. Mihályt felveszi a monostor harcoló nemes jobbágyainak sorába. Egyidejűleg nekik és örököseiknek adja a veszprémi püspökség Nyrad birtoka mellett fekvő Budun felét összes haszonvételeivel, szántóföldekkel, kaszálókkal legelőkkel, berkekkel, amíg az egyház iránti hűségben megmaradnak oly feltétellel, hogy előzetes értesítésre és hívásra egyikük az apátot elkíséri az esztergomi zsinatra v. más útjára, ha nem mennek, akkor 7 pensa-t tartoznak fizetni széles bécsi dénárookban. Budun birtokon kápolnát kell emelniük és jobbágyokat telepíteniük. Ha az apát a birtokra kiszáll, tíz v. tizenkettő magával megvendégelik, ha az apát táborba száll, Balázs v. Mihály (György prépost nem) a többi harcos jobbágy módjára vele tart. Hűtlenség esetén javadalmukat veszítik. D. f. III. p. fe. Fabiani et Sebastiani, a. d. 1341. A.

E.: Veszprémi érseki lt. Oklevelek. Nyírad 6. (Df. 200 187.) Vízfoltos, helyenként nehezen olvasható.

K.: --

R.: Veszp. Reg. 134. (334. szám).

71. 1341. jan. 24.

A vasvári egyház kápt.-ja jelenti [I.] Károly királynak (H), hogy korábbi parancslevelének (l. 6. szám) megfelelően Telekus-i Márk fia János királyi ember társaságában kiküldte tanúságtételre György papot, a vasvári egyház kanonokját, akik visszatérve elmondták, hogy jan. 17-én (f. IV. videlicet in fe. B. Anthonii abbatis) kiszálltak a Győr m.-i Nogech birtokra, és összehívva a szomszédokat, a birtokot azon határok között,

amelyek között a királyi conditionarius-ok birtokolták, ellentmondás nélkül Sándor fia György mr.-nek iktatták örök birtoklásra. D. 8. die termini premissae statutionis, a. d. supradicto. [1341.]

Á.: a 85. számú oklevélben.

K.: HO. I. 181—182. (121. szám).

R.: Bgl. IV. 318. (497. szám) (német nyelvű).

72. 1341. jan. 24. [Nagy-]Maros

Druget Vilmos nádor, a kunok bírása hírvil adja, hogy István fia Fábiánt azon 10 M. értékű bírság felől, amelyben a Lelez-i konv. oklevele (l. 25. szám) szerint a Hüge birtokban levő rész ügyében Imbreg-i András fiai: László és Dénes ellenében a bíróság rész nélkül elmarasztaltott, az utóbbiak nyugtatják. Mivel Miklós fia Lukács, Fábián törvényes ügyvédje jan. 13-án (in oct. Epiph. d.), az említett iktatásról szóló jelentés visszavételének napján Fábián nevében a nádor színe e. megjelenve a nádort illető 20 M.-át nem fizette meg, ezért elrendeli, hogy febr. 28-án (in 8. diei Cynerum nunc venturis) azt kétszeresen fizesse meg csak neki, és mivel az említett birtokrészt András fiainak első alkalommal nem lehetett iktatni, mert ő a fizetést elmulasztotta, a nádornak és ellenfeleinek 3 M. elégtételt kell adnia. D. in Morusio, 12. die termini prenotati, a. d. 1341.

E.: DI. 3353. (NRA. 1698. 43.) A hártván természetes színű kerek zárópecsét töredéke.

K.: --

73. 1341. jan. 24. Visegrád

Pál országbíró hírvil adja, hogy korábbi oklevelének (l. 41. szám) megfelelően Bodou fia István jan. 15-én (in quind. residentie exercitus regii ad diem Strennarum proclamate) színe elé járult Donch mr. ellenében a Bobroch birtok ügyében indított perben. A Donch mr.-t a győri kápt. megbízólevelével képviselő szolgája (famulus), Benedek felkelvén előadta, hogy a király Donch mr. iránt e birtok ügyében mindenkivel szemben szavatosságot vállalt, és ezt oklevéllel tudja bizonyítani az országbíró által megjelölt időpontban. Az országbíró elrendeli, hogy Donch mr. az említett oklevelet márc. 14-én (die medii Quadr. nunc venturo, scil. f. IV.)

mutassa be neki, hogy akkor megfelelő ítéletet hozhasson a felek között. D. in Wysegrad, 10. die termini prenotati, a. d. 1341.

E.: Dl. 65 273. (Szent-Ivány cs. lt. 28.) Hátoldalán azonos kéz írásával rövid tartalmi összefoglaló, a hártján természetes színű, pajzs alakú zárópecsét töredéke.

K.: --

R.: Szent-Ivány 27. (39. szám).

74. (1341. jan. 25. e.)

I. Károly király megparancsolja a vasvári kápt.-nak, hogy Gerse-i András fia László 1293. évben a kápt. által kiállított privilégiumait írja át, majd küldje el neki.

Eml.: a 78. számú oklevélben.

K.: Bgl. IV. 317. (496. szám).

75. 1341. jan. 25. Visegrád

[I.] Károly király (H) színe e. Wezekyn-i Konrád fia István a maga és testvérei: Tamás és János nevében bemutatta az aradi egyház kápt.-ja 1337. aug. 20-i oklevelét Bosorog birtokuk hj.-áról, amely oklevél tartalmazta a király 1337. júl. 27-én Visegrádon kelt parancslevelét a birtok hj.-ra vonatkozóan. A király István kérésére az aradi kápt. oklevelét újra kiadja. D. in Vyssegrad, in fe. Conv. S. Pauli ap., a. d. 1341.

E.: Dl. 3086. (NRA. 1536. 12.) A hártján természetes színű, kerek hátلامي pecsét apró töredéke.

K.: F. VIII. 4. 481. (251. szám).

Ford.: Doc. Trans. IV. 5. (6. szám) (F. alapján) (román nyelvű).

76. 1341. jan. 25. Visegrád

[I.] Károly király (H) értesíti a boszniai kápt.-t, hogy mivel 1339. máj. 13-án hű szolgálataiért Tamás erdélyi vajdának adományozta a Baranya m.-i, a Duna (Danobius) folyó

mellett fekvő, a király Danouch birtokával szomszédos Geethmunustura birtokot a benne levő monostor kegyuraságával együtt, megparancsolja: a kápt. küldje ki tanúságtételre hites emberét, aki Lőrinc fia Pál királyi ember társaságában szálljon ki a birtokra, végezzen hj.-t, majd a szomszédok jelenlétében iktassa azt Tamás vajdának örök birtoklásra. Az esetleges ellentmondókat idézze alkalmas időpontra a királyi személyes jelenlét elé Tamás vajda ellenében. Minderről a király írásos jelentést kér. D. in Wysegrad, in fe. Conv. S. Pauli, a. d. 1341.

Á.: a 151. számú oklevélben.

K.: Tóth I., Boszniai kápt. 48—49. (59. szám).

77. 1341. jan. 25.

A Kopornuk-i Szt. Megváltó-monostor konv.-je hírül adja, hogy korábbi oklevelének (l. 21. szám) megfelelően Fanchka-i Jakab fia Dávidnak a maga és fiai: István, Jakab és Mihály nevében jan. 11-én (f. V. prox. an. oct. Epiph. d.) Beche testvére, Mátyás mr. ellenében 1 nemessel esküt kellett tennie arról, hogy ő és fiai [1340.] dec. 3-án (f. III. prox. an. fe. B. Nicolai conf. prox. preterita) nem támadtak hatalmaskodva Mátyás mr. birtokára, neki semmilyen igazságtalanságot nem okoztak. A határnapon oly módon állapodtak meg, hogy Dávid Mátyás mr.-nek 5 M. dénárt fizet, ennek fejében Mátyás mr. a maga és fiai: Corchyl és Demeter nevében Dávidot és fiait nyugtattá D. f. V., scil. in die fe. Conv. S. Pauli, a. d. 1341.

E.: DI. 3354. (NRA. 46. 6.) A hártván természetes színű, kerek zárópecsét apró töredéke.

K.: --

78. 1341. jan. 25.

A vasvári Szt. Mihály arkangyal-egyház kápt.-ja hírül adja, hogy [I.] Károly király (H) parancsára (l. 74. szám) szó szerint átírja Gerse-i András fia László számára a vasvári kápt. által 1293-ban birtokairól kiállított privilégiumait, amelyeket Illés fia Miklós révén a jelen oklevélbe foglalva elküld a királynak. D. in fe. Conv. S. Pauli ap., a. d. 1341., András mr. lévén a prépost, Mihály az éneklő-, Gergely az örkanonok, Gergely a dékán.

E.: Dl. 91 314. (Festetics cs. zalai lt. 11.) Alul chirographált hártján befűggesztett pecsétre utaló bevágás.

Á.: Vasvári kápt., 1379. máj. 19. Dl. 91 855. (Festetics cs. vasi lt. 5. A.)

K.: Bgl. IV. 317. (496. szám). (Az átírt oklevelet l. Bgl. II. 284. 408. szám.)

79. 1341. jan. 26. Visegrád

[I.] Károly király (H) -- 1341. jan. 26-án (in crastino fe. Conv. B. Pauli ap., a. d. 1341.) Visegrádon (in Wysegrad) kiadott, hátoldalán megpecsételt nyílt oklevele szerint -- a király mások jogainak sérelme nélkül megerősíti saját 1326. nov. 11-i privilégiumát, amely részint az esztergomi Szt. István király-keresztes konv. [1326. szept. 17.—nov. 11. között kiadott] oklevelét, részint további 2 oklevél átírását foglalta magában Sythwathew birtok visszaadásáról a szóban forgó keresztesek számára.

Tá.: Szapolyai István nádor, 1496. jún. 15. AM. Bratislava (Pozsony). Pozsony város lt. Középkori oklevelek és levelek 2173. (Df. 240 797.)

K.: --. (A hivatkozott okleveleket l. Anjou-kori oklt. X. 311., 384. és 471. számok. I. Károly király oklevelét 1341. jan. 24-re datálva.)

80. 1341. jan. 26. [Nagy-]Maros

Drugeth Vilmos nádor, a kunok bírása híréül adja: midőn Vgal-i Iwanka c. fiai: Pál, Jakab, Miklós és István mr.-ek birtokaik elhatárolása ügyében törvényes idézéssel színe e. megjelentek, a pert [1340.] nov. 22-re (ad quind. oct. fe. OO. SS. prox. preteritas) halasztották. Ekkor Iwanka c. fiainak nevében Balázs deák (litteratus) jelent meg Pál országbíró megbízólevelével Joachynus ~ Joachinus fia István ellenében, és előadta: a nádori ember a [székes-]fehérvári Szt. István király-konv. emberének társaságában [1340.] nov. 8-án (in oct. OO. SS. prox. preteritis) Iwanka c. fiai Somogy m.-i Fyad és Hassagh birtokaira kiszállt, összehívta a szomszédokat, és jelenlétükben elválasztotta azokat Bagyun fia Vgrin fia László és Bagyun fia Miklós fia János Obar birtokától. A birtokokat Iwanka c. fiainak akarta iktatni, ám Joachinus fia István mr. a határjelek felállításakor a nádori és kápt.-i embernek ellene mondott. Iwanka mr. fiai ennek okát tudakolták, mire a Joachinus fia István mr. nevében a somogyi konv. megbízólevelével előálló Teodor fia Péter úgy válaszolt, hogy Iwanka c. fiai Obar birtok hj.-a révén, amely birtokot oklevelek tanúsága szerint Joachinus fia

István mr. zálogosított el nekik, el akarják foglalni, ezért tiltotta őket ettől István mr., de ha Pál mr. v. testvéreinek egyike odamegy lóháton, s csak szóban elmondja, és kézzel megmutatja Fyad és Hassagh birtokok határait Obar birtok felől a nélkül, hogy erre esküt tenne, lelkiismerete szerint, akkor Joachinus fia István mr. új határjeleket állít, és azokkal elválasztja Fyad és Hassagh birtokokat, majd azokat Iwanka c. fiainak hagyja békés birtoklásra. Iwanka fiainak ügyvédje ezt kedvezően fogadta, ezért a nádor elrendelte (l. 14. szám) a hj.-t. A somogyi konv. László fia Péter, Iwanka c. fiainak Pál országbíró megbízólevelével előállt ügyvédje révén küldött oklevélben (l. 36. szám) tett jelentést. A nádor, a vele ülésező bárók és az ország nemesei a fent említett határokat törvényesnek és örökérvényűnek nyilvánítják az említett birtokok között a somogyi konv. jelentése alapján. Ennek megerősítésére autentikus pecsétjével ellátott nyílt oklevelet ad ki. D. in Morisio, 12. die quind. diei Strennarum prenotati, a. d. 1341.

E.: Dl. 99 991. (Batthyány cs. lt Acta Ant. Fiát 3. 1. C.) Hátoldalán azonos és 18. sz.-i kézírásával tárgymegjelölés, a hártján természetes színű, kerek hátlapi pecsét töredéke.

Tá.: Szécsi Miklós országbíró, 1381. jan. 29. HDA. Archivum maius 43. 6. (Df. 233 330.)

K.: --

81. 1341. jan. 27.

[I.] Károly király 1341. jan. 27-én (sabb. prox. p. fe. Conv. S. Pauli ap., sub a. d. 1341.) nyílt oklevele szerint Zygan-i Domokos fia László a maga és testvérei (fratres uterini), Dénes, Tamás és Mihály nevében a király színe e. megjelenve elmondja Luchunch-i Dénes fia István mr. ellenében, akit a Pál országbíró megbízólevelével jelen levő ügyvédje, András fia Symon képviselt, hogy mivel a Zemplén m.-i Zygan birtok fele István mr.-hez tartozik, ezért 1341. febr. 28-án (in 8. diei Cinerum, a. annotato) a Lelez-i konv. embere tanúságtétele mellett, a szomszédok jelenlétében, a birtok felét a maga és testvérei nevében át fogja adni István mr.-nek

Tá.: Nagymartoni Pál országbíró, 1345. szept. 26. AL. Erdélyi Múz. egykori lt. Bánffy cs. nemzetségi lt. Oklevelek 33. (Df. 260 612.)

K.: Bánffy I. 126—131. (101. szám).

R.: Uo. 111. (103. szám).

82. 1341. jan. 27. Visegrád

Pál országbíró hírül adja, hogy a Chap-i Simon fia Tamás nevében a Lelez-i konv. megbízólevelével megjelent Bolugh (dict.) János jan. 15-től (a quind. residentie exercitus regii ad diem Strennarum proclamate) 12 napig várt a Beregh m.-i Dabron-i Rubyn-ra és fiára, Jánosra, akik korábbi oklevelében (l. 38. szám) foglaltak ellenére nem jelentek meg, és nem küldtek senkit maguk helyett, ezért pervesztesnek nyilvánítja őket, ha távolmaradásukra nem tudnak magyarázatot adni. D. in Vissegrad, 13. die termini prenotati, a. d. 1341.

E.: Dl. 76 626. (Zichy cs. zsélyi lt. 214. C. 23.) Hátoldalán azonos kéz írásával rövid tartalmi összefoglaló, a hártyán zárópecsét nyoma.

K.: Z. I. 597—598. (568. szám).

R.: Wertner, Nemzetségek I. 133. (K. alapján).

83. (1341. jan. 27.—febr. 28. között)

I. Károly király megparancsolja a leleszi konv.-nek, hogy febr. 28-án küldje ki tanúságtételre hites emberét a Zemplén m.-i Zygan birtokra, amelynek felét ekkor Zygan-i Domokos fia László a maga és testvérei, Dénes, Tamás és Mihály nevében átad István mr.-nek

Tá.: Nagymartoni Pál országbíró, 1345. szept. 26. AL. Erdélyi Múz. egykori lt. Bánffy cs. nemzetségi lt. Oklevelek 33. (Df. 260 612.)

K.: Bánffy I. 126—131. (111. szám).

84. 1341. jan. 28.

[I.] Károly király (H) 1341. jan. 28-i (die domin. prox. p. fe. Conv. B. Pauli ap., a. d. 1341.) oklevelében átírja és megerősíti [IV.] László király 1287. márc. 25-i (sub a. 1287., VIII. Kal. Apr.) oklevelét a Zarazprozek és Zelnice között fekvő föld és erdő adományozásáról, leírva a határokat is.

Reg.: Bebek Imre országbíró, 1391. szept. 13. ŠA. Bytča (Biccse.) Liptó m. lt. Reg. pag. 16. (Df. 266 606.)

Má.: Dl. 102 952. (Batthyány cs. lt. Illésházy 25. 2. 2.) (Reg. alapján) (19. sz.-i.) (pag. 15.).

K.: Érdy J. MTT. 1857. 15.; Horváth S., TT. 1902. 30—31.; Lipt. Reg. 32. (mind Reg. alapján). (Az átírt oklevelet l. Reg. Arp. 3435. szám.)

R.: Horváth S., TT. 1904. 258. (243. szám) (Reg. alapján).

85. 1341. jan. 29.

[I.] Károly király (H, Da, C, Ra, Se, G, L, Cu, Bu, princ. Sal., mon. S. Angeli d.) hírül adja, hogy Kuchk-i Sándor fia György mr. eléje járulva, apja hűséges szolgálataiért a Győr m.-i Nogech földet, illetve birtokot kérte (l. 6. szám és 71. szám). A király megfontolva az említett Sándor mr. érdemeit, amelyeket az országba jövele óta tanúsított, Nogech birtokot, amelyben Szt. István király tiszteletére szentelt köegyház van, és amely királyi udvarnokok, várnépek és conditionarius-ok földje, az említett egyházzal, szőlőkkel, szántóföldekkel, trágyázott földekkel, legelőkkel, a Nogech-en át folyó Paansa folyón levő 2 malommal, erdőkkel, mezőkkel, berkekkel és összes más haszonvételeivel és tartozékaival, régi határai között, a pannonhalmi (Mons Sacer Pannonie) Szt. Márton-egyház Nogech-ben levő részének kivételével György mr.-nek visszaadja örök jogon, a főpapok és bárók tanácsára. Mindezek megerősítésére 3., új és autentikus pecsétjével megerősített oklevelet ad ki. Kelt Thatamerius mr. [székes-]fehérvári prépost, udvari alkancellár keze által, a. d. 1341., IV. Kal. Febr., uralkodása 41. évében. Méltóságnévsor: Csanád esztergomi érsek, a kalocsai szék üres, Kálmán győri, Péter szerémi, László pécsi, Leukus boszniai, Mesko veszprémi püspök és királynéi kancellár; András erdélyi, László zágrábi, Vitus testvér nyitrai, András váradi, Rudolf váci, Miklós egri püspök, a Nándor-fehérvári szék üres; világiak: Vilmos nádor, a kunok bírása; Tamás erdélyi vajda, Zolnuk-i c. és tárnokmesteri procurator; Mychk egész Sclauonia bánja, Pál országbíró, Domokos Machou-i bán, István lovászmr., Dénes étekfogómr., Miklós pozsonyi c., Pousa c. A.

E.: Győri székeskápt. m. lt. Pápoci prépostság lt. Cth. 1. 3. 15. (Df. 278 114.)

Á.: Győri székeskápt. m. lt. Pápoci prépostság lt. Th.. 1. 164. (Df. 278 179.) (18. sz.-i Má.-ban.)

K.: HO. I. 181—184. (121. szám). (E. alapján.)

R.: Bgl. IV. 318. (497. szám) (német nyelvű).

86. 1341. jan. 29. Visegrád

Pál országbíró színe e. Hassagh ~ Hassag-i Petheu bemutatta a szepesi kápt. oklevelét (l. 48. szám), amely szerint az országbíró korábbi memoriális oklevelének (l. 37. szám) megfelelően Hassag-i Petheu-nek 6 nemes társaságában jan. 15-én (in quind. residentie exercitus regii) esküt kellett tennie a kápt. e., hogy [1339.] márc. 31-én (f. IV. prox. p. fe. Pasce d.), aminek 1 éve (ab eo tempore Pasce d. et f. IV. prox. preteritis preteriisset revolutio annualis), nem vitt el hatalmaskodva egy lovat Synka fia Péter Scenthpeturfolua nevű birtokáról. A határnapon Petheu megjelent a kápt. színe e. 6 nemessel és az esküt letette. Erről őt az országbíró a szepesi kápt. jelentése alapján nyugtatja. D. in Wyssegrad, fe. II. prox. an. fe. Purif. B. virg., a. d. 1341.

E.: ŠA. Prešov (Eperjes). Drugeth cs. homonnai lt. Oklevelek 7. (Df. 209 824.)

K.: Wagner, Sáros 339--340; Katona, Hist. crit. IX. 203—204. (165. szám); F. VIII. 4. 551. (285. szám).

87. 1341. jan. 29. Kolozsmonostor

Péter erdélyi alvajda közli az erdélyi kápt.-nal, hogy mivel Ábel fia Lőrinc, valamint e Lőrinc fiai: István és Miklós a Doboka m.-i Aronzenthmyklosa birtokban levő örökölt részüket eladták Pagan (dict.) István mr. nemesnek örök jogon, kéri a kápt.-t, hogy küldje ki tanúságtételre hites emberét, akinek jelenlétében Moch-i Miklós v. Boch fia Gaal alvajdai ember kiszáll Aronzenthmyklosa birtokra, és összehívva a szomszédokat elvégzi a hj-t, és a birtokrészt István mr.-nek iktatja, az esetleges ellentmondókat az alvajda elé idézi. Az alvajda minderről írásos jelentést kér. D. in Culusmonustra, f. II. prox. an. fe. Purif. B. virg., a. d. 1341. Ellentmondó híján privilegium kiadását kéri István mr. számára.

E.: Dl. 29 425. (Gyfvár cista com. Doboka l. 34.) A hártján kerek zárópecsét nyoma.

K.: AIR. I. 1. 30—31. (3. szám).

R.: Uo. (román nyelvű).

88. 1341. jan. 29. Kolozsmonostor

Péter erdélyi alvajda e. személyesen megjelenve egyik részről Hunthpaznan nb. Ferenc fia Pagan (dict.) István mr., másik részről Ábel fia Lőrinc és fiai: István és Miklós előadják:

utóbbiak ínségükben a Doboka m.-i Arunzenthmyklosa ~ Aronzenthmiklos birtokban levő részüket elzálogosították István mr.-nek 20 M.-ért -- 1 M.-t 10 pensa-val számolva -- júl. 25-ig (ad fe. B. Jacobi prox. affuturum) kétszeres fizetség terhe mellett, de a határnap e. újabb 7 M. ezüst értékével terhelték meg birtokrészüket. Ezzel a pénzüsszeggel István mr.-en kívül senki sem tudja őket megsegíteni rokonaik közül, és mivel ő birtokszomszédjuk, az őket örökség jogán megillető Aronzenthmiklos-i birtokrészüket összes haszonvételeivel: szántóföldekkkel, legelőkkel, kaszálókkal, mezőkkel, erdőkkel, berkekkel, stb. régi határai között 20 M.-ért, valamint az utóbb kapott 7 M. ezüstért eladják István mr.-nek örökre szólóan, szavatosság vállalásával. D. in Culusmonustra, f. II. prox. an. fe. Purif. virg. glor., a. d. 1341.

E.: 1. --. Fk.: Dl. 37 281. (Kornis cs. lt. 5.) A Fk.-en kerek hátlati pecsét nyoma látható.

2. AL. Erdélyi Múz. egykori lt. Kornis cs. szentbenedeki lt. Oklevelek 5. (Df. 257 653.)

K.: Doc. Trans. IV. 574. (7. szám) (E. 2. alapján).

Ford.: Uo. 5—6. (7. szám) (E. 2. alapján) (román nyelvű).

89. (1341. jan. 29.—máj. 1. között)

Pál országbíró írásban (scribendo) felszólítja az esztergomi kápt.-t, hogy Herman-i Mihály fia Márton királyi ember társaságában küldje ki tanúságtételre hites emberét Chamateluke és Coradfeulde birtokokra, végezzen hj.-t, majd iktassa azt Tamás vajdának Lőrinc fiainak esetleges ellentmondását figyelmen kívül hagyva, az esetleges egyéb ellentmondókat a vajda ellenében idézze a király jelenléte elé, majd minderről az esztergomi kápt.-tól írásos jelentést kér.

Eml.: a 713. számú oklevélben.

K.: AO. IV. 148—155. (100. szám).

90. 1341. jan. 30. Visegrád

Pál országbíró hírül adja, hogy [I.] Károly király (H) váci kápt.-nak szóló oklevele értelmében midőn Vkleleu (dict.) Mihály fia Miklós egy embertől a király 4 darab aranyát hűtlen emberek révén tolvaj módjára megszerezte, a királynak az összeg kétharmad részét lassacskán sikerült visszaszerezni. Egyharmad részét a király figyelmeztetésére és parancsára

sem adta vissza, ezért az utasította a váci kápt.-t: küldje ki tanúságtételre hites emberét, aki Suran-i István királyi ember társaságában szálljon ki az említett Miklós birtokaira és birtokrészeire, az elidegenített aranyak visszaszerzése után a szomszédok jelenlétében foglalja le azokat Miklós nyilvánvaló hűtlensége miatt, és iktassa Péter fia Tamás mr. liptói c.-nek v. emberének Miklós ellentmondását figyelmen kívül hagyva. Az esetleges további ellentmondókat idézze színe elé alkalmas időpontra. A király minderről írásos jelentést kért. A váci kápt. válasza szerint Suran-i István királyi ember társaságában kiküldte tanúságtételre Demetert, kórusának clericus-át [1340.] márc. 17-én (f. VI. prox. p. domin. Remin. nunc preteritam) az említett Miklós Borsod m.-i Polkonya ~ Palkonya ~ Polkona birtokban levő részére, és a szomszédokat összehívva a király nevében Tamás mr. erre a célra kiküldött emberének akarta iktatni, de Dob ~ Doob ~ Doby-i Lőrinc fia István tiltotta őket a Palkonya birtokban levő rész iktatásától. Erre a királyi ember [1340.] márc. 31-re (ad quind. predictae f. VI. prox. p. domin. Remin.) a királyi személyes jelenlét elé idézte. Ezután az ügyet a felek ügyvédek akaratából [1340.] máj. 1-re (ad oct. B. Georgii mart.), majd királyi parancsra [1341.] jan. 15-re (ad quind. residentie exercitus regii) halasztották. Ekkor (quind. residentie exercitus regii ad diem Strennarum prox. preteritum proclamate) a király megbízólevelével Péter fia Tamás mr. liptói c. jelent meg az országbíró színe e., és a személyesen megjelent Doob-i Lőrinc fia Istvántól tiltásának okát tudakolta. Utóbbi bemutatta [IV.] Béla király (H) 1245. évi, és Drugeth Vilmos nádor 1338. évi privilegiális oklevelét, amelyek értelmében [IV.] Béla király a Borsod várhoz tartozó 20 ekealja Polkona földet, amely akkor lakatlan volt, a vártól elvéve György fia Sándor mr. c.-nek, Lőrinc fia István elődének, általa utódainak és örököseinek adományozta hű szolgálataiért. Ebbe a birtoktestbe őt István udvarbíró (judex aule), nyitrai és Vrbaz-i c., akkori királyi étekfogómr. be is vezette. Ezután idővel, minthogy Doby-i Lőrinc fia István azon a generalis congregatio-n, amelyet a nádor 1335. okt. 26-án (a. d. incarn. 1335., f. V. prox. an. fe. Symonis et Jude ap.) Zenholm faluban tartott Heweswywar, Borsad és Torna m.-k összes nemese számára, azt állította: a Borsad m.-i Polkona birtok [IV.] Béla király adománya folytán hozzá tartozik, és ha valaki abban valami jogot tulajdonítana magának, akkor ott adjon neki feleletet. Ellentmondó nem lévén a nádor úgy döntött, hogy Polkona birtokot vissza kell venni Lőrinc fia István számára, de amikor be akarták iktatni, Wklelew (dict.) Mihály fiai: Beke és Imre ennek több ízben ellene mondtak. A közöttük folyó pert a nádor színe e. többször is tárgyalták, amikor is személyesen megjelent egyik részről Doby-i Lőrinc fia István, másik részről Wklelew (dict.) Mihály fiai: Beke és Imre, és előadták: a közöttük folyó perben a nádor engedélyével fogott bírák közreműködésével oly megállapodásra jutottak, hogy Beke és Imre Polkona birtokban való

részüket átadják Lőrinc fia Istvánnak örök birtoklásra, elismerve [IV.] Béla király privilégiumának érvényességét. Azokat az okleveleket, amelyeket apjuk, v. ők bírtak az említett birtok egy részére v. egészére vonatkozóan, érvénytelenítik. Ezek után Péter fia Tamás mr., a király ügyvédje az országbíró háromszori kérdésre úgy válaszolt, hogy mindezeknek nem kíván ellene mondani, ezért a fentiek értelmében az országbíró a vele ülésező bárókkal és nemesekkel a Polkona birtokban levő részt Lőrinc fia Istvánnak ítéli örök birtoklásra, mások jogának sérelme nélkül. Ennek megerősítésére az országbíró autentikus függőpecsétjével ellátott privilegiális oklevelet ad ki. D. in Wysegrad, 16. die quind. residentie regii predict., a. d. 1341.

E.: HML. ME. 544. Egri székesfőkápt. m. lt. 15. 2. 1. 19. (Df. 210 464.) Hátoldalán 18. sz.-i kéz írásával tartalmi összefoglaló.

K.: --. (IV. Béla király említett 1245. évi oklevelét l. Reg. Arp. 815. szám.)

R.: Sugár 190—191. (314. szám).

91. 1341. febr. 1. Visegrád

Oklevél felmutató Balázs Lelez-i prépost v. embere valahányszor utasítást ad a jelen oklevél keltétől (a data presentium) júl. 1-jéig (usque ad oct. Nat. B. Johannis Bapt. nunc venturas) idézés v. vizsgálat lefolytatására, annyiszor küldje ki hites emberét tanúságtételre, aki Beel-i László v. Kerestur-i László v. Puxa-i Pál királyi emberek társaságában hajtsa végre a jog rendje szerint őt illető feladatokat. Minderről a király mindahányszor írásos jelentést kér. D. in Alto Castro, in vig. Purif. virg. glor., a. d. 1341.

[I.] Károly király (H) megparancsolja a Jazow-i prépostnak és konv.-nek: a jelen oklevelet felmutató Balázs Lelez-i prépost v. embere valahányszor utasítást ad a jelen oklevél keltétől (a data presentium) júl. 1-jéig (usque ad oct. Nat. B. Johannis Bapt. nunc venturas) idézés v. vizsgálat lefolytatására, annyiszor küldje ki hites emberét tanúságtételre, aki Beel-i László v. Kerestur-i László v. Puxa-i Pál királyi emberek társaságában hajtsa végre a jog rendje szerint őt illető feladatokat. Minderről a király mindahányszor írásos jelentést kér. D. in Alto Castro, in vig. Purif. virg. glor., a. d. 1341.

Á.: a 333. számú oklevélben.

K.: --

92. 1341. febr. 8. [3: febr. 1.]

Az egri kápt. jelenti Drugetter Vilmos nádornak, a kunok bírójának: 2 korábbi 1340. évi (a. d. 1340.) oklevele (az egyik ítéletlevél, a másik gyűrűpecséttel megpecsételt perhalasztó oklevél) értelmében Palagy-i János fia Miklós részéről kiszálló Nempthy-i Dénes fia István v. Bod fia Donch v. Bathyz fia László, ill. a Boxa nb. Detricus fiai: Miklós és István

részéről megjelenő Bachka-i Miklós v. ugyanoda való László v. Tholchua-i János fia László nádori emberek társaságában ki kellett küldenie tanúságtételre hites embereit, hogy azok január 22-én (22. die residentie exercitus regalis) szálljanak ki az Wngh m.-i Palagh és Zelemench közötti vitatott földrészre, a szomszédokat összehívva jelenlétükben Pál országbíró és a kápt. Miklós által bemutatandó privilégiumai szerint végezzenek hj.-t, felmérést, majd iktassák azt János fia Miklósnak. Az esetleges ellentmondókat idézzék a nádor színe elé alkalmas időpontra. Detricus fiait nem volt szükséges megidézni, mert nekik febr. 5-én (in quind. ipsius 22. diei residentie exercitus regalis) meg kellett jelenniük a nádor színe e., amikor a nádor minderről jelentést kért. A kápt. a Detricus fiai: Miklós és István mr.-ek részéről kiszálló Bachka-i László nádori ember társaságában kiküldte tanúságtételre hites emberét, János mr.-t, kórusának aesp.-ét (subdiaconus). László nádori ember visszatérve elmondta, hogy a perbeli ellenfél részéről jelen levő nádori és kápt.-i ember társaságában jan. 22-én (22. die residentie exercitus regalis iam preterito) – amikor az ügyet a nádor gyűrűspecsjével megpecsételt oklevelében halasztotta -- kiszálltak János fia Miklós és Detricus fiai: Miklós és István Wngh m.-i Palag és Zelemench birtokai között fekvő vitatott földrészre, az utasítás szerint hj.-t végeztek, és azt János fia Miklósnak akarták iktatni. A felek azonban m.-beli nemes fogott bírák közreműködésével olyan megállapodásra jutottak, hogy a vitatott földet 2 részre osztják. A Ny-i részt, amely Detricus fiainak Zelemench birtoka felől fekszik, Detricus fiainak: Miklósnak és Istvánnak, a másik részt jövedelmeivel és tartozékaival együtt János fia Miklósnak és testvéreinek hagyják. Határok a nádori és kápt.-i ember elmondása szerint: Mylpopotak vízmeder (alveus) É felől, mező Ke felől, út Palag faluból egy erdőbe, út, erdő, kereszttel megjelölt kétágú tölgyfa fa, erdő, Kempnek folyó, kereszttel megjelölt tölgyfa fa, említett folyó, tölgyfa fa, Porthokewremy folyó, Zelemench és Struete birtokok határa. A felek a rendelkezést elfogadták. D. f. V. an. oct. [ḡ: an.] Purif. virg., a. d. 1341.

Á.: a 119. számú oklevélben.

K.: Balogh, Középk. okl. 41—43. (11. szám) (febr. 8-i keltezéssel).

Megj.: A keltezésre l. a 119. számú oklevélhez fűzött indoklást.

93. (1341. febr. 2. [v. u.]

[I.] Károly király színe e. febr. 2-án (in fe. Purif. B. Virg.) megjelenve egyik részről Reynold fia László és testvére, Benedek, Moghkerek-y-i Kázmér fia Péter, Sándor fia Bereck,

Beke fia Pál, Mandala-i Pál fia János, András fia Benche, Kalacha-i Ambrus fia László és Ffele ~ Fele-i Kelemen fia Pál, másik részről Omor-i Gál mr. jegyző (notarius), Chepan fia István és Lőrinc fia Leukus Sytke-i nemesek előadták: abban a perben, amit László és a fent említett nemesek Gál mr., István és Leukus ellenében jan. 15-én (in quind. residentie exercitus regii ad diem Strennarum prox. preteritum· proclamate) az országbíró színe e. akartak tárgyalni, fogott bírák közreműködésével olyan megállapodásra jutottak a király színe e., hogy a Karul, Mandala, Fele és Kalacha birtokokért folyó per kezdete óta elszenvedett kölcsönös sérelmeiket és bírságaikat érvénytelenítik. Továbbá azt a földrészt, amely a nádor oklevelének tanúsága szerint Moghkerekely birtokhoz tartozik, és amit Gál mr. Karul birtokhoz csatolt, ugyanő és Sytke-i István és Leukus visszaadják Reynold fiainak: Lászlónak és Benedeknek, valamint Kázmér fia Péternek örök jogon. Továbbá Gál mr. és a Sytke-i nemesek Reynold fia Lászlónak 4 M.-t -- 1 M.-t 50 garassal számolva -- fizetnek márc. 21-én (in 8. diei medii Quadr. prox. nunc preteritis) az aradi kápt. e. A bírót mindannyian kötelesek kifizetni. A felek arra is kötelezték magukat, hogy ha a megállapodást nem tartanák be, a be nem tartó fél patvarkodásban marasztaltassék el. Erre László és Gál mr. személyesen, István és Leukus a maguk, valamint a Fele-i, Kalacha-i, Mandala-i, és Moghkerekely-i nemesek nevében is ígéretet tettek a király e.

Eml.: a 302. számú oklevélben.

K.: Temes I. 65—69. (36. szám).

94. (1341. febr. 2. u.)

I. Károly király parancsára Pál országbíró utasítja az aradi kápt.-t, hogy küldje ki emberét Moghkerekely birtok Karul birtoktól történő elválasztására.

Eml.: a 224. számú oklevélben.

K.: Temes I. 65—69. (36. szám).

95. 1341. febr. 3.

Az aradi egyház kápt.-ja [jelenti I.] Károly királynak [(H): korábbi oklevelének] (l. 60. szám) megfelelően Vörös (Rufus) (dict.) Imre királyi ember társaságában kiküldte tanúságtételre hites emberét, Tamás alesp.-t, kórusának clericus-át, akik a titeli egyház kápt.-

jának Zewdi ~ Zeudy-i jobbágyaitól és annak határtársaitól megtudták, hogy az említett Bysscere-i apát [Zer-i] Pousa mr.-t és fiait nem saját birtokukra, hanem Zeudy falu azon részébe idéztette, ami a titeli egyház kápt.-jának birtokában van. D. in fe. B. Blasii mart., a. ut supra. [1341.]

E.: Dl. 91 315. (Festetics cs. aradi lt. 8.) Csonka. Hátoldalán azonos kéz írásával rövid tartalmi összefoglaló, a papíron természetes színű, mandorla alakú zárópecsét töredéke.

K.: --

96. 1341. febr. 4. Prodivíz

Mykch, egész Sclauonia bánja és fiai: István, Ákos és László mr.-ek hírül adják: a bán Wyuar várát, valamint a hozzá tartozó Wyfalu, Lythenya, Keykmezeu és Strachina birtokokat, az összes lakott és lakatlan falvakat, amelyek a várhoz és az említett birtokokhoz tartoznak, haszonvételeikkel, úgymint vámhelyekkel, erdőkkel, vizekkel, vízfolyásokkal, malmokkal, malomhelyekkel, halastavakkal Loránd mr. ifjúnak, fiának adja örök birtoklásra. Ha a bán egyéb váraira és birtokaira vonatkozó – a bán és fent említett fiai között később teendő – felosztás során közülük valakinek nem jut az említettekkel azonos nagyságú és minőségű rész, továbbá ha Loránd mr. az Wyuar várhoz tartozó birtokokból nagyobb részt szerez meg, mint amekkora a későbbi felosztás során a bánnak és többi fiainak jut, akkor Loránd mr. a Wyuar várhoz tartozó birtokokból és haszonvételekből köteles a többletet kihalásítani, és azt közös felosztás alá vetni. Hasonlóképpen, ha a birtokmegosztás során a felosztandó birtokokból és haszonvételekből a Loránd mr.-nek jutó részt növelni kellene, akkor az Wyuar várhoz tartozó birtokok felosztása után neki adott részt a bán köteles növelni. Ha Loránd mr. ezután saját gonosztettei miatt a neki jutott részekből valamit tönkretesz v. elidegenít, azért nem kell őt kárpótolni a felosztott birtokokból. Ha viszont Loránd mr.-t már a felosztás e. valaki per v. hatalmaskodás útján zaklatná a neki jutó részek birtoklásában, akkor közösen megvédik, és segítséget nyújtanak. Ha a bán fiai: István, Ákos, László és Loránd közül valaki a bán Loránd részére tett rendelkezését igazságtalannak ítélné, akkor Loránd mr. az Wyuar-i várát összes tartozékaival és haszonvételeivel köteles új birtokfelosztás alá bocsátani. Továbbá Loránd mr. köteles a jelen oklevelet a királlyal, valamint a budai kápt.-nal a bánnak és fiainak újra kiadatni. Loránd mr. a bán további szerzett és öröklött birtokait, amelyeket Loránd jelenleg elfoglalva tart, köteles a bánnak visszaszolgáltatni. Ennek megerősítésére Mykch bán fia,

Loránd mr. részére autentikus függőpecsétjével ellátott privilegiális oklevelet ad ki. D. in Prodaui, in domin. Circumd., a. d. 1341.

Á.: János veszprémi püspök, 1347. okt. 12. Dl. 3355. (NRA. 338. 34.)

K.: AO. IV. 73—74. (54. szám) (kihagyásokkal); Smič. X. 596—597. (422. szám).

R.: Wertner, Nemzetségek I. 60. (AO. alapján).

97. 1341. febr. 6.

Bertalan perjel és a [budafel-]hévízi (de Calidis Aquis) Szt. Háromság-egyház keresztes konv.-je e. Miklós c., a Vyssegrad-i Szt. András-monostor apátja és a garamszentbenedeki (S. Benedicti de iuxta Gron) monostor apátjának bírāja és officialis-urai nevében tiltakozott amiatt, hogy az óbudai hospes-ek Obuda Urs földet fegyveresen megrohanták, kaszálóját, bevetett és be nem vetett szántóföldjét, az Obuda Urs faluhoz tartozó összes földeket és szőlőket egy királyi és kápt.-i emberrel közöttük szétosztatták. Erről a konv. Miklós c. kérésére nyílt oklevelet ad ki. D. III. fe. prox. p. domin. Circumd. me, a. d. 1341.

E.: Esztergomi székesfőkápt. m. lt. Acta radicalia 40. 2. 16. (Df. 237 028.)

K.: Str. III. 383. (551. szám).

R.: Pest m. 262. (50. szám); Bakács, Pest megye 163. (525. szám).

98. 1341. febr. 7. Visegrád

[I.] Károly király (H) közli az egri kápt.-nal: [Bayur]-i Péter fia Beke elmondása szerint Pawch Zakalya-i várnagy Drugetter Vilmos nádor parancsára jan. 9-én (f. III. prox. p. [f]e. Epiph. d.) Wga[cha]-i Tamás nevű szolgáját (famulus) Iwanka Berky-i pap társaságában Beke Bayor ~ Bayur faluban levő házához küldte, ti. Beke házastársához. Tamás az úrasszonyt fenyegető szavakkal illette, és a nádor Clinberk birtoka jövedelmeinek és haszonvételeinek használatától Beke-t, valamint jobbágyait eltiltotta. A nádor azt is megparancsolta a várnagnak, hogy Beke officialis-át űzze el, és a maga officialis-át helyezze az említett birtokba. Beke officialis-át, ha az Clinberk birtokra jön, elfoghatja és felakasztathatja. Ennek hallatára Clinberk-i Beke összes Felboyur-i, Bayur-i, Andriasfolua-i, Isippfolua-i, Buyak-i és Budamer-i jobbágya elmenekült, birtokai elnéptelenedtek a közöttük

folyó per függése (litis pendentia) idején. A király megparancsolja, hogy a kápt. küldje ki tanúságtételre hites emberét, aki Korna-i János fia Lőrinc v. Beke fia János v. Márton fia Miklós királyi ember jelenlétében derítse ki az igazságot. A király minderről írásos jelentést kér. D. in Vyssegrad, f. IV. prox. p. fe. B. Agate virg. et mart., a. d. 1341.

Á.: a 130. számú oklevélben.

K.: --

99. 1341. febr. 7.

A Scepus-i Szt. Márton-egyház kápt.-ja János mr. fia Hank, a néhai Goblinus ~ Geubulin Leucha ~ Leuche-i írnok (scriptor) unokája (nepos) kérésére – aki az oklevelet az utak veszélyei (viarum pericula) miatt nem meri magával vinni -- pecsétje felfüggesztésével megerősítve újra kiadja Erzsébet királyné (H) 1280. (Má. 1.: 1270. [э: 1280.]) évi privilegiális oklevelét, amelyben a királyné Leuche-i Geubulin c. fia János kérésére megerősítette [IV.] Béla király [1263. évi], Nadas birtokra vonatkozó adományát. D. f. IV. prox. p. fe. [Purif. virg. glor.], a. d. 1341.

E.: Dl. 63 665. (Görgey cs. görgői lt. 68.) A hártján függőpecsétre utaló bevágások.

Má.: 1. Dl. 70 476. (Berzeviczy cs. kakaslomnici ágának lt. 28.) (18. sz.-i egyszerű Má.-ban.)

2. Dl. 71 269. (Görgey cs. toporci lt. 33.) (18. sz.-i egyszerű Má.-ban.)

K.: F. VIII. 4. 534. (277. szám) (Kaprinai alapján). (IV. Béla király 1263. évi oklevelét l. Reg. Arp. 1377. szám, Erzsébet királyné 1280. évi oklevelét l. W. IV. 223. 133. szám.)

100. 1341. febr. 7.

A váci egyház kápt.-ja e. személyesen megjelenve egyik részről Debreu-i Mokyan fia Demeter fia Miklós, másik részről Miklós fia Gál, Srch-i Márk fia István, Kasard-i István fia Demeter, Demeter fia Miklós előadja: Nemutkal birtokán felül, amit cserébe adott Gál, István és Demeter Kopulnaserdeutelek birtokáért, 50 M.-t fizet budai M.-val számolva Gálnak, Istvánnak és Demeternek az alábbi időpontokban: az említettek saját bevallásuk szerint már megkaptak 27 M.-t, 16 M.-t kell kapniuk febr. 28-án (in 8. diei Cynerum prox. futuris), aminek elmulasztása esetén az első részlet érvénytelen, majd máj. 1-én (in oct. B. Georgii mart. subsequenter affuturis) a fennmaradó összeg válik esedékessé. Mulasztás esetén

kétszeres összeg megfizetésének kötelezettsége hárul Miklósrá. D. IV. f. prox. p. fe. B. Agathe virg. et mart., a. d. 1341.

E.: Dl. 98 237. (Post. Adv.) A hártján természetes színű, kerek hátlapi pecsét töredéke.

K.: --

101. 1341. febr. 7.

A váci egyház kápt.-ja e. személyesen megjelenve egyik részről Debreu-i Mokyan fia Demeter fia Miklós, másik részről Kapunaserdeutelek ~ Kapunaserdeuteluk-i Miklós fia Gál, Srch-i Márk fia István és Kasard-i István fia Demeter, akik elmondják: Demeter fia Miklós az őt örökség jogán megillető Heueswyouar ~ Heuesuar m.-i Nemutkal birtokát összes haszonvételeivel és tartozékaival elcseréli Kapunaserdeuteluk birtokra. Ehhez Gál, István és Demeter személyesen, Demeter felesége, Anych úrasszony, és Márk fia István felesége, Annus úrasszony – a váci kápt által tanúként kiküldött György clericus, kórusának tagja jelenlétében -- hozzájárultak. E szerint a Heuesuar m.-i Kapunaserdeutelek birtokot összes haszonvételeivel és tartozékaival Mokyan fia Demeter fia Miklósnak adják oly feltétellel, hogy a felek az említett birtokokba máj. 1-ig (usque oct. B. Georgii mart. prox. venturas) egymást kölcsönösen bevezettetik. Ha valamelyik fél ettől vonakodna v. a birtokból valamit vissza akarna tartani, akkor perkezdet e. a bíró részén felül 50 M.-t tartozik fizetni az egyezséget megtartó félnek. Ha Demeter fia Miklós Doboka m.-i Gulatelek birtokát örök érvénnyel Gálnak, Istvánnak és Demeternek tudja iktattatni, akkor Demeter fia Miklós [birtokába] jut Nemutkal birtok. Minderre a felek önként kötelezték magukat. A kápt. privilégium kiadását ígéri. D. IV. f. prox. p. fe. B. Agathe virg., a. d. 1341.

E.: Dl. 98 236. (Post. Adv. 107. 51.) A hártján természetes színű, kerek hátlapi pecsét töredéke.

K.: --

102. 1341. febr. 7.

A váci egyház kápt.-ja e. a személyesen megjelenve Zalustia-i Mykow fia Péter fiai: Domokos és János kinyilvánítják: Zalustia birtokban fekvő részüket összes haszonvételeivel és tartozékaival, kivéve Szentpéter (S. Petrus) és Walth falvak között, a Zaluthna folyó

melletti részt, amelyet Zalustia-i Domokos fia Gergely egykor Walth-i Pál fia Lewstachus-nak zálogosított el a váci kápt. oklevele szerint, és amelyet később Péter fia István mr., nógrádi alispán és a 4 szb. oklevele szerint Gergely Lewstachus-nak előörökített. Minthogy Domokos fia Gergely az említett Zalustia-i birtokrész fejében Domokosnak és Jánosnak egyenlő birtokrészt adott haszonvételeivel és tartozékaival Péter fiai: Domokos és János 1 mérő föld kivételével, amely felől Pál fia Lewstachus őket nyugtatta, az említett birtokrészt a szomszédok jelenlétében, amint Domokos fia Gergely, úgy Péter fiai: Domokos és János is ellentmondó nélkül előörökítik Lewstachus-nak örök joggal, békés birtoklásra. Ha Domokos fia Gergely v. Péter fiai: Domokos és János v. fiaik és örököseik idővel Lewstachus v. fiai és örökösei ellen a birtokrész ügyében pert indítanának, párbajban vesztesként marasztaltassanak el. Hj.: Strachyn, Zaluthna folyó, e folyó révje, mező, szántóföld, nagy út Szentpéterről, szántóföld, hegy, nagy kőút, Kwysfolw falu részei, útkereszteződés. Ennek megerősítésére a kápt. függőpecsétjével ellátott oklevelet ad ki. D. IV. f. prox. p. fe. Purif. virg. glor., Miklós mr. olvasókanonok keze által, a. d. 1341., Rudolf lévén a püspök és főpap (prelatus), János a prépost, Péter a Thenew-i prépost, Gwblynus az éneklőkanonok, János az örkanonok, Miklós a váci, másik Miklós a pesti, Domokos a Zygethfew-i, László a Zolnwk-i és Péter a csongrádi főesp. A.

E.: Dl. 69 219. (Kubinyi cs. lt. 29.) Vízfoltos. Alul chirographált hártján zöld zsinóron természetes színű, kerek, kopott függőpecsét.

K.: --

103. 1341. febr. 8. Visegrád

[I.] Károly király (H) közli az egi kápt.-nal: Magyar (dict.) Dénes elmondása szerint Zotmar m.-i Paly birtoka, amelyet András fia Lászlótól, Erble fia Egyedtől és annak fia, Mihálytól vásárolt, nélkülözi a határokat. A király megparancsolja a kápt.-nak: küldje ki tanúságtételre hites emberét, aki Ádám fia István v. Geyche-i Márton királyi ember társaságában szálljon ki Paly birtokra, a szomszédok jelenlétében végezzen hj.-t, és azt a határok kijelölése után iktassa Mager (dict.) Dénesnek örök birtoklásra. Az esetleges ellentmondókat idézze a királyi személyes jelenlét elé. A király minderről írásos jelentést kér. D. in Wysegrad, f. V. prox. p. fe. B. Agathe virg. et mart., a. d. 1341.

Á.: a 127. számú oklevélben.

K.: AO. IV. 74—75. (55. szám) (kihagyásokkal).

104. 1341. febr. 8. Visegrád

[I.] Károly király (H) színe e. Hydegwyze ~ Hydegwyz-i Miklós fia György fia Miklós a maga, rokonai és atyafiai: a szintén Hydegwyze-iek: Tamás fia Ders, Mihály fia Wyzlo, Illés fiai: János és Miklós, és Mihály fiai: Wyzlo és Akus nevében bemutatta azt a privilégiumot, amely a havasalföldi részeken elpusztult királyi középső pecséttel volt ellátva, és elpanaszolta, hogy a király szebeni székhez tartozó Zelenduk falujának népei, ill. hospes-ei a szebeni kerületben fekvő Lodomateluk földet v. birtokot, amelyet a király nekik a Dewa vára mellett levő, és így a várhoz tartozó Tamaspataka örökölt birtokukért adott cserébe az említett privilégium révén, elfoglalták és bitorolják. Továbbá Lodomateluk más szomszédai és határtársai annak haszonvételeit hatalmukba kerítik. A király megparancsolja: Lodomateluk birtokot adják vissza a mondott Hydegwyz-i nemeseknek, és azt összes haszonvételeivel és tartozékaival régi határai mellett visszaállítja nekik. Zelenduk-i népeit és hospes-eit, valamint más szomszédokat és határtársakat eltiltja a bitorlástól, Lodomateluk birtokot eredeti tulajdonosainak visszaadja, mások jogának sérelme nélkül. D. in Wysegrad, f. V. prox. p. fe. B. Agathae virg et. mart., a. d. 1341.

E.: --

K.: ZW. I. 512—513. (562. szám).

Ford.: Doc. Trans. IV. 6—7. (8. szám) (ZW. alapján) (román nyelvű).

105. 1341. febr. 8. Visegrád

[I.] Károly király (H) közli a [Zelen]duk-i villicus-okkal, esküdtekkkel, előkelő hospes-ekkel és népekkel, valamint a szebeni kerületben levő Lodamasteluk birtok szomszédaival: a Hydegwyz-i nemesek királyi középső pecséttel megpecsételt oklevelének megtekintése után, amely Lodamasteluk nekik történő adományozásáról szól cserében a Dewa várához tartozó Tamaspataka birtokukért, amelyet a Zelenduk-i hospes-ek bitorolni akarnak, megparancsolja a címzetteknek: a jelen oklevél kézhezvétele után hagyjanak föl az említett birtok bitorlásával, hasznainak erőszakos elfoglalásával, nehogy az említett nemesek ez ügyben újbóli panasztételre kényszerüljenek. D. in Wysegrad, f. V. prox. p. fe. B. Agathae virg. et mart., a. d. 1341.

E.: --

K.: ZW. I. 513—514. (563. szám).

Ford.: Doc. Trans. IV. 7—8. (9. szám) (ZW. alapján) (román nyelvű).

106. 1341. febr. 9. Kőrös

Mykch, egész Sclauonia bánja hírül adja: midőn báni hivatalából következően a gonosztevők kiirtása és a gonosztettek megfékezése érdekében Sclauonia összes nemességével generalis congregatio-t tartott először Zyrch faluban, majd Szentersébet (B. Elyzabeth) faluban, majd Ryucha faluban, végül Kőrösön különböző években, a bán és a nemesség színe elé járult Pál bán fia István mr. kőrösi c. és azt állította: Kemnethniche ~ Kemnetniche és Ywanchnich ~ Iwanchnich birtokok őt öröklés jogán illetik meg. Kérte, hogy ha valaki azokat tőle perelné, akkor okleveleit mutassa be a bán és a nemesség e. Mivel az említett congregatio-kon a bán többszöri kérdésére senki sem indított pert István mr. ellen, egyik birtokban sem illetett más jog, és egyik sem volt eladva, ezért Sclauonia nemességének tanácsára Kemnetniche és Iwanchnich birtokokat összes haszonvételeikkel régi határaik között Pál bán fia István mr. kőrösi c.-nek adományozza, egyrészt mivel őt örökség jogán megilletik, másrészt hű szolgálataiért, örök birtoklásra, az ezzel ellentétes tartalmú oklevelek érvénytelenek. Ennek megerősítésére függőpecsétjével ellátott privilegiális oklevelet ad ki. D. in Crisio, in oct. Purif. B. virg., a. d. 1341.

E.: AN. Középkori oklevelek. Don. 13. (Df. 252 347.) Vízfoltos.

K.: Smič. X. 599—600. (424. szám) (1341. febr. 10-i kelettel).

107. 1341. (febr. 9.--máj. 1. között)

I. Károly király a Druget Vilmos nádor, a jászói prépost és konv., ill. Sankfolua-i András fia György közötti pert 1341. máj. 1-jére halasztja.

Eml.: a 601. számú oklevélben.

K.: F. IX. 2. 738. (363. szám).

108. 1341. febr. 10. Visegrád

[I.] Károly király (H) 1341. febr. 10-én (in fe. B. Scolastice virg., a. d. 1341.) Visegrádon (in Wysegrad) 3. és utolsó pecsétje alatt kiadott nyílt oklevele szerint – mivel Karthal-i Bertalan fia Ethele mr. a király színe elé járulva bemutatta azt a királyi középső pecsét alatt kiállított privilegiális oklevelet, amelynek értelmében a Kewe m.-i Harumdersk, Wyda, Ithebew, Zenthgywrgh és Wdwarnak birtokokat Ethele mr.-nek és testvérnek, Tamás mr.-nek adományozta hűséges szolgálataikért örök birtoklásra -- Karthal-i Ethele mr. kérésére visszaadja neki a Magyar (dict.) Pál mr. által királyi parancsra lefoglalt Harumdersk és Wyda birtokait (Tá. 2.: neki és [[Karthal-nak]] [!]).

Tá.:1. Garai Miklós nádor, 1412. szept. 5. Dl. 43 172. (Múz. Ta. Czeglédy-Meskó.)

2. Tá. 1. > titeli kápt., 1418. márc. 9. Dl. 43 389. (Múz. Ta. Czeglédy-Meskó.)

K.: --

R.: ZsO. III. 2623. szám.

109. 1341. febr. 10.

A [székes-]fehérvári kápt. hírül adja: a néhai Zala fia János [székes-]fehérvári polgár özvegye, Benedicta úrasszony személyesen színe elé járulva az őt férje után özvegyi jognal megillető palotáját (palatium) telekkel (curia), pincével és más kőből és fából készült építményekkel, haszonvételeivel [Székes-]Fehérvár várában (castrum), abban az utcában, amely a Szt. Péter apostol tiszteletére szentelt parochialis templomhoz vezet a Ny-i oldalon, elzálogosítja Tamás mr. lipói c.-nek ápr. 15-ig (usque ad oct. Resurr. d. prox. affuturas) 100 budai M.-ért. Mindezeket ápr. 15-én (in dict. oct.) 100 M.-ért visszaválthatja, ha elmulasztja, kétszeres összeget fizet. D. in fe. B. Scolastice virg., a. d. 1341.

Á.: Székesfehérvári kápt., 1350. febr. 2. Dl. 102 946. (Batthyány cs. lt. Illésházy 16. 1. 1.)

Eml.: a 295. számú és a 325. számú oklevélben.

K.: --

110. (1341. febr. 11. e.)

A váradi kápt. oklevele szerint Nogmihal-i Jaco fia András febr. 11-én 5 M.-t tartozik fizetni Simon fia Jánosnak.

Eml.: a 111. számú oklevélben.

K.: --

111. 1341. febr. 11.

A váradi egyház kápt.-ja jelenti: korábbi, megegyezést tartalmazó oklevelének (l. 110. szám) értelmében Nogmihal-i Jaco fia András febr. 11-én (in domin. Exsurge) Simon fia Jánosnak 5 M-t tartozott fizetni, amit színe e. meg is tett, ezért János Andrást mentesíti a további követelések alól. D. in termino supradicto, a. d. 1341.

E.: Dl. 3358. (NRA. 1536. 53.) A hártván természetes színű, mandorla alakú zárópecsét apró töredéke.

K.: Sztáray 161. (82. szám).

Ford.: Doc. Trans. IV. 8. (10. szám) (K. alapján) (román nyelvű).

112. 1341. febr. 11. Garics

Mykch, egész Sclauonia bánja e. familiaris-a, Charachon fia Jakab mr. kérte, hogy Kamarya birtokán a bán erre a célra kiküldött emberével végeztessen hj.-t, és iktassa azt neki. A bán miklósi (de Nicolao) [?] Tamás fiai: Mogrod-ot és Mártont, szentandrászi (S. Andreas) [?] István fiai: Jánost és Istvánt, küldte ki a császmái kápt. embere, Mykola pap társaságában, akik visszatérve elmondták: febr. 8-án (f. V. prox. an. fe. B. Scolastice virg. prox. preteritum) kiszálltak Jakab mr. említett birtokára, az összes szomszédokat összehívva hj.-t végeztek, majd a birtokot ellentmondó nélkül neki iktatták. Hj. a báni emberek elmondása szerint: Themenycha folyó, Dolgi folyó beömlése a Themenycha folyóba, völgy, Stephk fia Bogdan földje, völgy, nagy út, erdő, völgy, út, Kamarya folyó, Lana folyó, Dragostan völgy, út, Bernianus [?] fiainak földje, út, völgy, Kamarya folyó, erdő, tó, Chasma folyó, Racha hyda, Chasma folyó, Plithica folyó, Chasma folyó, Plithica folyó, ennek partja, erdő, kereszttel megjelölt fa, Dolgi folyó, Themenycha folyó. Ennek megerősítésére a bán Jakab mr.-nek pecsétjével ellátott privilégiumot ad ki. D. in Garigh, 2. die dict. fe. B. Scolastice virg., a. d. 1341.

Má.: Dl. 101 898. (Batthyány cs. lt. Németújvár Miscell. 2. 4. 195. 1.) (15. sz.-i egyszerű Má.-ban). Vízfoltos, helyenként elmosódott és nehezen olvasható.

K.: --

113. 1341. febr. 12.

A [székes-]fehérvári egyház kápt.-ja hírül adja: [I.] Károly király (H) megegyezést és előörökítést tartalmazó 1340. febr. 16-i Visegrádon kelt nyílt oklevele szerint --, amely Gyvad nb. Gyvla ~ Givla fia Gergely és Simon fia István fia Miklós mr.-ek, felperesek, valamint Dovsa néhai nádor fiai: Jakab és Pál mr.-ek, alperesek között jött létre --, valamint az esztergomi egyház kápt.-ja és Péter szerémi püspök és kápolnaispán, királyi titkos kancellár azonos tartalmú nyílt oklevelei szerint az alperesek 1341. febr. 9-én 300 M.-t tartoztak fizetni a felpereseknek a Bihar m.-i Gabrian birtokért. A határnapon egyik részről Gyvad Miklós, Gyvad-i Givla fia Chunthus (dict.) Gergely a maguk, és e Gergely Sándor fia Kerekis (dict.) Miklós és Lampert fiai: György és Imre nevében megfelelő megbízólevéllel, Kemin fia Péter fia Kemin személyesen a maga, és testvére (frater uterinus et carnalis), Miklós nevében megbízólevéllel, Simon fia István fia Miklós, Sándor fia Achil (dict.) János, a néhai Myko bán fia Benedek fiai: Péter és János, Bvsov fiai: János, György és Teodor és Benedek fia Chunthus (dict.) Miklós a maguk és egész nemzetségük nevében, más részről Dousa fiai: Jakab és Pál mr.-ek, valamint Gergely fia István mr., a fizetés és előörökítés tanúsítására a király által kiküldött udvari ifjú személyesen megjelentek színe e. Jakab és Pál mr.-ek az említett oklevelekben foglalt 300 M.-t ft.-okban és széles dénárokból megfizették a fent említett Gyvad nb.-eknek, akik Gabrianmunustura birtokot a Boldogságos Szűz tiszteletére szentelt monostor és parochialis egyház kegyuraságával együtt, valamint összes haszonvételeivel és tartozékaival, örök joggal eladják Dovsa fiai: Jakab és Pál mr.-eknek békés birtoklásra, ellentmondás nélkül. Az ezzel ellentétes tartalmú oklevelek érvénytelenek. Az eladók a vevők iránt szavatosságot vállalnak. Ha erre nem képesek, azonos értékű birtokot kell adniuk ellentmondások figyelembe vétele nélkül. Mindezek megerősítésére és mindkét fél kérésére a kápt. autentikus pecsétje felfüggesztésével ellátott, chirographált oklevelet ad ki. D. a. d. incarn. 1341., II. Id. Febr., Thatamer mr. fehérvári prépost lévén a király alkancellárja, Péter mr. az éneklőkanonok, János mr. az örkanonok, István mr. a dékán. A.

E.: Dl. 76 629. (Zichy cs. zsélyi lt. 215. D. 8.) Hátoldalán 18. sz.-i kéz írásával tartalmi összefoglaló, felül chirographált hártján függőpecsétre utaló bevágások.

Tá.: Garai Miklós nádor, 1405. márc. 8. Dl. 9103. (NRA. 630. 1.)

K.: Z. I. 598—602. (569. szám); Hédervály I. 128. (114. szám). (Az átírt okleveleket l. Anjou-oklt. XXIV. 69., 80. és 85. szám.)

R.: Hédervály I. 34. (41. szám).

114. 1341. febr. 14.

Miklós prépost és az esztergomi egyház kápt.-ja e. Jakab zágrábi prépost és esztergomi kanonok személyesen bemutatta Glogonicha-i István, a jeruzsálemi Szt. Sír-egyház egyház kanonokja 1254. évi függőpecsétetes nyílt oklevelét, és kérte, hogy mivel az eredetit nem meri magával vinni, pecsétje alatt, nyílt oklevélben írja át. Továbbá Jakab prépost bemutatta a Glogonicha-i templomosok preceptor-ának függőpecsétje alatt kiadott nyílt oklevelét, amelyben az előbbi oklevél egy mondata is benne volt. A kápt. az említett okleveleket átírja, és függő pecsétjével megerősített oklevélben újra kiadja. D. in fe. B. Valentini mart., a. d. 1341.

E.: HDA. Archivum capituli Zagrabiensis. Acta antiqua 52. 9. (Df. 256 672.)

Má.: Dl. 36 210. (Kukuljevics) (19. sz.-i).

K.: Smič. X. 600—601. (425. szám).

115. 1341. febr. 14.

István pap, az Enezke-i Szt. István király-egyház rector-a, János mr. lelkiekben általános vicarius-a hírül adja: Moïsus c. özvegye, Katalin úrasszony azon pert, amelyet színe e. febr. 14-én (f. IV. prox. p. oct. Purif. B. Marie virg.) Bálint fiai: Péter, János és Miklós Bakcha-i nemesek ellen indított, 15 nappal elhalasztja. D. die et termino prenotato, a. d. 1341.

E.: --. Fk.: Dl. 83 227. (Bárczay cs. lt. 1. 76.) A Fk.-en a pecsételés nyoma nem látható.

K.: --

116. (1341. febr. 15. e.)

Dénes fia János mr., Miklós királynéi lovászmr., zalai c. albírájának oklevele szerint vasvári Miklós fia László v. Kallou birtokából, v. természetben (in rebus) 1 M. büntetést tartozott fizetni Imre fia Lőrinc fia Jánosnak.

Eml.: a 117. számú oklevélben.

K.: --

117. 1341. febr. 15. Kapornak

Dénes fia János mr., Miklós mr. királynéi lovászmr., zalai c. albírja, valamint a 4 szb. hírül adják: korábbi oklevelük (l. 116. szám) szerint vasvári Miklós fia László v. Kallou birtokából, v. természetben (in rebus) febr. 15-éig (usque f. V. p. oct. Purif. B. virg. prox. affuturam) 1 M. büntetést tartozott fizetni Imre fia Lőrinc fia Jánosnak a zalai konv. embere és Voyda-i Domokos fia Balázs v. fia Mihály albírói ember jelenlétében, de László ennek nem tett eleget, noha a Jánost az újudvari (Nova Curia) keresztes konv. megbízólevelével képviselő Dénes fia Mihály várt rá. D. in Kopurnuk, f. V. prox. an. domin. Esto mihi, a. d. 1341.

E.: Dl. 3359. (NRA. 1698. 41.) Vízfoltos. A papíron 3 természetes színű, kerek zárópecsét apró töredéke.

K.: --

118. 1341. febr. 16. Visegrád

[I.] Károly király (H) értesíti a váradi egyház kápt.-ját: Péter fiai: Mihály, Petew, István és János elmondása szerint Renold ~ Reynold fia János fiai: Gergely, Bernát, László, Péter és Pál, valamint László fia István által kiállított eskütevők: Sarus-i Lőrinc fia Miklós, Gezth-i Zeuk (dict.) Miklós fia János, Artuis-i János fia Miklós, Mezewtarcha-i Péter fia Miklós, Tulka-i, Budhaza-i és Gurbed-i Demeter fia János, akik Reynold fia János fiaival és László fia Istvánnal azok birtokán és velük együtt letették az esküt, az említett birtokokról való nemeseknek mondták magukat, de Péter fiai szerint e birtokokat nem öröklés jogán, hanem más címen bírták. Péter fiai azt is elmondták, hogy Renold fia János fiainak, valamint László fia Istvánnak az országbíró oklevele szerint velük közvetlenül szomszédos nemesekkel kellett letenniük az esküt, de az oklevél visszavitelekor Péter fiai közvetlen szomszédként

Elya-i Myke fiait: Gergelyt, Miklóst és Györgyöt nevezték meg. Ezért a király megparancsolja: a kápt.-nak: Radawan-i János fia Miklós v. Bugyis-i János fia Péter v. Marcihaza-i Mátyás fia Miklós királyi ember társaságában küldje ki tanúságtételre hites emberét, akik tudják meg az igazságot, kiváltképpen, hogy Myke fiai közvetlen szomszédai-e János fiainak és László fia Istvánnak, majd a király minderről írásos jelentést kér. D. in Wysegrad, f. VI. prox. p. fe. B. Valentini mart., a. d. 1341.

Á.: a 154. számú oklevélben.

K: Doc. Trans. IV. 575. (11. szám).

Ford.: Uo. 8—9. (11. szám) (román nyelvű).

119. 1341. febr. 16. Visegrád

Drugetter Vilmos nádor, a kunok bírása hírére adja: korábbi oklevele szerint egy részről Zeeg-i Detricus fiait: Miklós és István mr.-ek, más részről Palagy-i János fia Miklós között a Zelemench birtoktól Ke-re fekvő földrészre vonatkozó tiltás kapcsán. 1340. jan. 8-án (in oct. Strennarum, a. d. 1340.) úgy döntött, hogy [1340.] jún. 11-én (in oct. Pent. tunc prox. venturis) a felek által odavezetett nádori emberek a szomszédokat összehívva jelenlétükben, az egri kápt. tanúságtétele mellett, e kápt. és Pál országbíró Miklós által felmutatandó privilégiumai szerint végezzenek a földrészen hj.-t, becslést, majd iktassák azt Miklósnak. Az esetleges ellentmondókat – Detricus fiainak kivételével, akiknek idézés nélkül meg kell jelenniük színe e. jún. 18-án (in quind. Pent.) – idézzék színe elé Miklós ellenében. A nádor utasította az egri kápt.-t, hogy küldje ki tanúságtételre hites embereit, akik a János fia Miklóst képviselő Nempti-i Dénes fia István, Bod fia Donch v. Bathyz fia László, valamint a Detricus fiait képviselő Bachka-i Miklós, ugyanoda való László, Tholchwa-i János fia László v. Zenthus-i Pál fia János nádori emberek társaságában jún. 11-én (in oct. Pent) hajtsák végre a fentieket, ha a felek időközben nem egyeznek meg. Az egri kápt. jún. 18-ra (ad quind. Pent. tunc venturas) tegyen írásos jelentést. Majd az ügyet a nádor a felek akaratából [1341.] jan. 22-re (ad 22. diem residentie regalis exercitus ad diem Strennarum proclamate) halasztotta. A határnapon egyik részről János fia Miklós nevében testvére, Pál a Lelez-i konv. megbízólevelével, másik részről Detricus fiainak nevében ugyanezen konv. megbízólevelével szolgáljuk (famulus), Petrach jelent meg, és elmondták, hogy a fenti ügyben a nádor bírói engedélyével megegyezésre jutottak. Ezzel kapcsolatban bemutatták az egri kápt. itt átírt

oklevelét (l. 92. szám). A nádor az oklevélben foglaltakat a jelen oklevéllel megerősíti, mások jogának sérelme nélkül. D. in Wysegrad, 12. die termini prenotati, a. d. 1341.

E.: SZSZBML. Mohács előtti oklevelek gyűjteménye. Eötvös cs. lt. 5. (Df. 281 284.)

K.: Balogh, Középk. okl. 44—45. (12. szám) (1341. jún. 14-i keltezéssel).

Megj.: A nádor előtti megjelenés határnapja az átírt oklevélből kitűnően febr. 5-e volt, és ennek 12. napján kelt a jelen oklevél. Ebből adódóan az egri kápt. átírt oklevele nem kelhetett febr. 8-án, mivel a nádor színe e. megjelenő Pál és Petrach csak akkor mutathatták be az oklevelet, ha az nem febr. 8-án, hanem febr. 1-jén keletkezett.

120. 1341. febr. 17. Visegrád

Erzsébet királyné (H) hírül adja, hogy a Sarwar vár e. levő sziget hospes jobbágysai követeket küldtek hozzá a mondott vár szabadságát a harmincad ügyében kegyet gyakorolt a király egyetértésével áruikkal a szigetről távoznak, v. oda visszatérnek semmit sem kell fizetniük. Ha külföldiek javait v. áruit eltagadják a harmincadosoktól, v. megpróbálják ezeket eltitkolni, v. elrejtteni, összes javaiktól és áruiktól fosztassanak meg. A harmincadosoknak királynéi paranccsal, kegyvesztés terhe mellett elrendeli, hogy a szigetről ki-, v. oda bejáró hospes-ektől ne szedjenek harmincadot, az egyéb harmincadhelyeken ők is tartoznak fizetni. Ennek megerősítésére a királyné kettős pecsétjével ellátott privilégiumot ad ki. D. in Wysegrad, Mesko veszprémi püspök, királynéi kancellár, rokona keze által, a. d. 1341., XIII. Kal. mensis Mart.

E.: Dl. 3360. (Arch. Regni.) Csonka. A restaurált hártján függőpecsétre utaló bevágások.

K.: F. VIII. 4. 666—667. (351. szám).

R.: Bgl. IV. 318. (498. szám) (német nyelvű).

121. (1341. febr. 18. e.)

I. Károly király megparancsolja a vasvári kápt.-nak, hogy keressék meg Chapou fiai: András, Andurnuk és Lőrinc, valamint az ő fiaik ott elhelyezett összes, birtokaikra vonatkozó okleveleit.

Eml.: a 122., 123 és 124. számú oklevélben.

K.: Bgl. IV. 318. (499. szám).

122. 1341. febr. 18.

A vasvári Szt. Mihály arkangyal-egyház kápt.-ja hírül adja: [I.] Károly király (H) parancslevelének (l. 121. szám) megfelelően Chapou fiai: András, Andurnuk és Lőrinc, ill. az ő fiaik, Magyar (dict.) Pál Ghymes-i várnagy rokonai részére kiállított, összes birtokaikról, birtokrészeikről és azok megosztásáról szóló összes privilégiumaikat és okleveleiket megkeresték. A vasvári kápt. 1289-es privilégiumát átírva és új pecsétjével megpecsételve a királynak elküldi Imre mr. deákkal (litteratus). D. in domin. Esto mihi, a. d. 1341., András lévén a prépost, Mihály az éneklőkanonok, Gergely az örkanonok, Gergely a dékán.

Á.: Vasvári kápt., 1386. szept. 10. Dl. 86 508. (Nádasdy cs. nádasladányi lt. 1. 4.)

K.: Bgl. IV. 318—319. (499. szám). (Az oklevél jelzetét tévesen Dl. 86 506-ként megadva.)
(Az átírt oklevelet l. uo. II. 315a.)

123. 1341. febr. 18.

A vasvári Szt. Mihály arkangyal-egyház kápt.-ja jelenti [I.] Károly királynak (H), hogy (l. az előző oklevelet). (Eltérő névalakok: Chopov, Gymus.) A kápt. sekrestyéjében őrzött saját 1260. évi privilégiumát átírva, új pecsétjével ellátva, Imre mr. révén elküldi a királynak. D. in domin. Esto michi, a. d. 1341., András lévén a prépost, Mihály az éneklőkanonok, Gergely az örkanonok, Gergely a dékán.

E.: Dl. 91 316. (Festetics cs. vasi lt. B.) A felül chirographált hártján függőpecsétre utaló bevágások.

K.: HO. V. 117—118. (98. szám). (Az átírt oklevelet l. Bgl. I. 269. 395. szám.)

R.: Bgl. IV. 319. (500. szám) (német nyelvű).

124. 1341. febr. 18.

A vasvári Szt. Mihály arkangyal-egyház kápt.-ja jelenti [I.] Károly királynak (H), hogy (l. 121. a számú és a 122. számú okleveleket). (Eltérő névalakok: Chopov, Gymus.) A kápt. sekrestyéjében őrzött saját, 1313. évi privilégiumát és a benne átírt, saját 1294. évi nyílt

oklevelét új pecsétjével ellátott privilegiális oklevélben átírja, és Imre mr. révén a királynak elküldi. D. in domin. Esto mihi, a. d. 1341., András mr. lévén a prépost, Mihály az éneklőkanonok, Gergely az örkanonok, Gergely a dékán.

E.: Dl. 91 317. (Festetics cs. lt. Ign. Miscellanea 17.) A felül chirographált hártján lila-zöld zsinóron természetes színű, kerek, sérült függőpecsét.

K.: --. (Az átírt 1294. évi oklevelét l. uo. II. 294. 419. szám, az 1313. évit Anjou-oklt. III. 661. szám.)

R.: Bgl. IV. 319. (501. szám) (német nyelvű).

125. 1341. febr. 19.

Mihály mr. pozsonyi prépost hírül adja: megfontolva nevelője (informator), Miklós mr. [székes-]fehérvári kanonok érdemes szolgálatait, egyháza kanonokjainak egyetértésével és tanácsukra a Vörös (Rufus) Péter halálával megüresedett prebenda-t préposti hatalmának teljességéből Miklós mr.-nek adományozza, és abba Tamás által bevezetetti, neki a kórusban stallumot, a kápt.-ban szólási jogot juttat. Ennek megerősítésére saját és a kápt. pecsétjével ellátott oklevelet ad ki. D. f. II. in die Carnisprivii, scil. prox. p. domin. Esto michi, a. d. 1341.

Á.: Henrik, a skótok bécsi Szt. Mária-egyházának bencés apátja, 1342. márc. 14. SNA. Pozsonyi kápt. m. lt. F. 9. 192. (Df. 273 019.)

K.: Békefi, Népoktatás 219. (16. szám); Str. III. 440. (600. szám).

R.: ÚMS. 1881. 197—198.; Ortway, Pozsony III. 236—237; Str. III. 383. (552. szám) (latin nyelvű).

126. 1341. febr. 20.

A. d. 1341., die 20. mensis Febr. Geruasius [fia] Péter pápai követ és tizedszedő a veszprémi egyházm.-ben levő [székes-]fehérvári egyház kápt.-jától – László, az említett egyház kanonokja révén – átvett az említett egyházban levő, a Szentszéknél megüresedett -- az egyik Chama halála, a másik Kálmán győri püspökké szentelése miatt -- 2 prebenda jövedelmei után 5 aranyft.-ot, 1 M.-t és 12 budai garast, valamint 36 pensa kis székesfehérvári (de Alba Regali) dénárt. Ez utóbbi összeget a velenceiek átváltották 3 aranyft.-ért és 6 magyar garasért.

Handwritten note: László

E.: --

K.: Vat. I. 428. (Geruasius fia Péter egyes szám 1. személyben íródott tizedjegyzéke alapján. Vatikáni Lt. Collect. 180., fol. 75—77.)

127. 1341. febr. 21.

Az egri egyház kápt.-ja jelenti [I.] Károly királynak (H): itt átírt febr. 8-i parancslevelének (l. 103. szám) megfelelően Ádám fia István királyi ember társaságában kiküldte tanúságtételre aljegyzőjét (subnotarius), Domokos mr. clericus-t, aki visszatérve elmondta: febr. 15-én (f. V. prox. p. fe. S. Valentini mart. iam preteritum) kiszálltak Paly birtokra, és a szomszédok, kiváltképpen Magyar (dict.) Pál serviens-e és procurator-a, Andurnuk fia András, aki a király megbízólevelével jelent meg, továbbá Gábor fia Lukács, Mayus fia Mihály, Derse fia László, Gergely fia Lőrinc és Sándor fia Sándor Dubus-i nemesek, valamint Miklós fiai: Iuan, Miklós és László, és Mykou fia János Popos-i nemesek jelenlétében hj.-t végeztek, és a birtokot összes haszonvételeivel és tartozékaival, ellentmondás nélkül Magyar (dict.) Dénesnek iktatták örök birtoklásra. Hj. a királyi és kápt.-i ember elmondása szerint: Eyegh és Keer birtokok, nagy rét, Eygh folyó, kis hegy, nagy rét, Egurerdeu nevű erdő, kis előhegy, másik erdő, Amedewta ~ Omedewta nevű út, szántóföldek, 2 Zouan nevű földrész, kis hegy csúcsa, Paly, Zalka, Jarny és Popus birtokok, kis hegy, e kis hegy vége, másik kis hegy az Omedewta nevű út mellett, e kis hegy csúcsa, Dobus, Popus és Paly birtokok, erdő, mező, szántóföldek, út Paly birtokról Dobus birtokra, tölgyfa fa, erdő, Humurudk folyó, rét. D. in die Cinerum, a. supradicto. [1341.]

E.: Dl. 3357. (NRA. 1536. 50.) A hártján kerek zárópecsét nyoma.

K.: AO. IV. 74—77. (55. szám).

128. 1341. febr. 23. Visegrád

[I.] Károly király (H) megparancsolja a [budafel-]jhévízi (de Calidis Aquis) [Szt. Háromság-egyház keresztes] konv.-jének, hogy – mivel Imre testvérnek, a gamszentbenedeki (S. Benedicti de iuxta Gron) konv. procurator-a elmondása szerint az óbudai hospes-ek 1341. febr. 11-én (in domin. Septuagesima a. in presenti) a gamszentbenedeki konv. Wrs birtokára menve ott nekik tetsző határokat állítottak királyi és

kápt.-i ember jelenléte nélkül, és azt használatukba vették -- az óbudai polgárok és a garamszentbenedeki konv. között Wrs birtok ügyében keletkezett perben folytasson vizsgálatot. Küldje ki tanúságtételre hites emberét, aki Kaluzy-i (Kaluzi-i) Lukács v. Neegh-i Balázs fia András királyi ember társaságában tudja meg az igazságot a fentiekről. (Á. 2.: [[és tiltsa el az óbudai hospes-eket Wrs birtok haszonvételeinek bitorlásától.]])) A király minderről írásos jelentést kér. D. in Wysegrad, f. VI. prox. an. domin. Inuocaut, a. d. 1341.

Á.: 1. a 132. számú oklevélben.

2. a 133. számú oklevélben.

K.: Str. III. 384. (554. szám). (Á. 2.-ről.)

R.: Str. III. 383. (553. szám) (latin nyelvű); Pest m. 50. (262. szám); Bakács, Pest megye 163. (526. és 527. számok).

129. 1341. febr. 23.

Az erdélyi egyház kápt.-ja e. személyesen megjelenvé egyik részről Dalya-i Lopret fia [Mik]lós c., másik részről ugyanoda való nemes testvére (frater uterinus), Mihály c., akik elmondták: abban a perben, amely közöttük Mihály c. kezének Miklós c. általi levágása miatt keletkezett, fogott bírák közreműködésével olyan megállapodásra jutottak, hogy Miklós c. Sebus város (civitas) határában levő Gussubul birtokának felét, amely örökölt birtokuk volt, de elidegenítették, és Miklós c. a királytól, valamint Tamás erdélyi vajdától saját javai árán (propriis rebus) visszaváltotta, összes haszonvételeivel és tartozékaival, kivéve a birtok Ny-i határánál a Sebes folyón levő malmot, Mihály c.-nek adja örök jogon, keze megcsonkításáért. Mivel Gussubul birtok visszaváltása Miklós c.-nek nem kevés fáradságába és költségébe került, Mihály c. szept. 29-ig (ad fe. B. Michaelis arch. prox. venturum) 32 és fél font budai ezüst M.-val járul hozzá a költségekhez. Ha a hatánapig nem fizet, Gussubul birtok fele visszaszáll Miklós c.-re, és Mihály c. keze megcsonkításáért nem perelheti bíróság e. Miklós c.-t. Az említett birtok területén Mihály c. nem emelhet malmot Miklós c. beleegyezése nélkül. D. in vig. B. Mathye ap., a. d. 1341.

E.: DI. 30 638. (Gyfvár Centuria DD. 81.) A hártván kerek hátlapú pecsét nyoma.

K.: ZW. I. 514—515. (564. szám).

Ford.: Doc. Trans. IV. 9—10. (12. szám) (ZW. alapján) (román nyelvű).

130. 1341. febr. 24.

Az egri egyház kápt.-ja jelenti [I.] Károly királynak (H): korábbi parancslevelének (l. 98. szám) megfelelően Beke fia János királyi ember társaságában [kiküldte] tanúságtételre emberét,-i György clericus-t, akik visszatérve elmondták: nemes és nemtelen emberektől, kiváltképpen [Bayor birtok?] szomszédaitól megtudták az igazságot, miszerint Pouch Zakalya-i várnagy ura, a nádor parancsára jan. 9-én (f. III. prox. p. fe. Epiph. d.) Wgacha-i Tamás nevű szolgáját (famulus) Iwanka Berky-i pappal együtt Beke Bayor faluban levő házához, Beke mr. feleségéhez küldte, akik az úrnőt fenyegető szavakkal illették, és elmondták: a nádor eltiltotta Beke-t és jobbágyait Clinberk birtoka jövedelmeinek és haszonvételeinek használatától, elűzte onnan Beke officialis-át, és saját officialis-át, Lőrinc Zakalya-i alvárnagyot helyezte oda. A nádor azt is megparancsolta Pouch-nak, hogy ha Beke officialis-át Clinberk birtokon találja, v. elfogja, felakaszthatja. E miatt Beke sok Clinberk-i, Felboyur-i, Bayur-i, Andryasfolua-i, Isippfolua-i, Buyak-i és Budemer-i jobbágya nagyrészt szétszóródott, és e birtokok elnéptelenedtek a közöttük levő per függése (litis pendentia) idején. Mindezt a kápt. embere is megerősítette. D. in fe. S. Mathei ap., a. supradicto. [1341.]

E.: Dl. 3356. (NRA. 1536. 49.) Vízfoltos és csonka. A papíron természetes színű, kerek zárópecsét töredéke.

K.: --

131. 1341. febr. 24.

A váradi egyház kápt.-ja e. személyesen megjelenve egyik részről Gywad ~ Gywad nb. István fia Miklós mr. a maga nevében, valamint privilegiális [!] megbízólevéllel Gywad nb. rokonait – Gywad Miklóst és Gywla fia Chonthus (dict.) Gergelyt, Sándor fiait: Achyl (dict.) Jánost és Kerekes (dict.) Miklóst, Kemen fia Péter fiait: Kemen-t és Miklóst, Bosow fiait: Jánost, Györgyöt és Tivadart, a néhai Mykow bán fia Benedek fiait: Pétert és Jánost, Lampert fiait: Györgyöt és Imrét és Benedek fia Chonthus (dict.) Miklóst is képviselve, másik részről a néhai Dowsa ~ Dousa fiai: Jakab és Pál mr.-ek. István fia Miklós mr. a maga és említett rokonai nevében elmondja: az előbbieket a Bihar m.-ben a Berekyo mellett fekvő Gabrianmonustra birtokot összes haszonvételeivel, valamint az ott Szt. Mihály arkangyal dicséretére emelt monostor és a Boldogságos Szűz tiszteletére emelt parochialis egyház kegyúri jogával, vámmal és más haszonvételeivel és tartozékaival, régi határai között a király,

a székesfehérvári és az esztergomi kápt.-ok király színe e. bemutatott privilégiumai értelmében eladták Dousa fiainak 300 bécsi M.-ért, 1 M.-át 8 pensa-val és 16 bécsi lattal számolva, örök birtoklásra. Az eladók minden, a birtokkal kapcsolatos jogukról lemondanak, és a vevők iránt szavatosságot vállalnak. A birtokra vonatkozó korábbi okleveleik érvénytelenek. [Erről a kápt.] pecsétje felfüggesztésével megerősített, chirographált privilegiális oklevelet ad ki. D. in fe. Mathe ap., a. d. 134[1., Bertrand kardinális lévén a prépost], László mr. az olvasó-, Fülöp mr. az éneklőkanonok, Péter mr. az örkanonok. A.

E.: Dl. 76 630. (Zichy cs. zsélyi lt. 215. D. 7.) Alul chirographált hártján a függőpecsét helye kiszakadva.

K.: Z. I. 602—604. (570. szám). (I. Károly király és az esztergomi kápt. említett okleveleit l. Anjou-kori okl.: XXIV. 69. és 85. számok.)

R.: Wertner, Nemzetségek I. 289. (K. alapján); Doc. Trans. IV. 10. (13. szám) (Z. alapján) (román nyelvű).

132. 1341. febr. 25.

Bertalan perjel és a [budafel-]hévízi (de Calidis Aquis) Szt. Háromság-egyház keresztes konv.-je jelenti [I.] Károly királynak (H): febr. 23-i parancslevelének (l. 128. szám) megfelelően Lukács királyi ember társaságában kiküldte tanúságtételre Beke testvért, aki visszatérve elmondta: az óbudai hospes-ek a királyi parancslevélben foglaltakat véghez vitték. A királyi ember mindezt megerősítette. D. in domin. Inuocauit, a. supradicto. [1341.]

E.: Esztergomi székesfőkápt. m. lt. Acta radicalia 40. 2. 14. (Df. 237 026.)

K.: --

R.: Pest m. 50. (262. szám); Bakács, Pest megye 163. (526. szám).

133. 1341. febr. 25.

Bertalan perjel és a [budafel-]hévízi (de Calidis Aquis) Szt. Háromság-egyház keresztes konv.-je jelenti [I.] Károly királynak (H) (l. az előző oklevelet). A konv. embere az óbudai hospes-eket eltiltotta Wrs birtok haszonvételeinek használatától. A királyi ember mindezt megerősítette. D. in domin. Inuocauit, a. supradicto. [1341.]

E.: Esztergomi székesfőkápt. m. lt. Acta radicalia 40. 2. 15. (Df. 237 027.)

K.: Str. III. 383—384. (554. szám).

R.: Pest m. 50. (262. szám); Bakács, Pest megye 163. (527. szám).

134. (1341. febr. 28. e.)

Az egri kápt. oklevele szerint László fia Péter és János fia László febr. 28-án 4 M.-t tartoznak fizetni Lampert fia Jánosnak, apjának, testvéreinek és Dénes fia Lászlónak.

Eml.: a 138. számú oklevélben.

K.: --

135. (1341. febr. 28. e.)

Pál országbíró oklevele értelmében Donát testvér preceptor, a székesfehérvári Szt. István-ispotály vezetője febr. 28-án Barch birtokon tartozik bemutatni a birtokra vonatkozó okleveleit a veszprémi kápt. hites emberei, Péter mr. éneklő-, és János örkanonok jelenlétében, akik a birtokot Péter testvérnek, a jeruzsálemi Szt. János-ispotály Mo.-i és szlavóniai perjelének, valamint Donátnak és a székesfehérvári konv.-nek tartoznak iktatni.

Eml.: a 145. számú oklevélben.

K.: --

136. (1341. febr. 28. e.)

Isep mr. alnádor oklevele szerint Korus-i Mihály fia Jakab vállalta, hogy Bagati ~ Bagath birtokban levő részét febr. 28-án a nádor színe e. megváltja Bagath-i Mihály fia Miklóstól.

Eml.: a 820. számú oklevélben.

K.: --

137. 1341. (febr. 28.—máj. 1. között)

Druget Vilmos nádor a Pelehthe-i Vinchlou fia Miklós és Fyzer-i Mihály fia János között Noghazar birtok ügyében folyó pert a felek akaratából máj. 1-jére halasztja.

Eml.: a 266. számú oklevélben.

K.: Károlyi I. 192—194. (129. szám).

138. 1341. márc. 1.

A budai egyház kápt.-ja hírül adja: László fia Péter és János fia László Rozgon-i nemesek az egri kápt. oklevele (l. 134. szám) szerint febr. 28-án (in oct. die Cynerum prox. preteritis) 4 M.-t tartoztak fizetni Lampert fia Jánosnak, ugyanezen Lampertnek, valamint Lampert fia János testvéreinek, Desk-nek, Lászlónak, továbbá Dénes fia Lászlónak az első fizetség elvesztésének terhe mellett a Hyduegi birtokban fekvő birtokrészért. A határnapon a Rozgon-i nemesek ügyvédje, Márton a 4 M.-t budai dénárokból számítva megbízói nevében megfizette a nevezetteknek. Erről a kápt. őket kérésükre nyugtatja. D. 2. die termini prenotati, a. d. 1341.

E.: Dl. 3361. (NRA. 1536. 48.) A hártván természetes színű, mandorla alakú zárópecsét apró töredéke.

K.: --

139. 1341. márc. 3.

A pozsonyi egyház kápt.-ja hírül adja: a személyesen eléje járult Vörös (Rufus) Abram fia Mokus (dict.) Abraam elmondta, hogy ő Abychk (dict.) Abraam fia Péter mr.-től, szentgyörgyi (de S. Georgio) Sebus mr. testvérétől nagy ínségében 20 font bécsi dénárt -- 1 fontot 6 pensa-val számolva -- vett kölcsön, amelyet ápr. 24-ig (ad fe. B. Georgii mart.) vissza kell fizetnie. Ha ezt elmulasztaná, akkor a Cholloukuz-i Bekee birtokban levő része összes haszonvételeivel Péter mr.-nek jut birtoklásra addig, ameddig neki a 20 font M.-t meg nem tudja fizetni. D. sabb. prox. an. domin. Remin., a. d. 1341.

E.: Dl. 102 761. (Batthyány cs lt. Apponyi 12. E.) A hártván természetes színű, kerek hátlapú pecsét töredéke.

Má.: Uo., mint E., azzal egyező jelzeten. (1824. febr. 13-i hiteles Má.-ban.)

K.: Apponyi 116—117. (56. szám) (E. alapján).

140. 1341. márc. 3.

A pozsonyi egyház kápt.-ja e. személyesen megjelenve Varkun-i Ladhard fia János fia Omodeus tiltakozik az ellen, hogy a Zaz-i nemesek az őket örökség, v. bármi más címen megillető birtokrészüket Treutul (dict.) Miklós mr. pozsonyi c. szolgájának (famulus), Kis (Parvus) (dict.) Lászlónak, v. bárki másnak eladják. D. sabb. prox. an. domin. Remin., a. d. 1341.

E.: Dl. 48 367. (Üchtritz-Amadé cs. lt. 4. 1. 16.) Hátoldalán azonos kéz írásával tartalmi összefoglaló, a papíron természetes színű, kerek zárópecsét apró töredéke.

K.: --

141. 1341. márc. 3.

A somogyi Szt. Egyed-monostor konv.-je hírül adja: Salgud-i Egyed fiai: Balázs és Jakab kérésére -- akiknek febr. 27-én (f. III. p. diem Cynerum) a Koach-i Szt. László király-egyháznál esküt kellett tenniük Beu-i Tivadar fiai: Gege és Péter ellenében -- kiküldte tanúságtételre hites emberét, Leonus-t, aki visszatérve elmondta, hogy a megadott napon és helyen Jakab a maga és testvére, Balázs nevében 5 nemessel esküt tett arra, hogy Tivadar fiainak minden állításában ártatlanok. D. sabb. prox. an. domin. Remin., a. d. 1341.

E.: Dl. 36 651. (Szeghy cs. lt.) A hártján természetes színű, kerek zárópecsét apró töredéke.

K.: --

R.: Borsa I., Somogy m. lt. Évk. 1997. 29. (164. szám).

142. (1341. márc. 4. e.)

A kolozsmonostori konv. oklevele szerint Gyereu mr., Jakab, Kemény és Miklós Zamosfalva-i nemeseknek összes birtokaikat a konv. embere, Ivan testvér színe e. márc. 4-én fogott bírák közreműködésével 4 egyenlő részre kell osztaniuk.

Eml.: a 161. számú oklevélben.

K.: --

143. 1341. márc. 4.

Az egri egyház kápt.-ja e. személyesen megjelent egyik részről Lyan-i Chepanus fia János özvegye, Chythnuk-i Detricus fia Benedek leánya, Anna, másik részről az ő Forgach (dict.) Miklóssal kötött előző házasságából származó fia, Miklós a maga és testvére, András nevében. Az úrasszony előadta, hogy mivel fiai: Miklós és András a legnagyobb tiszteletet tanúsítják iránta, ezért az őt különböző rokonoktól megillető leánynegyed jogait e fiainak adja örök birtoklásra. D. in domin. Remin., a. d. 1341.

E.: Dl. 103 261. (Batthyány cs. lt. Forgách 25. B.) A hártyán természetes színű, kerek hátlati pecsét apró töredéke.

K.: --

144. 1341. márc. 5. Nápoly

Róbert jeruzsálemi és szicíliai király elrendeli, hogy Cellinus-i Jakab mr., unokaöccse, a magyar király (V) orvosa (cirurgicus) és familiaris-a részére fizessék meg a nápolyi kincstárból neki járó összeget. D. Neapoli, in camera nostra, a. d. 1341., die V. Martii, VIII. ind., uralkodása 32. évében.

E.: --

K.: Wenzel, Dipl. Eml. I. 406—407. (385. szám) (E.-je a nápolyi lt.-ban a Registri Angioini A. 321. számú Reg. Roberti R. kötet 270. levele.)

R.: Miskolczy I., Bp.-i Szle. 1936. 228.

145. 1341. márc. 5.

A veszprémi egyház kápt.-ja hírül adja: Pál országbíró oklevelének (l. 135. szám) értelmében Donát testvér, a [székes-]fehérvári Szt. István-ispotály preceptor-a Barch birtokra vonatkozó okleveleit a királyi ember és a kápt. által kiküldött tanú jelenlétében febr. 28-án (oct. diei Cynerum) az említett birtokon tartozott bemutatni. Ezután az ugyanezen egyház által kiküldött Péter mr. éneklő- és János örkanonok a birtokot az oklevelekben foglalt határok

mellett Péter testvérnek, a jeruzsálemi Szt. János-ispotály Mo.-i és szlavóniai perjelének, valamint az említett Donátnak és a [székes-]fehérvári konv.-nek tartoztak iktatni. A kápt. Kecheu-i András fia András királyi ember társaságában kiküldte tanúságtételre Péter mr. kanonokot, akik visszatérve elmondták: febr. 28-án kiszálltak az említett birtokra, és Donát preceptor bemutatta nekik és az éneklőkanonoknak [!], valamint Pakaszt-i (dict.) Pál mr.-nek, Imrének, C[...]pus-nak, Movet[er ?] (dict.) Miklósnak, Péter dékánnak és Cyh (dict.) Jánosnak, az említett kápt. kanonokjainak a néhai [IV.] Béla király aranybulla felfüggesztésével megerősített privilégiumát. Az abban szereplő határok szerint elvégezték Barch birtok hj.-át. Mivel Donát preceptor és a [székes-]fehérvári konv. képviselői nem rendelkeztek megbízólevéllel, továbbá a felek a határok kijelölésében nem értettek egyet, az iktatást nem lehetett elvégezni. A királyi és kápt.-i ember azt is elmondták, hogy mivel a Szt. Barbara Szűz-egyház kántora (cantor) és a szomszédok szerint cserjés földek és egyéb, a kántori tisztséghez tartozó haszonvételek szintén nem tartoznak Barch-hoz, hanem azokat Scek-nek hívják, ezért az iktatásnak az említett egyház kántora is ellene mondott. János örkanonok megbízólevél nélkül megjelent Jakab nevű serviens-e ura Almas birtoka felőli birtokrész iktatását tiltotta. D. f. II. p. domin. Remin., a. d. 1341.

E.: Dl. 106 120. (Székesfehérvári keresztes konv. lt. 3. 1. 9.) Vízfoltos. Hátoldalán azonos kéz írásával tartalmi összefoglaló, a papíron természetes színű, kerek zárópecsét töredéke.

K.: F. VIII. 4. 527—530. (274. szám). (IV. Béla király említett oklevelét l. Reg. Arp. 1747. szám.)

R.: Érszegi G., Fejér m. Évk. 1971. 187. (11. szám).

146. 1341. márc. 5. Debrecen

Dosa néhai nádor fiai: Jakab és Pál Zabolch-i c.-ek hírül adják, hogy Bir-i Tamás a Balkan-ba való László királyi jobbággal szemben márc. 10-én (sabb. prox. nunc venturo an. domin. Oculi mei) esküt tartozik tenni arról, hogy ártatlan László 5 garast érő 2 ökrének elvitelében. Megparancsolják, hogy János mr. alispán az esküt az oklevélben foglaltak szerint tétesse le Tamás mr.-rel. D. in Debrecen, f. II. prox. p. domin. Remin., a. d. 1341.

E.: Dl. 51 138. (Kállay cs. lt. 1300. 561.) Hátoldalán azonos kéz írásával rövid tartalmi összefoglaló, a papíron természetes színű zárópecsét apró töredéke.

K.: --

R.: Kállai I. 140. (604. szám); Piti F., Szabolcs m. 80. (287. szám).

147. 1341. márc. 7.

András fia Miklós mr. Nógrád m.-i c. és a m. 4 szb.-ja hírül adják, hogy azt a pert, amelyet a személyesen megjelent Zolyum-i Simon fia Miklós fiai: Illés és Miklós indítottak márc. 7-én (f. IV. p. domin. Remin.) Kalno-i és Zalatna-i Eguricus ~ Eguruh fiai: János, Péter és Eguricus mr.-ek, továbbá az említett Eguruh fia János mr. szolgája (famulus), Iuanka, e János mr. Karkou-újfalusi (de Nova Villa Karkou) jobbágya, Pál, továbbá az említett Péter szolgája, Sclaus (dict.) Péter és Péter jobbágya, Illés Zalatna Eguruh szolgája (famulus), Labachyus és másik Kalno faluból való Máté ellen, ápr. 18-ra (ad f. IV. prox. p. oct. Pasche d.) halasztják, amikorra Nogfa-i Pál fia János c. embere, Pál, és az ő emberük, Domokos várjobbágy Eguruh fiait és Kalno-i és Zalatna-i jobbágyaikat és szolgálóikat Miklós fiai: Illés és Miklós ellenében megidézik színük elé a fenti időpontra. D. in die supradicto, a. d. 1341.

E.: Dl. 67 268. (Török cs. váradi lt.) Vízfoltos. Hátoldalán azonos kéz írásával tartalmi összefoglaló, a papíron 3 természetes színű, kerek zárópecsét töredéke.

K.: --

148. 1341. márc. 8.

Az egri egyház kápt.-ja e. személyesen megjelenve egyik részről Felhanto-i Marcellus fia Gergely c. a maga és fia, Imre képviselőjében, a másik részről Vadna-i Barleus fia Demeter c. a maga és fiai: Barleus és Antal nevében elmondják, hogy bár közöttük különböző ügyek, kiváltképpen a Borsod m.-i Vadna folyó mellett É-ről fekvő Felbarcha birtok használata miatt idáig per folyt, a béke érdekében nemes fogott bírák közreműködésével megegyeztek. Gergely c. és fia, Imre Felbarcha birtokukat, ami egykor Barleus fia Demeter örökölt birtoka volt, összes haszonvételeivel és tartozékaival, régi határai között visszaadják Demeter c.-nek és fiainak örök birtoklásra. Ennek fejében Demeter c. és fiai összes perüket és keresetüket Gergely és fiai ellen Felbarcha ügyében elejtik, és Demeter c. Gergelyt és fiát e felől nyugtatják. Ennek megerősítésére a kápt. autentikus pecsétjével megerősített oklevelet ad ki Miklós prépost, János őr-, Márton éneklőkanonok, Domokos Wyuar-i, Péter Zemlyn-i, Dávid Zabouch-i, János Pata-i, Péter Heues-i, János borsodi, Domokos Borsua-i főesp.-ek

jelenlétében. D. f. V. prox. p. domin. Remin., a. d. 1341., [I.] Károly lévén a király (H.), Csanád az esztergomi érsek, a kalocsai szék üres, Miklós az egri püspök.

E.: --. Fk.: Dl. 96 217. (Vay cs. berkeszi lt. 214.) A Fk.-en alul chirographált hártján függőpecsét zsinórja látható.

K.: --

149. (1341. márc. 9. e.)

I. Károly király utasítja a pozsonyi kápt.-t, hogy Karcha-i András fia Péter v. Balázs fia Dénes királyi ember társaságában küldje ki tanúságtételre hites emberét az oklevélben részletezett jogügyletbe.

Eml.: a 152. számú oklevélben.

K.: Str. III. 384. (555. szám).

150. 1341. márc. 9.

[I.] Károly király (H) értesíti a csanádi egyház kápt.-ját: Berend fia Márton mr. Bekesi c. kérte tőle a Zaránd m.-i Wossyan birtokot, ami Sándor fia István, örökös nélkül meghalt emberé volt, ezért megparancsolja a kápt.-nak, hogy Gerla-i Dénes fia Abraam v. Syma-i Márk fia János v. ugyanoda való László királyi ember társaságában küldje ki tanúságtételre hites emberét, aki tudja meg Wossyan birtok nagyságát és minőségét. A király minderről írásos jelentést kér. D. in Alto Castro, f. VI. prox. an. domin. Oculi, a. d. 1341.

Á.: a 233. számú oklevélben.

K.: Békés II. 4—5. (3. szám); AO. IV. 92—93. (71. szám).

Ford.: Doc. Trans. IV. 12—13. (15. szám) (Békés II. alapján) (román nyelvű).

151. 1341. márc. 9.

A boszniai egyház kápt.-ja jelenti [I.] Károly királynak (H): jan. 25-i parancslevelének (l. 76. szám) megfelelően Lőrinc fia Pál mr. királyi emberrel kiküldte tanúságtételre éneklőkanonokját, István mr.-t, akik visszatérve elmondták, hogy márc. 1-jén (f. V. prox. an.

domin. Remin.) kiszálltak a Baranya m.-i Geethmonustora birtokra, és összehívva a szomszédokat Ormand-i Benedek fiai: Péter és János, valamint Ormand-i István fia Kozma, Moysa birtok részéről (ex parte) Hedreh fiai: Jakab, János és Hedreh, a pécsi kápt. Merse birtoka részéről Pál egykori macsói (de Macho) bán fia János prépost jelenlétében hj.-t végeztek a szekszárdi monostor konv.-jének Lypolthlaka és Hermanerde birtokai, a [pécs-]váradai monostor konv.-jének Dalyuk birtoka, Henrik bán fia Herceg (dict.) Péter mr. Donoch birtoka, Weyk-i János fiai: István, Miklós és Mihály, ill. Weyk-i Pál fia Miklós Weyk birtoka, Péter fia Tamás mr. Lak birtoka, Fekete (Niger) János Fylipfuld birtoka, Imre fiai: Tewtus és Wezzeus Odus nevű birtoka felől, majd azt Tamás erdélyi vajdának iktatták örök birtoklásra, ellentmondás nélkül. D. f. VI. prox. an. domin. Oculi, a. supradicto. [1341.]

E.: Dl. 87 118. (Hg. Esterházy cs. lt. 35. A. 4.) A hártván természetes színű, kerek hátlapú pecsét apró töredéke.

K.: Tóth I., Boszniai kápt. 48--49. (59. szám).

R.: Uo.

152. 1341. márc. 9.

A pozsonyi egyház kápt.-ja felkéri Tamás mr. Chollokuz-i alesp.-t, a Pothun-i Szt. Mihály-egyház rector-át, hogy Karcha-i András fia Péter v. Balázs fia Dénes királyi emberrel menjen el arra a tanúságtételre, amelyről a király okleveléből (149. szám) fognak értesülni, majd arról tegyen jelentést, minthogy erre az útiköltséget megkapta. D. f. VI. prox. an .fe. domin. Oculi, a. d. 1341.

E.: Dl. 48 366. (Üchtritz-Amadé cs. lt. 4. 1. 15.) Hátoldalán azonos kéz írásával rövid tartalmú összefoglaló, a papíron zárópecsétre utaló bevágások.

K.: Str. III. 384. (555. szám).

153. 1341. márc. 9

István prépost és a Saag-i Boldogságos Szűz Mária-monostor premontrei testvéreinek konv.-je hírül adja: Sandur fia Péter fia Pál a maga és testvérei: István, György és Miklós nevében színe e. személyesen megjelenve tiltakozik az ellen, hogy a Horhathy birtokban levő Verobok és Bekesteleku nevű, örökölt és vásárlás révén nekik jutott birtokaikat akarattuk

ellenére hatalmasodók megszállták, és azóta is megszállva tartják. A konv. kérésükre tiltakozásukat oklevélbe foglalja. D. f. VI. prox. an. domin. Oculi, a. d. 1341.

E.: KML. Esztergomi székesfőkápt. hh. lt. 1. 5. 17. (Df. 208 492.)

K.: Str. III. 385. (556. szám).

154. 1341. márc. 9.

A váradi egyház kápt.-ja jelenti [I.] Károly királynak (H), hogy itt átírt febr. 16-i oklevelének (l. 118. szám) megfelelően János fia Miklós királyi ember társaságában kiküldte tanúságtételre Pétert, kórusának papját, akik visszatérve elmondták: Bihar és Zaránd m.-ék összes nemes és más status-ú embereitől, papoktól és világiaktól, kiváltképpen az említett birtokokon végzett vizsgálat alapján megtudták az igazságot. E szerint Renold fia János fiai, és László fia István eskütársai, akik a minap (nuper) az említett földön, magukat nemesnek mondván, letették az esküt, nem igazi nemesek, hanem más címeken birtokosok az említett birtokokon. Az említett Péter fia Miklósnak nincs Mezeutarcha birtokban birtokrésze leánynegyed címén, amelyet Zaka-i Petew adott volna neki leányával együtt, amint Petew testvére, Zaka-i András elmondta. János fia Miklós Artius birtokban, amely Magar (dict.) János vásárolt birtoka, [nem részes?], hanem e János unokatestvéreként csupán lakhelyét (residentia) tartja említett birtokon. Zeuk (dict.) Miklós fia Jánosnak Gezth birtokon nincs más joga, csak annyi, hogy Vörös (Ruphus) Miklós leánynegyed címén 1 ü[res] telket adott neki leányával, és e János testvérei nem is laknak ott, továbbá Zeuk (dict.) Miklós fia János nem nemes. Demeter fia János Tulka birtokon nem rendelkezik tulajdonnal, de apja egykor zálog címén birtokolt ott egy részt, amit később eladott, és e János nem birtokos Budhaza és Gurbed birtokokon sem, amint az utóbbi 3 birtokról való nemesek elmondták. Lőrinc fia Miklós a Zarand m.-i Sarus birtokon, amely az aradi egyházé, nem bír joggal, csak zálog címén birtokolja azt, amint azt rokonai és atyafiai (compatres) elmondták. Myke fiai: Gergely, Miklós és György, akiket Renold fia János fiai, valamint László fia István Arpad birtokok közvetlen szomszédainak mondtak, nem közvetlen szomszédok, és az esküt sem ekként tették le, hanem csak mint közönséges nemesek (nobiles communes). Ezt egyikük, név szerint Miklós megerősítette, minthogy a közbülső birtokok (imo iste essent adhuc intermedie possessiones) a királyi és kápt.-i ember szerint Benchench fiai Garak birtoka, valamint Cheged, Wasary, Zalanta, Atyas, Andach, Toti, Zeudi és Teliky birtokok. Mindezeket az

odavalósiaktól tudták meg, kivéve Aykay-i Péter fiai ellenfeleit. D. f. VI. prox. an. domin. Oculi, a. supradicto. [1341.]

E.: Arhivele Statului Bihor. Ugrai-Bölöni cs. lt. 12. 6. (Df. 278 509.) Kissé csonka és erősen vízfoltos. Hátoldalán azonos kéz írásával rövid tartalmi összefoglaló.

K.: Doc. Trans. IV. 575—577. (14. szám).

Ford.: Uo. 11—12. (14. szám) (román nyelvű).

155. 1341. márc. 10.

A. d. 1341., die 10. mensis Mart. Geruasius [fia] Péter pápai követ és tizedszedő Mesco veszprémi püspöktől – László, a [székes-]fehérvári egyház kanonokja révén – átvett 14 M. budai garast abból a pénzből, amelyet Lengres-i Jakab hagyott a püspöknél.

E.: --

K.: Vat. I. 423. (Geruasius fia Péter egyes szám 1. személyben íródott tizedjegyzéke alapján. Vatikáni Lt. Collect. 180., fol. 70—74.)

156. 1341. márc. 11 [Gyula-]Fehérvár

Az erdélyi egyház kápt.-ja e. Hunthpaznad nb. Ferenc fia Pagan (dict.) István mr. szolgája (famulus), Both fia Gál személyesen megjelenve ura nevében tiltakozik amiatt, hogy András fia Miklós Deuecher-i nemes a Dubuka m.-i Aronsentmiklos birtokban fekvő örökölt birtokészét nővére leánynegyede fejében annak férjének, János Kerchet-i nemesnek adta. E János a mondott részt, vagyis a mondott birtok negyedét elfoglalta István mr. sérelmére, és mivel a birtok a szomszédság jogán István mr.-t illeti, az ország szokása szerint abban idegeneknek semmi joguk sincs, ezért Both fia Gál ura, István mr. nevében András fia Miklóst az átadástól és elidegenítéstől, Kerchet-i Jánost a megszállástól és elfogadástól tiltja a kápt. színe e. D. in Albe, in domin. Oculi, a. d. 1341.

E.: 1. --. Fk.: Dl. 37 280. (Kornis cs. lt. 6.) Hátoldalán azonos és kora újkori kéz írásával rövid tartalmi összefoglaló, a Fk.-en kerek zárópecsét helye látható.

2. AL. Erdélyi Múz. egykori lt. Kornis cs. szentbenedeki lt. Oklevelek 6. (Df. 257 654.)

K.: Doc. Trans. IV. 577. (16. szám) (E. 2. alapján).

Ford.: Uo. 13. (16. szám) (román nyelvű).

157. 1341. márc. 11.

A nyitrai egyház kápt.-ja e. megjelenve György c. Kopu-i várnagy egyik részről, továbbá a Nyitra m.-i Komar ~ Kamar-i Janka fiai: Miklós és János, az utóbbiak elmondják, hogy sürgető ínségük miatt Kamar, más néven Jankahaza birtokukat, amely Nyitra m.-ben a Wag és a Dudwag folyók között van, összes haszonvételeivel: szántóföldekkel, malomhellyel, rétekkkel, erdőkkel és egyebekkel együtt eladják György c.-nek 80 M. bécsi széles dénárért -- 1 M.-t 10 pensa-val számolva --, örök jogú birtoklásra. D. in domin Oculi, a. d. 1341. A kápt. privilégium kiadását ígéri.

E.: Dl. 58 507. (Forgách cs. lt. 144.) A hártván természetes színű, kerek hátلامي pecsét apró töredéke.

K.: AO. IV. 77. (56. szám) (kihagyásokkal).

158. 1341. márc. 12. Pozsony

Péter, az esztergomi és pozsonyi egyházak kanonokja hírül adja: Isten, Szűz Mária és az összes szentek tiszteletére, valamint a maga, elődei és rokonai lelki üdvéért örökmiséit rendel a Szt. Megváltó-egyházban a jelenben György káplán által a pozsonyi prépost és a kápt. egyetértésével, a jövőben pedig Gayzmyr (dict.) János, utódai, örökösei, és az oklevéladó rokonai és örökösei által, ezek halála után pedig a pozsonyi prépost és kápt. által, akiket a jelen rendelkezés végrehajtásának patronus-aivá rendel. A misét minden nap a káplán, v. akadályoztatása esetén alkalmas pap tartsa. A mindenkori misét tartó káplánnak ad 2 szőlőt, ebből az egyik Hohney-ben van Treuffunkesus szőleje mellett, a másik Meynoldsprun-nal szemben, amelyet Groseer-nek hívnak. Továbbá ad 4 fontot háza (domus) jövedelméből, amely ház Morcolphus fia Márk házában szomszédságában van, a 4 fontból a ház vevője 2 fontnak megfelelő összeget a jövedelemből a házban tegyen le, a maradék 2 fontot a házért a szokásos időpontokban szedett bevételekből (debita) fizesse. Továbbá a város piacán, a Howchstraz utcában (contrata) levő telkét (allodium). Továbbá 60 dénár híján 33 bécsi dénár fontot, amelyért Hosszú (Longus) János és Pál mr. a házat megvették, 12 font értékű szántókkal és veteményeskerttel (ortus olerum), a fennmaradó dénárokat a káplán érdekében a ház rendbehozatalára (in structura) kell fordítani. Továbbá breviáriumát és

miseruháit, egy díszes serleget, süveget, keresztet és más szentségeket, egy misekönyvet, mindezeket a káplán saját használatában tarthatja. A káplán abból a 3 font jövedelemből, amelyet a Szt. Mihály [egyház] plébánosa, Miklós sógora (sororius), Bernhardus háza mellett, az apácazárdával szemben levő ház után neki rendel, az ő és szülei [halála] évfordulóján 18 solidus dénárt osszon szét, 10 fontért viaszt, kenyeret, bort és húst [vegyen], a fennmaradó 6 solidus dénárt az egyház világítására költse. Ha ezekből a dénárokból esetleg fölösleg marad, ezeket a káplánok és a szegények szükségleteire fordítsa. Ugyanezen káplán vásár- és ünnepnapokon bizonyos órákban, kiváltképpen virradati és alkonyati zsolozsmákat tartson, a káplán a prépostnak és a kápt.-nak engedelmességgel tartozik. Ha a káplán valamilyen bünt követ el, a prépost és a kápt. távolítsa el, és a patronus-ok, rokonok és örökösök állítsanak helyette mást. Ha a jövőben Gayzmyr János v. örökösei, v. az oklevéladó rokonai a végrendeletet megtámadják, v. ugyanezek a káplánt, papot a mindennapi misézés alól felmentik, v. annak általa való elhanyagolását eltűrik, akkor a prépost és a kápt. a káplánnak a fentiekből semmit sem adhatnak. Mindezek megszilárdítása érdekében a jelen oklevelet saját, a prépost, a kápt. és Pozsony város polgársága egyetemének pecsétjével látja el. D. Posonii, in fe. B. Gregorii pape, a. d. 1341. A.

E.: 1. SNA. Pozsonyi kápt. m. lt. F. 2. 47. (Df. 273 015.)

2. SNA. Pozsonyi kápt. m. lt. F. 2. 49. (Df. 273 017.)

Á.: Balázs pozsonyi prépost, 1354. júl. 4. SNA. Pozsonyi kápt. m. lt. F. 2. 48. (1699. jún. 15-i Á.-ban.) (Df. 273 016.)

K.: F. VIII. 4. 534—538. (278. szám) (Heveneszi alapján); Str. III. 385—386. (557. szám) (E. 1—2.-ről).

159. (1341. márc. 14. e.)

Pál országbíró oklevele szerint Baas fiai: Márk és János márc. 14-én tartoznak színe e. megjelenni a garamszentbenedeki konv. ellenében.

Eml.: a 175. számú oklevélben.

K.: Str. III. 387. (558. szám).

160. 1341. márc. 14.

A Colusmunustra-i Boldogságos Szűz-monostor konv.-je e. személyesen megjeleneve egyik részről Külső- (Exterior) Zolnok m.-i Marcell fia Miklós Olfermenes-i nemes, másik részről Ryma-i (dict.) Mihály mr., előbbi elmondja: Olfermenes birtokot egykor elfoglalt más birtokainak visszaváltása céljából, jóllehet bírságok miatt nagy ínségbe kényszerült, szomszédai, Mykud fia Miklós fiai: László és Miklós Doboka-i nemesek beleegyezésével, összes haszonvételeivel és tartozékaival együtt elzálogosítja Mihály mr.-nek 60 tiszta arany és ezüst M.-ért a jelen oklevél kiadásától számított 1 évre (a data presentium usque ad revolutionem termini infrascripti) olyan feltétellel, hogy ha a fizetés napját a visszaváltáskor elmulasztaná, 20 M.-val többet fizessen vissza. Ha többször is elmulasztja, a kiváltás elmaradásáért járó büntetés az egyes évenként ennyivel növekszik. D. in medio Quadr., a. d. 1341.

E.: Dl. 57 076. (Dancs cs. lt.) Hátoldalán 18. sz.-i kéz írásával tartalmi összefoglaló, a hártján természetes színű, kerek hátlapi pecsét apró töredéke.

K.: AO. IV. 78. (57. szám) (kihagyásokkal).

R.: Abaffy—Dancs--Hanvay 36. (33. szám).

Ford.: Doc. Trans. IV. 17—18. (19. szám) (K. alapján) (román nyelvű).

161. 1341. márc. 14. Kolozsmonostor

A Klusmonustra-i Boldogságos Szűz-egyház konv.-je hírül adja, hogy korábbi oklevelének (l. 142. szám) megfelelően Gyereu mr., Jakab, Kemény és Miklós Zamosfalva-i nemeseknek összes birtokaikat a konv. embere, Iván testvér színe e. márc. 4-én (in domin. Remin.) fogott bírák közreműködésével 4 egyenlő részre kellett osztaniuk. A határnapon az említettek a konv. színe e. megjelentek és előadták: Subuk birtok Jakabé, Berend birtokot máj. 8-ig (usque quind. fe. B. Georgii mart. prox. nunc venturis) birtokolja ugyanő úgy, hogy a határnapig fogott bírák közreműködésével az összes fennmaradó birtokokat szét kell osztaniuk örök birtoklásra a konv. embere e., és ha a felek e felosztást nem fogadnák el, v. az osztzkodásra nem mennének el, akkor az osztást elfogadó féllel szemben 50 M. büntetésben marasztaltassanak el. Minderre a felek a konv. színe e. kötelezték magukat. D. in die medii Quadr., a. d. 1341.

Má.: AL. Erdélyi Múz. egykori lt. Kemény Pál gyűjteménye. Oklevelek 35. (Df. 252 675.) (18. sz.-i.) (A Má. szerint E.-je a konv. autentikus pecsétjével ellátott nyílt oklevél volt.)

K.: --

162. 1341. márc. 14.

János prépost és a várad-előhegyi Szt. István első vértanú-egyház konv.-je e. személyesen megjelenve egyik részről Albert fiai: Mihály és Miklós, másik részről Cybok fiai: Mihály és János mr.-ek, elmondják: az Erdeuhath-on fekvő összes birtokaikban olyan felosztást tesznek, hogy Wskwleu és Kezteg birtokaikat összes jövedelmeikkel, Vrgeteg ~ Vrgeteg birtok harmadával együtt Albert fia Miklósnak adják örök birtoklásra úgy, hogy az Vskuleupataka kis folyó mindkét oldalán a mondott Kezteg birtokig, ugyanezen birtokok között Miklós mr.-nek joga van oláhokat (olaci) telepíteni. Továbbá Cechke birtokuk Körös felőli É-i felét, amely birtokot a Cechkepotaka kis folyó választ ketté, a Ny felől fekvő, árokkal elválasztott, a 2 folyócska között levő házhellyel, az [ugyan]ezen házhellyel érintkező, telekhelynek rendelt Tuissesmeze-vel, valamint az ugyanott Szt. Erzsébet tiszteletére szentelt köegyház felével együtt, örök jogon Mihály mr.-nek adják birtoklásra. Ugyanezen Cechke birtok D-en fekvő, árokkal elválasztott másik felét az egyház felével együtt Cybok fiainak: Mihálynak és Jánosnak [adják] örök birtoklásra Ha az idők folyamán a Körös folyása valamelyikük kárára változik, v. a másik fél köteles a kárt a sajátjából megtéríteni. Továbbá Fanchuka birtok K-i felét, amely birtokot a Fa[nchuka?] kis folyó választ szét, Cybok fiainak: Mihálynak és Jánosnak adják örök birtoklásra. Fanchuka birtok [másik felét] Albert fia [Mih]álynak juttatják hasonlóképpen örök birtoklásra. Többi oláh falvaikat úgy osztják meg, hogy Churzachh falu Cybok fiainak: Mihálynak és Jánosnak jutott örök birtoklásra, Kurtwelus falu Albert fia Mihálynak jutott, a K felől fekvő Kereklygeth nevű oláh falu, amelyet a Menuspataka kis folyó szel ketté, Cybok fiainak: Mihálynak és Jánosnak, Vrgeteg birtok harmada Albert fia Mihálynak, Vrgeteg birtok másik harmada Cybok fiainak: Mihálynak és Jánosnak jutott örök birtoklásra. Továbbá az összes említett birtokok szokásos külső jövedelmeit, erdőket és egyebeket közösen használják. D. in die medii Quadr., a. d. 1341.

E.: Dl. 30 639. (Gyfvár Misc. 3. 3. 32.) Hiányos. A hártján természetes színű, kerek hátlapú pecsét apró töredéke.

K.: AO. IV. 78—80. (58. szám); Densuşianu I. 1. 666—667. (531. szám); Doc. Trans. IV. 577—578. (17. szám) (AO. és Densuşianu alapján).

R.: Buny. III. 405.

Ford.: Doc. Trans. IV. 13—14. (17. szám) (román nyelvű).

163. (1341.) márc. 14.

Pál országbíró márc. 14-én (in medii Quadr.) kelt oklevele értelmében Senk-i Andrásnak 2 részletben 3 M. bírságot kell fizetnie Bors fia Miklós ellenében.

Tá.: a 496. számú oklevélben.

K.: Sopron vm. I. 165—166. (133. szám).

164. 1341. márc. 15.

A Scepus-i Szt. Márton-egyház kápt.-ja hírül adja: Bayur-i Péter fia Beke mr. serviens-e, István fia Tamás ura nevében személyesen eléje járulva tiltakozik az ellen, hogy az ura Buyak birtokához tartozó Bayur birtok határai között fekvő földön, valamint a Bayur birtok felé eső Berky földön a Lusan-i népek v. lakosok, a szintén Bayur birtokhoz tartozó Zedlyche földön, továbbá azon az ugyancsak Bayur birtokhoz tartozó földön, amelyen királyi ember és a Scepus-i kápt. embere hj.-t végeztek, majd tartozékaival együtt Beke mr.-nek iktattak, a Miklosuagasa-i népek Drugeth Vilmos nádor parancsára erőszakkal szántanak és szántottak ura sérelmére. Továbbá tiltakozik amiatt, hogy a nádor officialis-át, Liptou-i Miklóst pedig a hasonlóképpen Beke mr.-nek iktatott Clengberk birtokra helyezte királyi ember által és kápt.-i ember tanúságtétele mellett. D. f. V. prox. p. fe. B. Gregorii pape, a. d. 1341.

E.: Dl. 103 161. (Bajori Batthyány cs. lt.) Hátoldalán azonos kéz írásával rövid tartalmi összefoglaló, a hártján természetes színű, kerek zárópecsét töredéke.

K.: --

165. 1311. [9: 1341.] márc. 18. Visegrád

[I.] Károly király (H) értesíti az esztergomi egyház kápt.-ját: Tamás erdélyi vajda, Zonuk-i c. bemutatta az ő megelőző középső királyi pecsétjével ellátott privilégiumát, amely megerősítette az ő korábbi pecsétjével megpecsételt privilegiális oklevelét Irineus fia István fiai, hírhedt hűtlenek Heueswyar m.-i Peturwasara, Iwand és Kwesd nevű birtokainak és

tartozékaiknak hű szolgálataiért részére történő adományozásáról, és kérte azok hj.-át és más birtokoktól való elhatárolását. Noha Tamás e birtokokat már régóta birtokolja, mégis megparancsolja: a kápt. küldje ki hites emberét, aki Keer-i János fia Mihály v. Herman-i Mihály fia Márton királyi ember társaságában szálljon ki Peturwasara, Iwand és Kwesd birtokokra, és összehívva a szomszédokat végezzen hj.-t, határolja el azokat más birtokoktól, és iktassa Tamás vajdának, az esetleges ellentmondókat idézze a királyi személyes jelenlét elé. A király minderről írásos jelentést kér. D. in Visegrad, in domin. Letare, a. d. 1311. [9: 1341.].

Á.: a 366. számú oklevélben.

K.: --

Megj.: vö. Anjou-oklt. III. 30—31. számok között.

166. 1341. márc. 18. Visegrád

[I.] Károly király (H) értesíti az esztergomi egyház kápt.-ját: Tamás erdélyi vajda, Zonuk-i c. eléje járult és bemutatta az ő megelőző középső királyi pecsétjével ellátott privilegiális oklevelét, amely megerősítette ugyanő korábbi pecsétjével ellátott privilegiális oklevelét Anyaskew ~ Aynaskew (Anyaskw) vár, az ahhoz kapcsolt tartozékok (tenuta), továbbá az összes Gömör m.-ben és másutt hozzá tartozó azon birtokok neki történő adományozásáról, amelyek a hírhedt hűtlen Weylke (Weylk) fia Sándor birtokai voltak, és amelyeket hű szolgálataiért már korábban neki adományozott. Elmondása szerint az említett vár területei és birtokai hj.-t, valamint határjelek felállítását igénylik, ezért megparancsolja: a kápt. küldje ki hites emberét, aki Keer-i János fia Mihály mr. v. Herman-i Mihály fia Márton királyi ember jelenlétében szálljon ki Aynaskew (Aynaskw) vár területeire és a hozzá bármilyen jogcímen tartozó birtokokra, összes szomszédokat összehívva jelenlétükben végezzenek hj.-t, majd a határok kijelölése után az említett várat tartozékaival együtt Tamás vajdának iktassák békés birtoklásra, az esetleges ellentmondókat okleveleikkel együtt Tamás vajda ellenében idézzék a királyi személyes jelenlét elé. A király minderről írásos jelentést kér. D. in Wysegrad, in domin. Letare, a. d. 1341.

Á.: a 370. számú és a 372. számú oklevélben.

K.: --

167. 1341. márc. 18. Visegrád

MSZ3 - az *ad medietatem*
ven sumi

[I.] Károly király (H) megparancsolja az esztergomi egyház kápt.-jának: hogy – mivel Tamás erdélyi vajda és Zonuk-i c. személyesen bemutatta neki az ő megelőző középső királyi pecsétjével megpecsételt privilégiumát, amely megerősítette ugyanő másik nyílt oklevelét Somuskw (Sumuskew) vár és tartozékai, [[amelyek közé tartozik Basth]] birtok is, neki történt adományozásáról. E birtokokat nyilvánvaló hűtlenségük miatt a király Kachch (Kacich, Kachych) nb. Péter fiaitól: Leustachius-tól és Jakow-tól idegenítette el, és hűséges szolgálataiért Tamásnak adományozta, e birtokok hj.-t igényelnek. Bár Tamás a várnak és tartozékainak régtől fogva jogos birtokosa, mégsem lehet azt törvényes határ-elkülönítés nélkül birtokolni, ezért a király privilégiumban kívánja megerősíteni azt --, küldje ki tanúságtételre hites emberét, aki Keer-i János fia Mihály mr. v. Herman-i Mihály fia Márton királyi ember társaságában szálljon ki Somuskw (Sumuskew) várhoz és tartozékaira, összehívva a szomszédokat végezzenek hj.-t, majd tüzzék ki a határokat, az esetleges ellentmondókat okleveleikkel együtt Tamás vajda ellenében idézzék a király személyes jelenléte elé. A király minderről írásos jelentést kér. D. in Wysegrad, in domin. Letare, a. d. 1341.

Á.: a 358., 369., 371. és a 385. számú oklevélben.

K.: F. VIII. 4. 498—500. (259. szám); F. VIII. 7. 337—339. (261. szám).

R.: Zumbur (Knauz N.), ÚMS. 1881. 193.; Doc. Trans. IV. 18. (20. szám) (F. alapján) (román nyelvű).

Megj.: a [[]] közötti kiegészítés a 358. és 369. számú oklevélben szerepel.

168. 1341. márc. 18. Visegrád

[I.] Károly király (H) színe e. Sembur-i Mykocha fia Miklós 3 M. budai dénárt vesz kölcsön Imre fia Wezzeus ~ Vezzeus mr.-tól. Ha a márc. 18-tól (a data presentium, scil. a domin. Letare) számított 3 évig Miklós a 3 M.-t Vezzeus mr.-nek nem adja meg, akkor a Hont m.-i Sembur birtokban fekvő része összes haszonvételeivel zálogba kerül, amihez Miklós önként hozzájárult. D. in Wysegrad, in domin. Letare, a. d. 1341.

E.: Dl. 87 119. (Hg. Esterházy cs. lt. 32. E. 224.) Hátoldalán azonos és 18. sz.-i kéz írásával rövid tartalmi összefoglaló, a hártján természetes színű, kerek hátlapi pecsét apró töredéke.

K.: --

169. 1341. márc. 20. Visegrád

[I.] Károly király (H) hírül adja: a néhai Peel ~ Pel-i Iwan özvegye, Margaretha és leánya, Kathych színe e. előadták, hogy a szintén személyesen megjelent Wezzeus mr. az úrasszony hitbére, jegyajándéka és a leány leánynegyede fejében Pel birtokból nekik az ország szokása szerint elégtételt adott, ezért őt ezek felől nyugtatják. Erről a király Wezzeus mr. kérésére tanúságlevelet ad ki. D. in Vyssegrad, f. III. prox. p. domin. Letare, a. d. 1341.

E.: Dl. 76 631. (Zichy cs. zsélyi lt. 211. A. 187.) Hátoldalán más, közelkorú és 18. sz.-i kéz írásával rövid tartalmi összefoglaló, a hártján természetes színű, kerek hátlapi pecsét apró töredéke.

K.: Z. I. 605. (571. szám).

R.: Wertner, Nemzetségek I. 84. (K. alapján).

170. 1341. márc. 20. Róma

Bíborosok István testvér, a Szt. Pál első remete rend [Gari]g-hegyi Boldogságos Szűz-egyházának perjele kérésére mindenkinek, aki az említett egyházat az oklevélben részletezett egyházi ünnepeken felkeresi, a Szentszék nevében 40 nap bűnbocsánatot engedélyeznek. Ennek megerősítésére pecsétjükkel ellátott oklevelet adnak ki. D. Rome, in palatiis nostris, a. d. 1341., ind. XX., [men]se Mart., die 20., [XII. Benedek pápasága] 7. év[é]ben. Méltóságsor. A.

E.: --. Fk.: Dl. 34 362. (Paul Lepoglava 21. 2.) Szakadozott és vízfoltos, a Fk.-en több függőpecsét látható.

K.: --

Megj.: Az oklevél szélein későbbi évekből származó megerősítések találhatók.

171. (1341. márc. 21. e.)

Druget Vilmos nádor oklevele értelmében Mykolcza fia Pálnak, testvéreinek és Elleus fia Balázsnak márc. 21-én meg kell jelennie színe e.

Eml.: a 184. számú oklevélben.

K.: --

172. 1341. márc. 21.

A. d. 1341., die 21. mensis Mart. Geruasius [fia] Péter pápai követ és tizedszedő – János, az egri püspök vicarius-a révén – átvett az egri egyház subcustos-ától 91 magyar garast, ám János a küldemény okát nem akarta megmondani.

E.: --

K.: Vat. I. 424. (Geruasius fia Péter egyes szám 1. személyben íródott tizedjegyzéke alapján. Vatikáni Lt. Collect. 180., fol. 70—74.)

173. 1341. márc. 21.

Az [egri egyház] kápt.-ja e. Bagus-i János fia Symon, rokonának, Zekeres-i Luka [fia László] fia Tamásnak a képviselőjében tiltakozik amiatt, hogy Synka fia János azon a congregatio-n, amelyet Bathur-i Bereck fia János mr. Zathmar m.-i c. tartott [1339.] ápr. 1-én (f. V. p. fe. Passce d., cuius iam secunda prox. adveniret revolutio annualis) Szatmár m. összes nemese és lakosa részére, János mr. jegyzőjével hamis oklevelet állítatott ki, amely szerint Tamás a congregatio-n elismerte volna, hogy Synka fia Jánosnak zálog címén joga van a szintén Szatmár m.-i Darno ~ Dorno birtokban, és megígérte volna, hogy Jánosnak joga van azt a zálogidő leteltekor magának megváltani. Tamás tagadta, hogy az említett congregatio-n ilyen kijelentést tett volna, és ezért az ügyvéd Tamás nevében tiltotta Jánost Dorno birtok hamisítás révén történő megszerzésétől és elfoglalásától. D. in 8. diei medii Quadr., a. d. 1341.

E.: Dl. 76 632. (Zichy cs. zsélyi lt. 1. 13.) Csonka. Hátoldalán azonos kéz írásával tartalmi összefoglaló, a hártján természetes színű, kerek zárópecsét apró töredéke.

K.: Z. I. 608. (574. szám).

R.: Doc. Trans. IV. 18. (21. szám) (Z. alapján) (román nyelvű).

174. 1341. márc. 21.

A Scepus-i Szt. Márton egyház kápt.-ja a személyesen eléje járult Podolin-i Tyl fia Hank soltész kérésére, aki bemutatta Boleszló krakkói és sandomierzi herceg özvegye, Kunegunda úrhölgy 1289. évi privilégiumát Podolin soltészszégről, amelyet az utak veszélyei (viarum pericula) miatt nem mer magával vinni, az oklevelet saját pecsétjével megerősítve újra kiadja. D. f. IV. prox. an. fe. Ann. virg. glor., a. d. 1341.

E.: ŠA. Stara L'ubovna (Ólubló). Podolin város lt. Podolin város tanácsa. Oklevelek 19. (Df. 258 835.)

K.: --

R.: Juck 133. (163. szám) (szlovák nyelvű).

175. 1341. márc. 21. Visegrád

Pál országbíró hírül adja: Baas fia Márk és testvére, János korábbi oklevelének (l. 159. szám) megfelelően márc. 14-én (in die medii Quadr.) személyesen megjelentek színe e. a garamszentbenedeki (S. Benedicti de iuxta Gron) konv. ellenében, és elmondták, hogy a Bars m.-i Zalathnuk örökölt birtokukon királyi ember által a nyitrai kápt. tanúságtétele mellett hj.-t akartak végezni, más birtokoktól el akarták határolni, és maguknak akarták iktattatni, de a konv. ennek ellene mondott bizonyos birtokrészre hivatkozva. Ennek okát meg akarják tőlük tudni. Erre Ipolytus fia Myko állt elő a konv. megbízólevelével, és azt állította: a konv. oklevéllel tudja bizonyítani, hogy abban a birtokban résszel bír. Ennek bemutatására időpontot kért. Az országbíró úgy dönt, hogy a garamszentbenedeki konv. máj. 8-án (quind. B. Georgii mart.) mutassa be színe e. az oklevelet, ami után ítéletet kíván hozni. D. in Wysegrad, 8. die termini prenotati, a. d. 1341.

E.: Esztergomi székesfőkápt. m. lt. Acta radicalia 1. 5. 10. (Df. 238 481.)

Eml.: a 469. számú oklevélben.

K.: Str. III. 387. (558. szám).

176. 1341. márc. 21. Kolozsvár

Péter erdélyi alvajda hírül adja: abban a perben, amelyet Mykala fia Tamás fiai: János és Imre, valamint ugyanezen Mykala fia Miklós fia István régóta folytattak színe e. Demeter

fiai: Pál és Demeter, az említett Miklós fiai: András és Miklós, György fiai: Miklós és Illés, továbbá az említett Tamás fia Deseu ellen birtokaik megosztása ügyében, most a felek színe e. személyesen megjelenve, bírói engedélyével megegyeznek. Walko faluban a Chenke fia Lőrinc kertje (ortus) körüli ároktól a falu hosszában haladva, és azt az utcát (platea) közös használatban hagyva, a falu D-i felében (ordo sessionis) Anda fia Péter házáig (domus seu curia), de a nélkül, a malomtól jövő úttól Dé-re jobbágyok telepedhetnek le. Fornas birtokon a Kisteluk föld felé eső, Peturke fia Mihály házával (curia) szemben levő telkes utcarész (pars platee sessionalis) Almas rész felől szomszédosan közös használatban marad. Az alábbi részek jutnak Demeter fiainak: Pálnak és Demeternek örök birtoklásra: Tamasfolwa birtokon Bach-i (dict.) Péter háza (domus) fölött -- beleértve azt is -- kezdődő, Kuzeplak falu felé tartó utca (platea) a végéig, és ott a másik teleksor (ordo sessionum) felé fordulva, ott az utolsó telek, továbbá Tupa birtokon Abraham nevű ember háza (curia) András háza (domus) mellett a faluban levő kert (ortus) harmadával és Pál székely (Siculus) házával (fundus), Nagy (Magnus) Péter háza (curia) szomszédságában levő telkes helyek a kis folyó mellett Ke felől, Zenmihalteluke faluban a Tupa felé eső faluvég É felől Kis (Parvus) Márton házáig, az üres telkeket jobbágyok letelepítésére hagyják az Eghazbercy nevű egyházas hegy felől, e berch mintegy egyenesen mutatván az említett telkek kertje (ortus) felé, Vatahaza birtokon a rajta áthaladó nagy úton túl a Saardpataka kis folyó felőli, és más üres telkek a kő jel (signum lapidum) felől a Zenpal falu felé eső távolabbi körtefáig, Buch birtokon v. faluban Chunka (dict.) Pál háza (domus seu curia) fölött a kis folyó mentén Ke felőli és a Nadas folyó felé eső telkeknél véget érő rész. A felek egymás iránt kölcsönösen szavatosságot vállalnak. Az egyházak, malmok, szántóföldek, mezők, kaszálók, erdők és az említett birtokok más haszonvételei-közös használatban maradnak. D. in Cluswar, in oct. medii Quadr., a. d. 1341.

E.: Dl. 30 640. (Gyfvár Misc. 1. 3. 2.) A hártján természetes színű, kerek hátlapi pecsét apró töredéke.

K.: AIR. I. 1. 31—32. (4. szám) (E. alapján).

R.: Uo. (román nyelvű).

177. (1341. márc. 21—28. között.)

A veszprémi kápt. oklevele szerint Hector fiai az általuk fizetendő 104 M. fejében márc. 21-én mindössze 25 hold (iugera) kaszálót iktattak Istvánnak és Domokosnak a

szomszédok és Akay-i Péter nádori ember jelenlétében, valamint Kozma mr. [székes-]fehérvári kanonok tanúságtétele mellett.

Eml.: a 334. számú oklevélben.

K.: AO. IV. 96—101. (73. szám).

178. 1341. márc. 22.

Az erdélyi egyház kápt.-ja e. megjelenve egyik részről Jara-i Dénes fia Tamás a maga és testvére (frater uterinus), László, más részről Regun-i Dénes fia Tamás mr. nevében Jakab jegyző (notarius), előbbi előadja, hogy az őt örökség jogán megillető Turda m.-i Benk birtokban levő részét – azaz Benk birtok negyedrészenek felét -- 15 M. szebeni ezüstért elzálogosítja Regun-i Dénes fia Tamás mr.-nek összes haszonvételeivel [1341.] máj. 1-jétől (ab oct. B. Georgii mart. iam venturis) számított 1 évre, szavatosság vállalásával. Ha a határidő lejártakor ő v. testvére v. rokonai vissza akarják váltani, ugyanezért az összegért megtehetik. Ha ezt elmulasztják, csak kétszeres összeg megfizetése ellenében válthatják vissza. Az említetteken kívül más nem válthatja meg a birtokrészt. D. f. V. prox. an. fe. domin. Iudica, a d. 1341.

E.: --

K.: Bánffy I. 112—113. (104. szám).

Ford.: Doc. Trans. IV. 19. (22. szám) (Bánffy alapján) (román nyelvű).

Megj.: K. szerint E.-je az Erdődy cs. lt.-ban volt 95. 11. 6. jelzet alatt.

179. 1341. márc. 25. Eger

János borsodi főesp., Miklós egri püspök lelkiekben általános vicarius-a megparancsolja Therebes-i Péter, Chungo-i alessp.-nek és István Enizke-i aljegyzőnek (vicenotarius): ápr. 15-én (in oct. Passce) szentgyörgyi (de S. Georgio) Wz fia János felperes és Baxa nb. László fiai: Tamás, Mihály és László alperesek [v. ügyvédek?] társaságában személyesen szálljanak ki a Zemplén m.-i Bozhcha birtokra, ami miatt e János az ő ítélszéke e. anyja, a néhai Chepan leánya leánynegyede ügyében, és összeh[ívva] a szomszédokat végezzenek hj.-t azon régi határai mentén, amelyek között Tamás mr. [az orsz]ág szokása szerint letett esküje szerint megmutatja, és amelyek révén [Ta]más mr.

Pangrac ugyanott levő részétől el fogja határolni. Majd a felek által odahívott 4 nemes emberrel a részt ne az ország szokása szerint, hanem értéke szerint becsüljék fel [!], az esetleges ellentmondókat Wz fia Jánossal szemben idézzék színe elé máj. 1-jére (ad. oct. S. Georgii mart. iam venturas) megadva az ellentmondás okait. Minderről az említett időpontra írásos jelentést kér, az ügyet lovon és a szokásos költségekkel végezzék, és a jelen oklevél által tudtukra adja: Tamás és testvérei, valamint János perét kezeljék nagy körültekintéssel, a birtok királyi oklevél révén hűtlen embertől volt elvéve, ő és a [király] sok, a birtokot követelő nemes jelentéséből tudta meg, a szent koronának, a királynak és Mo.-nak hűségesen szo[lgált és] elhunyt, az ő anyja, Chepan leánya, a [király] Razgun mezején vívott csatája e. meghalt, ezért kérése e tekintetben igazságos eljárást igényel. D. Agric, in domin. Judica, a. d. 1341.

E.: ŠA. Prešov (Eperjes). Úsz cs. úszfalvi lt. 50. 7. (Df 268 352.) Hiányos.

Eml.: a 290. számú oklevélben.

K.: --

180. 1341. márc. 25.

A Scepus-i Szt. Márton-egyház kápt.-ja jelenti [I. Károly] királynak (H): Pál országbíró jan. 22-i parancslevelének (l. 64. szám) megfelelően kiküldte tanúságtételre Tamást, kórusának clericus-át Miklós fia Pál királyi ember társaságában, akik visszatérve elmondták, hogy márc. 21-én (in oct. medie Quadr., scil. f. IV.) kiszálltak Iwanusfalwa ~ Iwanusfolwa birtokra, és a szomszédokat összehívva, valamint a nádor megbízólevelével Domokos nevében megjelent János fia Lőrinc, Mykus fia Lachk és Miklós fia Henrik jelenlétében Domokos ügyvédje, Lőrinc, Iwanusfalwa birtok harmadrészének kétharmadát vissza akarta venni Domokos nevében. Henrik a maga, és Lachk a fia, Miklós nevében Pált a hj.-tól nem, de az iktatástól tiltották, azt állítván, hogy az az ő örökölt birtokuk, Iwanusfolwa-tól el van határolva, és nem is hívják Iwanusfolwa-nak. A királyi ember a kápt.-i ember jelenlétében Lachk fia Miklóst és Henriket Domokos ellenében a király személyes jelenléte elé idézte ápr. 15-re (ad oct. Passce d.). D. in domin. Judica mei, a. d. prenotati. [1341.]

E.: Dl. 39 654. (Petróczy cs. lt. AS. 30.) Csonka. Hátoldalán azonos kéz írásával tartalmi összefoglaló, a papíron természetes színű, kerek, sérült zárópecsét.

K.: --

R.: Fekete Nagy A., LK 1930. 210. (41. szám).

181. (1341. márc. 25.)

Pál országbíró [1341. márc. 25-én (12. die medii Quadr., a. d. 1341.)] hírül adja, hogy Nadasd-i Moch fia Lukács maga ellenében megidézte Borfew-i Tegzes István fiait: Tamást, Mykch-et, Zombor-t és Beke-t Miklós mr. Hont m.-i alispán és a m. 4 szb.-ja jelenléte elé, majd a per [1340.] jún. 11-re (ad oct. Penth. nunc preteritas) a királyi jelenlét elé [került]. Ekkor [Borfew-i] István fiai a Hont m.-i Lyutas birtokuk a szomszédság okán őket illeti a személyesen megjelent Tamás a maga és testvérei nevében előadta, hogy Lyutas birtokra vonatkozóan oklevelekkel rendelkeznek, és ezek bemutatására időpontot kért. Az országbíró úgy döntött, hogy István fiai okleveleiket [1341.] jan. 15-én (in quind. residentie exercitus regalis ad diem Strennarum prox. preteritum proclamate) mutassák be. Innen a pert a felek akaratából márc. 14-re (ad diem medii Quadr.) halasztották személyesen megjelent Moch fia Lukács és az említett István fiai ellenében bemutatták a Saagh-i konv. 1312-ben és 1339-ben kelt kiadványait.

E.: Dl. 47 851. (Múz. Ta.) Vízfoltos és csonka, alig olvasható. A hártján természetes színű, pajzs alakú hátlapi pecsét apró töredéke.

Tá.: 1. Garamszentbenedeki konv., 1357. júl. 7. Dl. 41 329. (Múz. Ta.)

2. Kont Miklós nádor, 1364. febr. 25. Dl. 41 566. (Múz. Ta. 1893. 15.)

K.: --. (Az említett okleveleket l. Anjou-oklt. III. 427. és ua. XXIII. 776. szám.)

Megj.: A keltezés csak a Tá.-k alapján volt megállapítható.

182. (1341. márc. 27. e.)

I. Károly király utasítja a kalocsai kápt.-t, hogy Sceche-i (Zeche-i) Phous fia István királyi ember társaságában küldje ki tanúságtételre hites emberét idézésre és vizsgálatra.

Eml.: a 190. és 191. számú oklevélben.

K.: Z. I. 605—606. (572. szám) és uo. 606—607. (573. szám).

183. 1341. márc. 28.

A garamszentbenedeki monostor (monasterii S. Benedicti de iuxta Gron) konv.-je jelenti: Damian fiai: Ipolitus, Domokos és János Nyitra m.-i Turchan-i nemesek a konv. színe e. személyesen megjelenve az őket örökség jogán megillető Turchan birtokukat összes jövedelmeivel és tartozékaival együtt, mint egykor Zudak és Pál, apai unokatestvéreik is, akik azt a nyitrai kápt. 1324 táján (circa) kiadott privilegiális oklevele szerint összes szomszédaik beleegyezésével, ellentmondó nélkül a Klus-i Boldogságos Szűz Mária-monostornak adományozták, most az adomány érvényesítése céljából Turchan birtokukat az említett monostornak és szolgáinak adják, örök joggal. Ha ők v. örökösök ettől elállnának, v. örökösök a monostor ellen pert indítanának, perkezdés e. 12 tiszta ezüst M.-t fizessenek a monostor szolgáinak a bírói részen felül. Mindezek megerősítésére a konv. pecsétjével ellátott oklevelet ad ki. D. f. IV. prox. an. diem Palmarum, a. d. 1341.

E.: Dl. 3366. (Eccl. 21. 2.) A hártván fehér-zöld zsinóron természetes színű, kerek függőpecsét töredéke.

K.: AO. IV. 80—81. (59. szám) (kihagyásokkal).

184. 1341. márc. 28. [Nagy-]Maros

Druget Vilmos nádor, a kunok bírása értesíti a Jazow-i konv.-et: az ugyanő korábbi oklevele szerint (l. 171. szám) márc. 21-én (in oct. medii Quadr.) színe e. személyesen megjelent Mykolcza fia Pál a maga és testvérei, Dénes és Péter nevében elpanaszolta, hogy Elleus fia Balázs ellentmondott, amikor őket be akarták vezetni az Olkazmer birtokban István fia Miklós és László fiai: István és János által nekik átengedett 3 telekbe. A személyesen jelen levő Balázs arra hivatkozott, hogy egyrészt ő a felperesekkel közös őstől származik, másrészt ezért a 3 telek őt is illeti, és azt vele meg kell osztani. A nádor erre úgy ítélte, hogy Olkazmer birtokot osszák ketté, ezért elrendeli, hogy a konv. küldje ki tanúságtételre hites emberét, aki a Mykolcza fiai nevében megjelenő Regenyc-i Chapou [v.] Pangracius fia László, továbbá a Balázs nevében megjelenő Zalanch-i Isak fia János v. Gábor fia Illés nádori emberek társaságában máj. 8-án (in quind. fe. S. Georgii mart. prox. venturis) szálljon ki Olkazmer birtokra, és a szomszédokat összehívva, összes haszonvételeivel és tartozékaival osszák azt 2 egyenlő részre, és iktassák azokat a feleknek örök birtoklásra. Az esetleges ellentmondókat idézzék jelenléte elé. A nádor minderről máj. 15-re (ad 8. diem dict. quind.) írásos jelentést kér. D. in Morisio, 8. die medii Quadr., a. d. 1341.

Á.: a 314. számú oklevélben.

K.: --

185. 1341. márc. 28. v. 29.

Az esztergomi Szt. István király-egyház keresztes konv.-je hírül adja: a néhai Berench-i Bugar fia Márton özvegye, Erzsébet úrasszony személyesen eléje járulva a Nitra folyó mellett fekvő Nyitra m.-i Berench birtokát -- amelyet az esztergomi és nyitrai kápt.-ok privilegiális okleveleinek tanúsága szerint férjétől kapott hitbér és jegyajándék fejében -- összes haszonvételeivel és tartozékaival együtt Besenew-i Mihály leánya, Margit úrasszonynak, -- Bugar fia Márton fia Gergely, az ő fia feleségének -- adományozza örök jogon, azon határok között, amelyek között ő és férje, Márton birtokolták. Ennek megerősítésére függő pecsétjével ellátott, chirographált oklevelet ad ki. D. f. [IV. v. V.] prox. an. domin. Ramis palmarum, a. d. 1341. A.

E.: Kapitulatory Archív. Nitra (Nyitra). Középkori oklevelek 44. 40. (Df. 273 579.) Vízfoltos.

K.: --

186. (1341. márc. 28.—ápr. 24. között)

Druget Vilmos nádor felszólítja a veszprémi kápt.-t, hogy Akay-i Péter nádori ember társaságában 1341. ápr. 24-én (in die fe. B. Georgii mart, a. d. 1341.) küldje ki tanúságtételre hites emberét Hector fiai összes birtokára, amelyeket László fiai mutatnak meg, és azokat 104 M. -- v. amennyit érnek -- értékben iktassák László fiainak örök birtoklásra, mások jogának sérelme nélkül, az esetleges ellentmondókat idézzék színe elé, a nádor minderről írásos jelentést kér.

Eml.: a 334. számú oklevélben.

K.: AO. IV. 96—101. (73. szám).

187. (1341. márc. 29. e.)

Pál országbíró oklevele szerint János fiai: Belyud és Simon márc. 29-én 50 M.-t tartoznak fizetni Franklow-i Geus fiainak: Jánosnak és Mihálynak Péter szerémi püspök, királyi kápolnaispán színe e. az oklevélben részletezett feltételek mellett.

Eml.: a 198. számú oklevélben.

K.: Sopron vm. I. 159—160. (130. szám); Bgl. IV. 319—320. (502. szám).

188. 1341. márc. 29. Visegrád

[I.] Károly király (H) megparancsolja az ország összes főpapjának, bárójának, c.-ének, várnagyának, nemesének, officialis-ának és minden, jobbágyokkal bíró emberének, hogy azon jobbágyaikat, akik erre engedélyt kaptak és a földbért (terragium) megfizették, engedjék javaikkal együtt Jakab fiai: Miklós és István Bors m.-i Barakcha és Baruk birtokaira költözni, felségsértés terhe mellett. D. in Alto Castro, f. V. prox. an. domin. Ramis palmarum, a. d. 1341.

E.: Dl. 62 484. (Motesiczky cs. lt. 14.) Csonka. A papíron vörös színű, kerek hátلامي pecsét töredéke.

Má.: Dl. 62 484. (uo.) (18. sz.-i) (1331. évi dátummal).

K.: --

189. 1341. márc. 29.

Bertalan testvér perjel és a [budafel-]hévizi (de Calidis Aquis) Szt. Háromság-egyház keresztes konv.-je hírül adja: színe e. személyesen megjelenve egyik részről Pardyw-i Jakab fia Pál anyjának, Jakab özvegyének a képviselőjében a király megbízólevelével, a másik részről Chubud testvére, István c., pesti polgár, előbbi kinyilvánítja, hogy azon perben, amelyet anyja István ellen hitbér és hozomány ügyében indított, fogott bírák közreműködésével oly módon egyeznek meg, hogy István c. 25 M.-t fizet az úrasszonynak hozománya és hitbére fejében, aki mentesíti őt ezzel kapcsolatos kötelezettségei alól. Pál azonban fenntartja, hogy Pardyw-ban levő azon részét, amit most István birtokol, idővel jog szerint visszaválthassa a fenti összegért a [budafel-]hévizi egyház és mások jogainak sérelme nélkül, együtt a fiának, Pethew-nek járó részből őt illető résszel, amelyet Pethew eladott Istvánnak, oly feltétellel, hogy ha idővel az úrasszony v. leszármazottai az említett hozomány,

jegyajándék és a Pardyw-ban az úrasszonyt illető részek miatt pert indítanak, patvarkodás bűnében marasztaltassanak el. Továbbá Pál a maga és utódai nevében István és utódai iránt szavatosságot vállal. Mindezek megerősítésére és a felek kérésére a konv. függőpecsétjével ellátott, chirographált oklevelet ad ki. D. f. V. prox. an. domin. Ramis palmarum, a. d. 1341. A.

E.: Dl. 3367. (NRA. 436. 16.) A felül chirographált hártán vörös-fehér zsinóron természetes színű, kerek, restaurált, ép függőpecsét.

K.: AO. IV. 81—82. (60. szám) (kihagyásokkal).

R.: Pest m. 50. (263. szám); Bakács, Pest megye 163—164. (528. szám) (1342. márc. 29-i kelettel).

190. 1341. márc. 29.

A kalocsai egyház kápt.-ja jelenti [I.] Károly királynak (H): korábbi nyílt oklevelének (l. 182. szám) értelmében Zeche-i Phous fia István királyi emberrel, akit Theutheus ~ Teutheus mr. Leua-i várnagy, Bars m.-i c. mellé márc. 18-tól (a domin. Letare nunc prox. preterita) ápr. 8-ig (ad fe. Passce d. nunc prox. affutura) törvényes ügyek lebonyolítására kijelölt, kiküldte tanúságtételre Pál kanonokot, aki visszatérve elmondta, hogy márc. 28-án (f. IV. prox. p. domin. Judica nunc prox. preteritam) a [székes-]fehérvári egyház kápt.-ját Eld birtokán, Bakolcha-i Egyedet és Koromzo-i Mihály fia Istvánt Sceremley birtokukon Teutheus mr. ellen máj. 1-jére (ad oct. B. Georgii mart. nunc prox. affuturas) a király személyes jelenléte elé megidézte. D. f. V. prox. p. domin. prenotam, a. d. 1341.

E.: Dl 76 634. (Zichy cs. zsélyi lt. 211. A. 178.) Hátoldalán azonos kéz írásával tartalmi összefoglaló, a papíron természetes színű, mandorla alakú zárópecsét töredéke.

K.: Z. I. 605—606. (572. szám).

R.: Udvardy, Kalocsa 118. (50. szám) (K. alapján).

191. 1341. márc. 29.

A kalocsai egyház kápt.-ja jelenti [I.] Károly királynak (H): korábbi parancslevelének megfelelően Sceche-i Phous fia István királyi emberrel, akit (l. a 190. számú oklevelet) kiküldte tanúságtételre Pál kanonokot, aki visszatérve elmondta, hogy márc. 27-én (f. III.

prox. p. domin. Judica nunc prox. preteritam) a királyi ember társaságában kiszállt Henrik fia Péter mr.-hez és megkérdezte tőle, hogy hozzájárul-e, hogy Theuthos mr.-t a Bodrog m.-i, a szomszédságában levő Dustheluk és Holgtheluk nevű vásárolt és Achad nevű, a király által adományozott birtokba bevezessék, amihez Péter mr. minden vonatkozásban hozzájárult. D. f. V. prox. p. domin. prenotatam, a. d. 1341.

E.: Dl. 76 633. (Zichy cs. zsélyi lt. 211. A. 177.) Hátoldalán azonos kéz írásával tartalmi összefoglaló, a papíron természetes színű, mandorla alakú zárópecsét töredéke.

K.: Z. I. 606—607. (573. szám).

R.: Wertner, Nemzetségek I. 84.; Udvardy, Kalocsa 118. (51. szám) (mindkettő K. alapján).

192. (1341. márc. 31. e.)

I. Károly király utasítja a tihanyi egyház konv.-jét, hogy Athak-i Bata fia György v. ugyanoda való Dama fia Mihály v. Rendes-i András királyi ember társaságában küldje ki tanúságtételre hitese emberét a Tolna m.-i, a Hegesd-i várhoz tartozó, Vörös (Rufus) Baand officialatus-a alá eső Apathy birtokra, amelyet bizonyos emberek jogtalanul elfoglaltak és megszállva tartanak. Végezzenek hj.-t és a birtokot csatolják vissza a Hegesd-i várhoz, az esetleges ellentmondókat idézzék az országbíró jelenléte elé. A király minderről írásos jelentést kér.

Eml.: a 200. számú oklevélben.

K.: --

193. 1341. márc. 31. Visegrád

[I.] Károly király (H) 1341. márc. 31-én (sabb. prox. an. domin. Ramis palmarum, a. d. 1341.) Visegrádon (in Vysegrad) nagyobbik pecsétje alatt kiadott nyílt oklevélben átírja és megerősíti [IV.] Béla király 1262-ben kettős pecsétje alatt kiadott privilégiumát Liptóújvár (Novum Castrum Lipto) alatt levő 3 ekealjnyi föld Isombar számszerijász (balistarius) és Hongh köfaragó részére történő adományozásáról.

Reg.: Bebek Imre országbíró, 1391. szept. 24. ŠA. Bytča (Biccse). Liptó m. lt. Registrum. pag. 51. (Df. 266 606.)

Má.: Dl. 102 952. (Batthyány cs. lt. Illésházy 25. 2. 2.) (Reg. alapján) (19. sz.-i) (pag. 51.).

K.: Érdy J., MTT. 1857. 41.; Horváth S., TT. 1902. 56.; Lipt. Reg. 58. (mind Reg. alapján).
(IV. Béla király oklevelét l. Reg. Arp. 1299. szám.)

194. 1341. márc. 31.

A csázmái egyház kápt.-ja e. személyesen megjelenve egyik részről Othus nb. Imre fiai: Mihály és Egyed a maguk és testvérük (frater uterinus), János nevében megfelelő megbízólevéllel, másik részről Hodol nb. Egyed fia János előadják: az Egyed fia János földje szomszédságában levő Varasd m.-i Kosan és Mlaka birtokrészeket illetően -- amelyeket egykor az említett Imre és Konrád fia Mykou birtokoltak, és amelyek Egyed fia Jánosnak voltak elzálogosítva 40 M. báni dénárért a zágrábi és a csázmái kápt. oklevelei szerint, e birtokrészeket Imre fiai: Mihály, János és Egyed az említett oklevelekben foglalt időpontban tartoztak volna megváltani Egyed fia Jánostól, de mivel erre nem volt módjuk --, vele olyan cserében egyeztek meg, hogy Imre fiai Mlaka birtokrészt a korábban Mykou által birtokolt részzel együtt összes haszonvételeivel és tartozékaival Egyed fia Jánosnak adják örök birtoklásra, szavatosság vállalásával. A birtokrészekkel kapcsolatos korábbi okleveleik érvénytelenek. Egyed fia János viszont Kosan birtokrészt hasonlóképpen összes haszonvételeivel és tartozékaival együtt visszaadja Imre fiainak örök birtoklásra, és a zálogosítást tartalmazó oklevelet a kápt. színe e. visszaadja Imre fiainak, ha csalárdul megtartja, akkor az érvénytelen. Mivel a birtokfelek Egyed fia János és Imre fiainak birtokrészében keverten (mixtim) bírnak szőlőkkel, úgy rendelkeztek, hogy Egyed fia János mind saját részén, mind Imre fiainak részén az alábbi határokon belül, Imre fiai pedig mind a saját részükön, mind Egyed fia János részén az alábbi határokon kívül eső szőlőket fogják birtokolni. Továbbá ugyanekkor a kápt. színe e. személyesen megjelenve egyik részről Othus nb. Pethyna ~ Petina fia Pethouch ~ Peteuch, másik részről Egyed fia János, Pethouch az őt Kosan birtokban örökség címén megillető részt fia, Gordos belegyezésével, összes haszonvételeivel és tartozékaival az alábbi határok között 15 M. báni dénárért eladja Egyed fia Jánosnak. A hj. a következőket tartalmazza: Egyed fia János birtokrészeinek határai Kosan birtokban, amelyet e János és testvérei, Loránd és Balázs a csázmái kápt. oklevele szerint Petina fia Jakabtól 15 M. báni dénárért, és egy másik Zuhodol birtokrész határai, amelyet e János, Loránd és Balázs testvére, Lőrinc szintén Petina fia Jakabtól vettek 15 M. báni dénárért, és azon birtokrész határai, amely Egyed fia Lőrincez Mykou fia Konrádtól, Mihály fia Imrétől és Petina fia Peteuch-tól jutott 20 M. báni dénárért a csázmái kápt. oklevele

értelmében, továbbá azon birtokrészek határai, amelyeket Pongrác fia Iwan és Scraphyn fia János örökség címén a Plathiucha folyónál a Szt. Erzsébet-egyház mellett a mezőn és a hegyekben a folyó mindkét oldalán birtokoltak, és Egyed fiainak: Jánosnak, Lorándnak és Balázsnak juttattak testvérük, Lőrinc megöléséért a zágrábi kápt. oklevele szerint. A kápt. kiküldte a hj. tanúságtételére András mr. kanonokot, aki a szomszédokat, kiváltképpen Egyed bajvívó fiait: Dragan-t és Jánost, Urbanus fiait: Dénest és Lászlót, János fia Benedeket, Imre fiait: Mihályt és Egyedet, Ludbreg-i Péter fia Miklóst, Jakab fia Pétert, Beke fia Istvánt és másokat összehívva hj.-t végzett. Hj.: É felől nagy út Urbanus fiai: Dénes, László, valamint Urbanus birtokának határainál, Sierrh [?] kis folyó, Chealnicha kis folyó, ennek eredete, kis völgy, kis hegy, kis völgy, nagy út Urbanus fiai határai mentén, János fia Benedek c. földje, másik út, kereszttel megjelölt 2 ágú haraszt fa, Vidouzkypotok kis folyó, haraszt fa 2 kereszttel megjelölt ággal, völgy, Znos [?], kereszttel megjelölt 2 ágú haraszt fa, Imre fiainak határai, hegy, kereszttel megjelölt haraszt fa, völgy, Jaztrebinnak kis folyó, kis folyó, kaszáló vége, hegy, nagy kereszttel megjelölt tul fa, völgy, Kosan (dict.) kis folyó, kereszttel megjelölt naarfa fa, kis hegy, kereszttel megjelölt nyrfá, másik kereszttel megjelölt nyrfá, út, kereszttel megjelölt fyszfa fa, kis folyó, juharfa és erdei gyümölcsfa között levő bokor, leszakított kis szederbokor, 2 kereszttel megjelölt haraszt fa, 2 kereszttel megjelölt haraszt fa, sok kereszttel megjelölt haraszt fa, Plythiucha ~ Pliuicha ~ Plituicha folyó, régi híd, 2 [scyl (zil?)] fa, Plituicha, zil fa, Ludbreg-i Péter fia Miklós mr. Nedelkouch földjének határa, zil fa, út, kereszttel megjelölt tul fa, erdő, kereszttel megjelölt jagynefa fa, kereszttel megjelölt fák, mezőnél levő kereszttel megjelölt tul fa, út, Péter fia Jakab és Beke fia István birtokának határai, Varasdra vivő út, rakytie bokor, kereszttel megjelölt tulfá fa, út, erdő, kereszttel megjelölt tul fa, Péter fia Jakab és Beke fia István határai, mező, kereszttel megjelölt tul fa, mező, út Varasdra, Mlaca, Mlaka, kereszttel megjelölt narfa fa, erdő, kereszttel megjelölt fák, kis mező, kereszttel megjelölt tul fa, erdő, Draua folyó, Egyed bajvívó fiai: Dragan és János földjének határai, Draua, Egyed bajvívó fiainak földje, jagenefa fa, Mlaka, Ludbreg-i Péter fia Miklós mr. erdeje, Varasdra vivő út, Owchana kis folyó, kereszttel megjelölt tul fa, Miklós mr. erdeje, kereszttel megjelölt nagy jagenefa fa, Pliuicha folyó, kereszttel megjelölt tul fa, falu, amelynek fele Miklós mr.-é, másik fele Zuhodel-i Egyed fia Jánosé, e falu hosszú utcája (platea), kereszttel megjelölt gyümölcsfa e falu végén, út, Varasdra vivő másik út, másik út, nagy út. Ennek megerősítésére a kápt. függőpecsétjével ellátott oklevelet ad ki. D. sabb. prox. an. domin. Ramis palmarum, a. d. 1341.

E.: Dl. 68 681. (Szögyény-Marich cs. lt. 7.) Hártya, lila-vörös zsinóron függött pecsétje elveszett.

Á.: Csázmai kápt., 1363. aug. 10. Dl. 68 683. (Szögyény-Marich cs. lt. 9.)

K.: --

Megj.: A [] közötti kiegészítés Á. alapján.

195. 1341. márc. 31. [Nagy-]Kálló

Gothard fia János mr., Dausa néhai nádor fiai: Jakab és Pál mr.-ek, Zobalch-i c.-ek helyettese és a m. 4 szb.-ja hírül adják: Mihály fia László Semyen-i nemes kezességet vállalt színük e. Segeed ~ Seged (dict.) Mihály Nemethy-i polgár (concvivis) és 2 ló előállítására ügyében a Nemethy-i polgárok iránti bizalmából, de ez alól több határnapon elmulasztotta magát mentesíteni, ezért ők Lászlót registrum-uk szerint 9 M. bírságban (birsagyum) marasztalták el. Végül fogott bírák kérésére ezt az összeget 1 M.-ra mérséklék, nem számítva László mr. költségeit, és ennek kifizetéséről nyugtatják, hozzátéve, hogy László mr. az oklevéllel ezen összeget és kárait behajthatja Seged (dict.) Mihálytól. D. in Callo, sabb. prox. an. domin. Ramis palmarum, a. d. 1341.

E.: Dl. 51 139. (Kállay cs. lt. 1300—550.) Hátoldalán azonos kéz írásával tartalmi összefoglaló, benne László mr. Nogsemyen-i minősítése, a papíron 2 kerek és 2 meghatározhatatlan formájú, természetes színű zárópecsét töredéke.

K.: --

R.: Kállay I. 140. (605. szám); Doc. Trans. IV. 20. (23. szám) (Kállay alapján) (román nyelvű); Piti F., Szabolcs m. 80. (288. szám).

196. 1341. ápr. 1. Visegrád

[I.] Károly király (H) közli: Simon fia Pál c. országbíró hű szolgálataiért – különböző hadjáratokban vérét ontotta – Zaah nb. Zopa (dict.) Pál fiai: János és Miklós Somogy m.-i Scenthyurg, Domonkuslaka birtokait összes haszonvételeivel és tartozékaival, örök joggal neki adományozza, minthogy Pál fiai Zakalus (dict.) István fiai: András és Péter elleni perükben Pál c. országbíró színe e. hamis oklevél bemutatása miatt elítéltettek, és főként mivel Zaah nb. Zaah fia Felicianus egykor a király és a királyné, László lengyel (P) király leánya, továbbá Lajos és András hercegek ellen összeesküdött, merényletet kísérelt meg, és

ezért a király a Zaah nemzetség birtokait elvette. D. in Wysegrad, in domin. Ramis palmarum, a. d. 1341.

E.: Dl. 3368. (NRA. 1590. 21.) A hártján természetes színű, kerek hátلامي pecsét apró töredéke.

K.: F. VIII. 4. 489—491. (254. szám).

R.: Wertner, Nemzetségek II. 397. (K. alapján); Mátyás F., Száz. 1905. 100.

197. (1341. ápr. 4—12. között)

I. Károly utasítja István prépostot és a Saag-i konv.-et, hogy Thuur-i Lorand királyi ember társaságában küldje ki hites emberét Egeg faluba, végezzenek vizsgálatot és tudják meg, hogy Latur ~ Lotur fia János ápr. 4-én megtámadta-e a prépost testvérének Egeg faluban levő házát.

Eml.: a 209. számú oklevélben.

K.: --

198. 1341. ápr. 6. Visegrád

Péter szerémi püspök, királyi kápolnaispán és titkos kancellár hírül adja, hogy Pál országbíró korábbi oklevele (l. 187. szám) értelmében színe e. János fiainak: Belyud ~ Beludnak és Simonnak márc. 29-én (f. V. prox. p. fe. Ann. B. Virg.) 50 M.-t kellett fizetniük részben budai dénárookban, részben velük azonos értékűeknek számolt más pénzekben Franklow-i Geus fiai: János és Mihály részére. A határnapon egyik részről Belud személyesen, Simon nevében pedig Bertalan fia István jelent meg a győri egyház kápt.-ja megbízólevelével, Geus fiai: János és Mihály nevében pedig Vlazy-i Beke fia András jelent meg a vasvári Szt. Mihály arkangyal-egyház kápt.-ja megbízólevelével. Belud és Bertalan fia István elmondták: mivel Belud és testvére, Simon az 50 M.-t Geus fiainak nem tudják megfizetni, ezért a Mosun m.-i Belud örökölt birtokukat, amelyet addig békésen birtokoltak, 50 M. értékig Geus fiainak adták örök birtoklásra, Beke fia András -- Geus fiainak ügyvédje -- azonban sem azt a birtokot, sem bármilyen más birtokot nevükben nem akart elfogadni. Belud és Bertalan fia István Simon nevében az 50 M. után a bírónak járó részt megfizették. D. in Wysegrad, 9. die termini prenotati, a. d. 1341.

E.: DI 3369. (NRA. 21. 11.) A hártván természetes színű, kerek zárópecsét apró töredéke.

K.: Sopron vm. I. 159—160. (130. szám); Bgl. IV. 319--320. (502. szám).

199. 1341. ápr. 6.

A pécsi egyház kápt.-ja e. személyesen megjelenve Jaghy-i Illés fia János és Pál fia Lőrinc az őket Ogteluk, Luazzo és Kereztur birtokokban megillető részeit összes tartozékaikkal és haszonvételeikkel eladják a szintén személyesen megjelent Nempty-i Ambrus fia Jakab fia János mr.-nek 60 M. báni dénárért -- 1 M.-t 6 pensa-val számolva -- örök joggal, mások jogának sérelme nélkül. A kápt. privilégium kiadását ígéri. D. in Parasseve, a. d. 1341.

E.: AH. Diplomata latina 4. 1. (Df. 230 372.)

K.: --

R.: J. Stipišić—M. Šamšalović, Historijski Zbornik 1959. 304. (476. szám) (latin nyelvű).

200. 1341. ápr. 6.

A tihanyi egyház konv.-je jelenti [I.] Károly királynak (H), hogy korábbi parancslevelének (l. 192. szám) megfelelően [Rendes-i] András királyi emberrel kiküldte tanúságtételre hites emberét Apathy birtokra, akik visszatérve elmondták: kiszálltak a birtokra és a szomszédokat összehívva jelenlétükben 1 hétig várakoztak, majd mivel ellentmondó nem volt, a birtokot összes haszonvételeivel és tartozékaival, régi határai között [Hegesd] várának [iktatták]. D. in die Parasseve, a. d. 1341.

E.: DI. 94 070. (Sallér Festetics cs. lt. 95. 13.) Hátoldalán egykorú kéz írásával rövid tartalmi összefoglaló, a hártván egy természetes színű zárópecsét apró töredéke és egy másikra utaló bevágások.

K.: --

Megj.: A [] közötti részek I. Károly király hivatkozott oklevele alapján történt kiegészítések.

201. (1341.) ápr. 6. Avignon

Dinus genovai főesp. közli, hogy a néhai Egri (de Agria) Péter [fia] Miklós kézbesített Mamelus Fülöp nyitrai főesp. nevében 160 ft.-ot 2 évi fizetség címén, amiből Péter, az esztergomi Szt. Tamás-egyház prépostja örököseinek kell részesülniük. Miklóst a mondottak felől nyugtatja. D. Auinione, VI. mensis Apr. [1341.]

E.: --. (Str. III. szerint a genovai lt.-ban.)

K.: Str. III. 408. (592. szám).

Megj.: Az oklevél keltére l. a K.-hoz fűzöttet.

202. 1341. ápr. 10. Visegrád

[I.] Károly király (H) színe e. személyesen megjelenve egyik részről Wezeus mr. udvari lovag, másik részről Gunya fia Domokos, az utóbbi elmondja, hogy insége miatt és kiváltképpen elzálogosított birtokai visszaváltása érdekében az őt illető Somogy m.-i Tathun birtokban levő részét ápr. 24-től (a fe. B. Georgii mart. nunc venturo) [1345.] ápr. 24-ig (usque ad quartam revolutionem eiusdem fe. annualem) elzalogosítja Wezeus mr.-nek 8 M. dénárért – a M.-t 6 báni pensa-val számolva – oly feltétellel, hogy a birtokrész hasznait és jövedelmeit 4 évig Gunya fia Domokos használja. Ha a 8 M.-t a 4 év elteltével nem fizeti meg Wezeus mr.-nek, akkor a birtokrészt Wezeus mr. használatába kell adnia zálog címén. Domokos mindezeket önként vállalta. D. in Wysegrad, f. III. prox. p. fe. Passce d., a. eiusdem 1341.

E.: --.

K.: Z. I. 609. (575. szám.)

R.: Pór A., Száz. 1890. 224.

Megj.: Z. szerint E.-je a Zichy cs. zsélyi lt.-ban a 211. A. 186. jelzet alatt volt megtalálható.

203. 1341. ápr. 12. Zágráb

Mykch, egész Sclauonia bánja hírül adja, hogy midőn Blagona fia Jakab fiai: János, Imre és Miklós Kamarcha-i nemeseket először Lukács fiai: Tamás, János és Lipót ellenében hatalmaskodás miatt kőrösi c.-e színe e. fej- és jószágvesztésre ítélték, majd Blagona fia Jakab fiai: János és Imre, továbbá e Jakab fia Miklós fia Kosk Pál c. fia István mr. kőrösi c. színe e. Chepan fia Miklós ellenében annak testvére (frater uterinus), Chepan fia Péter megölése és

hatalmaskodás miatt szintén fej- és jószágvesztésre ítéltettek, és noha engedélyük volt arra, hogy ellenfeleikkel megegyezzenek, a bán a neki járó bírói részt elengedte, nehogy az ártatlanok rövidüljenek meg, továbbá mivel úgy értesült, hogy János, majd ennek halála után fia, Jakab, valamint Jakab fia Imre és Miklós fia Kosk István mr. körösi c.-től az említett bírói rész elengedéséről titokban adott ajándékokkal oklevelet eszközöltek ki, a bán Sclauonia nemességével tartott tanácskozás után felszólította Jakabot, Imrét és Kosk-ot az említett oklevél bemutatására. Mivel ezt elmulasztották, a bán az oklevelet érvényteleníti. A fent említettek miatt kiszabott büntetéseket hatályosnak nyilvánítja, de különleges kegyként a fejvesztés alól felmenti Imrét, Jakabot és Kosk-ot. Imrét és 2 fiát, Gordos-t és Leukus-t, valamint Miklós fia Kosk-ot visszahelyezi az általuk korábban birtokolt Babinfelde felének tulajdonába. Továbbá János fia Jakabnak visszaadja apja a szomszédos Kamarcha birtokban levő részét az ott levő telkével együtt, valamint összes, a bán bírói részeként fenntartott birtokát. Mivel Felső- (Superior) Clokochoch ~ Clokococh és Breztouch birtokokat Imre, Kosk és Jakab a csázmai egyház oklevele által még elítélésük e. 23 M.-ért elzálogosították Blagona fia Jaco fia Blagona-nak és e Blagona testvére, István fiának, Miklósnak, e 2 birtok felbecslésére a bán kiküldte Jakab fia István mr. Susicha-i várnagyot, László fia Lacho mr.-t és Balázs fia Mihály báni embereket, akik visszatérve elmondták, hogy Felső-Clokococh és Breztouch birtokokon hj.-t végeztek, és azt 100 M. értékűre becsülték. Ebből levonva azt a 23 M.-t, amiért a birtokok el voltak zálogosítva, a bán Jaco fia Blagona-tól és e Blagona testvére, István fiától, Miklóstól megkapott báni dénárokból 77 M.-t, ezért az említett birtokokat összes haszonvételeikkel és tartozékaikkal -- úgymint erdők, rétek, vizek, halastavak, szántóföldek, malmok, malomhelyek, vízfolyások -- eladja a nevezetteknek örök birtoklásra. Hj. a kiküldöttek feljegyzése alapján: Globochuchpataka eredete, kereszttel megjelölt tul fa, László fia Illés mr. határai, kereszttel megjelölt tul fa, Gergely fia Beke földje, kereszttel megjelölt körtefa, kereszttel megjelölt tul fa, út, kaszáló, kereszttel megjelölt tul fa, berek, kereszttel megjelölt öreg tul fa, kereszttel megjelölt has és gertyan fák, fiz fa, kiszáradt patak, Bekuch nagy patak (magnum rivulum), kiszáradt völgy, Dénes fia Péter földje, c völgy, út, Breztie erdő, Dénes fia Péter határai, az említett erdő, Breztouch folyó, Klokochoch folyó, Bogdan és Wlchink egykori Ryuche-i várjobbágyok földjei, út, erdő, tul fák. A bán elrendeli, hogy Blagona és Miklós az említett birtokok után évi 31 dénár banosch[y]na-t kötelesek adni. Ennek megerősítésére függőpecsétjével ellátott privilegiális oklevelet ad ki. D. Zagrabie, V. f. prox. p. fe. Resurr. d., a. eiusdem 1341. A.

E.: AH. Diplomata latina 4. 2. (Df. 230 373.)

K.: Smič. X. 609—612. (431. szám).

204. 1341. ápr. 13. Visegrád

[I.] Károly király (H) hírül adja: a néhai Farkasius mr. fia Tamás erdélyi vajda, Zonuk-i c. színe elé járulva kérte, hogy Tagadow fia Sebestyén, örökös nélkül meghalt ember összes birtokait, kiváltképpen a Heweswywar m.-i, az ő Gyungus városa közelében levő Tagadowtheleke földet v. birtokot összes haszonvételeivel és tartozékaival adományozza neki. A király megfontolva Tamás vajda ifjú kora óta iránta tanúsított hűségét, főpapjai és bárói tanácsára Sebestyén összes birtokait, kiváltképpen az említett Tagadowtheleke nevűt összes haszonvételeivel és tartozékaival neki adományozza, örök joggal. D. in Wysegrad, VI. f. prox. an. oct. fe. Passce d., a. eiusdem 1341.

E.: DI. 3370. (NRA. 402. 6.) A hártván természetes színű, kerek hátlapi pecsét töredéke.

K.: --

205. 1341. ápr. 13. Visegrád

[I.] Károly király (H) megparancsolja az esztergomi kápt.-nak: mivel a Heweswyuar m.-i Tagadoteluku ~ Tagadowtelekw földet v. birtokot, amely az örökös nélkül meghalt Tagadow fia Sebestyéné volt és királyi adományozás alá tartozik, Tamás erdélyi vajdának és Zonuk-i c.-nek adományozta, továbbá mivel a birtokot az esztergomi kápt. tanúságtétele mellett kell királyi embernek Tamás részére iktatni, küldje ki tanúságtételre hites emberét, akinek jelenlétében Keer-i János fia Mihály v. Herman-i Mihály fia Márton királyi ember szálljon ki Tagadowtelekw birtokra, és a szomszédokat összehívva jelenlétükben végezzen hj.-t, majd a birtokot iktassa Tamás vajdának örök birtoklásra mások jogának sérelme nélkül, az esetleges ellentmondókat pedig idézze a király jelenléte elé. A király minderről írásos jelentést kér. D. in Wysegrad, VI. f. prox. p. f. Passce d., [a. eiusdem 134]1.

Á.: a 360. számú oklevélben.

K.: --

Megj.: A [] közötti rész Á. alapján pótolva.

206. 1341. ápr. 13.

Miklós prépost és az esztergomi egyház kápt.-ja hírül adja: Pál fia Máté, Symony-i Mihály fiai: Leukus és Pál mr.-ek szolgálja (famulus) urai nevében színe elé járulva tiltotta, hogy királyi emberek és bármely kápt. és konv. tanúságtevői e. bárki urai Ture birtokban levő birtokfelét előörökítse, ill. azt bárkinek iktassák, kiváltképpen tiltotta Pál mr.-t és az esztergomi Szt. István király-egyház keresztes konv.-jét az említett birtokfél elfoglalásától, bitorlásától és megszállásától. D. f. VI. prox. an. oct. Passce d., a. eiusdem 1341.

E.: Magángyűjtemények. Velics cs. lászlófalvi lt. 5. (Df. 273 694.)

K.: --

207. (1341. ápr. 14. e.)

Gothard fia János Szabolcs m.-i alispán oklevele szerint Tamás fia Beke-nek ápr. 14-én meg kell jelennie színe e.

Eml.: a 210. számú oklevélben.

K.: --

208. 1341. ápr. 14. Visegrád

[I.] Károly király (H) hírül adja: a tárnokmr.-séget is viselő (gerens officium magisterii tavernicatus) Tamás erdélyi vajda, Zonuk-i c. személyesen eléje járult Dalya-i Lupret fia Miklós c.-szel együtt, és előadták, hogy a Sebus város (civitas) határában, Erdélyben fekvő Kyszybul birtokot, amely egykor a néhai Henneng fia Lupret-é, e Miklós testvére fiáé volt, aki Tamás vajda elmondása szerint gyilkosságot, közbűntényt és sok más hűtlenséget követett el, majd ezek miatt az említett birtok a vajda kezére jutott, Miklós c. mint Henneng fia Lupret közeli hozzátartozója 100 tiszta ezüst M.-ért visszaváltotta. Ezért a 100 tiszta ezüst M.-ért és hűséges szolgálataiért a vajda kérte, hogy a király örök joggal adományozza azt Miklós c.-nek. A király megfontolván hűséges szolgálatait és a Tamás vajdának fizetett 100 ezüst M.-t, a Henneng fia Lupret hűtlensége miatt rászállt birtokot Miklós c.-nek adományozza örök birtoklásra, és megparancsolja Tamás vajdának és a vajdai méltóságot tőle öröklőknek, hogy Miklós c.-t, továbbá örököseit Kyszybul birtoklásában mindenkivel szemben, ideértve

Henneng fia Lupret örököseit is, védje meg. D. in Wyssograd, sabb. prox. an. oct. Passce d., a. d. 1341.

E.: Dl. 30 013. (Gyfvár cista com. Szatmár 6. 3.) A hártján természetes színű, kerek hátlapú pecsét apró töredéke.

K.: ZW. I. 515—516. (565. szám).

Ford.: Doc. Trans. IV. 20—21. (24. szám) (ZW. alapján) (román nyelvű).

209. 1341. ápr. 14.

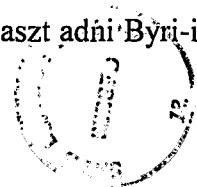
Az esztergomi Szt. István király-egyház keresztes konv.-je jelenti [I.] Károly királynak (H): az István prépostnak és a Saag-i konv.-nek szóló korábbi oklevele (l. 197. szám) alapján Thuur-i Lorand királyi emberrel kiküldte vizsgálatra Imrét, kórusának clericus-át, akik visszatérve elmondták, hogy ápr. 12-én (V. f. p. fe. Passce d.) nemes és közrendű emberektől megtudták az igazságot. E szerint ápr. 4-én (in magna f. IV. prox. preterita) Latur ~ Lotur fia János a Saag-i prépost testvérének Egeg faluban levő házához ment, annak javaiból egy kardot és egy köpenyt elvett és a prépost testvérét a közöttük folyó per függése idején meg akarta ölni. Majd ugyanezen a napon a prépost Egeg-i jobbágya, Pál özvegyének házához ment, őt meg akarta veretni, mondván, ha kijön a házából, akkor lefejezi, továbbá a prépost ezen Egeg-i jobbágyának 1 lovát elvette, és déltől késő estig magánál tartotta, János testvére kérésére sem adta vissza, őt gyalázkodó szavakkal illette, és a lovat csak később adta vissza. A királyi ember az oklevéladó konv. tanúságtétele mellett Lotur fia Jánost, továbbá apját, Latur-t tiltotta a Saag-i prépost és konv. Egeg, valamint más birtokainak használatától és haszonvételeinek elfoglalásától. D. sabb. an. oct. fe. Passce d., a. d. 1341.

E.: Dl. 3371. (Eccl. 31. 45.) Vízfoltos. A papíron természetes színű, mandorla alakú zárópecsét apró töredéke.

K.: --

210. 1341. (ápr. 14. [v. u.]

Gothard fia János, Dausa fiai: Jakab és Pál mr.-ek, Zobolch-i c.-ek helyettese (vicegerens) és a m. 4 szb.-ja hírül adják: korábbi perhalasztó oklevelük (l. 207. szám) szerint Tamás fia Beke ápr. 14-én (sabb. prox. p. fe. Passce d.) tartozott színük e. választ adni Byri-i

Tamás mr. ellenében, aki ekkor előadta, hogy Beke tanácsára Cine (dict.) Péter fia Miklós [1341.] jan. 10-én (IV. f. p. Epiph. d. nunc prox. preterita) az ő pey színű lovát, amit szolgálja (famulus), Themehaza-i Kopolch őrizetére bízott, rabló módjára az éj csendjében elvette. Beke tagadta a vádat, így fentieknek a törvényszéken velük ülésző nemesekkel együtt háromszor feltett kérdésére, miszerint Tamás hogyan akarja ezeket bizonyítani Beke ellenében, ő a bajvívást választotta a tanúállítás helyett, amit fentiek [a jelen oklevél kiadásának 15. napjára (quind. datarum presentium)] halasztanak. D., a. d. 1341.

E.: Dl. 51 140. (Kállay cs. lt. 1300—945.). Erősen hiányos. Hátoldalán azonos kéz írásával tartalmi összefoglaló, a szakadt, hiányos papíron 2 természetes színű zárópecsét apró töredéke és egy harmadikra utaló bevágások.

K.: --

R.: Kállay I. 140—141. (606. szám); Piti F., Szabolcs m. 80. (289. szám).

211. 1341. ápr. 15. Visegrád

[I.] Károly király (H) hírül adja, hogy Péter fia Tamás mr. liptói c., Chokaku-i és Geztus-i várnagy színe elé járulva hűséges szolgálataiért a Pozsony m.-i Challokuz kerületben fekvő Poukafeulde ~ Pokafolde földet v. birtokot magának kérte tőle, amely az örökös nélkül elhunyt Pouka fia Kelemen, a pozsonyi várhoz tartozó conditionarius-é volt, és királyi adományozás alá tartozik. A király, mivel Pokafolde birtokról nem bírt ismeretekkel, utasította a pozsonyi egyház kápt.-ját, hogy Jakab fia Jansel v. Gutur-i János királyi ember társaságában küldje ki tanúságtételre emberét, aki szálljon ki az említett birtokra, és a szomszédokat összehívva végezzen hj.-t, majd iktassa azt Tamás mr.-nek, az esetleges ellentmondókat pedig idézze személyes jelenléte elé. A pozsonyi kápt. itt átírt [1336. évi] oklevelében, amely tartalmazta a király [1336. évi] parancslevelét is, jelentést tett a hj.-ről. A király az említett birtokot a pozsonyi kápt. oklevelében foglaltak szerint Tamás mr.-nek adományozza örök birtoklásra. D. in Wysegrad, in oct. Passce d., a. eiusdem 1341.

E.: SNA. Kondé cs. balázsfai lt. 16. (Df. 251 806.)

Á.: 1. I. Lajos király, 1354. szept. 19. SNA. Kondé cs. balázsfai lt. 24. (Df. 251 814.)

2. Á. 1. > I. Lajos király, 1379. jún. 4. Kondé cs. balázsfai lt. 35. (Df. 251 825.) (18. sz.-i egyszerű Má.-ban.)

Má.: Uo., mint Á. 1., azonos jelzet alatt. (18. sz.-i hiteles Má.)

K.: F. VIII. 4. 482—489. (253. szám) (a Kondé cs. lt.-ból). (Az említett 1336. évi okleveleket l. Anjou-oklt. XX. 297. szám és 318. szám.)

R.: Wertner, Nemzetségek I. 212. (K. alapján).

212. 1341. ápr. 15. Visegrád

[I.] Károly király (H) hírül adja: Zekul fia Tamás Kuluswar-i polgár (civis) a maga és polgártársai, Bertalan fiai: Stark és Dávid nevében eléje járulva bemutatta a tárnokmr.-séget is viselő (gerens officium magisterii tavernicatus) Tamás erdélyi vajda, Zonuk-i c. 1340. évi ítéletlevelét, és kérte, hogy azt a király privilégium formájában adja ki, amit a király a jelen oklevélben teljesít. D. in Wysegrad, in oct. Pasce d., a. d. 1341.

Á.: Váradi kápt., 1345. máj. 8. Dl. 40 979. (Múz. Ta.)

K.: AO. IV. 503—506. (307. szám); ZW. I. 516—517. (566. szám). (Az átírt oklevelet l. Anjou-oklt. XXIV. 467. szám.)

Ford.: Doc. Trans. IV. 21—22. (25. szám) (ZW. alapján) (román nyelvű).

213. 1341. ápr. 15. Visegrád

[I.] Károly király (H) értesíti a veszprémi kápt.-t: Felső- (Superius) Taduca vár alsó várával, ill. erődítésével és a hozzájuk tartozó Zala m.-i Zantow, Corrad és Scoulth falvakkal v. birtokokkal együtt régi határaik között, összes tartozékaikkal és haszonvételeikkel [IV.] Béla király oklevelei értelmében -- amelyeket a veszprémi püspök és a kápt. embere mutatott be Peech-i Lukács fiai ellenében, akik azt állították, hogy a várban és a birtokokban v. falvakban joguk van --, a királyi tanács megállapítása szerint a veszprémi püspökhöz és egyházhoz tartozik. Mesko veszprémi püspök, királynéi kancellár a kápt. egyetértésével a fent említett várat és birtokokat el akarja cserélni a királlyal, aki ezekért egyenlő értékű birtokokat kíván adni. A király megparancsolja, hogy Péter fia Tamás mr. liptói c., Chokaku-i várnagy, királyi ember, valamint a [székes-]fehérvári kápt. embere társaságában küldje ki tanúságtételre alkalmas emberét, aki szálljon ki az említett várhoz, valamint Zantow, Corrad és Scoulth birtokokra, továbbá Kaal faluba, összehívva a szomszédokat végezzen hj.-t, fogott bírák közreműködésével becsülje fel, majd iktassa azokat a királynak örök birtoklásra, cserében az ő és a királyné Kaal faluban levő conditionarius-ai, boradói (vinidatores) és vduornoc-ai földjeiért. Az esetleges ellentmondókat idézze okleveleikkel együtt a veszprémi

püspök ellenében király személyes jelenléte elé. A király minderről írásos jelentést kér, hogy méltányos ítéletet hozhasson. Az említett birtokokkal kapcsolatban korábban kiállított oklevelek érvénytelenek. D. in Wysegrad, in oct. fe. Passce d. a. eiusdem 1341.

E.: Veszprémi érseki lt. Oklevelek. Tátika 6. (Df. 200 188.)

Á.: a 276. számú oklevélben.

Má.: Veszprémi székeskápt. m. lt. Oklevelek. Kál 21. (Df. 283 215.) (18. sz.-i egyszerű Má.)

K.: Egyh. ért. II. 74—77. (IV. Béla király említett oklevelét l. Reg. Arp. 1168. szám.)

R.: Veszp. Reg. 135. (336. szám) (E. alapján); Gutheil, Veszprém 317. (E. alapján).

214. 1341. ápr. 15.

Az egri egyház kápt.-ja Buch-i Cheke fia Miklós fia Péter kérésére autentikus pecsétjével ellátott privilegiális oklevélben átírja [I.] Károly király 1312. jún. 24-ei, Péter által bemutatott privilegiális oklevelét Miklós prépost, János ör-, Márton éneklőkanonok, Domokos Wyuar-i, Dávid Zabouch-i, János Patha-i, Péter Heues-i, János Borsod-i, Domokos Borswa-i főesp.-ek jelenlétében. D. in oct. Passce d., a. eiusdem 1341., Károly lévén a király (H), Csanád az esztergomi érsek, a kalocsai szék üres, [Miklós] az egri püspök

E.: HML. 257. Egri székesfőkápt. m. lt. 8. 1. 1. 3. (Df. 210 166.)

K.: --. (Az átírt oklevelet l. Anjou-oklt. III. 315. szám.)

215. 1341. ápr. 15.

A váradi kápt. e. egyik részről Nemes (dict.) Péter fia László, akinek nevében a kápt. számára ismeretlen (nobis ignota) nb. László fia János jelcnt meg, valamint a személyesen jelen levő Tothewry-i Miklós fiai: Myke és Fehér (Albus) István Doboka m.-i nemesek, továbbá Albert fiai: Mihály és Miklós Bihar m.-i nemesek, másik részről a szintén személyesen megjelent Hunthpaznan nb. Ferenc fia Pagan (dict.) István mr. elmondják, hogy Péter fia Nemes (dict.) László apja rossz tanácstól vezettetve gonosz tetteket követett el, és ezek miatt néhai László erdélyi vajda bírósága e. fejvesztésre í[télték]. Ekkor Doboka m.-i Gulateleke ~ Gulatelek birtoka v. földje, amely Máté fia János Eurholm birtoka és Zekakana királyi birtok szomszédja, más javakkal együtt László vajda kezére, majd Gulatelek birtok a hírhedt hűtlen László vajdától a király kezére jutott, aki az erdélyi és nyitrai egyházak kápt.-

jai privilégiumai értelmében cserébe adta a Nyitra m.-i Garadna birtokért, a hozzá tartozó várért és Vendegy birtokért, amelyben aranybánya van, valamint tartozékaikért Pagan (dict.) István mr.-nek. Mivel az említett Nemes (dict.) Péter, az említett László apja, László a Gulatelekek birtokban öt örökség jogán megillető [birtokrészt] apja gonosztettei miatt nem veszíthette el, noha apja a saját részét elvesztegette, Nemes (dict.) Péter fia László saját részét Gulateleke birtokban 40 M. és 8 lat tiszta ezüstért eladja Pagan (dict.) István mr.-nek örök joggal, szavatosság vállalásával. Minderről Péter fia Lászlónak privilégiumot kell kiállíttatnia az erdélyi kápt.-nal István mr. részére. Ennek megszilárdítására függő pecsétjével ellátott, chirographált privilegiális oklevelet ad ki. D. in oct. Resurr. d., a. eiusdem 1341., Berthrand kardinális lévén a prépost, László az olvasó-, Fülöp az éneklő-, Péter az örkanonok. A.

E.: Dl. 105 441. (Wesselényi cs. lt.) Vízfoltos. Hátoldalán egykorú kéz írásával rövid tartalmi összefoglaló, felül chirographált hártýán függőpecsétre utaló bevágások.

K.: --. (A nyitrai és az erdélyi kápt.-ok hivatkozott okleveleit l. Anjou-oklt. XIII. 131. és 179. számok.)

216. (1341.) ápr. 16. Avignon

[XII.] Benedek pápa értesíti [I.] Károly királyt (U), hogy a pécsi püspökséghez tartozó Posaga-i Szt. Péter-egyház kápt.-jának prépostja, Benedek [fia] András elmondása szerint ő még mint Iolna-i [ɔ: tolnai] főesp. a pécsi püspökségben főesp.-ségét Olvir (dict.) Andrással, aki akkor a Szt. Péter-egyház kápt.-jának prépostja volt, préposti méltóságára törvényesen és jogszerűen átváltotta. Ennek értelmében a prépostságot elnyerte, de Olvir (dict.) András később őt ettől erőszakkal és jogtalanul megfosztotta. Erre Benedek [fia] András Olvir András ellen írásban panaszt nyújtott be a pápához, mire Fastolf Tamás mr. norwichi dékán, akkor bangori kanonok, a pápa káplánja és gyóntatója a pápa megbízásából úgy döntött, hogy a prépostság Benedek [fia] Andrásé, és őt abba vissza kell helyezni. Mivel fellebbezésnek helye nincs, a végrehajtásra Benedek [fia] András Norwicium-i Vilmos mr.-t, a lincolni egyház dékánját, akkor norwichi főesp. és 2 társát kérte meg, akiknek eljárása eredményeképpen Benedek [fia] András visszatért, és az ítéletet végre akarta hajtani, és azt találta, hogy Olvir András a prépostságot a király kezére juttatta. E miatt Benedek [fia] András a pápai ítéletet nem merte nyilvánosságra hozni, és ezért a prépostságtól továbbra is meg van fosztva. Kéri a királyt, hogy Benedek [fia] Andrásnak szolgáltatson igazságot, és az említett ítéletet engedje végrehajtani. D. Avinione, XVI. Kal. Maii, [pápasága] 7. év[é]ben.

Reg.: ASV. Reg. Vat. An. VII. com. ep. 282., v. 129., f. 219a—220b. (Df. 291 744.)

K.: Theiner I. 641—642. (964. szám) (Reg.-ból); Smič. X. 612—614. (432. szám) (Theiner alapján).

R.: Bónis—Balogh 106. (963. szám) (Smič. alapján).

217. 1341. ápr. 16.

A nyitrai egyház kápt.-ja e. személyesen megjelenve Wuchan-i Gun fia György mr. elmondja, hogy a Pozsony m.-i Paathy birtokban levő teljes részét összes haszonvételeivel együtt 25 tiszta és hiteles (iustus) aranyft.-ért elzálogosítja Fedymes-i Zabania fia László fia Miklós mr.-nek, szavatosság vállalásával. Ha Miklós mr.-t nem tudná megvédeni, akkor a Veszprém m.-i Nyuuge birtokban levő birtokrészeivel kell kárpótolnia, és ha említett birtokát vissza akarja váltani, akkor 25 tiszta és hiteles aranyft.-ot kell adnia Miklós mr.-nek. D. f. II. prox. p. oct. fe. Pasce d., a. eiusdem 1341.

E.: Dl. 39 203. (Vétel 1920. 717.) A papíron természetes színű, kerek hátlapú pecsét töredéke.

K.: --

218. 1341. ápr. 17.

[I.] Károly király 1341. ápr. 17-i (f. III. prox. p. oct. Passce d., a. d. 1341.) oklevelében átírja [IV.] László király 1286. júl. 9-i privilégiumát a Wagh folyó és Medekuspataka mellett levő, Hauran nevű ember által megszállt föld Ilarius fiai: Miklós és Marcell részére történő adományozásáról.

Reg.: Bebek Imre országbíró, 1391. szept. 13. ŠA. Bytča. (Biccse.) Liptó m. lt. Registrum. pag. 11. (Df. 266 606.)

Má: Dl. 102 952. (Batthány cs. lt. Illésházy 25. 2. 2.) (Reg. alapján) (19. sz.-i) (pag. 10.)

K.: Érdy J., MTT. 1857. 11.; Horváth S., TT. 1902. 27.; Lipt. Reg. 29. (mind Reg. alapján).

R.: Horváth S., TT. 1904. 259. (245. szám). (IV. László király említett oklevelét l. Reg. Arp. 3415. szám.)

219. 1341. ápr. 18.

A [székes-]fehértvári egyház kápt.-ja e. személyesen megjelenve Rekeztneu-i Kunch fia János besenyő, apja és testvérei (fratres uterini), Demeter, István, továbbá Balázs nevében elmondja, hogy Rekeztneu birtok hatod részét összes haszonvételeivel és tartozékaival a kápt. Supuna-i György fia János nevű jobbágya jegyesének, az ő szeretett testvérének, Klárának adja jegyajándéku apja és testvérei beleegyezésével örök birtoklásra, ellentmondó nélkül. A kápt. privilégium kiadását ígéri. D. f. IV. prox. p. oct. Resurr. d., a. eiusdem 1341.

E.: DI. 3372. (NRA. 1597. 34.) A hártván természetes színű, mandorla alakú hátlapú pecsét apró töredéke.

K.: AO. IV. 82—83. (61. szám) (kihagyásokkal).

R.: Károly, Fejér vm. V. 227; Györffy Gy., KcsA. 1939. 411. (30. szám).

220. (1341. ápr. 19. e.)

I. Károly király utasítja Morouchuk mr.-t, Hont m.-i c.-t és a m. 4 szb.-ját, hogy ápr. 19-én tartsanak Hont m. nemessége részére generalis congregatio-t.

Eml.: a 223. számú oklevélben.

K.: --

221. 1341. ápr. 19.

A csanádi egyház kápt.-ja e. személyesen megjelenve egyik részről Vmur-i Gál mr. nemes, másik részről Bach-i (dict.) Miklós, Chowka mr., c. temesi várnagy szolgálja (famulus) ura nevében az aradi egyház kápt.-ja megbízólevelével elmondják, hogy minden egymás ellen elkövetett bűnük alól felmentik egymást, és ha a jövőben köztük per keletkezne, bíráskodásra Lachk mr. fia István királyi lovászmr.-t, István mr. fia Miklós királynéi lovászmr.-t, Trewtul (dict.) Miklós c. pozsonyi várnagyot és Vörös (Rufus) Tamás Vyuar-i várnagyot jelölik ki. Ha bármelyik fél e 3 v. 4 férfiú ítéletét nem fogadja el, az az ítéletet elfogadó félnek 20 M.-t fizessen, ha bármelyik fél meghal, az életben maradt fél az elhalt fiainak és leányainak köteles igazságot szolgáltatni, ha ezt nem tenné meg, hamis eskü bűnébe essen. D. f. V. prox. p. oct. fe. Passce d., a. eiusdem 1341.

E.: DI. 3373. (NRA. 382. 14.) A hártván kerek hátlapú pecsét nyoma.

K.: AO. IV. 83—84. (62. szám) (kihagyásokkal); Temes 64—65. (35. szám); Juhász, Csanádi székeskápt. 101. (85. szám).

Ford.: Doc. Trans. IV. 22. (26. szám) (Temes alapján) (román nyelvű).

222. 1341. ápr. 19. Zágráb

Mykch, egész Sclauonia bánja értesíti zágrábi kápt.-t, hogy a bán familiaris-a, Mihály fiai: János mr. Zamobor-i várnagy és Gud mr. elmondása szerint Nog Clokochouch, Pleterna, Miketeluke birtokaikon hj.-t és határjelek felállítását kell elvégezni. A bán megparancsolja a kápt.-nak, hogy Jakab [fia István] mr. Susicha-i várnagy és László fia Lachou v. Balázs fia Mihály báni emberek társaságában küldje ki tanúságtételre hites emberét, akik szálljanak ki [az említett] birtokokra, és a szomszédokat összehívva végezzenek hj.-t, és állítsanak határjeleket, [az esetleges ellentmondókat] Mihály fiai: János és Gud mr.-ek [ellenében] idézzék színe elé. Minderről a bán értesítést kér. D. Zagrabie, V. f. prox. p. oct. Resurr. d., a. eiusdem 1341.

Á.: a 470. számú oklevélben.

K.: Smič. X. 614. (433. szám).

Megj.: A susicai várnagy nevét Mikcs szlavón bán ápr. 12-i oklevele (l. 203. szám) alapján pótoltuk.

223. 1341. ápr. 19.

Morouchuk mr. H[o]nt m.-i c. és a 4 szb. hírül adják, hogy azon a generalis congregatio-n, amelyet a király parancslevelének (l. 220. szám) értelmében ápr. 19-én (f. V. prox. p. oct. Passce d.) Hydueg faluban tartottak a m. nemessége számára, a személyesen megjelent Sypig-i Iwanka fia Petheu ~ Peteuch tiltakozott amiatt, hogy Sypig-i [J]akab fiai: Moynoch és Péter feleségei az ő korábbi tiltásai ellenére tartják azt a birtokrészt, ami apja, Iwanka, és az ő Sypig birtokából volt leválasztva, és minthogy Jakab fia Pétert rablás miatt elítélték, azért is tiltakozott, nehogy Péter gonosztettei miatt őt, v. birtokát sújtsák teherrel. Morouchuk mr. c. és az említett m. 12 esküdtje és összes nemese úgy dönt, hogy Peteuch, valamint Sypig birtoka az említett bűnök alól mentes, és ő azokban ártatlan. D. f. V., scil. 2. [!] die premissae congregationis, a. d. 1341.

E.: ŠA. Nitra (Nyitra). Uzsovics cs. könyöki lt. 24. (Df. 266 372.) Vízfoltos és kissé csonka. Hátoldalán azonos kéz írásával tartalmi összefoglaló.

K.: --

224. (1341. ápr. 19. [v. u.]—máj. 8. között)

Az aradi kápt. jelenti: I. Károly király parancsa (l. 94. szám) értelmében Moghkerekely és Karul birtokok hj. útján történő szétválasztására az országbíró kiküldte Bogar (dict.) István királyi embert és István mr. kanonokot, az aradi kápt. emberét tanúságtételre, akik ápr. 19-én (f. V. p. oct. Pasce d. nunc preterita) kiszálltak Moghkerekely birtokra, és hj.-t végezve elválasztották Karul birtoktól a szomszédokat összehívva és jelenlétükben. Moghkerekely hj.-a: Mandula falu, nagy út, kis rét, út, berch, gyümölcsbokor, csipkebokor, völgy, nagy út, füves út, kis szedres völgy, domb [!], rét. Ellentmondó nem volt. Az említettekől eltérő határjeleket a felek akaratából lerontották, amint azt az aradi kápt. oklevele tartalmazza.

Eml.: a 302. számú oklevélben.

K.: Temes I. 65—69. (36. szám).

225. (1341. ápr. 20. e.)

I. Károly király megparancsolja a győri kápt.-nak, hogy küldje ki hites emberét tanúságtételre ahhoz a tanúvallatáshoz, ami hivatott megállapítani, hogy a Pech nem tagjai megosztottak-e Pech birtokon.

Eml.: a 226. számú oklevélben.

K.: Nagy I., Pécz nemzetség 36.

226. 1341. ápr. 20.

A győri kápt. 1341. ápr. 20-i (f. VI. an. fe. B. Georgii, a. d. 1341.) zárt oklevelében jelenti [I.] Károly királynak (H): a királyi ember a kápt.-i hiteles személy jelenlétében Győr m.-ben a király parancslevele (l. 225. szám) értelmében tartott tanúvallatással megállapította, hogy a Pech nb. Márk c. fiai: György, István, Lukács és Apor, e György fia Iwahon fia István

és Legh fia István fiai: Demeter és János, az említett Lukács fiai: Desew, Miklós, István, Egyed és Apor ősei a Pech birtokban levő szőlőkön és jobbágytelkeken már régen megosztottak, ellenben a szántókat, kaszálókat és erdőket közösen birtokolják.

Tá.: 1. Győri kápt., 1343—1345. körül. Dl. 43 946. (Múz. Ta.)

2. Garai Miklós nádor, 1433. márc. 13. Dl. 43 945. (Múz. Ta. Horvát I. gyűjt.)

3. Pálóci Máté nádor, 1435. máj. 1. ŠA. v Komarne (Komárom). Komárom város lt. Mohács előtti oklevelek 20. (Df. 274 794.)

K.: Nagy I., Pécz nemzetség 36. (Tá. 2. alapján).

227. (1341. ápr. 22. e.)

Pál országbíró oklevelének értelmében a királyi embereknek az egri kápt. tanúságtétele mellett ápr. 22-én (in quind. fe. Pasce d. prox. preteritis) ki kell szállniuk Zothmarnemipti város földjére, valamint Tamás fia János Lazar ~ Lazaar birtokára, összehívva a szomszédokat, a felek, illetve ügyvédek jelenlétében hj.-t kell végezniük, és ahol szükséges a régiek mellett új határjeleket kell állítaniuk, továbbá amennyiben a felek egyetértenek, nekik kell a birtokrészeket iktatniuk. Ha nem értenének egyet, a vitatott helyeket jelöljék meg, és végezzenek felmérést, ill. becsüt, majd minderről az egri kápt. oklevelében máj. 1-jén (oct. B. Georgii) tegyenek jelentést.

Eml.: a 299. számú oklevélben.

K.: Z. I. 610—612. (576. szám).

228. (1341. ápr. 22. e.)

Pál országbíró utasítja az egri kápt.-t, hogy küldje ki tanúságtételre 2 alkalmas emberét, akik Kaky-i György v. Petroch fia Péter v. Moytis-i Mihály jelenlétében a Zathmar Nemethy ~ Zathmarnemethy-i polgárok részéről, továbbá Rofal-i György fia György v. Zobolya-i Thyba fia Tamás v. Mykola-i Mihály fia János jelenlétében Waswary ~ Waswar-i Rophay fia Pál fia Tamás mr. részéről ápr. 22-én (in quind. fe. Passce) szálljanak ki Zathmarnemethy város és Waswar birtok földjére, és összehívva a szomszédokat jelenlétükben, kiváltképpen a felek v. törvényes ügyvédek jelenlétében végezzenek hj.-t, ha szükséges, emeljenek új határjeleket a régiek mellett, majd hagyják azokat a feleknek, ha azok

egyetértének a határjelek felállításában, ha nem, a vitatott részeket jelöljék meg, és királyi mértékkel becsüljék föl. Minderről máj. 1-jére (ad oct. fe. B. Georgii mart. prox. affuturas) tegyenek jelentést a királynak.

Eml.: a 241. számú oklevélben.

K.: --

229. (1341. ápr. 22.—máj. 1. között)

Az egri kápt. oklevele szerint Petryth fia Péter és Mihály fia Chaak királyi emberek társaságában Domokos, az Almagery-i Szt. László király-egyház papja és János mr., az egri kápt. kórusának clericus-a a felek vezetésével ápr. 22-én kiszálltak Nempti város és Lazar birtok vitatott földjeire, és összehívva a szomszédokat jelenlétükben, kiváltképpen Lukács [fi]a Lá[sz]ló, Nempti város bírása, az ugyanoda való esküdtek a polgárok képviselőjében, valamint Tamás fia János az egri kápt. oklevelében foglalt, a felek által előadott határok szerint hj.-t végeztek. Mivel a határok elmondásakor a felek többször nem értettek egyet, sem iktatást, sem határkijelölést nem tudtak végezni. A vitatott földet a felek által megadott határjelek között több fogott bíróval 2 ekealjra becsülték.

Eml.: a 299. számú és az 500. számú oklevélben.

K.: Z. I. 610—612. (576. szám).

230. 1341. ápr. 23.

A Kapornuk-i konv. 1341. ápr. 23-i (f. II. prox. an. fe. B. Georgii mart., a. d. 1341.) oklevele szerint a színe e. megjelenve Vrmand fia János, e János fia, Miklós, és e János atyafia (frater), Juan fia András -- a Zala melletti Mendzenth-i nemesek -- mindenkit tiltottak az említett birtok és jövedelmeinek elfoglalásától, a birtok eladományozásától, eladásától, elzálogosításától és tőlük való bármiféle elidegenítésétől.

Tá.: Bebek István országbíró, 1368. máj. 12. Dl. 5636. (NRA. 601. 50.)

K.: Zala II. 22. (14. szám).

231. 1341. ápr. 24. [Ipoly-]Damásd

[I.] Károly király 1341. ápr. 24-én Damas-on (in fe. S. Georgii mart., a. d. 1341.) kiadott nyílt oklevele szerint, noha Lypto-ban a Topla folyó 2 részén levő 3 ekealjnyi Domenfeulde és Madachfeulde birtok v. föld a király tulajdona, és senki sem mutatott be erre vonatkozó oklevelet a Lypto-i nemességből a király és báróinak jelenlétében az oklevelek bemutatásának idején, a király hűséges szolgálataiért – a néhai háború idején Liptó várát (castrum Lyptoviense) a király számára megtartotta -- a földet összes haszonvételeivel, régi határai között Benedeknek adja örök és békés birtoklásra.

Tá.: Kont Miklós nádor, 1365. okt. 17. Dl. 107 822. (Madocsányi cs. lt. 1983. 6070.)

K.: --

232. (1341.) ápr. 24.

I. Károly király ápr. 24-i (in fe. S. Georgii mart.) kiadott oklevelében utasítja Péter fia Tamás mr. liptói c.-t, hogy Domenfeulde és Madachfeulde birtokokat a Turuch-i konv. tanúságtétele mellett határolja el a szomszédos birtokoktól, majd iktassa Doma fia Benedeknek.

Eml.: a 305. számú és a 311. számú oklevélben.

K.: --

233. 1341. ápr. 24.

A csanádi egyház kápt.-ja jelenti [I.] Károly királynak (H), hogy korábbi parancslevelének (l. 150. szám) megfelelően Syma-i Márk fia János királyi ember társaságában kiküldte tanúságtételre Jánost, kórusának papját, akik visszatérve elmondták: ápr. 19-én és az azt követő 2 napon (f. V. prox. an. fe. B. Georgii mart. et aliis duobus diebus immediate sequentibus) kiszálltak a néhai Sándor fia István Zaránd m.-i Wossyan birtokra, majd ott az összes szomszédoktól megtudták az igazságot. A birtok örökös hiányában elhagyatott, a rajta levő udvarházon (curia) kívül nincs rajta ház, de van rajta erdő, mezők, folyó és 10 v. több teleknyi szántó, de egy bizonyos úrhölgy és egy másik úrhölgy azt állították, hogy leánynegyedük, hozományuk és jegyajándékuk van a birtokban. D. in fe. preallegato, a. ab incarn. d. prenotatis. [1341.]

Á.: a 316. számú oklevélben.

K.: Békés II. 4—5. (3. szám); AO. IV. 93. (71. szám) (kihagyásokkal).

R.: Juhász, Csanádi székeskápt. 101. (86. szám) (1341. ápr. 23-i keltezéssel).

Ford.: Doc. Trans. IV. 23. (27. szám) (Békés II. alapján) (román nyelvű).

234. 1341. ápr. 25.

István prépost és a Saag-i Boldogságos Szűz Mária premontrei-monostor konv.-je függőpecsétjével ellátott privilegiális oklevélben átírja és megerősíti Cytar-i Kесе fia András által bemutatott saját 1340. jan. 13-i nyílt oklevelét. D. in crastino fe. B. Georgii mart., a. d. 1341. A.

E.: EPL. Acta radicalia F. 15. (Df. 248 193.)

K.: Str. III. 387—388. (559. szám). (Az átírt oklevelet l. Anjou-oklt. XXIV. 27. szám.)

235. (1341.) ápr. 26. Avignon

[XII.] Benedek pápa közli az esztergomi püspökkel [!]: tudomására jutott, hogy a Szt. Sír-rend Landek-i házának egri püspökség területén levő javait: tizedeket, földeket, házakat, szőlőket, jogokat, birtokokat, réteket, halastavakat, erdőket, malmokat és egyéb javakat és jogokat a ház prépostjának elődei, valamint az Ágoston-rendi testvérek különféle oklevelekkel és ürügyekkel a háztól elvették. Ezért megparancsolja, hogy azokat az érsek, figyelmen kívül hagyva minden indokot, adassa vissza. Az ellentmondókat sújtsa egyházi fenyítéssel, a tanúkat pedig egyházi átok terhe alatt kell az igazmondásra kényszeríteni. D. Auinione, VI. Kal. Maii, [pápasága] 7. év[é]ben.

E.: --

K.: Wagner I. 410—411. (19. szám); F. VIII. 4. 507—508. (261. szám) (Wagner I. alapján.)

R.: Str. III. 388. (560. szám) (latin nyelvű) (F. alapján); Kurecskó—Stossek, Capitulum I. 122. (47. szám).

236. (1341. ápr. 26.—máj. 19. között)

A veszprémi kápt. oklevele szerint Akay-i Péter nádori ember, és Albert kanonok, jegyző (notarius) ápr. 24-én és az azt követő 2 napon (in die fe. B. Georgii mart. prox. preteriti et duobus diebus sequentibus) kiszálltak Hector fiainak Erdewinata-i birtokrészeire, és összehívva az összes szomszédokat jelenlétükben -- úgymint Hector fiainak és László fiainak nemzetségéből származó Birye fia Lőrinc fia Monkus, és Pows fia Pethew, valamint a felek atyafiai, Pál és István, továbbá Thoth (dict.) Lőrinc mr. Sykesdfolwa falubeli officialis-a, Ágoston, e Lőrinc mr. Tunew falubeli officialis-a, László fia Tamás, és az oda való falunagy (villicus), János, Iwan Cherne-i falunagy (villicus), Agyagus-i Tagadow fia János, a Bathorkew várhoz tartozó Myller-i Monorow fiai: Benedek és Chakow, Endelych fia Bálint Zapar falubeli officialis-a, Fatha fia Mihály szomszédok, valamint Hector fiainak serviens-e, Thoka jelenlétében -- hj.-t végeztek László fiai és a tanúk elmondása alapján, ellentmondó nélkül. 1 malmot Hector fiainak telke v. házhelye (sessio seu curia) mellett 3 kis dénár M.-ra becsültek, az ugyanott levő házhelyet v. telket kerttel, gyümölcsfákkal szintén 3 M.-ra becsülték, 56 hold földet -- 1 holdat 12 kis bécsi dénárba becsülve -- Hector fiai tulajdonának találtak. Mindezeket László fiainak: Istvánnak és Domokosnak iktatták. Hj.: körtefa, út Jasth ~ Yasth faluba, Monorows (dict.) berek, Ewrkertuel (dict.) hegy, Koppanhorha (dict.) hely, út [Székes-]Fehérvárra, Koppanhorha hely, Pok ~ Powk fia Pál szőleje, berek Mochula (dict.) helynél, e Powk fia Pál szőlején túli völgy, Bulchusilwaya (dict.) föld v. hely 2 berek között, Keumel föld, régi sekély halastó, Keumel ~ Kewmel (dict.) föld, nagy kő, Kewmel föld e sekély tónál, hegyoldal, folyó, Sykusdy malom, Yasth falu határa, e folyó, fák (arbores merasy), út Chulth-ra, Sykesdy malom rekesze, Egreg folyó, Thekew fia Tamás malomhelyének rekesze, út Jasth-ra, ezen út a rét mellett, Egreg folyó, hegy, Koachharastya (dict.) harasztos, út Jasth-ra, Burgus (dict.) föld, berek, az említett út, Kuthfew (dict.) hely, rét, e rét, Nyrmegh erdő, Kuthfew hely, az említett Koachharastya berek, Suklos (dict.) hegy, Kuthfew hely, Pethefaya (dict.) erdő, Iwanusberky (dict.) berek, Hector fiai említett malma, e malom rekesze, Bagamerius fia János háza, híd e ház e., Kerezthuth (dict.) út, említett út, Petrustelyke, említett út.

Eml.: a 334. számú oklevélben.

K.: --

237. 1341. ápr. 27. Újbécs

Druget Vilmos nádor hírül adja: midőn ápr. 26-án (f. V. p. fe. B. Georgii mart.) Wybech falujában Pest és Pilis m.-ék nemessége részére generalis congregatio-t tartott, Gyarman fia Petheu elmondta, hogy a Pest m.-i Zahyus az ő örökölt birtoka, mire a nádor az összegyűltektől, -- kiváltképpen az alábbiaktól: Pakon-i Tamás fia Domokos, Zaday-i Péter fia Tamás, Pilis-i Pous fia Petheu, Gemereu-i Miklós fia Gergely szb.-ktől, Dabasy-i Iwan fia Márk, Bykchey-i János fia János, Lyby-i Domokos, Heten-i Lászó fia István, Mykch bán fia László mr., Rada-i Pál fia István, Pakon-i Salamon fia Péter, Sambok-i Takon (dict.) Tamás, Boson-i Domokos fia János, Nyek-i Balázs fia András, Gyog-i Sebestyén fia Fülöp és Woygch fia Simon esküdt ülnököktől, és más nemesektől -- ezt megkérdezte, erre a szb.-k, esküdt ülnökök, szomszédok, határtársak és Pest m. nemessége Zahyus birtokot ellentmondás nélkül Gyarman fia Petheu birtokának mondta, és megerősítette, hogy őt örökség jogán illeti meg. A nádor a birtokot Petheu-nek ítéli örök birtoklásra mások jogának sérelme nélkül, és erről Pest m. szb.-i, esküdtjei és nemessége pecsétjével megerősített oklevelet ad ki. D. 2. die congregationis nostre et loco prenotatis, a. d. 1341.

E.: Dl. 3374. (NRA. 22. 77.) A hártján 1 kerek hátlati pecsét nyoma és 4 továbbira utaló bevágás.

Tá.: Nagymartoni Pál országbíró, 1344—1345. körül. Dl. 24 467. (NRA. 441. 19.)

K.: AO. IV. 84—85. (63. szám) (kihagyásokkal) (ápr. 26-i kelettel).

R.: Pest m. 50. (264. szám); Baán K., M. Családtört. Szle. 1939. júl.—aug. 148.; Bakács, Pest megye 164. (529. szám); Horváth, Gödöllő 81. (3. szám) (mindhárom ápr. 26-i kelettel).

238. 1341. ápr. 28. Heves

[I.] Károly király (H) közli az egri kápt.-nal: Chahul-i Péter fia János állítása szerint a Karazna m.-i Chyzer birtok emberemlékezet óta az ő örökölt birtoka, ezért a király megparancsolja, hogy a kápt. küldje ki tanúságtételre hites emberét, aki Wylak-i Miklós v. Patyug-i Lőrinc v. Myse fia János királyi ember jelenlétében tudja meg az igazságot a fentiekről. A király minderről írásos jelentést kér. D. in Heues, sabb. prox. p. fe. B. Marcii ev., a. d. 1341.

Á.: a 330. számú oklevélben.

K.: F. VIII. 4. 518—519. (269. szám); Densuşianu I. 1. 668. (532. szám) (1341. szept. 22-i kelettel); Szabó K., TT. 1889. 537. (69. szám) (1341. márc. 31-i kelettel); Doc. Trans. IV. 581. (28. szám).

R.: Szabó K., Erd. Múz. okl. 18. (69. szám) (1341. márc. 31-i kelettel) (F. alapján).

Ford.: Uo. 23—24. (28. szám) (román nyelvű).

239. 1341. ápr. 28. Heves

[I.] Károly király (H) közli az egri kápt.-nal: Chahul-i Péter fia János elmondása szerint Szatmár m.-i Paly birtokán Magyar (dict.) Dénes királyi ember által, az egri kápt. emberének tanúságtétele mellett csalással, az ő tudta nélkül hj.-t végeztetett, ez a birtok határos az ő azon birtokaival, amelyeket Dénes magának foglalt le. A király elrendeli, hogy a kápt. küldje ki hites emberét tanúságtételre, aki Wylak-i Miklós v. Patyud-i Lőrinc v. Myse fia János királyi ember társaságában szálljon ki a birtokra, és tudja meg az igazságot. A király minderről írásos jelentést kér. D. in Heuues, sabb. prox. p. fe. B. Marcii ev., a. d. 1341.

Á.: a 329. számú oklevélben.

K.: --

240. (1341. ápr. 30. e.)

Domokos pap, a kápolnai egyház rector-a oklevele szerint Kozma fia Mihály, Sándor fia Jakab Ponith falubeli jobbágya ápr. 30-án 6 M.-t tartozik fizetni az oklevéladónak és Ilona úrasszonynak.

Eml.: a 244. számú oklevélben.

K.: AO. IV. 85. (64. szám).

241. 1341. ápr. 30.

Az egri egyház kápt.-ja jelenti [I.] Károly királynak (H): Pál országbíró oklevelének (I. 228. szám) értelmében Petrich fia Péter és Mykola-i Mihály fia János királyi emberekkel kiküldte tanúságtételre emberét, Domokos papot, az Almagyary-i Szt. László király-egyház rector-át és káplánját a Zathmarnemethy ~ Zathmar Nemethy-i polgárok részéről, valamint

Jakab papot, kórusának tagját Tamás mr. részéről, akik visszatérve elmondták, hogy ápr. 22-én (in quind. Pasce d.) kiszálltak a vitatott Zathmar Nemethy és Waswary földekre. Mivel a felek egymás között megegyeztek a határokról, ezért összehívva a szomszédokat jelenlétükben -- kiváltképpen Lukács fia László bíró, Zathmarnemethy város esküdt polgárai és Pál fia Tamás mr. jelenlétében -- a város földjét Waswary birtoktól a határjelek mentén hj.-t végezve elhatárolták, majd azokat a feleknek hagyták örök birtoklásra. Hj. a felek és a tanúk elmondása szerint: Ke felől közút (strata publica) Waswary faluból Nemethy városba, Eer ~ Er vízmeder, körtefa, mező, szántóföldek, út az említett városból az erdőbe, Lazar birtok földje, az Ugocha-ból jövő út, Nemethy birtok [!] határai, út É felé, Lazar birtok földje, 2 tölgyfa, Waswary, Zigeth birtokokat Kys Nemethy ~ Kysnemethy földjétől elválasztó határ, füzes, amit wlgo Rekettye-nek hívnak, a város és Waswary határa, Fyzeser vízmeder, mező, Saarwyze folyó, Iwdlykberke hely, Bodecyna Kereke nevű szederbokor, Nadas folyó Dé felől, Mykola és Waswary határai, amelyek elválasztják Kysnemethy földjétől. D. f. II. prox. an. dict. oct. B. Georgii mart., a. d. 1341.

E.: --

Má.: 1. Dl. 72 377. (Mándy cs. lt. 4.) (16. sz.-i).

2. Ua. (18. sz.-i egyszerű Má.)

K.: --

242. 1341. ápr. 30.

Az esztergomi Szt. István király-egyház keresztes konv.-je e. személyesen megjelenve egyik részről Weech unokája (nepos), Miklós fia Miklós c., másik részről Miklós c. unokatestvérei (patruelis), Zuard fia Domokos c. és Péter c. fia János, Miklós c. elmondja: bizonyos birtokait, úgymint az Esztergom és Komárom m.-i Neezmel-t, a Komárom m.-ben a Duna mentén fekvő Radwan-t és az Esztergom m.-i Monorows-t, ill. más birtokait és birtokrészeit, bármely m.-ben bármely jogcímen is birtokolja azokat, Domokosnak, Jánosnak és unokatestvérüknek (soror), Margit úrhölgynek, Miklós fia János leányának leánynegyed címén adja összes jövedelmeikkel, a birtokokon levő egyházak kegyúri jogával, örök joggal. Fenntartja, hogy Domokos és Péter fia János, továbbá az úrhölgy részüket egymás között osszák 3 egyenlő részre, és határjelekkel válasszák szét fiaik örök birtoklására. A konv. privilégium kiadását ígéri. D. in vig. BB. Philippi et Jacobi, a. d. 1341.

E.: Dl. 3375. (NRA. 1536. 51.) A hártján természetes színű, mandorla alakú hátlapi pecsét apró töredéke.

K.: AO. IV. 86. (65. szám) (kihagyásokkal).

R.: Wertner, Nemzetségek II. 341. (K. alapján) (ápr. 3.-i keltezéssel).

243. 1341. ápr. 30. Toplica

János testvér, a Thoplica-i Boldogságos Szűz-monostor apátja és a konv. hírül adja: Iwryewych (dict.) János és Laurandus ~ Louranth ~ Lowranth, Berkus ~ Berkws-i nemesek kérték, hogy birtokrészeiket illetően új, pecsétes oklevelet adjon ki, ezért kiküldött 12 Berkws-i nemest, akik visszatérve eskü alatt [!] elmondták a határokat. Hj.: Zelychnyk folyóvíz, e folyó, Lowrand forrása, közút, árok, e folyó, Gayschycza, Zwhodol rész, Hwtyna folyó, e folyó, nagy kiterjedésű föld, Yegydobrod hely, Peschenyk folyó,, Ostrykamen nevű kő, hegy, Kalysche, hegy, vulgariter gradin nevű tölgyfa, hegy, nagy út, nagy kiterjedésű föld, ozkorusua nevű fa, hegy, közút, topol nevű fa, nagy út, nagykiterjedésű föld, ozkorusua nevű fa, hegy, közút, topol (dict.) fa, nagy út, Castanetz erdő, út Zelychnyk első határjelhez. A másik – Lazyna nevű – földrész hj.-a: tölgyfa, a Dragoyewich fiak határai egyházzal, Petrisewa falu, kis hegy, út Pobresye-be, gyökerénél elhajlott tölgyfa, árok, amiben víz folyik a szántóföldekről, ennek betorkollása a Kuppa-ba, Lazyna (dict.) erdő, vízfolyás betorkollása a Kuppa-ba, hegy, völgy, közút. A Lazyna-ban levő láp (mlaka) melletti harmadik földrész hj.-a: Kalynowecz folyó, Piscoryewecz tó, Colnyk (dict.) út, Jantolowych háza, e ház szöglete, Hwtyna (dict.) víz, Jantolowych malma, forrás, vulicza (dict.) út, völgy, Klanecz hegyalja (submontana), amelyet Pyschenyk-nek hívnak. A 12 nemes elmondása szerint Iwryewych János és Louranth a mezőn 24 ekealja szántóföldet bír. Erről az apát és a konv. Jánosnak és Lowranth-nak új pecsétjével megerősített oklevelet ad ki, ellentmondó nem lévén. D. in sede nostra Thopliciensis, f. II. prox. p. fe. B. Georgii mart., a. d. 1341.

Á.: Toplicai konv., 1523. márc. 12. AN. Középkori oklevelek. Don. 52. (Df. 252 384.)
Vízfoltos.

K.: Smič. X. 616—618. (435. szám) (ápr. 31-i [!] keltezéssel).

244. 1341. ápr. 30.

Domokos pap, a Capulna-i egyház rector-a, Gömör m.-i alessp. hírül adja: korábbi oklevele (l. 240. szám) szerint Kozma fia Mihály, Sándor fia Jakab mr. Ponith falubeli jobbágya ápr. 30-án (f. II. an. fe. Philippi et Jacobi mart.) 6 M.-t tartozott fizetni neki mint bírónak és Ilona úrasszonynak. A határnapon Jakab mr. kérésére az úrasszony a fizetésre 15 nap haladékot adott úgy, hogy ha akkor sem fizet, a 6 M.-t büntetésképpen kétszeresen tartozik megfizetni. D. in termino prenotato, a. d. 1341.

E.: Dl. 56 851. (Hanvay cs. lt. 37.) Hátoldalán azonos kéz írásával tartalmi összefoglaló, a hártján természetes színű, mandorla alakú zárópecsét apró töredéke.

K.: AO. IV. 85. (64. szám).

R.: Abaffy—Dancs--Hanvay 97. (50. szám); Bónis--Balogh 106. (964. szám) (E. és K. alapján).

245. 1341. ápr. 30. Sáros

Zunk mr., a nádor alispánja és Saros m. 4 szb.-ja e. személyesen megjelenve Mihály fia Egyed mr. Pertoulth-i nemes tiltakozott az ellen, hogy amikor Pertoulth birtokát 8 határjellel elhatárolta Benedek fia Péter mr. Wyfolu birtokától, e határjelek közül valaki 3-at lerontott és megsemmisített. Kérte, hogy Zunk mr. küldje ki hites emberét a lerombolt határjelek megtekintésére. Ezért ő kiküldte Tamás c.-t, az egyik szb.-t, aki visszatérve elmondta: a lerombolt határjeleket saját szemével látta. D. in Sarus, f. II. prox. an. fe. B. Stanizlai mart., a. d. 1341.

E.: Dl. 40 853. (Múz. Ta. Berthóthy cs. lt. 32.) Vízfoltos. Hátoldalán azonos kéz írásával tartalmi összefoglaló, a papíron 1 kerek, természetes színű zárópecsét apró töredéke és 2 további zárópecsét nyoma.

K.: F. VIII. 4. 668—669. (353. szám) (Jankovics M. gyűjteménye alapján).

R.: Wertner, Nemzetségek I. 19. (K. alapján).

246. (1341. máj. 1. e.)

I. Károly király gyűrűspecstje alatt kiadott oklevélben megparancsolja Pál országbírónak, hogy a Zothmarnemphth város pecstje alatt kiadott megbízólevelet a város és Lazar-i Tamás fia János közötti perben hitelesnek fogadja el.

Eml.: a 299. számú és az 500. számú oklevelekben.

K.: Z. I. 610—612. (576. szám) és uo. 621—626. (585. szám).

247. (1341. máj. 1. e.)

Az esztergomi Szt. István király-egyház keresztes konv.-jének oklevele szerint Sorlou-i Pál fia Istvánnak máj. 1-jén 10 M.-át kell fizetnie Gerkey-i Miklós fia Rethend részére.

Eml.: a 344. számú oklevélben.

K.: F. VIII. 4. 667—668. (352. szám); AO. IV. 103. (75. szám).

248. (1341. máj. 1. e.)

A győri kápt. oklevele szerint amikor Lampert fia Máté királyi ember által, a győri kápt. tanúságtétele mellett, hj. után Beud birtok felét örökség címén magának akarta iktattatni, Mezeulak-i Pál fia Pál, Pál fia Miklós özvegye és ugyanoda való Pál fia László fiai: László, Miklós, Márk és István ellene mondtak az iktatásnak.

Eml.: a 824. számú oklevélben.

K.: --

249. (1341. máj. 1. e.)

János borsodi főesp. oklevele értelmében Aba nb. Pál fia Imre fia János és testvérei a főesp. hites embere, Tusa-i Detricus pap által Boxa nb. Tamás fia László özvegye ellen színe elé idéztettek máj. 1-jére (in oct. S. Georgii mart.), hogy a bírónak és a felperesnek 12 M.-t fizessenek

Eml.: a 285. számú oklevélben.

K.: --

250. (1341. máj. 1. e.)

254. (1341. máj. 1. e.)

Pál országbíró oklevele szerint ugyanő felszólítja a veszprémi kápt.-t, hogy az egyik részről Cornutus Péter, a jeruzsálemi ispotályosok mo.-i és szlavóniai perjele, Donát preceptor és a székesfehérvári keresztes konv., másik részről a székesfehérvári Szt. Miklós-egyház kanonokjai között létrejövő egyezés tanúságtételére küldje ki hites emberét.

Eml.: a 277. számú oklevélben.

K.: --

255. (1341. máj. 1. e.)

Pál országbíró oklevele értelmében a székesfehérvári Szt. István király-egyház preceptor-ának, Donát testvérnek a maga és a konv. nevében személyesen meg kell jelennie színe e. ugyanezen konv. megbízólevelével máj. 1-jén (in oct. B. Georgii mart.) Berklen fia András mr. ellenében.

Eml.: a 300. számú oklevélben.

K.: --

256. (1341. máj. 1. e.)

Pál országbíró azt a pert, amely egyik részről Mezes-i Mihály fia István és ugyanoda való Beke, másik részről János prépost és a szepesi egyház kápt.-ja között folyt egy birtokrész ügyében, máj. 1-jére halasztja.

Eml.: a 609. számú oklevélben.

K.: --

257. (1341. máj. 1. e.)

Pál országbíró oklevele értelmében Celen fia Sándor fia János mr.-nek a maga és testvére, Jakab nevében máj. 1-jén meg kell jelennie színe e. Simon fia Deseu fia Miklós ellenében.

Eml.: a 303. számú oklevélben.

K.: --

258. (1341. máj. 1. e.)

Pál országbíró oklevele szerint Zonk (dict.) János mr. alperesnek Zaka-i Gothard fia Antal fia Istvánt, András fiait: Jánost és Miklóst az Újvár m.-i Nadasth, más néven Zaka birtok szavatolása ügyében Zabary-i Miklós felperes ellenében elé kell állítania máj. 1-jén (in oct. B. Georgii mart.).

Eml.: a 304. számú oklevélben.

K.: --

259. (1341. máj. 1. e.)

András mr. Vasvár m.-i alispán és a m. 4 szb.-ja oklevele szerint Baxa fia István és frater-e, Walth-i Antal fia István fia Péter máj. 1-jén tartoznak megjelenni az országbíró színe e. Megehyd-i Crisius fia Márton ellenében.

Eml.: a 301. számú oklevélben.

K.: Bgl. IV. 321. (503. szám).

260. 1341. máj. 1.

[Mesko veszprémi püspök a veszprémi kápt. színe e.] [mivel Péter fia Tamás mr.] liptói c. több ízben ment követségbe a királyhoz, valamint védelmezte a veszprémi egyház javait, ezért Tamás mr.-nek az említett [Zuzd] föld felett örök bérletet (in feudum et in perpetuum), továbbá szabad rendelkezési jogot adományoz a veszprémi kápt. egyetértésével - - mivel Tamás mr. nem akarta azt familiaris-ának adományozni --, úgy, hogy ő v. akinek ő továbbadja, évenként nov. 18-án (in oct. fe. B. Martini conf.) fél M.-t fizet a püspöknek a mindenkori [székes-]fehérvári árfolyamon. Ha ezt elmulasztja, kétszeres összeget fizet, ha pedig ezt sem teszi meg, Zuzd föld v. birtok visszaszáll a püspökre és a veszprémi egyházra.

Ennek megerősítésére a püspök és a kápt. pecsétjükkel ellátott oklevelet adnak ki. D. in [fe.]
BB. Philipi et Jacobi, a. d. 1341.

E.: Veszprémi érseki lt. Oklevelek. Zuzd 5. (Df. 200 189.) Erősen csonka.

K.: --

R.: Veszp. Reg. 136. (337. szám).

261. 1341. máj. 1.

János prépost és a várad-előhegyi Szt. István első vértanú-monostor konv.-je e. személyesen megjelenve egyik részről Tycia-i (dict.) Jakab fiai: Beke és Lewkus, másik részről Bereck fia János fia László, Nadan-i Apay fia Miklós fia János, és Jakab fiai: Beke és Lewkus elmondják: [I.] Károly király (H) hű szolgálataikért Teletlen (dict.) Péter fiai: Péter, Pál és György, utód nélkül meghalt emberek Bihar m.-i Syuegd birtokát Bereck fia János fia Lászlónak és Miklós fia Jánosnak adományozta örök birtoklásra, de a birtok negyede 6 M.-ért előbb zálog címén Beke és Lewkus apjához, majd újabb 6 M.-ért a birtok harmada vásárlás címén hozzájuk tartozott. Az iktatás idején tett tiltakozás miatt a király színe e. per keletkezett, de a felek olyan megállapodásra jutottak, hogy János fia László és Miklós fia János azt a 12 M.-t, amelyért a birtok harmada korábban el volt adva Beke és Lewkus apjának, megfizetik Beke-nek és Lewkus-nak, akik a mondott birtok harmadát visszaadják Bereck fia János fia Lászlónak és Miklós fia Jánosnak örök birtoklásra, lemondva minden ezzel kapcsolatos jogukról. Lászlónak és Jánosnak átadták a konv.-nek a birtokharmad eladásáról szóló nyílt oklevelét azzal, hogy ha ők v. utódaik hamisítva fölmutatnák azt perben, [akkor az érvénytelen. Erről] a prépost és a konv. függőpecsétjével ellátott privilegiális oklevelet ad ki. D. in oct. fe. B. [Georgii mart., a. d. 1341.]

E.: Dl. 29 129. (Gyfvár cista com. Bihar 1. 32.) A hártján a függőpecsét helye kiszakadva.

Á.: Váradi kápt., 1769. évi. Dl. 25 778. (NRA. 1860. 68.) 109. old.

K.: --

262. 1341. máj. 1.

A váradi egyház kápt.-ja hírül adja (l. 261. számú oklevelet), Bertrand kardinális prépost, László olvasó-, Fülöp éneklő-, Péter ör[kanonok] jelenlétében. (Eltérő névalak: Nadaan.)

E.: Dl. 29 130. (Gyfvár cista com. Bihar 2. 18.) A hártján függőpecsétre utaló bevágások.

K.: --

263. 1341. máj. 1. Eger

János borsodi főesp. színe e. személyesen megjelenve Thekele nb. szentgyörgyi (de S. Georgio) István fia Miklós özvegye, Coxov-i Pál leánya, Anna nevében a Chon-i egyház rector-a, Mihály pap az oklevéladó megbízólevelével, valamint Vz fia János a maga és szentgyörgyi (de S. Georgio) Ithemer fia Tamás nevében az Eperyes-i Henrik plébános megbízólevelével, Mihály pap az úrhölgy nevében előadja: az úrhölgy nász- és jegyajándéka ügyében Vz fia János és Ithemer fia Tamás ellen indított perében, amelyeket azok összes birtokaikból és birtokrészeikből, úgymint Itefalua és tartozékai Sarus m.-ben, követelt, János és Tamás 4 M.-ért -- kassai M.-val számolva -- magukat megváltották. Mihály pap utódaikat is minden ezzel kapcsolatos kötelezettségük alól felmenti, szavatosság vállalásával. D. Agrie, in oct. S. Georgii mart., a. d. 1341.

E.: --. (A K. szerint E.-je Lapispatakon a Keczer cs. lt.-ában volt.)

K.: HOkl. 231—232. (216. szám).

R.: Wertner, Nemzetségek, II. 355. (K. alapján).

264. 1341. máj. 1. Visegrád

Druget Vilmos nádor, a kunok bírása közli a nyitrai kápt.-nal: Mihály fiai: Leukes (Leukus) és Pál mr.-ek elmondása szerint a Bars m.-i Thure (Ture) birtokuk fele, amely örökség jogán illeti meg őket, és amely a birtok É-i felén van, a határjelek megújítását igényli. A nádor kéri, hogy a kápt. küldje ki tanúságtételre hites emberét, aki Hechy-i Tamás fia Péter v. Apati-i István fia Petheu nádori ember társaságában szálljon ki Thure birtok említett É-i felére, és a szomszédokat összehívva jelenlétükben végezze el a hj.-t, majd hagyja azt Mihály fiainak összes haszonvételeivel és tartozékaival, kiváltképpen a hozzá tartozó malmokkal. Az

esetleges ellentmondókat idézzc színe elé. A nádor minderről írásos jelentést kér. D. in Wysegrad, in fe. ap. BB. Phillippi at Jacobi, a. d. 1341.

Á.: a 280. számú oklevélben.

Eml.: a 427. számú oklevélben.

K.: --

265. (1341.) máj. 1.

Pál országbíró oklevele szerint [Hegalya-i] András fia Györgynek Chupur (dict.) László azon birtokrészét, amelyet az lelki üdvéért végrendeletileg az egri egyházra és kápt.-ra hagyott, máj. 1-jén (in die datarum presentium, videlicet in. oct. B. Georgii mart.) 5 M.-ért, részben dénárookban, részben azonos értékűre becsült [pénzekben] Miklós egri püspöktől és a kápt.-tól vissza kellett váltania. A határnapon [János fia Miklós, Detricus fia István, Elleus fia Pethew és ugyanezen Elleus fia Tamás fia Péter Hegalya-i] nemesek elmondják: András fia György meghalt és az említett László birtokrészét jog szerint ők válthatják vissza, ezért ők azt a püspöktől és a kápt.-tól, akiket Olasz (Gallicus) Tamás ügyvéd képviselt, visszaváltották, Tamás pedig Chupur (dict.) László birtokrészét korábbi szabadságának megfelelően Miklósnak és a többi fent nevezetteknek visszaadta birtoklásra, és őket az 5 M. megfizetéséről nyugtatja.

Tá.: a 282. számú oklevélben.

K.: Sztáray 161—162. (83. szám).

266. 1341. (máj. 1. [v. u.]) Visegrád

Drugeth Vilmos nádor 1341-es (in a. d. 1341.) Visegrádon (in Vysegrad) kiadott nyílt oklevele szerint Visul-i Isep mr., a nádor albírája korábbi oklevelének (l. 27. szám) megfelelően Pelehthe-i Vinchlou fia Miklós nevében a Lelez-i konv. megbízólevelével színe e. jan. 13-án (in oct. Epiph. d. prox. tunc preteritis) megjelenve Benedek deák (litteratus) Fyzer-i Mihály fia János ellenében elmondta: János a Zemplén m.-i Noghazar birtok felét, amelyet Miklós örökölt birtokának mond, és amit ő Mortunus fia Jánossal osztatlanul együtt birtokol, hosszú idő óta megszállva tartja, ezért Jánostól tudni szeretné ennek okát. Erre a Mihály fia János nevében a Lelez-i konv. megbízólevelével megjelent Kelemen fia István azt

felelte, hogy Noghazar birtokot Miklóstól és Mortunus fia Jánostól Mihály fia János az egri kápt. korábbi privilegiális oklevelének értelmében vásárlás címén szerezte meg. A nádor úgy rendelkezett (l. 34. szám), hogy Mihály fia János az említett privilegiális oklevelet [1341.] febr. 28-án (in 8. diei Cinerum a tunc proxime venturis) mutassa be neki, ekkor az ügyet a felek akaratából [1341.] máj. 1-jére (ad oct. fe. S. Georgii mart. prox. tunc sequentes) halasztotta (l. 137. szám). Ekkor Vinchlou fia Miklós nevében a Lelez-i konv. megbízólevelével Chafron fia Pál, Mihály fia János pedig személyesen jelent meg Vilmos nádor színe e., és Mihály fia János bemutatta az egri kápt. 1324. évi (a. d. 1324.) oklevelét. Ennek tartalmát látva Vilmos nádor Vinchlou fia Miklós ügyvédjét, Pált Mihály fia János kérésére többször is megkérdezte, hogy az említett privilégium tartalmának ellene mond-e, de ő nem élt ellentmondással a privilégium tartalmát illetően. Mivel a privilégium tartalma szerint Vinchlou fia Miklós és Mortunus fia János Noghazar birtokot eladták az említett János apjának, Mihálynak szavatosság vállalásával, a nádor Vinchlou fia Miklóst Mihály fia Jánossal szemben patvarkodás bűnében elmarasztalja, és emiatt összes birtokait és javait kétharmad részben magának, egyharmad részben a [másik félnek] ítéli. Noghazar birtokot a Miklós és János által eladott földrészsel együtt, az említett privilégium szerint Mihály fia Jánosnak hagyja örök birtoklásra, mások jogának sérelme nélkül.

Tá.: Kont Miklós nádor, 1351. aug. 12. Dl. 99 422. (Pelejthey-Károlyi cs. lt. Z. 41.) (E.-je nyílt oklevél volt.)

K.: Károlyi I. 192—194. (129. szám) (Tá. alapján.) (Az egri kápt. 1324. évi oklevelét l. Anjou-kori oklt. VIII. 595. szám.)

267. (1341. máj. 1.—jún. 3. között)

Pál országbíró felkéri a szepesi kápt.-t, hogy küldje ki tanúságtételre hites emberét, aki Wasarhel-i György fia Gergely v. Komlous-i Chel v. Salgow-i Ipolitus királyi ember társaságában jún. 3-án (in oct. Penth. tunc venturis) szálljon ki a néhai Kokos Sowpatak birtokban levő birtokrészére, végezzen hj.-t, és Péter fiainak ellentmondását figyelmen kívül hagyva iktassa azt Pethene fia Jakabnak örök birtoklásra. Az esetleges ellentmondókat Pethene fia Jakab ellenében idézze a király jelenléte elé jún. 17-re (ad 15. diem dicte possessionarie reambulationis) megjelölve az ellentmondás okát, a birtokrészt, bárki is tilalmazza, királyi mértékkel mérje fel és becsülje fel. Az országbíró minderről jún. 17-re jelentést kér.

Eml.: a 431. számú oklevélben.

K.: AO. IV. 107—109. (79. szám) (kihagyásokkal).

268. (1341. máj. 1.—aug. 1. között)

Pál országbíró utasítja a [székes-]fehérvári kápt.-t, hogy küldje ki emberét tanúságtételre, akinek jelenlétében Jakab részéről Som ~ Sum-i Demeter fia Demeter v. Popy-i Pál fia János v. Look-i Konya, továbbá a veszprémi kápt. részéről Enyg-i László v. veszprémi (de Wesprimio) Péter fia János v. Jutas-i Bako királyi emberek aug. 1-jén (in oct. B. Jacobi ap. tunc venturis) kiszállnak Jakab Pezye birtokban levő részeire, és a szomszédok jelenlétében hj.-t végeznek, majd azokat Máté fia Jakabnak iktatják örök birtoklásra, esetleges ellentmondókat pedig a király jelenléte elé idézik aug. 27-re (ad oct. B. regis Stephani tunc venturas) Máté fia Jakab ellenében. A birtokot királyi mértékkel, fogott bírák közreműködésével becsüljék fel, majd minderről a fenti időpontra a [székes-]fehérvári kápt. oklevelében tegyenek jelentést a királynak.

Eml.: a 748. számú oklevélben.

K.: --

269. (1341. máj. 1.—aug. 1. között)

Pál országbíró oklevele szerint a határnapon egyik részről Herbordus fia Beke a maga és Mihály fia István nevében személyesen megjelent a Jazou ~ Jazow-i konv. megbízólevelével, míg másik részről a prépost és a kápt. nevében Tatar (dict.) Mihály jelent meg azok megbízólevelével, és az országbíró beleegyezésével megállapodásra jutottak. Mihály fia István és Herbordus fia Beke azt a birtokrészt, amely a Potak városából Kerezthur faluba vezető közúttól (strata publica) a Mezespotok folyóig, majd onnan Benye birtok határaiig tart, és amelyet Mihály fia István saját jogon visszaszerzett a szepesi préposttól és a kápt.-tól -- királyi ember és az egri kápt. embere tanúságtétele mellett --, a prépost és a szepesi kápt. Lyzka birtokához tartozónak ismerik el, mivel erről oklevelek vannak. Ezért Mihály fia István és Herbordus fia Beke a visszaszerzett birtokrészt, valamint Lyzka birtok határait a néhai [IV.] Béla király (H) privilégiumában foglaltak szerint visszaadják a prépostnak és a kápt.-nak örökre jogon, az ezzel ellentétes oklevelek érvényüket veszítsék. Ha ők v. örökösök

Lyzka birtok miatt idővel pert indítanak, patvarkodásban marasztaltassanak el. Ennek fejében a prépost és a szepesi egyház kápt.-ja a Jazou-i konv. e. aug. 1-jén (in oct. fe. B. Jacobi ap. prox. venturis) 11 M. kassai dénárt fizet Mihály fia Istvánnak és Herbordus fia Beke-nek, továbbá 20 M. büntetést perkezdet e., ha a határnapot elmulasztja, amit a prépost és a kápt. ügyvédje, Tatar (dict.) Mihály vállalt. A pénz kifizetéséről a felek a Jazow-i konv. oklevelében aug. 22-én (in oct. fe. Ass. B. Virg. nunc venturis) kötelesek jelentést tenni. Az országbíró privilégium kiadását ígéri.

Eml.: a 609. számú oklevélben.

K.: --

270. (1341. máj. 1.—aug. 22. között)

Druget Vilmos nádor oklevele szerint [1341.] máj. 1-jén (in oct. B. Georgii mart.) színe e. személyesen megjelenve [Sankfolua-i András fia] György azt állította, hogy [Saul és Endrefeld] birtokok oklevelek révén hozzá tartoznak, és ezen oklevelek bemutatására a nádortól időpontot kért, aki a vele törvényt ülő nemesekkel az említett oklevelek bemutatását aug. 22-re (ad oct. Ass. B. Marie virg. tunc instantes) tűzte ki.

Eml.: a 601. számú oklevélben. (E.-je zárt oklevél volt.)

K.: F. IX. 2. 738: (363. szám).

271. (1341. máj. 1.—okt. 6. között)

Az esztergomi kápt. jelenti, hogy Márton királyi ember társaságában kiküldte emberét, Miklós honti főesp.-t, akik máj. 1-jén (in oct. fe. B. Georgii mart. iam elapsis) kiszálltak az említett birtokokra, és a szomszédokat összehívva, kiváltképpen Lőrinc fiai: János és László, Gede ~ Gedee-i Deseu fia Péter, Batyz fia Miklós fia Jakab Phylek-i alvárnagy jelenlétében hj.-t végeztek. Coradfeulde hj.-a: a Coradfolwa-ról [!] Farkasfolwa-ra menő vízfolyás, út, hosszú völgy, e völgy, hegy, Coradfeulde-t Phylek vár birtokaitól (tenuta) elválasztó határ, Wluesberch oldala, e hegy csúcsa, a berch széle, Phylek vár szomszédságá, Lőrinc fiainak Kisfalud ~ Kysfalud birtoka, e berch, Buchun hegy, Coradfeulde, Kysfalud, völgy, másik völgy, egy völgy oldala, Coradfeulde, ezen völgy oldala, Coradfeulde, Phylek vár birtokai (tenuta), Gedee vár, út, másik út. Chamateluke hj.-a: hegy emelkedője, völgy, Chamateluke,

Phylek vár Scelche birtoka, Scelche föld szomszédsága, Sewrugh vár, berch háta, völgy, Chamateluke falu, Sewrugh vár birtoka, völgy, Viduspataka vízfolyás, hegyorom (nasus unius montis), Chamateluke, berch háta, Chamateluke, e berch háta, Chamateluke, Viduztaberche hegy, hegycsúcs, Chamateluke, Sewrugh, Sewrugh birtok szomszédsága, Baldun fia Lőrinc fiai Monasteluke birtoka, Chamateluke, berch háta, Chamateluke, István fia János Belna [birtoka], Baldun fia Lőrinc fiai másik Belna birtoka, Egruskuta, Egerpataka, Belna föld szomszédsága, Lőrinc fiai Beed birtoka, Egerpataka víz folyása, berch, másik berch, Chamateluke. Coradfeulde és Chamateluke birtokokat a hj. után ellentmondó nélkül Tamás vajdának iktatták örök birtoklásra.

Eml.: a 713. számú oklevélben.

K.: AO. IV. 148—155. (100. szám).

272. (1341. máj. 2. e.)

I. Károly király megparancsolja Morouchuk mr. Hont m.-i c.-nek, hogy máj. 2-án (f. IV. p. oct. B. Georgii mart.) Hydueg faluban tartson generalis congregatio-t a Hont m.-i nemesség számára.

Eml.: a 273. számú oklevélben.

K.: --

273. 1341. máj. 2.

Morouchuk mr. Hont m.-i c. és a m. 4 szb.-ja hírül adják: midőn máj 2-án (f. IV. p. oct. [B.] Georgii mart.) a király parancslevelének (l. 272. szám) megfelelően Hydueg faluban generalis congregatio-t tartottak a Hont m.-i nemesség számára, Sypyg-i Sandrinus fia Péter fia Pál a maga és testvére, György nevében személyesen megjelenve tiltakozott, hogy Bekesteluke birtokukat a néhai Dobrakukya-i Lőrinc fiai: Péter és Leukus jogellenesen elfoglalták. Pétert és Leukus-t az említett birtok bárkinek történő előrökítésétől, és mindenkit a bármilyen jogcímen történő elfoglalástól tiltott. D. f. IV. antedicta, a. d. 1341.

E.: KML. Esztergomi székesfőkápt. hh. lt. 14. 6. 11. (Df. 208 703.)

K.: --

274. 1341. máj. 2.

Balázs c., Prebezlaus mr. alispánja és a Fejér m.-i szb.-k hírül adják: midőn emberük, Gyurke fia Pál Keer-i nemes Nagmihal-i Domokos fia Jánost és János fia Vgrin-t színük elé idézte azzal a meghagyással, hogy János és Vgrin Kerezturi-i jobbágyát, a tolvajnak mondott András tálkészítőt (preparator scutellarum) állítsák elő, a nevezettek halasztást kértek, ezért ő az első határnap 15. napját jelölte ki. A második időpontban András nem jött el és nem is küldött senkit maga helyett, pedig Pál személyesen megjelent színe e. D. in crastino oct. fe. B. Georgii mart., a. d. 1341.

E.: Dl. 51 141. (Kállay cs. lt. 1300. 554.) Hátoldalán azonos kéz írásával tartalmi összefoglaló, a papíron 3 természetes színű, kerek zárópecsét töredéke.

K.: --

R.: Kállay I. 141. (607. szám).

275. 1341. máj. 3.

István testvér, a pilisi Boldogságos Szűz Mária-egyház apátja és a konv. hírül adják: Csanád (Chanandinus [!]) esztergomi érsekkel, örökös esztergomi c.-szel olyan cserében egyeznek meg, hogy a Cholokuz-ben levő Buhturian ~ Buhturyan és Humoro ~ Humuro birtokaik után járó tizedekért, és a pusztá (sola) Chakan falujuk tizedeiért cserében, de a quarta magistralis nélkül, vállalják, hogy a mindenkori érseknek 20 évig évente okt. 6-án (oct. B. Michaelis arch.) 20 M. bécsi széles dénárt -- 1 M.-t 10 pensa-val számolva -- kell fizetniük a Chakan-i tized fejében. Azt a 8 M.-t pedig, amelyet az érsek Pyspiky-i és Zunyugd-i jobbágiai az apátnak és a konv.-nek Buhturian föld census-a címén évente fizettek, valamint azt a 2 M.-t, amit Jakab pozsonyi c. és Jakab fia Miklós, odavalósi polgár fizettek nekik a Humuro földrészben levő sessio, ill. házhely (curia) census-a címén -- akik azt a sessio-t most tovább bírják Humuro-ban a szerződés lejártáig --, kapja meg az érsek a 20 M.-n felül. Ha viszont azt a 2 M.-t Jakab bíró és Miklós a szerződés időtartama alatt nem lennének hajlandók fizetni, akkor István apát fizeti az érseknek az egyéb költségekkel együtt. Az apát fenntartja, hogy ha a 20 év alatt Humuro földet tartóitól az érsek ki tudja váltani, akkor István a megváltási összeget a mindenkori érseknek tartozik megfizetni, és akkor az érsek köteles a földet visszaadni Istvánnak. Buhturyan birtok összes haszonvételeit, szántóföldeket,

kaszálókat, réteket, vizeket, erdőket és egyebeket a határidőn belül az érsek jobbágysai zavartalanul használhatják oly feltétellel, hogy ha István a mondott 20 M.-t évente okt. 6-ig nem tudja megfizetni, kétszeres összeget fizessen az országbíró részét nem számítva. Csanád (Chenaudinus [!]) érsek Buhturyan és Humuro birtokokért cserében a Chakan-i tizedeket 20 évre az apátnak adja a quarta magistralis nélkül. A fennmaradó negyed a mindenkori negyedmr.-nek (magister quartarum) hasonlóképpen megfizeti István. Az említett birtokokban István semmilyen birtokjogot nem tart meg magának a mondott 20 év alatt, hanem azokat átadja az érseknek és utódainak. 20 év elteltével István Chakan falu tizedeit, az érsek pedig Buhturyan és Humuro birtokokat kötelesek visszaadni. Ennek megerősítésére függőpecsétjével ellátott oklevelet ad ki. D. in fe. Inv. S. Crucis, a. d. 1341.

E.: KML. Esztergomi székesfőkápt. hh. lt. 53. 5. 7. (Df. 209 028.)

K.: Pilis I. 335--337. (58. szám); Str. III. 388—389. (561. szám).

276. 1341. máj. 3.

A [székes-]fehérvári egyház kápt.-ja jelenti [I.] Károly királynak (H), hogy itt árított ápr. 15-i parancslevelének (l. 213. szám) megfelelően Tamás mr. királyi ember társaságában kiküldte tanúságtételre Péter mr. éneklőkanonokot, akik vizsátérve elmondták: amikor ápr. 22-én (in quind. fe. Passce d. preteritas) a püspökkel és egyháza több kanonokjával együtt kiszálltak Kaal völgybe, és ott a király oklevelének megfelelően hj.-t és iktatást akartak végezni a királytól Tátika várért cserében kapott birtokokon a püspök és a kápt. részére, néhány Mindszent-Kaal-i (in villa Kaal Omnium Sanctorum) embert leszámítva, akik nem tagadták királyi jobbágy mivoltukat, a völgyben levő összes falvak, ti. Kueskal, Szentbenedek-Centeuskal (S. Benedicti Centeuskal), Kereky és Mindszent-Kaal lakói magukat általában (generaliter) nemeseknek mondták. Ápr. 24-én (f. III., scil. in die B. Georgii mart.) Tadeuka hegyre és Tadeuka várába mentek, és ott a vár alatt 30 mansio-t és egy Szt. Kereszt tiszteletére emelt egyházat, a hegy tövében levő Hydekut-on 21 mansio-t, Zantou birtokon Szt. Kozma és Damian mártírok tiszteltére emelt egyházat és 73 mansio-t, ápr. 27-én (f. VI. subsequenti) Errad faluban v. birtokon, ahol Mindenszentek tiszteletére szentelt egyház és 1 nagy kőből épült udvarház (curia) és palota (pallacium) van, 52 mansio-t, az Errad birtok határain belül fekvő Gerencher faluban, ahol a Boldogságos Szűz tiszteletére emelt egyház van, 5 mansio-t találtak, Sceulch föld pedig teljesen lakatlan volt. A vár és a birtokok hj.-a során ellentmondó nem volt. Ápr. 28-án (sabb. sequenti) visszatértek Kaal

völgybe, hogy meggyőződjenek arról, hogy akik korábban nemesnek mondták magukat, tényleg nemesek-e. Kaal faluban Miklós fia Jánost és Tyburcus fia Miklóst találták igazi nemeseknek, akiknek 4 telkük van, Kueskal-on pedig 13 nemes, János fia Salamon, József fia Miklós, Péter fia Dénes, László fia János, Jakab fia Miklós, Benedek fia Miklós, Loránd fia Budur, fia János, László fia János, fia Salamon, fia Péter, Gergely fia János és Demeter fia Pál élt, és ők 8 házhellyel (curia) rendelkeztek. Mivel kiderült róluk, hogy a néhai Tamás esztergomi érsek rokonai, meghagyták őket birtokukon és szabadságukban. Szentbenedek-Kaal-on János fiai: Tamás és, Abraank fia Imre, Jakab fia Miklós, János fia Gergely, Jakab fia Miklós, Chuda fia Demeter, Chak fia Miklós, fiai: Chepanus, Miklós és Myke, János fia Miklós, Abraank fia Ferenc, Péter fia Lázár, fia Jakab, Egyed fia János, Kelemen fia Lampert, Masus fia Anta, Gyroch fia Fynta testvéreikkel, és Wkus (dict.) Tamás és Bereck fia György, Mindenszentek faluban Mihály, Miklós fia Lukács, Domsa fia János, Boda, fia Péter, János fia Miklós, István fia Péter, József fia Vilmos, András fia Pál, somogyi (de Symigio) (dict.) Lőrinc, András fia János, Lőrinc fia Miklós, Mykola fia Márton, Laaqy [?] fia Miklós, Marcus fia Balázs, András fia Miklós, Pál fia Mihály, Isak fia Miklós, Keres fia Péter, Ontus fia Pál, Kerekykaal falucskában (villula) Miklós fia János, Balázs fia László, Arpa fia Mátyás, Benedek fia Imre, Adorján fia Péter, Péter fia Egyed, Fudur fia János, Bench fia Jakab, Peteu fia Sebestyén, Fábián fia Demeter, Ágoston fia Peteu, Leustachius fia Imre, Leustachius fia Demeter, Péter fia András, Péter fia Marcus, Tuteuskaal falucskában (villula) Bence, Balázs fia Miklós, Ozene fia Bede, János fia Simon, Péter fia Demeter, István fia Jakab, Iwanka fia Pál, Benedek fia András és Gellért fia János magukat királyi birtokon élő királyi jobbágyoknak vallották. Tamás mr. és a püspök György egykori veszprémi dékánt és kanonokot, valamint Chepy-i Miklóst, Tamás mr. familiaris-át tették meg előljárójukká. Márton fia Beke, Damián fia János, Chuda fia János, Dénes fia Péter, Domokos fia Gerald, Vid fia Jakab, Simon fiai: Miklós és Péter, Sandur fia Salamon, Tamás fia Mátyás és Domokos fia Miklós Szentbenedek faluban, Baas fia Dénes rokonaival (proximis), Miklóssal és Anda-val Kaal faluban, továbbá Kozma szabó (sartor) és rokonai, András fia András, Balázs fia László, Pál fia János, továbbá János fia István magukról azt állították, hogy oklevéllel nemesítettek, Moyus fiai: Mihály, Domokos, Beches, János és Lőrinc pedig úgy nyilatkoztak, hogy szerzett földeket bírnak, akárcsak Kueskaal faluban Jakab fia Péter. Wrs faluban ugyanczen völgyben 5 udvarnokot (homines vduarnicales) találtak, János fia István és Spasd-i Dénes fia János magukat oklevéllel nemesítetteknek mondták, Pouka fia Miklós, Maradyk fia Pál, Vrbanus fia István, Tamás fia János, Gál fia Beke, Kelemen [?] fiai: János és Miklós, Balázs fiai: Péter és István,

Pete fia István, Mihály fiai: János és Miklós, Lőrinc fiaival és testvéreivel, Pous fia Pál fiaival, Márton fia Sandur, Lukács fia János, Sebestyén fia Peteu, Andarnok fia Lőrinc és Vitus fia György valódi nemes várjobbágyoknak vallották magukat. József fiai: János és Mihály, Pál, Péter fia Miklós, Balázs fia Péter testvéreivel, István fia Péter, Wasard fia János, Iwanka fia Balázs, Jakab fia Péter, János fia Balázs, Tivadar fiai:, András és Mihály rokonaikkal Kueskal-ról egy Jukkal nevű helyre vonultak, és maguknak templomot emeltek, magukat igazi nemeseknek mondták. Az összes említetteket jún. 3-ra (ad oct. fe. Penth. prox. venturas) okleveleikkel együtt a király elé idézték. Olivér mr. officialis-a, Vörös (Rufus) Dénes ura nevében a Teuteskal-on levő 9 mansio miatt tiltakozott, mondván, hogy az oklevél révén urához tartozik, a kápt. jogát sértetlenül hagyva. Továbbá Leurenté-i Lőrinc fia István a maga és rokonai nevében, valamint Toty-i Miklós a Szentbenedek-Kaal és Mindenszentek-Kaal falvak között fekvő földjük és szőlejük miatt tiltakoztak. Mindannyiukat az említett jún. 3-ra a király elé idézték okleveleikkel együtt. A fenti tiltakozások miatt iktatást nem tudtak végezni, a végső döntést a királyra bízzák. D. in fe. Inv. S. Crucis, a. d. supradicto. [1341.]

Á.: Székesfehérvári kápt., 1358. okt. 2. Veszprémi érseki lt. Oklevelek. Köveskál 7. (Df. 200 214.) Helyenként elmosódott és nehezen olvasható.

K.: --

R.: Veszp. Reg. 136—137. (339. szám).

277. 1341. máj. 3.

A veszprémi egyház kápt.-ja hírül adja: az országbíró parancsa (l. 254. szám) értelmében Dws-i István királyi ember társaságában kiküldte tanúságtételre András karpapot ahhoz az egyezséghez, melynek egyik részről Cornutus Péter, a jeruzsálemi ipotályosok Mo.-i és Sclauonia-i perjele, Donát preceptor és a [székes-]fehérvári keresztes konv., felperesek, másik részről a [székes-]fehérvári Szt. Miklós-egyház kanonokjai, alperesek között a Barch birtokban levő vitatott birtokrész ügyében kellett volna létre jönnie máj. 1-jén (in oct. fe. B. Georgii mart. prox. preteritis) a felek okleveleinek bemutatását követően. A fentiek visszatérve elmondták: Donát preceptor a vonatkozó okleveleit bemutatta, de a kanonokok nem jöttek el, és nem is küldtek senkit maguk helyett. D. 3. die oct. B. Georgii, a. d. 1341.

E.: Dl. 106 121. (Székesfehérvári keresztesek konv.-je 3. 1. 8.) Hátoldalán azonos kéz írásával tartalmi összefoglaló, a papíron természetes színű, kerek zárópecsét töredéke.

K.: --

R.: Érszegi G., Fejér m. Évk. 1971. 187. (12. szám).

278. 1341. máj. 3. Visegrád

Pál országbíró színe e. személyesen megjelenve Symeni-i Mihály fia Leukus a maga és testvére, Pál nevében tiltakozik az ellen, hogy Pál mr., a király orvosa (physicus), az esztergomi Szt. István király-keresztes konv. mr.-e az ő Bars m.-i Ture birtokuk felét malmokkal és más haszonvételekkel elfoglalta, megszállva tartja, és királyi és budai kápt.-i ember tanúságtétele mellett magának iktattatta. Nevezettek Pál mr.-t az elfoglalástól és a birtokfélbe való bevezetéstől tiltják, kérésükre az országbíró a tiltakozást a jelen oklevélbe foglalva kiadja. D. in Wysegrad, in fe. Inv. S. Crucis, a. d. 1341.

E.: Dl. 72 522. (Simonyi cs. lt. 20.) A hátyán természetes színű, pajzs alakú zárópecsét apró töredéke.

K.: --

279. 1341. máj. 4. [Székes-]Fehérvár

Meskow veszprémi püspök hírül adja: noha a Fejér m.-i Zuzd birtokban levő részét Péter fia Tamás mr. [liptói] c.-nek, Chokakw-i várnagynak és általa örökjöseinek adta örökbérletbe (in perpetuum et in fewdum) azzal, hogy ő, v. akinek ő továbbadja, évente fél M.-t fizessen, ennek megfizetését a neki és egyházának tett szolgálatai fejében élete tartamára elengedi. D. Albe, in crastino Inv. S. Crucis, a. d. 1341.

E.: Veszprémi érseki lt. Oklevelek. Zuzd 1. (Df. 200 190.) Csonka és vízfoltos.

K.: --

R.: Veszp. Reg. 137—138. (340. szám).

280. 1341. máj. 4.

A nyitrai egyház kápt.-ja hírül adja: Druget Vilmos nádor, a kunok bírása kérésére (l. 264. szám) kiküldte tanúságtételre hites emberét, Pétert, kórusa alesp.-ét (diaconus) István fia Petheu (Á.: Petev) nádori ember társaságában Simoni-i Mihály fiai: Pál és Leukes Thure birtoka É-i felének hj.-ára, akik visszatérve elmondták: máj. 3-án (in fe. Inv. S. Crucis prox. preterito) kiszálltak az említett birtok É-i felére, összehívva a szomszédokat hj.-t végeztek a régi határok mentén, új határjeleket állítottak, és ellentmondó híján Leukes (Á.: Leukus)-nek és Pálnak hagyták összes haszonvételeivel és tartozékaival, kiváltképpen malmokkal és más tartozékokkal, örök birtoklásra. Hj.: nagy út az esztergomi egyház Sorlour (Á.: Sorlou) falujából bal felől, amely út Thure felé fordul, Chakvta (Á.: Chakwta) nagy út, túskebokor, említett út, Gron, út, tó szöglete, Gron folyó. D. f. VI. prox. p. oct. B. Georgii mart., a. d. 1341.

E. 1.: Dl. 72 523. (Simonyi cs. lt. 23.) A hártján kerek hátlapú pecsét nyoma.

2.: Dl. 72 524. (Simonyi cs. lt. 24.) Hátoldalán azonos kéz írásával tartalmi összefoglaló, a hártján természetes színű, kerek zárópecsét apró töredéke.

Á.: a 427. számú oklevélben.

K.: --

281. 1341. máj. 4. [Szatmár-]Németi

János Nempthy-i plébános, András erdélyi püspök Mezes-en kívüli részen (de exteriori Mezes) való vicarius-a hírül adja: (l. 250. számú oklevelet.) A határnapon megjelent a vicarius e. Márton mr. egyik részről, László, Antal és Miklós mr.-ek nevében Zaz Péter, Jakab fia Mátyás és István fia András Waya-i jobbágyok, akik uraik nevében halasztást kértek, ezért a vicarius máj. 18-ra (ad quind. diei datarum presentium) halasztja a pert. D. in Nempthy, f. VI. prox. p. Inv. S. Crucis, a. d. 1341.

E.: --. Fk.: Dl. 96 218. (Vay cs. berkeszi lt. 216.) A Fk.-en zárópecsét befűzött szalagja látható.

K.: --

282. 1341. máj. 5.

Pál prépost és a Jazou-i Keresztelő Szt. János-egyház konv.-je e. személyesen megjelenve János fia Miklós, Detricus fia István, Ellus ~ Elleus fia Pethew és ugyanezen Elleus fia Tamás fia Péter Hegalya-i nemesek bemutatták Pál országbíró máj. 1-jei oklevelét (l. 265. szám). Ennek megerősítésére a prépost és a konv. pecsétjével ellátott nyílt oklevelet ad ki. D. 5. die predictarum oct., a. d. 1341.

E.: Dl. 85 246. (Sztáray cs. lt. 38.) Hátoldalán 18. sz.-i kéz írásával tartalmi összefoglaló, a hártján természetes színű, kerek hátlapi pecsét apró töredéke.

K.: Sztáray 161—162. (83. szám).

283. 1341. máj. 5.

A pécsi egyház kápt.-ja hírül adja: az ágyban fekvő beteg Suklows-i Gula testvére, Péter mr. kérésére végakarátának meghallgatására kiküldte Pál mr. éneklőkanonokot és Orod-i (dict.) Péter mr. dékánt, akik visszatérve elmondták, hogy ápr. 30-án (f. II. prox. an. oct. fe. B. Georgii mart. prox. preterita) kiszálltak Péter mr.-hez, akit ágyban fekve találtak. Péter mr. jelenlétükben előadta, és oklevéllel is igazolta, hogy összes birtokait és birtokrészeit, amelyek birtokfelosztás révén fiaitól neki jutottak -- kiváltképpen a Letyne birtokban levő részét, ti. annak felét, amely nagyanyjának leánynegyede címén Hontha fia Miklós fia Péternek volt elzalogosítva, és amelyet László zágrábi püspök a kápt. színe e. unokaöccse, László, Péter mr. és Katalin úrasszony, László püspök nővére, házasságából született kiskorú gyermeke számára 20 M.-ért (1 M.-t 6 pensa-val számolva) kiváltott --, összes tartozékaival és jövedelmeivel fiának, Lászlónak adományozta örök birtoklásra. Kijelentette, hogy ha fia, László a törvényes kor elérése c. meghalna, a birtok feleségére, és Sebestyén mr.-re, László püspök testvéreire szálljon addig, ameddig maga Péter mr. v. más fiai, akikhez jog szerint tartozik, vissza nem váltják ugyanannyi pénzért, amennyiért László püspök jog szerint megváltotta azokat. Péter mr. azt is vállalta, hogy összes birtokát és birtokrészét, amelyeket fia, László nevében László zágrábi püspök megváltott, nem zálogosíthatja, ill. nem idegenítheti el. Ha ezt megtenné, az elidegenítés eleve érvénytelen legyen. A kápt. privilégium kiadását ígéri. D. sabb. prox. p. fe. BB. Philippi et Jacobi ap., a. d. 1341.

E.: Dl. 3377. (NRA. 1508. 33.) A hártján természetes színű, mandorla alakú hátlapi pecsét apró töredéke.

K.: AO. IV. 87—88. (66. szám) (kihagyásokkal).

R.: Wertner, Nemzetségek II. 89. (K. alapján).

284. 1341. máj. 5.

A pécsi egyház kápt.-ja e. személyesen megjelenve Suklous-i Péter mr. fia Miklós elmondja, hogy a Barana m.-i Letyne birtokban levő részét, azaz annak felét, amelyet apjától és testvéreitől kapott osztályrészül, összes haszonvételeivel és tartozékaival László zágrábi püspök testvérétől, Katalintól született mostoha testvérenek (frater subcarnalis), Lászlónak zálogosítja el 20 M. báni dénárért, 1 M.-t 6 pensa-val számolva. Bizonyos idő elteltével a mondott birtokrészt a fenti összegért visszaválthatja testvérétől a kápt. emberének színe e. Ha pedig László e világból eltávozna, a mondott birtokrész az úrhölgyre és testvére, Sebestyén mr.-re és László püspökre szálljon, ameddig Miklós az úrhölgytől és Sebestyén mr.-től vissza nem váltja az említett zálogösszegért, de ha a birtokrészt idővel el akarná adni, akkor azt csak az említett László veheti meg. Mindezeket Miklós a kápt. színe e. önként vállalta. D. sabb. p. fe. Philippi et Jacobi ap., a. d. 1341.

E.: Dl. 3376. (NRA. 200. 23.) A hártján természetes színű, mandorla alakú hátlapú pecsét apró töredéke.

K.: AO. IV. 89—90. (68. szám) (kihagyásokkal).

R.: Wertner, Nemzetségek II. 89. (K. alapján).

285. 1341. máj. 5. Eger

János mr. borsodi főesp., M[iklós] egri püspök lelkiekben általános vicarius-a hírül adja: (l. 249. szám). A határnapon Imre fiai nem jöttek el, és nem is küldtek senkit maguk helyett, pedig az úrhölgy fia, Tamás mr. az úrhölgy nevében és ügyvédjeként a püspök megbízólevelével várt rájuk. D. Agrie, 5. die termini prenotati, a, d, 1341.

E.: Dl. 57 311 (Sóvári Soós cs. lt. 113. A.) Hátoldalán azonos kéz írásával tartalmi összefoglaló, a papíron természetes színű, kerek zárópecsét töredéke.

K.: AO. IV. 88—89. (67. szám) (kihagyással).

R.: Wertner, Nemzetségek I. 19.; uo. I. 133. (mindkettő K. alapján).

286. 1341. máj. 5. Visegrád

Pál országbíró értesíti az aradi kápt.-t: Baach-i Péter mr. közlése szerint Achad-i Gál mr., egykori királyi jegyző (notarius) officialis-a, András, Gál mr. parancsára ápr. 22-én (die domin. prox. an. fe. B. Georgii mart. prox. preteritum) hatalmaskodva rátámadt Péter mr. Herdeuhg birtokára, Mihály nevű testvérét, szolgálait és 2 Herdeuhg-i nőt, összesen 9 embert életveszélyes sebekkel megsebzett, súlyosan megsebesített 4, megölt 1 lovat a közöttük levő per függése idején. Az országbíró megparancsolja a kápt.-nak, hogy küldje ki tanúságtételre hites emberét, aki Peturd-i Chortan (dict.) Dömökös v. Berle-i Baruch fia Miklós királyi ember társaságában derítse ki az igazságot, majd a királynak tegyen írásos jelentést. D. in Wysegrad, sabb. prox. p. fe. Inv. S. Crucis, a. d. 1341.

Á.: a 332. számú oklevélben.

K.: Temes 70. (37. szám).

R.: Kállay I. 141. (608. szám).

Ford.: Doc. Trans. IV. 24. (29. szám) (K. alapján) (román nyelvű).

287. 1341. máj. 6. [Nagy-]Várad

[I.] Károly király (H) színe e. személyesen megjelenve Kuluz fia Kuluz mr. udvari ifjú (aule iuvenis) hűséges szolgálataiért a levelesített és örökösök nélkül elhalt Rada-i Benedek fia István Pest m.-i Rada-i birtokrészét kérte adományul. A király megfontolván hű szolgálatait, az említett birtokrészt összes haszonvételeivel és tartozékaival Kuluz mr.-nek adományozza örök birtoklásra, mások jogának sérelme nélkül. D. in Waradino, die domin. prox. p. fe. Inv. S. Crucis, a. d. 1341.

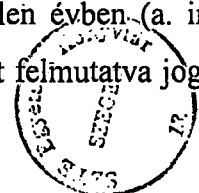
E.: Dl. 40 852. (Múz. Ta. Burián cs. It.) A hártján természetes színű, kerek hátلامي pecsét apró töredéke.

K.: --

R.: Pest m. 50. (265. szám); Bakács, Pest megye 164. (530. szám).

288. 1341. máj. 6. [Nagy-]Várad

[I.] Károly király (H) megparancsolja az erdélyi kápt.-nak: ha a jelen évben (a. in presenti) János apát és a Colosmonostura-i konv. v. szolgálai a jelen oklevelet felmutatva jogi

ügylet ellátására kéri fel, küldje ki tanúságtételre hites emberét, aki Jara-i Paska v. ennek fia, Jara-i Gál v. Henke (dict.) Péter királyi ember jelenlétében végezze a jogügyletet, és az idézettek nevét és a határnapot írásban jelentse Péter erdélyi alvajdának. D. Waradini, die domin. prox. p. fe. Inv. S. Crucis, a. d. 1341.

Á.: 1. I. Károly király, 1342. máj. 13. > I. Lajos király, 1344. jan. 21. Dl. 28 061. (Kolozsmonostor vegyes.) (16. sz.-i Má.-ban.)

2. Erdélyi kápt., 1342. máj. 10. Dl. 37 084. (Erd. Fisc. 11. 33. H.) (1653. jún. 13-i Má.-ban.)

K.: Kolozsvár I. 43—44. (23. szám) (gyanúsna minősítve); ZW. I. 517. (567. szám).

Ford.: Doc. Trans. IV. 25. (31. szám) (ZW. alapján) (román nyelvű).

289. (1341.) máj. 6.

A. quo supra [1341.], 6. mensis Mai Geruasius [fia] Péter átvett Decanus (dict.) Jánostól, a vienne-i zsinaton elrendelt hatéves tized Zágráb városába és ugyanezen egyházm.-be kiküldött subcollector-ától 36 M. zágrábi pénzt – 1 M.-t 200 dénárral számolva --, ebből 22 M.-t a velenceiek átváltottak 66 aranyft.-ra, a fennmaradó 14 M.-t átengedte Jánosnak a tized beszédése során felmerült költségei fejében.

E.: --

K.: Vat. I. 421. (Geruasius fia Péter egyes szám 1. személyben íródott tizedjegyzéke alapján. Vatikáni lt. Collect. 180., fol. 68a—69b.)

290. 1341. máj. 6. Eger

János mr. borsodi főesp., M[iklós] egri püspök lelkiekben általános vicarius-a hírül adja: márc. 25. körül (circa domin Judica iam preteritum) [ə: márc. 25-i] kiadott oklevelében (l. 179. szám) parancsba adta Péter Terebes-i (Therebes) és István Enezke-i (Enizke) papoknak, hogy szentgyörgyi (de S. Georgio) Vz (Wz) fia János felperessel és Boksa (Baxa) nb. László fiai: Tamás, Mihály és László alperesekkel v. ügyvédekkel ápr. 15-én (in oct. Passce d.) személyesen szálljanak ki a Zemlen (Zemlyn) m.-i Bascha ~ Boscha ~ Bossca birtokra, és a szomszédokat összehívva végezzenek hj.-t és becsüt. Erre ők írásban azt válaszolták: az említett napon a felekkel és fogott bírakkal kiszálltak Bossca (Boscha)

birtokra, Tamás elmondása szerinti határok mentén hj.-t végeztek, és a határjeleket is meg kívánták újítani, de mivel ekkor az említett részeken nagy áradás volt, a feladatot nem tudták elvégezni. Oklevelük szerint a felek egyetértettek Pangatus (Pongratus) és Chepanus Boscha birtokban levő részei közötti első határjelet illetően. Az oklevelet elolvasva János mr. ülnökeivel a felek jelenlétében úgy dönt: a felek és az ő emberei jún. 10-én (in quind. fe. Penth.) újra szálljanak ki Bascha (Boscha) birtokra, és megmutatva Chepanus részét, amelyet Tamás esküvel köteles igazolni, a szomszédok és a felek által odavezetett fogott bírák jelenlétében Tamás [elmondása] szerint végezzenek hj.-t és becsüt. Ha a szomszédok vonakodnának eljönni, akkor a felek által odavitt nemesek János mr. embereinek tanúságtétele mellett végezzék el a becsüt, valamint a határjelek felállítását. Az esetleges ellentmondókat, kivéve László fiait, akiket ellentmondásuk miatt már színe elé idézett júl. 1-jére (ad oct. Nat. Johannis Bapt.), idézze színe elé. Ha a felek valamelyike, v. ügyvédek nem hoznak magukkal a becsühöz nemeseket, és Chepanus részét nem becsülik fel, a parancsot végre nem hajtó fél a másiknak perkezdet e. 10 M.-t fizessen. Minderről júl. 1-jén jelentést kér. Emberei a földrészt királyi mértékkel mérjék fel, és határjelekkel jelöljék meg. D Agrie, 6. die oct. S. Georgii mart., a. d. 1341.

E.: 1. ŠA. Prešov (Eperjes). Úsz cs. úszfalvi lt. 50. 1. (Df. 268 345.) Kissé csonka.

2. ŠA. Prešov (Eperjes). Úsz cs. úszfalvi lt. 50. 2. (Df. 268 346.) (Az eltérő névalakokat zárójelben adjuk.)

Eml.: a 453. számú oklevélben.

K.: --

291. (1341. máj. 8. e.)

Pál országbíró oklevele értelmében Panky-i Dobou fiainak: Miklósnak, Jakabnak és Balázsnak máj. 8-án meg kell jelenniük színe e. Enyzke-i Miklós fia Chorba (dict.) Domokos ellenében.

Eml.: a 324. számú oklevélben.

K.: --

292. (1341. máj. 8. e.)

Pál országbíró oklevele értelmében Somus-i Péter fia Egyednek máj. 8-án meg kell jelennie színe e. Bayur-i Péter fia Beke ellenében.

Eml.: a 335. számú oklevélben.

K.: --

293. (1341. máj. 8. e.)

Pál országbíró oklevele szerint máj. 8-án be kell mutatni színe e. azon okleveleket, amelyek alapján Baas fia Márk és testvére, János felperesek egy bizonyos földrészt az őket örök jogon megillető Zalathnuk birtokhoz tartozónak, a garamszentbenedeki konv. ügyvédje viszont a konv.-hez tartozónak mondott.

Eml.: a 307. számú oklevélben.

K.: Str. III. 390—391. (564. szám).

294. (1341. máj. 8. e.)

Pál országbíró oklevele értelmében a király képviselőjének máj. 8-án meg kell jelennie színe e. Kysech-i Domokos és az odavalósi emberek ellenében.

Eml.: a 779. számú oklevélben.

K.: --

295. 1341. máj. 8.

A [székes-]fehérvári kápt. hírül adja: febr. 10-i nyílt oklevelének (l. 109. szám) megfelelően Zala fia János [székes-]fehérvári polgár özvegye, Benedicta úrasszonynak ápr. 15-én kellett volna visszaváltania Péter fia Tamás mr.-től a neki elzálogosított ingatlanokat. A határnapon az úrasszony a palotát nem váltotta vissza, és senkit sem küldött maga helyett, pedig Tamás mr. sok napon keresztül várt rá. D. in quind. f. B. Georgii mart., a. eiusdem Resurr. 1341.

Á.: Székesfehérvári kápt., 1350. febr. 2. Dl. 102 946. (Batthyány cs. lt. Illésházy 16. 1. 1.)

Eml.: a 325. számú oklevélben.

K.: --

296. 1341. máj. 8. Visegrád

Drugeter Vilmos nádor, a kunok bírása hírére adja: midőn Peech-i Lukács fiai: Desew, Apour, István, Egyed és Miklós mr.-ek a néhai Gergely bán fia Joachinus fia István mr. alperestől, akit a somogyi konv. megbízólevelével Péter deák (litteratus) képviselt, meg akarták tudni, hogy a Győr m.-i Peech és Bodey, a Zala m.-i Hozyufolu ~ Huzyufolu, Ferkend, Hydueg, Burunfeulde és Deuecher, a Somogy m.-i Marzaly ~ Marzali, Gadan ~ Gagan, Gyznou, a Veszprém m.-i Morus, a Zala m.-i Huag, amit Huagzumbata-nak is hívnak, a Karaso m.-i Nogleta és Gyos a hozzájuk tartozó helyekkel és falvakkal, és a Draua-n túli Kőrös m.-i Chornaglaua ~ Chornaglua birtokban még nagyapjuk által tett felosztásban őket miért nem részesítette, Péter deák azt válaszolta: Lukács fiaival nagyapjuk megosztotta, és erről márc. 21-én (8. diei medii Quadr. prox. preteritis) István mr. Lukács fiaival szemben a veszprémi egyház kápt.-jának nyílt oklevelét, valamint az azt megerősítő privilegiális oklevelét mutatta be, továbbá birtokmegosztásról szóló, s más oklevelek bemutatását ígérte. Erre az ügy eldöntését ápr. 24-re (ad diem S. Georgii mart.) halasztották. A határnapon egyik részről Desew, Apour és István a maguk és testvéreik, Egyed és Miklós nevében személyesen megjelentek a pécsi egyház kápt.-ja megbízólevelével. Másik részről Joachinus fia István mr. is megjelent, és a felek elmondták: a nádor korábbi ítéletlevelét bírói engedélyével Pál országbíró, Péter fia Tamás mr. liptói c. és Choukaku-i várnagy, Treuttul (dict.) Miklós pozsonyi c., Touth (dict.) Lőrinc nyitrai c. és Sempthey-i várnagy, Pok-i Desew c. albíró (vicejudex) és Wgal-i Pál országbírói ítélőmr. (prothonotarius) és sok más előkelő és nemes közreműködésével úgy módosítják, hogy Huzyufolu, Ferkend, Hydueg, Burunfeulde, Marzali, Gyznou, Gagan, Nogleta, Gyos, Chornaglua birtokokat Joachinus fia István mr. kapja meg összes haszonvételeikkel és tartozékaikkal, míg Lukács fiainak nem marad bennük birtokjoga. Morus, Deuecher és Huagzumbata birtokokat, amelyek Lukács fiait és Joachinus fia Istvánt illetik, Peech-i Lukács fiai: Desew, Apour, István, Egyed és Miklós kapják hasonlóan összes haszonvételeikkel, ill. tartozékaikkal. Peech és Bodey birtokokat 3 egyenlő részre osztják, 1 rész István mr.-é, 1 rész Lukács fiaié, kiváltképpen Márk fia Loránd fia Loránd leányainak hitbére és leánynegyede és jegyajándéka fejében Morus birtokban, amiket illetően Loránd leányai iránt István mr. szavatosságot vállalt, a harmadik részt, amely most tőlük el van idegenítve, nem osztják fel, hanem amelyik fél vissza tudja szerezni, azé legyen örök

birtoklásra. Az örökös nélkül meghalt testvéreik birtokait és a fentieket kivéve minden más idegenek által megszállt és elfoglalt birtokot, amit közös fáradsággal és költséggel visszaszereznek egészben v. részben, annak a félnek, akinek jut, meg kell adnia a költségek felét a másiknak, majd e birtokokat 2 egyenlő részre kell osztani, egyik rész István mr.-é, a másik Lukács fiaié. A nádor a megegyezést örök érvényűnek fogadja el, és bírói hatalmánál fogva megerősíti, mások jogának sérelme nélkül. D. in Wysegrad, 15. die termini prenotati, a. d. 1341.

E.: ŠA. Nitra (Nyitra). Mednyánszky cs. beckói lt. 3. (Df. 266 743.)

Eml.: a 433. számú oklevélben.

K.: --

297. 1341. máj. 8. Visegrád

Druget Vilmos nádor 1341. máj. 8-án (15. die fe. B. Georgii mart.) Visegrádon (in Wysegrad) kelt privilegiális oklevelében bizonyítja: Lukács fiai: Desew, Apor, István, Egyed és Miklós, Legh (dict.) István fiai: Márk és János, valamint Gergely bán fia Iwahon fia István kötelezték magukat, hogy Bodew és Pech birtokaikat 3 részre osztják.

Tá.: 1. Garai Miklós nádor, 1433. márc. 13. Dl. 43 945. (Múz Ta. Horvát István.)

2. Garai Miklós nádor, 1433. márc. 13. Dl. 43 946. (Múz. Ta. Horvát István.)

3. Pálóci Máté nádor, 1435. máj. 1. ŠA. v Komarne (Komárom). Komárom város lt. Mohács előtti oklevelek 20. (Df. 274 794.)

Eml.: a 433. számú oklevélben.

K.: Nagy I., Pécz nemzetség 36—37. (Tá. 2. alapján).

Megj.: Az oklevél lehet az előző Tá.-a is, mivel azonban e napról Druget Vilmos nádornak 2 oklevele van említve Garai Miklós nádor oklevelében, melyeket a felperesek mutattak be, így indokoltnak tűnt másik regeszta készítése is.

298. 1341. máj. 8.

Pál országbíró hírül adja, hogy azt a pert, amelyet korábbi oklevelének megfelelően (l. 252. szám) Sytke-i Chepanus fia István mr.-nek máj. 1.-jén (in oct. B. Georgii mart.) indított színe e. a személyesen megjelent Sytke-i Lőrinc fia Leukus mr. ellenében az öt birtokfelosztás

címén fele részben megillető Vegud, Gyurus Bochar, Bothyan ~ Bathyan és Wynar birtokok ügyében – amelyekből elmondása szerint Vegud birtok negyede, Gyurus Bochar harmada, Bathyan hatoda és Wynar birtok nincs ténylegesen a birtokában --, királyi parancsra aug. 22-re (ad oct. Ass. virg. glor. nunc venturas) halasztja a korábbi állapot fenntartásával. D. in Wysegrad, a. d. 1341.

E.: --

K.: HO. III. 142. (117. szám).

Megj.: A K. szerint E.-je Nagy Sándor lt.-ában Sitkén volt, zárt oklevél, hátoldalán tartalmi összefoglaló, pecsét helye.

299. 1341. máj. 8. Visegrád

Pál országbíró hírül adja: korábbi bírói oklevelének (l. 227. szám) értelmében a királyi emberek az egri kápt. tanúságtétele mellett ápr. 22-én (in quind. fe. Pasce d. prox. preteritis) kiszálltak Zothmarnemipti város földjére, valamint Tamás fia János Lazar ~ Lazaar birtokára, összehívva a szomszédokat, a felek, illetve ügyvédek jelenlétében azért, hogy hj.-t végezzenek, és ahol szükséges a régiek mellett új határjeleket állítsanak, továbbá amennyiben a felek egyetértenek, iktassák azokat nekik. Ha nem értenének egyet, a vitatott helyeket jelöljék meg, és végezzenek felmérést, ill. becsüt, majd minderről az egri kápt. oklevelében máj. 1-jén (oct. B. Georgii) tegyenek jelentést. A határnapon Pál fia Mihály kovács, Tamás fia Mihály a Zothmarnemipti-i esküdtek és összes polgárok nevében a vár[os] pecsétjével ellátott megbízólevelükkel -- amelynek elfogadását a király gyűrűspecstjével ellátott oklevelben parancsolta meg (l. 246. szám) --, valamint az említett Lazar-i Tamás fia János az országbíró színe e. személyesen megjelentek, és bemutatták az egri kápt. oklevelét (l. 229. szám). Az oklevél tartalmát megismerve Tamás fia János Lazaar-i nemes az országbíró háromszori kérdésre, hogy ti. a pert párbajjal, v. eskütétellel kívánja lezárni, ő a párbajt választotta, de mivel az említett polgárok ügyvédei a párbajt nem fogadták el, Tamás fia János vállalta, hogy annyi nemessel esküt tesz, ahány M.-ra a vitatott földrészt a becslés szerint értékelték. Az országbíró úgy dönt, hogy Tamás fia János hatodmagával, akik közül 1 a közvetlen szomszédok közül való legyen, július 1-jén (in [o]ct. fe. Nat. B. Johannes Bapt. prox. venturis) az ő részéről jelen levő Ithmy-i István fia Abram v. Darah-i Mihály fia Chaak, v. Bulchw-i István fia Beke, ill. a polgárok részéről jelen levő Petryth fia Péter v. Koky-i Abram fia György v. Moytythy-i Péter fia Mihály királyi emberek, és az egri kápt. az országbíró jelen

oklevélbe foglalt parancsára odaküldött 2 tanúja jelenlétében szálljanak ki a vitatott 2 ekealjra becsült földrészre, és Tamás fia János tegyen esküt arra, hogy a vitatott földrész az ő örökölt Lazar birtokához tartozik, és ő az egri kápt. oklevelében foglalt, a hj.-kor és becsléskor általa megadott határokkal elégedett. A királyi és kápt.- i emberek Jánost az eskü letétele után iktassák be a birtokba. Ha az esküt nem teszi le, akkor a földrészt a polgárok kapják birtoklásra. A felek ezt közös megegyezéssel megváltoztathatják. Az országbíró minderről júl. 8-án (8. die) az egri kápt. oklevelében jelentést kér. D. in Wysegrad, 8. die termini prenotati, a. d. 1341. A kápt. oklevele tartalmazza a letett eskü szavait szóról szóra, az esküt letevők nevét, továbbá annak helyét és időpontját.

E.: Dl. 76 636. (Zichy cs. zsélyi lt. 214. B. 25.) Kissé vízfoltos. Hátoldalán azonos és 18. sz.-i kéz írásával tartalmi összefoglaló, a hártján pajzs alakú zárópecsét nyoma.

Eml.: a 461. és az 500. számú oklevélben.

K.: Z. I. 610—612. (576. szám).

Ford.: Doc. Trans. IV. 25—28. (32. szám) (Z. alapján) (román nyelvű).

300. 1341. máj. 8. Visegrád

Pál országbíró hírül adja: (l. 255. szám). Donát testvér preceptor előadta: maga és konv.-je nevében jan. 27-én (sabb. die prox. an. fe. Purif. virg. nunc prox. preteritum) a királyi ember és a veszprémi kápt emberének tanúságtétele mellett kiszálltak Food és Halaz birtokokra, amelyek érvényes és hiteles oklevelek tanúsága szerint a Szt. István király-egyházhoz tartoznak, összehívták a szomszédokat és elvégezték a hj.-t, majd azokat neki és a konv.-nek akarták iktatni. György fia Miklós officialis ura, Berklen fia András mr. nevében tiltakozott, és ennek ők tudni akarták az okát. Ekkor Berklen fia András mr. nevében a budai kápt. megbízólevelével megjelent Demeter fia János azt állította, hogy András mr. Food és Halaz birtokokra vonatkozóan hasonlóan érvényes oklevelekkel rendelkezik, amelyek bemutatására időpontot kért. Az országbíró elrendeli: Donát testvér és a [székes-]fehérvári konv. mint felperesek, valamint Berklen fia András mint alperes okleveleiket július 1-jén (in oct. Nat. Johannis Bapt. nunc venturis) mutassák be, és ezek alapján fog ítéletet hozni. D. in Wysegrad, 8. die termini prenotati, a. d. 1341.

E.: Dl. 106 122. (Székesfehérvári ker. konv. 3. 1. 1.) Hátoldalán azonos kéz írásával tartalmi összefoglaló, a hártján pajzs alakú zárópecsét nyoma.

K.: --

301. 1341. máj. 8. Visegrád

Pál országbíró hírül adja: azt a pert, amelyet András mr. Vasvár m.-i alispán és a m. 4 szb.-ja oklevele (l. 259. szám) szerint Megehyd-i Crisius fia Márton indított Megehyd birtok ügyében Baxa fia István és Walth-i Antal fia István fia Péter ellen színe e. máj. 1-jén (in oct. B. Georgii mart), -- ahol a felperes nevében a vasvári kápt. megbízólevelével Mihály mr., a vasvári egyház éneklőkanonokja, az alperesek közül pedig István a maga és frater-e, az említett Péter nevében a vasvári kápt. megbízólevelével személyesen megjelentek -- a felek kérésére aug. 8-ra (ad. quind. fe. B. Jacobi ap.) halasztja, ha a felek időközben meg nem egyeznek. D. in Wysegrad, 8. die termini prenotati, a. d. 1341.

E.: Dl. 40 855. (Múz. Ta.) Hátolalán azonos kéz írásával tartalmi összefoglaló, a hártján természetes színű, pajzs alakú zárópecsét apró töredéke.

K.: Bgl. IV. 321. (503. szám).

302. 1341. máj. 8. Visegrád

Pál országbíró hírül adja: abban a perben, amely egyik oldalról Reynold fia László és testvére, Benedek, Moghkereky-i Kázmér fia Péter, Sándor fia Bereck, Beke fia Pál, Mandala-i Pál fia János, András fia Benche, Kalacha-i Ambrus fia László és Ffele-i Kelemen fia Pál, másik oldalról Omor-i Gál mr. jegyző (notarius), Chepan fia István és Lőrinc fia Leukus Sytke-i nemesek között a Temes m.-i Moghkereky, Mandala, Kalacha és Ffele birtokok, és más ügyekben többszöri halasztás után hosszabb ideje folyt, megállapodásra jutottak. Gál mr. jegyző és Chepan fia István a maguk és Lőrinc fia Leukus nevében királyi megbízólevellel, Reynold fia László a maga és társai nevében az aradi egyház kápt.-ja megbízólevelével színe e. megjelentek, és bemutatták a király megegyezést tartalmazó nyílt (l. 93. szám), valamint az aradi kápt. oklevelét (l. 224. szám). Midőn az országbíró a feleket háromszor, és még többször is megkérdezte, hogy e rendelkezéseket meg kívánják-e tartani, Gál mr. és Chepan fia István személyesen, Lőrinc fia Leukus megbízólevellel, Reynold fia László személyesen, Benedek, Bereck, Pál, János, Benche, László és másik Pál az aradi kápt. megbízólevele által az országbíró színe e. mindezeket elfogadták, és megtartásukra ígéretet tettek. Ennek

megerősítésére az országbíró függőpecsétjével ellátott privilegiális oklevelet ad ki. D. in Wysegrad, in quind. fe. B. Georgii mart., a. d. 1341.

E.: Dl. 40 854. (Múz. Ta.) Vízfoltos. A hártján függőpecsétre utaló bevágások.

K.: Temes I. 65—69. (36. szám).

Ford.: Doc. Trans. IV. 28—31. (33. szám) (K. alapján) (román nyelvű).

303. 1341. máj. 8. Visegrád

Pál c. országbíró színe e. személyesen megjelent Celen fia Sándor fia János mr. a maga és testvére, Jakab nevében korábbi halasztó oklevelének (l. 257. szám) megfelelően máj. 1-jén (in oct. B. Georgii mart.) Simon fia Deseu fia Miklós ellenében, s elmondta, hogy ő és testvére, Jakab az országbíró korábbi bírói oklevelének megfelelően királyi emberrel és a váci kápt. tanúságtétele mellett 1340. nov. 15-én (in quind. OO. SS., a. d. 1340. preteritis) kiszálltak a Gömör m.-i Sumkuth és Rosusna birtokra. Ott összehívva a szomszédokat a [IV.] Béla király (H) privilégiumában, ill. annak változatlan tartalmú átiratában foglalt határok mellett Topolcha birtok felől el akarták határolni azokat, majd Bubek (dict.) Domokos fiai: István, György, Domokos és Miklós, Kuun (dict.) Miklós, ugyanő fia, Jakab, Benedek fia László fiai: Miklós és László, Benedek fia János, ugyanő fia, Péter Chetnuk-i (Chethnuk) nemeseknek akarták iktatni. Ekkor Simon fia Deseu fia Miklós Topolcha birtok felől ellentmondott. Mikor ennek okát meg akarták tőle tudni, János fia András Deseu fia Miklós nevében az egri kápt. megbízólevelével Topolcha birtokról azt állította, hogy az csere útján jutott Deseu fia Miklós kezére, és felmutatta az egri kápt. erről szóló 1327. évi oklevelét. Mivel Deseu fia Miklós ügyvédje állítása szerint az oklevélben foglalt Simon fia Miklós fiai: Illés és Miklós mr.-ek szavatosságot vállaltak Topolcha birtokért, ezért őket az országbíró elé akarja állítani. Az országbíró úgy ítél, hogy Deseu fia Miklós Simon fia Miklós fiai: Illést és Miklóst Topolcha birtok határainak szavatolása miatt júl. 15-én (22. die fe. Nat. B. Johannis Bapt. nunc venturo) állítsa színe elé. D. in Wysegrad, 8. die termini prenotati, a. d. 1341.

E.: 1. Dl. 3346. (NRA. 1536. 52.) A hártján természetes színű, pajzs alakú zárópecsét apró töredéke.

2. --. Fk.: Dl. 97 864. (Vay cs. berkeszi lt.) Hátoldalán azonos és 18. sz.-i kéz írásával tartalmi összefoglaló, a hártján pajzs alakú zárópecsét nyoma. (Az eltérő névalakot zárójelben adjuk.)

K.: --. (IV. Béla király hivatkozott oklevelét és annak átíratát l. Reg. Arp. 1794. és 2210. szám, az átírt 1327. évi oklevelet l. Anjou-oklt. XI. 620. szám.)

304. 1341. máj. 8. Visegrád

Pál országbíró hírül adja: korábbi bírói oklevelének megfelelően (l. 258. szám) máj. 1-jén (in oct. B. Georgii mart.) Zabary-i Miklós személyesen, Zonk mr. [!] nevében Jakab fia János jelent meg a nádor megbízólevelével, és a szavatolókat előállította, ahol Antal fia István a maga és testvére, János, továbbá András fiai: János és Miklós nevében személyesen megjelent az eгри kápt. megbízólevelével, és úgy válaszolt: Nadasth, más néven Zaka birtok, amelyet apja, Antal és András fiai Zonk (dict.) János mr.-nek, ill. testvérének, Baláznak adtak el, apjának és András fiainak az eгри kápt. privilégiuma szerint Herthuigh vajda fia Henriktől jutott a birtokába vásárlás címén. Erről neki oklevelei vannak, amelyeket alkalmas időpontban bemutat. Az országbíró úgy dönt, hogy Antal és András fiai összes okleveleiket, amelyek révén a birtokot Herthuigh fia Henriktől megvették, júl. 1-jén (in oct. Nat B. Johannis Bapt. nunc venturis) mutassák be, hogy megfelelően dönthessen. D. in Wyssegrad, 8. die termini prenotati, a. d. 1341.

E.: Dl. 3378. (NRA. 569. 11.) A hártján természetes színű, pajzs alakú zárópecsét apró töredéke.

K.: AO. IV. 90—91. (69. szám) (kihagyásokkal).

305. 1341. máj. 8. Liptó

Péter fia Tamás mr. liptói c. hírül adja: [I.] Károly király (H) ápr. 24-i külön parancsa (l. 232. szám) értelmében a Lypto-i Topla folyó 2 részén levő Domenfeulde és Madachfeulde birtokokat Dé felől Luchk fia Pouch, Ny felől a Turan-i nemesek, É felől Luchka falu, Ke felől pedig Topla falu földjeitől a szomszédok, valamint a Turuch-i konv. embere jelenlétében elhatárolta, és ellentmondó híján Doma fia Benedeknek iktatta békés birtoklásra. D. in Lypto, in quind. fe. B. Georgii mart., a. d. 1341.

Á.: Kont Miklós nádor, 1365. okt. 17. Dl. 107 822. (Madocsányi cs. lt. 1983. 6070.)

K.: --

306. 1341. máj. 8.

Thuetus mr. Bars m.-i c. és a m. 4 szb.-ja hírül adják: a garamszentbenedeki (monasterium B. Benedicti iuxta Gron) konv. és monostor oklevelének értelmében Garrou-i Pál fia István, valamint fiai: Péter és Pál 1340. jún. 11-én (II. f. prox. p. fe. Christi corporis, a. d. 1340.) Pál fia Miklóst, atyafiukat és annak fiát, Jánost színe elé idézték [1340.] júl. 3-ra (III. f. prox. p. oct. B. Johannis Bapt. prox. tunc sequestrem). A határnapon Pál fia Miklós és fia, János bemutatták azt a királyi oklevelet, amelyben a király a pert [1341.] jan. 15-re (ad quind. residentie exercitus) halasztotta, de István fiaival együtt Miklóst és fiát, Jánost idézte, a királyi oklevélben viszont többször is Miklós fiai: Vid, András és László szerepeltek, akiket Pál fia István nem idézett, és a pert a felek közös megegyezéssel máj. 8-ra (ad quind. B. Georgii mart.) halasztották. A c. és a szb.-k úgy döntenek, hogy mivel Miklós azt állította, hogy fiait, Videt, Andrást és Lászlót Pál fia István és fiai a király elé idézték, de az idéző oklevélben az ő nevük nem szerepelt, ezért őket egymással szemben 3 M. bírságban marasztalják el. D. in quind. B. Georgii mart., a. d. 1341.

E.: Dl. 90 648. (Tajnay cs. lt.) Vízfoltos és kissé csonka. Hátoldalán azonos kéz írásával tartalmi összefoglaló, a papíron 3 zárópecsét. Kettőnek természetes színű, apró töredéke maradt fenn, a harmadikra bevágás utal.

K.: --

307. (1341. máj. 8. [v. u.]

Pál országbíró oklevele szerint Baas fia Márk és a garamszentbenedeki konv. ügyvédje a máj. 8-án esedékes oklevél bemutatását (l. 293. szám) a felek közös megegyezéssel júl. 1-re (ad oct. B. Johannis Bapt.) halasztják.

Eml.: a 469. számú oklevélben.

K.: Str. III. 390—391. (564. szám).

308. (1341. máj. 8.—jún. 25. között)

Pál országbíró utasítja a győri kápt.-t, hogy küldje ki tanúságtételre hites emberét, akinek jelenlétében Machad-i Mihály v. Gergely fia Leukus királyi ügyvéd, továbbá Roazd-i

Luka fia Péter v. Salamon fia János királyi emberek, akik egyikét Kysech-i Domokos és az odavaló emberek vezetnek oda, jelenlétében szálljanak ki az említett birtokrészre jún. 25-én (2. die fe. Nat. B. Johannis Bapt.), és a szomszédokat összehívva derítsék ki az igazságot, majd minderről az említett kápt. oklevelében júl. 1-jére (ad oct. fe. Nat B. Johannis Bapt.) tegyenek írásos jelentést.

Eml.: a 779. számú oklevélben.

K.: --

309. 1341. máj. 10. Szeghalom

[I.] Károly király (H) hírül adja: Neema-i Mihály fia Peteu deák (litteratus) a maga és testvérei: Tamás és László, továbbá unokatestvére, Gergely fia Miklós nevében színe elé járulva bemutatta Tamás erdélyi vajda, Zonuk-i c. [1339. máj. 14-i] nyílt oklevelét, amely tartalmazza ugyanő [1321. nov. 4-i] oklevelét. A király a kérést teljesítve az említetteket a jelen oklevélbe foglalva átíratja. D. in Zugholm, in oct. fe Inv. S. Crucis, a. d. 1341.

Á.: Kolozsmonostori konv., 1343. szept. 6. Dl. 27 829. (Kolozsmonostor vegyes. Cista com. Szolnok Int. N. 5.)

K.: AIR. I. 1. 32—33. (5. szám). (Az átírt okleveleket I. Anjou-oklt. VI. 291. szám és Erdélyi okm. II. 372. 1034. szám.)

R.: AIR. I. 1. 32—33. (5. szám) (román nyelvű).

310. 1341. máj. 10. Károly falu

[I.] Károly király (H) hírül adja: Demeter mr. cantor, a budai és váradi egyházak kanonokja, a király káplánja elé járulva hűséges szolgálataiért Tamás fia, a néhai Vook (dict.) László fiai hűtlensége miatt elpusztult, a király kezére jutott, és most a Bihar m.-i Kereszeg várhoz tartozó, a Hoyow folyó mellett a váradi egyház kápt.-jának Medies, továbbá a várad-előhegyi Szt. István első vértanú-monostor Ewsy birtokának szomszédságában levő Ewsy, más néven Teluky birtokot kérte örök adományul. A király megfontolva hűségét, erényeinek és tudásának ékességét, amelyről Tamás erdélyi vajdától, Zonuk-i c.-től értesült, Kereszeg vár Ewsy, más néven Teluky földjét v. birtokát összes haszonvételeivel és tartozékaival, régi határai között, teljes joggal Demeter mr. káplánnak és általa Mezes-i

Benedek fiainak: Gergelynek, Simonnak és Donch-nak, valamint atyafiainak adományozza.
D. in villa Karul, in oct. fe. Inv. S. Crucis, a. d. 1341.

E.: Dl. 3379. (NRA. 949. 4.) Vízfoltos. Alsó szélén: *relacio woyuode per magistrum Pethew*, megismételve a hátlapon a pecsét helyén, a hártján hátlapi pecsétre utaló bevágások.

K.: Buny. I. 184. (3. jegyz.) (kihagyásokkal); AO. IV. 91—92. (70. szám) (kihagyásokkal).

R.: Wertner, Nemzetségek I. 126.; uo. II. 20. (mindkettő AO. alapján).

Ford.: Doc. Trans. IV. 31—32. (34. szám) (AO. alapján) (román nyelvű) (az oklevél kiadási helyeként Nagykárolyt megadva).

311. 1341. máj. 10.

A Turuch-i konv. 1341. máj. 10-i (3. die quind. fe. B. Georgii mart., a. d. 1341.) oklevele szerint a konv. [I.] Károly király ápr. 24-i parancslevele (l. 232. szám) értelmében Tamás fia Péter mr. liptói c. társágában kiküldte hites emberét az abban foglaltak végrehajtására, aki visszatérve elmondta: Tamás fia Péter mr. máj. 8-án (in quind. fe. B. Georgii mart.) Domenfeulde és Madachfeulde birtokot a szomszédok jelenlétében más birtokoktól elhatárolta, és ellentmondó híján Benedeknek iktatta örök birtoklásra.

Tá.: Kont Miklós nádor, 1365. okt. 17. Dl. 107 822. (Madocsányi cs. lt. 1983. 6070.)

K.: --

312. 1341. máj. 10.

A veszprémi egyház kápt.-ja e. személyesen megjelenve egyik részről Byllye-i Miklós fia János, másik részről Kiskarus-i Karach fia Miklós előadják, hogy a Zala m.-i Kiskarus birtok ügyében nemes fogott bírák közreműködésével megállapodásra jutottak. E szerint lévén, hogy származásuk közös nagyapára megy vissza, az említett birtokot megosztják: a Dé felől levő rész összes tartozékaival és haszonvételeivel Jánosnak jut örök birtoklásra, az É felől levő birtokrész pedig Miklóst illeti meg. Ha Miklós örökös nélkül hal meg, akkor része Jánosra száll, ha viszont Miklósnak fiú utódja születik, akkor János az utódot megtartja birtokrészében, amíg fel nem nő, Miklós leányát János e birtokrész jövedelmeiből köteles férjhez adni, a Kapornuk-i és zalai konv. ezzel kapcsolatban kiadott korábbi oklevelei érvénytelenek. Ha pedig valamelyik fél birtokrészét el akarja adni, v. zálogba akarja vetni,

akkor azt csak a másik félnek teheti meg. Ha valamelyik fél a megállapodást valamilyen módon megtámadná, a megállapodást megtartó félnek perkezdet e. 25 M.-t fizessen a bíró részén felül, mindezeket a felek önként vállalták. D. f. V. prox. p. quind. fe. B. Georgii mart., a. d. 1341.

E.: --

Má.: GYMSML. Sopron. Pilcz cs. petőházi lt. 19. 11. (Df. 264 769.) (18. sz.-i egyszerű Má.-ban.) (E.-je függőpecséttel volt ellátva.)

K.: Sümeghy I. 17—18. (17. szám).

313. 1341. máj. 10. Visegrád

Pál országbíró értesíti a pécsi egyház kápt.-ját: korábbi bírói oklevelének értelmében a király alább megnevezendő emberei társaságában a kápt. emberének 1338 nov. 15-én (in quind. fe. OO. SS., a. d. 1338. preteritis) ki kellett szállnia Chabagata birtokra, amelyről akkor Kolos fia Lachk mr. felperes úgy nyilatkozott, hogy az a néhai Kozma fia Miklós örökös nélkül meghalt ember birtoka volt, és tartozékaival együtt királyi adományozás alá esett. Veyk ~ Weyk-i Pál fia Miklós és János fia István alperesek ügyvédje, Péter fia György viszont azt állította, hogy az oklevelek tanúsága szerint rokonuk, Kozma fia Miklós révén Veyk-i Istvánhoz és Miklóshoz tartozott. A királyi és kápt.-i embernek a birtok összes szomszédaitól meg kellett tudnia az igazságot, és minderről [1338.] nov. 23-ra (ad oct. diem dictarum quind. fe. OO. SS.) írásos jelentést kellett tennie. A határnapon Kolos fia Lachk mr. úgy nyilatkozott, hogy a Chabagata birtokban levő birtokrészt a Feyes (dict.) Pál által okozott károk fejében, ti. 12 M. és 1 M. arany bírság 2 részlete fejében az országbíró nyílt oklevele értelmében birtoklásra megkapta addig, amíg Pál v. örökösei v. mások, akiket inkább illet, az ország szokása szerint meg nem váltják. Bemutatta az országbíró másik nyílt oklevelét, amelyben az Veyk fiai: Istvánt és Miklóst vele szemben 6 M. bírságban elmarasztalta, ezért az országbíró úgy döntött, hogy a per tárgyalását a felek akaratából 1339. febr. 9-re (ad oct. purif. B. Virg., a. d. 1339.) halasztja, onnan a per előbb [1339.] jún. 6-ra (22. diem fe. Penth.), majd királyi parancsra 1340. jan. 15-re (ad quind. residentie exercitus regii, a. d. 1340. ad diem Strennarum proclamate), majd a felek személyesen előadott kérésére [1340.] máj. 1-jére (ad oct. B. Georgii mart.), majd királyi parancsra 1341. jan. 15-re (ad quind. residentie exercitus regii a. in presenti ad diem Strennarum proclamate), végül [1341.] máj. 1-jére (ad oct. B. Georgii mart.) halasztották. A határnapon megjelent az országbíró e. egyik részről

Kolos fia Lachk mr., másik részről János fia István és Pál fia Miklós képviselőjében Péter fia György, s bemutatják a pécsi kápt. oklevelét, amely szerint Kolos fia Lachk részéről Simon fia Wz, István és Miklós részéről pedig Harazty-i András fia László királyi emberek a kápt. által kiküldött Fülöp dékán, kanonok, továbbá Mihály társaságában [1338.] nov. 15-én (in predictis quind. OO. SS.) kiszálltak Chabagata birtokra. Ott a szomszédoktól és mindenféle szabad állapotú emberektől, kiváltképpen Chatar-i Ipolitus fiai: Miklós és László, Chepanfalua-i László fia Pál határtársaktól, Bekaturuk-i Dénes fia János, Beu-i László, ugyanoda való Jakab fia Mihály, Obulma-i Péter, Budmer-i (dict.) Besenyő János, Geznoud-i Beke, Leus-i Jakab fia Péter, Kukenes-i Pál fia Miklós, Choth-i Miklós fia Leukus, Boya-i Deseu, Rados fia György, Iwan-i István fia János, Serdy-i Kelemen fia István, ugyanoda való Lőrinc fia Deseu, Balathy-i Kis (Parvus) János és János Zukchu-i várnagy, Barana m.-i nemesektől, az összes Danouch-i hospes-től, 8 Yzeph-i embertől, a szentmiklósi (de S. Nicolao) villicus-tól és 4 oda való embertől, a Wrusmorth-i villicus-tól és 2 oda való hospes-től, a Zeulous-i villicus-tól és 2 oda való jobbágytól, a Lath-i villicus-tól és 5 oda való embertől, akik Péter fia Tamás jobbágyai, Perich-i Cykou mr. officialis-ától és 2 jobbágyától, a Baranawar-i villicus-tól és 6 oda való hospes-től, közrendű emberektől megtudták az igazságot. E szerint János fia István és Weyk-i Pál fia Miklós oly módon vannak rokonságban Kozma fia Miklóssal, hogy annak birtokait István és Veyk-i Miklós öröklék, és így Chabagata birtok öröklés jogán hozzájuk tartozik. Az országbíró úgy dönt, hogy mivel a birtok nem volt felbecsülve, e nélkül nem ítélt a felek között, ezért megparancsolja a pécsi kápt.-nak, hogy a Kolos fia Lachk-ot képviselő Inaka-i Péter fia János v. Manyk-i Loránd fia Renaldus v. Belch-i András fia Cyka, és a János fia Istvánt és Pál fia Miklóst képviselő Kemen fia Konrád v. Jakab fia Marcellus v. Iwan-i István fia János v. Botond fia János királyi emberek társaságában küldje ki 2 emberét tanúságtételre, akik aug. 27-én (in oct. S. regis Stephani nunc venturis) szálljanak ki Chabagata birtokra, végezzenek hj.-t és becsüt királyi mértékkel, fogott [bírák] közreműködésével. Az országbíró minderről írásos jelentést kér, hogy a felek között végső döntést hozhasson, beleértve a Feyes (dict.) Pál okozta károkért lefoglalt Chabagata-i birtokrész ügyét is. D. in Wysegrad, 10. die oct. B. Georgii mart. predictarum, a. d. 1341.

Á.: a 605. számú oklevélben.

K.: AO. IV. 128—131. (94. szám) (kihagyásokkal).

R.: Wertner, Nemzetségek I. 314. (K. alapján) (az átíró oklevél keltét adva meg).

314. 1341. máj. 11.

Pál prépost és a Jazow-i Keresztelő Szt. János-monostor konv.-je értesíti Druget Vilmos nádort, a kunok bíróját: márc. 28-i parancslevelének (l. 184. szám) megfelelően kiküldte tanúságtételre alkalmas emberét, György [clericus-t?] Isaak fia János nádori ember társaságban, akik visszatérve elmondták, hogy máj. 8-án (in prefixo termino) kiszálltak Olkazmer birtokra, és a szomszédokat összehívva azt 2 egyenlő részre osztották. Hj.: Pathachka (dict.) kis folyó, István fia Miklós és Felkazmer-i László fiai: István és János része, az említett kis folyó beömlése a Kolbasapotaka ~ Kolbasapathaka ~ Kolbasapataka folyóba, Pathachka kis folyó. Ezt a részt Mykolcza fiai: Pál, Dénes és Péter kapták örök birtoklásra. A fennmaradó Ke-i részt Balázsnak hagyták összes tartozékaival és haszonvételeivel. A Kolbasapathaka folyón levő malmot Mykolcza fiainak, a Kolbasapataka folyón másutt fekvő Malomuize helynél levő malmot kérésére Balázsnak hagyták. Mykolcza fiai vállalták, hogy ha az ő malmuk és rekesztékük miatt a szántóföldeket és réteket elönti a víz, akkor Balázsnak ugyanekkora értékű és nagyságú szántókat és réteket kell adniuk. Az egyházat, szántóföldeket, réteket, erdőket, berkeket és más haszonvételeket közösen használják. Olkazmer birtokot 2 részre osztották, és az egyik részt Mykolcza fiai: Pálnak, Dénesnek és Péternek, a másik részt Balázsnak iktatták, felosztván az egyházat, réteket, szántókat stb. is. D. f. VI. prox. p. quind. B. Georgii, a. d. prenotato. [1341.]

Á.: Jászói konv., 1425. ápr. 5. Dl. 69 158. (Kolosy cs. lt. 20.) Vízfoltos.

K.: --

315. 1341. máj. 11.

A pozsonyi egyház kápt.-ja e. személyesen megjelenve Werekénye-i Zoerardus fia Pethus a Chollow vízen kívül és belül eső birtokrészét összes haszonvételeivel odaadta birtoklásra Treuffenkchevs (dict.) István pozsonyi polgárnak 32 M. bécsi széles dénárért --1 M.-át 10 pensa-val számolva – oly feltétellel, hogy amikor István a fenti összeget már nem tudja nélkülözni, akkor Pethus-nak vissza kell váltania. Ha erre nem képes, akkor István magát abba bevezettetheti, és azt birtokolhatja, amíg a fenti összeget Pethus v. leszármazottai neki teljességgel meg nem fizetik. Ezért Pethus [1340.] szept. 1-jén (in fe. B. Egidii, a. iam preteritum) az említett összeg következtében rokonának, Istvánnak a birtokba való bevezetését kénytelen volt eltérni. D. f. VI. p. fe. B. Johannis an. portam Latinam, a. d. 1341.

E.: A. Hlavného M. SR. Bratislava (Pozsony). Pozsony város tanácsa. Középkori oklevelek és levelek 67. (Df. 238 693.)

Tá.: Szécsi Miklós országbíró, 1356. júl. 20. Dl. 4583. (NRA. 358. 30.) (Tá. szerint E.-je nyílt oklevél volt.)

K.: --

R.: AMB. Inventár 18. (71. szám) (cseh nyelvű).

316. 1341. máj. 12. Varsány

[I.] Károly király (H) hírül adja: mivel Berend fia Márton mr. Bekes-i c. a Zaránd m.-i Vossyan ~ Wossyan birtokot, ami Sándor fia István örökös nélkül meghalt ember birtoka volt, adományul kérte, felszólította a csanádi kápt.-t, hogy derítse ki, vajon az említett birtok királyi adományozás alá esik-e. A kápt. válasza alapján (l. 233. szám) Wossyan birtokot összes haszonvételeivel és tartozékaival együtt, régi és biztos határai között Márton mr.-nek adományozza örök jogon, oly megkötéssel, hogy Márton mr. tartozik a kápt. oklevelében említett úrhölgyek jegyajándékát és leánynegyedét megfizetni. A király privilégium kiadását ígéri. D. in villa Wossyan, sabb. prox. p. oct. fe. BB. Philippi et Jacobi ap., a. d. 1341.

E.: Dl. 3363. (NRA. 1508. 32.) A hártján vörös színű, kerek hátlapi pecsét töredéke.

K.: Békés II. 4—5. (3. szám); AO. IV. 92—93. (71. szám) (kihagyásokkal).

Ford.: Doc. Trans. IV. 32—33. (35. szám) (Békés II. alapján) (román nyelvű).

317. (1341.) máj. 12.

A. quo supra [1341.], die 12. Mensis Mai. Geruasius [fia] Péter pápai követ és tizedszedő a zágrábi egyház kápt.-jától – Nicholetus de Metzo révén – az említett zágrábi egyházban a Szentszéknél megüresedett – az egyik Lőrinc boszniai püspök, korábban zágrábi kanonok felszentelése, a másik Chama mr., korábban szintén zágrábi kanonok halála miatt -- 2 prebenda jövedelmei után átvett 130 aranyft.-ot. Továbbá a pécsi egyház kápt.-jától átvett János, a budai ferences konv. alperjele (subprior) halála, valamint a fent említettek miatt a pécsi egyházban a Szentszéknél megüresedett 2 prebenda jövedelmei után 120 aranyft.-ot.

E.: --

K.: Koller II. 478. (részlet); Vat. I. 428—429. (Geruasius fia Péter egyes szám 1. személyben íródott tizedjegyzéke alapján. Vatikáni Lt. Collect. 180., fol. 75—77.)

318. 1341. máj. 12. Visegrád

Péter szerémi püspök, királyi kápolnaispán és titkos kancellár e. Mesko veszprémi püspök ügyvédei, János veszprémi prépost, királynéi alkancellár, Miklós mr. somogyi főesp. és Kozma mr. dékán, veszprémi kanonokok uruk nevében tiltakoznak azért, mert amikor máj. 1-jén (in oct. fe. B. Georgii mart. iam preteritam) Pál országbíró e. Vilmos pannonhalmi (de S. monte Pannonie) apát ügyvédje kérdéseket intézett hozzájuk, kiderült: az apát tizedügyben perelte a püspököt, s kijelentették, hogy a kánonjog szerint ebben az ügyben az országbíró nem illetékes, azért nem is felelnek. Az apát ügyvédjének sürgetésére azonban az országbíró kijelentette: az ügyben ítéletet akar hozni, ezért a püspököt 3 M. büntetéssel sújtva, és ügyvédei tiltakozását figyelmen kívül hagyva az ügy tárgyalását júl. 1-jére (in oct. fe. Nat. B. Johannis Bapt nunc venturis) tűzte ki. D. in Vyssegrad, 12. d[ie termi]ni pred[icti, a.] d. 1341.

E.: Veszprémi székeskápt m. lt. Simig. Cott. Dec. 9. (Df. 200 874.) Csonka.

K.: --

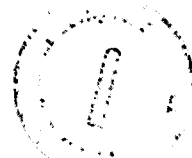
R.: Veszp. Reg. 138. (341. szám); Bónis—Balogh 106. (965. szám) (Veszp. Reg. alapján).

319. 1341. máj. 12. Visegrád

Pál országbíró 1341. máj. 12-én (12. die oct. fe. B. Georgii mart., a. d. 1341.) Visegrádon (in Wyssegrad) kelt oklevele szerint András fia Márton és Camaruch birtokok 2 részét összes haszonvételeikkel és tartozékaikkal Henrik fia Hank-nak adta birtoklásra, ami miatt Pál országbíró színe e. hosszabb idő óta per folyt a birtokrészeknek, a néhai Eugenius c. unokaöccseitől (a nepotibus) a nekik kiadott privilégium tartalmának megfelelően, amint azt az országbíró a szepesi kápt. megegyezést tartalmazó oklevelében látta, és amelyet ő is megerősített.

Tá.: Szécsi Miklós országbíró, 1371. febr. 7. Dl. 74 832. (Máriássy cs. márkusfalvi lt. 58.)
Vízfoltos.

K.: --

320. (1341.) máj. 14. Avignon

[XII.] Benedek pápa felszólítja a pécsi, a veszprémi és a váci püspököt, hogy Miklós egri püspök kérésére – érsekek, püspökök, apátok, perjelek, prépostok, dckánok, főcsp.-ek és más clericus-ok, továbbá világiak, hercegek (duces), c.-ek, bárók, nemesek, lovagok (milites), ügyvédek (advocati), consul-ok, esküdtek (scabini) és Eger városának egyetemei (universitates) és communa-i, az egri egyházm. várai, mezővárosai és falvai a püspökség mensa-jához tartozó várakat, mezővárosokat, falvakat, uradalmakat, curia-kat, házakat, malmokat, mansio-kat, vámokat (pedagia), halastavakat, erdőket, ligeteket, predium-okat, birtokokat, tizedeket, földbéreket (census), jövedelmeket, jogokat, továbbá más ingó és ingatlan javakat foglaltak el --, nyújtsanak neki segítséget és tanácsot, nehogy a védelemre szorulóknak valamiben is kárt szenvedjenek. A címzetteknek megparancsolja, hogy az említett püspök consevator-aiként járjanak el, és a fentieket ne tűrjék el, az elkövetőkkel szemben egyházi fenyítéket alkalmazzanak, és szükség esetén akár a világi hatalom segítségét is vegyék igénybe. D. Avinione, II. Id. Maii, [pápasága] 7. év[é]ben.

Reg.: ASV. Reg. Vat. An. VII. com. ep. 20., v. 129. f. 334b—335a. (Df. 291 746.)

K.: Theiner I. 642—643. (965. szám) (Reg.-ből).

R.: Bónis—Balogh 106. (966. szám) (K. alapján).

321. (1341.) máj. 14.

[XII.] Benedek pápa János krakkói püspök kérésére megerősíti Boleszló krakkói herceg és felesége, Kunigunda, a magyarok királyának leánya (filie regis Hungarorum) [1255. évi] adománylevelét a krakkói kápt. falvainak adott szabadságokról és mentességekről. D. Avinione, II. Id. Maii, [pápasága] 7. év[é]ben.

E.: --

K.: Theiner, Mon. Pol. I. 431—432. (563. szám).

R.: Vidal II. 9077. szám.

322. + (?) 1341. máj. 14.

A győri kápt. 1341. máj. 14-i (II. Id. May, a. incarn. d. 1341.), viaszpecsétjével ellátott privilegiális oklevele szerint színe e. személyesen megjelenve a Pozsony m.-i Januk-i Péter fia Domokos fia Miklós elmondta, hogy sürgető ínsége miatt, kiváltképp, hogy a nádor ítélőszékén súlyos teherrel sújtották, birtokait, 2 falut, mindkét Januk-ot, Chandol, Kurmusd, Kuze és Tolvoy Pozsony m.-i birtokokat összes tartozékaikkal és haszonvételeikkel 40 M. bécsi széles dénárért --1 M.-t 10 pensa-val számolva -- eladja a személyesen megjelent Ivanka fia Péter fia Lászlónak örök birtoklásra.

Tá.: Nagymartoni Pál országbíró, 1347. febr. 3. Dl. 3809. (Mon. Poson. 12. 2.)

K.: AO. V. 8—9. (5. szám) (kihagyásokkal).

Megj.: Az oklevelet az átíró országbíró hamisnak mondja.

323. 1341. máj. 15. Visegrád

Druget Vilmos nádor, a kunok bírása e. személyesen megjelenve egyik részről Chutnuk-i Detricus fia Benedek fia Miklós mr., Bubek (dict.) Domokos fiai: István, György, Miklós a maguk, valamint István a királyi kápolnaispán megbízólevelével testvérük (frater uterinus), Benedek nevében, továbbá Zeek ~ Sceek-i Benedek fia Miklós az említett Benedek fia János mr. nevében a királyi kápolnaispán, e János mr. testvére (frater uterinus), Péter nevében pedig a Jazow-i prépost és konv. megbízólevelével, másik részről Batyz fia Miklós fiai: Jakab és János mr.-ek előadják: abban a perben, amelyet Chutnuk-i Benedek fia Miklós indított Miklós fiai: Jakab és János ellen a Gömör m.-i Berzete és Kraznahorka várak és Berzete, Zalouchaza, Keurus, Rakunchas, Rudna, Pathchapataka, Vyfalw falvak és birtokok, valamint a Kraznahorka várhoz tartozó Kraznahorka és a Berzete birtokhoz tartozó Huzyuret miatt, továbbá abban a perben, amelyet Gumur-i Miklós fiai: az említett Jakab és János indítottak Benedek fiai: János és Péter, és Bubek (dict.) Domokos fiai: István, György, Miklós és Domokos ellen szavatosság ügyében a nádor korábbi oklevelének (l. 251. szám) tartalma szerint máj. 1-jén (in oct. B. Georgii mart.) színe e., bírói engedélyét előzetesen megszerezve, fogott bírák: Csanád esztergomi érsek, örökös esztergomi c., Péter szerémi püspök, királyi titkos kancellár, Tamás mr. erdélyi vajda, Zonuk-i c., István fia Miklós királynéi lovászmr., Péter fia Tamás mr. Lyptow-i c. és Chokakw-i várnagy, Treutul (dict.) Miklós mr. pozsonyi c., Geylet fia Miklós mr. Turuch-i c., Touth (dict.) Lőrinc mr. nyitrai c. és Semptey-i várnagy, Vgal-i Pál mr., országbírói ítélőmr. (prothonotarius) közreműködésével minden birtokperükben megállapodásra jutottak. Birtokaikra vonatkozó összes okleveleiket az említett

fogott bírának bemutatják, és nov. 8-án (in oct. fe. OO. SS. nunc venturis) Visegrádon (Vyssegrad), v. ahol a király tartózkodni fog, ezek alapján ítéletet fognak hozni, s a döntést mindkét fél köteles elfogadni. Amelyik fél okleveleit akkor nem mutatja be, azok érvénytelenek, továbbá az említett Batyz fia Miklós fiai: Jakab és János Mareus fia István fiait: Mareus-t, Miklóst, Kelement és Istvánt, akiket Jakab és János az említett várak és birtokok ügyében szavatolóiknak mondtak, ha azok az ő szavatolásukra önként nem jönnek el, és a fogott bírák e. nem jelennek meg, akkor ők kötelesek őket előállítani. A felek abban is egyetértettek, hogy az ügyet királynéi v. egyéb más oklevéllel sem lehet elhalasztani, és a felek az országbíró főbenjáró bűnben kiszabott ítélet szerint kötelesek nyugtatni, amit Detricus fia Benedek fia Miklós, István, György és Miklós a maguk, és az említett István testvére, Domokos nevében, továbbá Sceek-i Benedek fia Miklós Benedek fiai: János és Péter nevében, valamint Batyz fia Miklós fiai: János és Jakab személyesen, önként vállaltak. A felek a főpapok és bárók ítéletlevelét nov. 15-ig (8. die oct. fe. OO. SS. predictarum) tartoznak neki visszavinni. D. in Vyssegrad, 15. die termini prenotati, a. d. 1341.

E.: Dl. 3381. (NRA. 1547. 82.) A hártján természetes színű, kerek zárópecsét töredéke.

K.: AO. IV. 94—96. (72. szám) (kihagyásokkal).

R.: Wertner, Nemzetségek II. 215. (K. alapján); Reiszig E., Vasi Szle. 1942./5—6. 164.

324. 1341. máj. 15. Visegrád

Pál országbíró hírül adja: Chythe fia Péter, Panky-i Dobou fiai: Miklós, Jakab és Balázs nevében a Lelez-i konv. megbízólevelével megjelent színe e. korábbi oklevelének (l. 291. szám) megfelelően máj. 8-án (in quind. B. Georgii mart.) Enyzke-i Miklós fia Chorba (dict.) Domokos ellenében, és bemutatta az egri kápt. 1328-ból való okleveleit. Ezek szerint Enyzke-i Miklós fia Chorba (dict.) Domokos 2 részletben 25, illetve 12 M.-t kapott tőle kétszeres összeg visszafizetésének kötelezettsége mellett. Az okleveleket megtekintette Horwathy-i István fia Pál, aki Miklós fia Domokost képviselte a Jazou-i konv. megbízólevelével, és ellene semmit sem tudott felhozni. Az országbíró elrendeli: Miklós fia Domokos a 25 és 12 M. kétszeresét aug. 27-én (in oct. fe. B. regis Stephani) színe e. köteles megfizetni Dobou fiainak. D. in Vyssegrad, 8. die termini prenotati, a. d. 1341.

E.: Dl. 90 817. (Csoma cs. devecseri lt.) Hátoldalán azonos kéz írásával tartalmi összefoglaló, a hártján pajzs alakú zárópecsét nyoma.

K.: --. (Az említett okleveleket l. Anjou-oklt. XII. 499—501. számok alatt.)

325. 1341. máj. 16.

A [székes-]fehérvári kápt. színe e. 1341. máj. 16-án (in vig. Asc. d.) Péter fia Tamás mr. lipiói c. és Chokakw-i várnagy személyesen megjelenve tiltakozott, hogy noha (l. 295. számú oklevelet), ezért ő tiltakozik az ellen, hogy az említett úrasszony rokonai v. elhalt férje rokonai közül valaki a fent említett összegért váltsa vissza tőle a palotát, mert az úrasszony a határnapot elmulasztotta, utána pedig az csak kétszeres összegért váltható vissza. D. die et a. supradicto. [1341.]

Á.: Székesfehérvári kápt., 1350. febr. 2. Dl. 102 946. (Batthyány cs. lt. Illésházy 16. 1. 1.)

K.: --

326. 1341. máj. 16. Visegrád

Pál országbíró hírül adja: korábbi perhalasztó oklevelének megfelelően [1340.] jan. 22-én (22. die residentie exercitus regii ad diem Strennarum a. elapso preteritum proclamate) a személyesen megjelent Aykay-i Péter fiai: Mihály és Peteu a maguk és testvéreik: István, János és László nevében a várad-előhegyi Szt. István első vértanú-egyház megbízólevelével eléje járultak Reynold fia János fiai: Gergely, Bernát, Péter, Pál és László, valamint e Reynold fia László fia István ellenében, s elmondták, hogy midőn Aykay-i Péter fiai: Mihály és János atyafiukkal (frater), Pállal a Péter fiait oklevelek tanúsága szerint örökség jogán megillető, közösen birtokolt Bihar m.-i Wasary és Gyarak birtokaik hj.-ra és Reynold fia János és László fia István Arpad birtokától való elhatárolásra az említetteket királyi ember által, a váradi egyház káp.-jának tanúságtétele mellett, a szomszédokat összehívva 3 évvel korábban ápr. 24-re (in fe. B. Georgii mart. cuius tunc prox. 3. preteriisset revolutio annualis) megidéztek, az említettek Arpad-i officialis-a és villicus-a, János előadta: János nagyobb (maior) fia, Gergely a királyi udvarban tartózkodik, ezért távollétében testvérei és László fia István nem akarnak eljárni. Ezután 3 napig várták János fiait és László fiát, akik nem jöttek el. Ezért az említett birtokok hj.-át az Arpad birtok felőli oldalon elvégezték, de János fiai és László fia István távolléte miatt új határjeleket nem állítottak, hanem a régi határjelek mentén haladtak, amint az a váradi kápt. oklevelében olvasható. Mindezekről meg akarták kérdezni János fiait és László fia Istvánt. Erre Reynold fia János fia Gergely a maga és testvérei, valamint László fia

István nevében az aradi kápt. megbízólevelével személyesen megjelenve elmondta: Arpad birtok őket örökség jogán, Wasary és Gyarak birtokok viszont Aykay-i Péter fiait oklevelek révén illetik meg. Ő, testvérei és László fia István készek Arpad birtok határait kiadni. Az országbíró erre írásban (scribendo) felszólította a váradi kápt.-t: küldje ki tanúságtételre 2 alkalmas emberét, akik a felperest képviselő Kystelukd-i Sámson fia István v. Buges-i János fia Péter, ill. az alperest képviselő Harkyan-i Koppan fia István v. Zyntha-i Kun (dict.) Miklós királyi emberek jelenlétében [1340.] máj. 1-jén (in oct. fe. B. Georgii mart. tunc prox. venturis) szálljanak ki Wasary, Gyarak és Arpad birtokokra, a szomszédokat összehívva, a felek v. ügyvédek jelenlétében a váradi kápt. korábbi, Aykay-i Péter fiai v. ügyvédjük által végzett hj.-ről szóló, és az országbíró pecsétfője alatt (sub capite sigilli nostri) kiadott oklevelét felmutatva Wasary és Gyarak birtokokat az oklevélben foglalt határok szerint járják be. Ha a felek egyetértenek, állítsanak új határjeleket, és azokat Arpad birtoktól elválasztva iktassák Aykay-i Péter fiainak. Ha nem értenek egyet, a vitatott földet határjelekkel megjelölve becsüljék fel, majd minderről [1340.] máj. 8-ra (ad 8. diem dict. oct. fe. B. Georgii. mart.) a váradi kápt. oklevelében a királynak tegyenek jelentést. A határnapon Aykay-i Péter fiai: Mihály és Peteu a maguk és testvéreik, István, János és László nevében a várad-előhegyi Szt. István első vértanú-egyház konv.-je megbízólevelével személyesen, Reynold fia János fia Gergely a maga és testvérei, Bernát, Péter, Pál és László, valamint Reynold fia László fia István nevében az aradi kápt. megbízólevelével személyesen megjelentek, és bemutatták a váradi kápt. oklevelét. E szerint Buges-i János fia Péter és Zyntha-i Kun (dict.) Miklós királyi emberek társaságában Domokos, a ferences rendi Boldogságos Szűz-egyház kanonokja és Fülöp, a váradi egyház kórusának papja szálltak ki tanúságtételre [1340.] máj. 1-jén (in oct. B. Georgii mart. tunc preteritis) először Wasary birtokra, ahol a váradi kápt. országbírói pecsétfővel megerősített oklevelét megtekintve Péter fiai: Mihály deák (litteratus), Peteu, István és János a maguk, valamint kis testvérük (minoris frater), László nevében a várad-előhegyi Szt. István első vértanú-egyház konv.-je megbízólevelével személyesen megjelentek, és az első hj. szerinti határok mentén haladva a Galnaer (dict.) állóvíz mellett 6 határjel meglétét állították, amelyek közül csak 4-et találtak meg. Ezekről Reynold fia János fia Gergely a maga és testvérei, továbbá László fia István nevében megbízólevél nélkül megjelenve azt állította, hogy azok nem Péter fiai határjelei. Hj.: szántóföldek, kivágott fa, Fazeker (dict.) állóvíz, kétágú kivágott tölgyfa fa, Wasary, Arpad és Fazeker birtokok határai, eddig a felek a 4 határjel kivételével egyetértettek. Mivel János fia Gergely ezeket illetően egyáltalán nem értett egyet, ezért visszamentek az e 4 utáni 2 határjelhez. Innen É felé mentek, és ebben a körzetben (circuitus) Ke felé 4 földkupacról

Gergely azt állította, hogy azok az ő határai, de ezeket nem fogadták el érvényes határjelnek, és Gergely is azt mondta, hogy ott Wasary és Arpad, valamint Ery birtok határai érintkeznek, így 2 határjelet le is rontottak. Azt a földrészt, amelyet Péter fiai magukénak mondtak, és amiben a felek nem értettek egyet, 12 M.-ra becsülték. Majd Gyarak birtokra mentek, ahol szintén a váradi kápt. oklevelében foglalt hj. szerint jártak el. Hj.: Ond folyó, Fazaker föld, Gyarak és Arpad birtokok, e folyó, eddig a felek egyetértettek. Innen a váradi kápt. korábbi oklevelében foglalt határokat illetően János fia Gergely nem értett egyet. Majd az ő Arpad birtokának határai között a Péter fiai által mutatott határjelek közül 4-et nem fogadott el határjelnek. Innen visszamentek addig a 2 határjelig, ameddig a felek egyetértettek, és innen Dé felé menve átkeltek az Ond folyón, és két földkupacot mutattak, amelyet nem határjelként jeleztek. Innen a Kysond (dict.) folyóhoz mentek, amelyet Gergely határnak mondott. Majd 2 újabb földkupacot mutattak, amelyeket nem fogadtak el határjelnek. Hj.: erdő, amelyben Gergely határjeleket mutatott, Gyepus folyó, fák, határjelek fákon, amelyeket nem fogadtak el, Péter fiai Zaldubagh faluja, közút, Zaldubagh folyó, amelynek felét János fia Gergely hozzá, a másik felét Péter fiaihoz tartozónak mondott, e folyó v. vízfolyás (alveum), Kerektoere (dict.) vízfolyás, Zaldubagh, Kerektoer, Kerekto, Gergely Arpad és Gyarak birtokait a király [Ery] birtokától elválasztó határ a víz miatt alig látszott, a királyi és kápt.-i emberek nem találtak határjelet, a vitatott földet 100 M. értékűre becsülték. Végül a szemben álló fél azt tudakolta Gergelytől, hogy testvérei és László fia István miért nem jelentek meg. Erre Gergely azt válaszolta, hogy ők az általa mutatott határokkal egyetértenek, és megígérte: távolmaradásuk okát majd a király színe e. fogja előadni. Mivel a váradi kápt. oklevele az Aykay-i Péter fiai által megjelölt határokat a János fia Gergely által megadottaknál valószínűbbeknek és biztosabbnak mondta, ezért, noha Aykay-i Péter fiait az országbírónak eskü letételére kellett volna ítélnie, de mivel János fia Gergely magát és testvéreit ott öröklés jogán mondta birtokosnak, és ezt Péter fiai is megerősítették, míg utóbbiak szerzésre és cserére vonatkozó oklevelek érvénye révén mondták magukat birtokosoknak, továbbá az ő okleveleikben nincsenek határok leírva, ezért az országbíró a vele ülésező ülnökökkel együtt Reynold fia János fiait, valamint László fia Istvánt kötelezte az eskü letételére. Mivel Gergely azt állította: a királyon és perbeli ellenfelein kívül mással nincs közös határa, az országbíró úgy döntött, hogy Reynold fia János fiait: Gergely, Bernát, Péter, Pál és László, valamint Reynold fia László fia István legközelebbi szomszédaikkal, más Bihar m.-i nemesekkel és másokkal, tizenkettő magukkal, a királyi emberek jelenlétében, a váradi kápt. tanúságtétele mellett [1341.] jan. 15-én (in quind. residentie exercitus regii ad diem Strennarum prox. preteritum proclamate) jelenjenek meg az említett 12 M.-ra becsült földön és tegyék esküt

arra, hogy a Gergely által megadott határok között fekvő Arpad az ő örökölt birtokuk, továbbá a vitatott földrész ehhez tartozik. Majd másnap (2. die ipsarum quind.) ugyanők 100 nemessel együtt jelenjenek meg a másik, 100 M.-ra becsült földrészen, és tegyenek esküt arra, hogy a vitatott földrész az ő örökölt Arpad birtokukhoz tartozik. Ha az esküt leteszik, a királyi emberek a váradi kápt. tanúságtétele mellett János fiainak és László fia Istvánnak, ha nem tennék le, Aykay-i Péter fiainak iktassák a vitatott részt, és az ő birtokukhoz csatolják azt. Az országbíró minderről jan. 22-re (8. die dict. quind.) a váradi kápt. oklevelében jelentést kért. A határnapon János fia Gergely a maga és testvérei, valamint László fia István nevében személyesen megjelent az aradi kápt. megbízólevelével, Mihály és Peteu a maguk és testvéreik, István és János nevében a váradi kápt. megbízólevelével az országbíró elé járultak, és bemutatták e kápt. oklevelét (l. 52. szám). Az országbíró jan. 22. [v. u.]-i oklevele szerint úgy döntött, hogy (l. a 65. számú oklevelet). A határnapon Aykay-i Péter fiai: Mihály és István a maguk és testvéreik, Peteu és János nevében a váradi kápt. megbízólevelével jelentek meg, János fia Gergely és László fia István a maguk és János fiai: Bernát, Péter, Pál és László nevében az aradi kápt. megbízólevelével álltak elő, és elmondták: az aradi kápt. oklevele révén (l. 67. szám), de a nevezettek távol maradtak, és maguk helyett sem küldtek senkit. János fiai és László fia István az általuk vállalt bizonyítást nem tudták elvégezni, noha Péter fiai az országbíró színe e. máj. 1-jétől kezdve 15 teljes napot váraoztak rájuk. Az országbíró János fiai: Gergely, Bernát, Péter, Pál és László, valamint László fia István számára eredetileg nemesekkel, és nem közrendűekkel (communis et popularis) való eskütételt írt elő, és mivel mind János fiai és László fia István, mind a Gergely által megnevezett és nemességük bizonyítására megidézett emberek távol maradtak, ezért a vitatott földrészek ügyében letett eskük érvénytelenek. Az országbíró a vele együtt tanácskozó főpapokkal, előkelőkkel, bárókkal, és az ország számos nemesével úgy dönt, hogy fentieket a vitatott földrészek 112 M.-ra rúgó becsüértékében elmarasztalja, és a földrészeket tőlük örökre elkobozza. A 12 M. értékű földrészt Péter fiai Wasary birtokához, a 100 M. értékűt ugyancsak Gyarak birtokához csatolja a váradi kápt. korábbi oklevelében foglalt határok között, a királyi curia-ból kiküldött királyi ember, Cholthmonustura-i Mortunus fia Gellért (Gelerth) által, a váradi kápt. tanúságtétele mellett. A királyi ember iktassa azokat Aykay-i Péter fiai: Mihály, Peteu, István és János tulajdonába összes haszonvételeikkel és tartozékaikkal, mások jogának sérelme nélkül. János fiaira és László fia Istvánra örök hallgatást parancsol. Az országbíró minderről írásos jelentést kér a váradi kápt. oklevelében, amelyet Péter fiai vigyenek neki vissza. D. in Vissegrad, 16. die oct. fe. B. Georgii mart. predictarum, a. d. 1341.

E.: Arhivele Statului Bihor. Ugrai-Bölöni cs. lt. 12. 7. (Df. 285 426.)

K.: --

R.: Doc. Trans. IV. 25. (30. szám) (1341. máj. 5-i kelettel) (román nyelvű).

327. 1341. máj. 18. Visegrád

[I.] Károly király (H) értesíti az egri egyház kápt.-ját, hogy Deseu fia Miklós elmondása szerint a 2 faluból álló Zele birtokára vonatkozó privilégiuma, amelynek párja a kápt. camera-jában v. conservatorium-ában van, elveszett. Megparancsolja, hogy az oklevelet keressék meg, és privilegiális formában átírva a kápt. pecsétjével megerősítve adják ki neki. D. in Wysegrad, 2. die Asc. d., a. d. 1341.

Á.: a 466. számú oklevélben.

K.: --

328. 1341. máj. 18. Visegrád

[I.] Károly király (H) közli a szepesi kápt.-nal: mivel az egyháziak perei a késedelmes idézések miatt hátrányt szenvednek, megparancsolja, hogy ha a jelen oklevél kiadásától fogva (a data presentium) a folyó év során (per a. circulum) a Jazow-i prépost és konv., ill. officialis-ai v. ügyvédei tanúságtételre hívják idézésekhez, vizsgálatokhoz, tiltakozásokhoz, hj.-okhoz, határjelek állításához és más ügyekhez, küldje ki alkalmas emberét, aki Bekakew-i Weressorrow (dict.) András v. Benye-i Zoor (dict.) János v. Zuled-i Isaak fia Mátyás v. Fülöp fia Domokos fia Do[n]ch királyi ember jelenlétében végezze el a fentieket. A király mindezekről minden alkalommal írásos jelentést kér. D. in Wysegrad, 2. die fe. Asc. d., a. eiusdem 1341.

Á.: a 734. számú oklevélben.

K.: --

329. 1341. máj. 18.

Az egri egyház kápt.-ja jelenti [I.] Károly királynak (H): itt átírt apr. 28-i parancslevelének (l. 239. szám) megfelelően Patyud-i Lőrinc királyi ember társaságában

kiküldte tanúságtételre hites emberét, Mihály kóruspapot. A királyi ember visszatérve elmondta: az érintettektől, kiváltképpen a 4 Szatmár m.-i szb.-tól és Paly birtok szomszédaitól megtudták az igazságot. E szerint amikor Magyar (dict.) Dénes Paly birtokon királyi s kápt. ember révén hj.-t végzett, és azt magának iktattatta, Chohul-i János mr.-t és a szomszédokat nem hívatta meg, hanem igazságtalanul, titokban végeztette el a fentieket. A kápt. embere mindezt megerősítette. D. in crastino fe. Asc. d., a. eiusdem 1341.

E.: Dl. 64 021. (Kapy cs. lt. 15.) Hátoldalán azonos kéz írásával tartalmi összefoglaló, a hártján természetes színű, kerek zárópecsét töredéke.

K.: --

330. 1341. máj. 18.

Az egri egyház kápt.-ja jelenti [I.] Károly királynak (H): itt átírt apr. 28-i parancslevelének (l. 238. szám) megfelelően Patyud-i Lőrinc királyi emberrel kiküldte tanúságtételre alkalmas emberét, Mihály kóruspapot, és a királyi ember visszatérve elmondta: az érintettektől, kiváltképpen Chyser birtok szomszédaitól megtudta az igazságot. E szerint a Karazna m.-i Chyser birtok, amelyet most Donch mr., egykor liptói, most Volko-i [c.] tart megszállva, emberemlékezet óta Chohul-i Péter fia Jánosé és elődeié öröklés jogán. Ezt a kápt. embere is megerősítette. D. in crastino fe. Asc. d., a. eiusdem supradicto. [1341.]

E.: AL. Erdélyi Múz. egykori lt. Kemény J. gyűjteménye. Oklevelek 22. (Df. 253 432.)

K.: F. VIII. 4. 518—520. (269. szám) (Cornides alapján); Densuşianu I. 1. 667—668. (532. szám); Szabó K., TT. 1889. 537. (70. szám) (1341. máj. 24-i kelettel); Doc. Trans. IV. 581—582. (36. szám).

R.: Szabó K., Erd. Múz. okl. 18. (70. szám) (1341. máj. 24-i kelettel) (F. alapján).

Ford.: Doc. Trans. IV. 33. (36. szám) (román nyelvű).

331. 1341. máj. 18. Kapornak

Dénes fia János mr., Miklós mr. királynéi lovászmr., Zala m.-i c. albírája (vicejudex) és a m. szb.-i hírül adják: minthogy az említett Miklós mr. elengedte azokat a büntetéseket, amelyekben Vörös (Rufus) Salamon fia Kopoz, Demeter fia Vörös (Rufus) János fia Fülöp, Egyed fia Demeter, továbbá Inor-i Pál fia János és Roznuk-i Gergely fia Domokos

elmarasztaltattak, mivel fogott bírák közreműködése révén Salamon és János fiai és Egyed fia Demeter, továbbá Pál fia János is felmentették Olivér fia Pált bűne alól, és szabadon bocsátották, ezért erről ők Pál révén nyílt oklevelet adattak ki vele. D. in Kopornuck, in crastino fe. Asc. d., a. d. 1341.

E.: Dl. 3383. (NRA. 1698. 36.) A papíron 3 természetes színű, kerek hátlapi pecsét apró töredéke.

K.: --

332. 1341. máj. 19.

Az aradi egyház kápt.-ja jelenti [I.] Károly királynak (H): Pál országbíró máj. 5-i parancslevelének (l. 286. szám) megfelelően Baruch fia Miklós királyi ember társaságában kiküldte tanúságtételre hites emberét, Péter clericus-t, kórusának tagját, akik visszatérve elmondták: a megkérdezettektől, kiváltképpen a Themeswar-i, Chama-i hospes-ektől és Achad falu határtársaitól megtudták, hogy András és ura, Gál mr. Bach-i Péter mr. ellenében elkövették az említett bűnöket. D. 3. die fe. Asc. d., a. ut supra. [1341.]

E.: Dl. 51 142. (Kállay cs. lt. 1300. 565.) Hátoldalán azonos kéz írásával rövid tartalmi összefoglaló, a papíron természetes színű, mandorla alakú zárópecsét töredéke.

K.: Temes I. 69—71. (37. szám).

R.: Kállay I. 141. (608. szám); Juhász, Aradi reg. 9. (44. szám).

Ford.: Doc. Trans. IV. 34. (37. szám) (Temes alapján) (román nyelvű).

333. 1341. máj. 19.

Pál prépost és a Jazow-i Keresztelő Szt. János-monostor konv.-je jelenti [I.] Károly királynak (H): febr. 1-jei parancslevelének (l. 91. szám) megfelelően Beel-i László királyi ember társaságában kiküldte tanúságtételre alkalmas emberét, Jakab testvért, egyháza perjelét, aki visszatérve a királyi ember jelenlétében elmondta: máj. 7-én (2. die fe. B. Johannis ev. an. portam Latinam) a Zabolch m.-i Ezen-i Tamás fiait: Tamást, Mihályt és Lászlót eltiltotta Zolouka birtok haszonvételeinek használatától. A birtok hj.-a: kis völgy v. árok a Tisza (Tyza) folyó morotvájától az út mellett, amely Dé felől visz az Ezen-i remetékhez, erdő, wlgariter 2

nyarfa nevű fa, Botholwaer tó, Chornawada folyó, Kemeche, Zornua folyó. Mindezeket a király ember megerősítette. D. sabb. prox. p. fe. Asc. d., a. eiusdem prenotato. [1341.]

E.: SNA. Leleszi prépostság m. lt. Acta saeculi 1300. 13. (Df. 233 624.) Hátoldalán azonos kéz írásával tartalmi összefoglaló.

K.: --

334. 1341. máj. 19. Visegrád

Druget Vilmos nádor, a kunok bírja hírül adja: midőn Erdewynata-i László fiai: István és Domokos felperesek, valamint Erdewynata-i Hector fiai: Pethew, Gergely és Pál alperesek ugyanő 1340. szept. 15. u.-i oklevelének megfelelően bemutatták a veszprémi kápt. oklevelét (l. 177. szám), amiből kiderült, hogy Hector fiai a 104 M.-ból márc. 21-én (in oct. medii Quadr., videlicet IV. f.) mindössze 25 hold (iugera) kaszálót iktattak Istvánnak és Domokosnak a szomszédok és Akay-i Péter nádori ember jelenlétében, valamint Kozma mr. [székes-]fehérvári kanonok tanúságtétele mellett. Hector fiai újabb birtokokat ajánlottak fel jóvátételként, ezért a nádor újra felszólította a veszprémi kápt.-t (l. 186. szám). A kápt. úgy válaszolt, hogy (l. 236. szám). A nádor a veszprémi kápt. jelentése alapján a 25 hold legelő és az 56 hold föld és a malom fentiek szerinti iktatását László fiainak, ellentmondó nélkül, megerősíti, és azokat örök birtoklásra nekik ítéli. Ennek megerősítésére autentikus függőpecsétjével ellátott privilegiális oklevelet ad ki. D in Vyssegrad, 12. die quind. fe. B. Georgii mart. prenotati, a. d. 1341.

E.: Dl. 3384. (NRA. 1711. 7.) A hártán függőpecsétre utaló bevágások.

K.: AO. IV. 96—101. (73. szám) (kihagyásokkal).

335. 1341. máj. 19. Visegrád

Pál országbíró értesíti a váci egyház kápt.-ját: korábbi oklevelének (l. 292. szám) megfelelően máj. 8-án (in quind. B. Georgii mart.) László fia Domokos Somus-i Péter fia Egyed nevében eléje járult a Scepus-i kápt. megbízólevelével Bayur-i Péter fia Beke ellenében, s előadta: Bayur-i Péter fia Beke elfoglalta Péter fia Egyed Sarus m.-i Clingbergh ~ Clyngbergh birtokát, most is megszállva tartja, aminek ő tudni akarja az okát. Erre a személyesen jelen levő Péter fia Beke azt válaszolta, hogy Clyngbergh birtok az övé, és az ő

Bayur birtokának határain belül fekszik. Ugyanő bemutatta [I.] Károly király (H) 2 privilégiumát, valamint azt a nyílt oklevelét, amelyeket a király középső és új pecsétje (sub mediocri et novo sigillis suis) alatt állított ki, és amelyek szerint Bayur birtokot [I.] Károly király hű szolgálataiért neki adományozta örök birtoklásra Oproud (dict.) János királyi ember által, az egri kápt. tanúságtétele mellett 1322. máj. 15-én az oklevélben leírt határok között, ellentmondó nélkül. A király másik privilégiuma szerint Bayur birtok másik felét elkobozta a hűtlen Omodey fiaitól, majd főpapjai és bárói tanácsára Péter fia Beke-nek adományozta 1325. aug. 18-án. Az utolsó pedig úgy szól, hogy a király Bálint udvari ifjú által, a Scepus-i kápt. tanúságtétele mellett Clyngbergh birtokot bárki ellentmondását figyelmen kívül hagyva, adományát megújítva Péter fia Beke-nek iktatta 1340. okt. 18-án úgy, hogy ezt a királyi ember 3 vásáron hirdesse ki. Noha Beke teljesen meg van győződve arról, hogy Clyngbergh birtok egésze őt illeti, de ki akarja deríteni az igazságot. Az országbíró utasítja a váci kápt.-t: küldje ki tanúságtételre 2 hites emberét, akik a Somus-i Egyedet képviselő Gyud-i Ogh (dict.) Miklós, valamint a Bayur-i Péter fia Beke-t képviselő szenterzsébeti (de Zenthclysabeth) László fia László királyi emberek jelenlétében júl. 1-jén (in oct. Nat. B. Johannis Bapt. nunc venturis) szálljanak ki Clyngbergh birtokra, ahol összehívva a szomszédokat jelenlétükben végezzenek hj.-t a bemutatott oklevelek szerint, majd nézzék meg, hogy a határjelek újak-e, v. régiek. Végezzenek vizsgálatot, és derítsék ki az igazságot, a birtokot mérjék fel királyi mértékkel v. szemmel. Minderről a király aug. 1-jére (ad oct. B. Jacobi ap. prox. venturas) írásos jelentést kér. D. in Wysegrad, 12. die termini prenotati, a. d. 1341.

E.: Dl. 103 162. (Bajori Batthyány cs. lt.) Hátoldalán azonos kéz írásával tartalmi összefoglaló, a hártján pajzs alakú zárópecsét nyoma.

K.: --. (Az említett okleveleket l. Anjou-oklt. VI. 578. és 598. számok, IX. 364. szám és XXIV. 608. szám.)

336. 1341. máj. 21. Visegrád

Pál országbíró színe e. személyesen megjelenve egyik részről Pogh-i János fiai: István és János, másik részről az ugyanodavaló Károly fia István előadják, hogy egymás ellen indított perüket – amit János indított Károly fia István ellen az országbíró e., és amit Károly fia István indított Vasvár m. c.-c és szb.-i e. – nov. 8-ra (ad oct. OO. SS. nunc venturas) halasztják az országbíró és Lachk fia István mr. Vasvár m.-i c. döntésével. Azt a pert, amit az

országbíró indított a király személyes jelenléte e. János fia István és Károly fia István ellen, szintén nov. 8-ra halasztja oly módon, hogy az említett pereket István mr.-rel együtt fogja megítélni a felek között. Ha nov. 8-án ő v. István mr. távol van, akkor a 2 pert a közülük éppen jelen levő képviselheti, és elhalaszthatja későbbi időpontra, ám ha a felek között nem tudnak megfelelő megegyezést létrehozni, akkor bármelyik fél perében bármelyik bíró e., akit a felek elfogadnak, keresheti igazát a jelen oklevél értelmében. D. in Wysegrad, f. II. prox. p. fe. Asc. d., a. eiusdem 1341.

E.: Dl. 40 856. (Múz. Ta.) Hátoldalán azonos kéz írásával tartalmi összefoglaló, a hártján természetes színű, pajzs alakú zárópecsét apró töredéke.

K.: Bgl. IV. 321—322. (504. szám).

337. 1341. máj. 22.

István királyi lovászmr., Sopron és Vasvár m.-k c.-e, valamint a Sopron m.-i szb.-k hírül adják: azon a generalis congregatio-n, amelyet máj. 21-én (in f. II. prox. p. fe. Asc. d.) Egku faluban tartottak az összes nemes és közrendű (ignobilis) számára, Chorna-i Imre fia Lőrinc fia János mr. elpanaszolta Marczalthu-i Bertalan fia István és serviens-ei, Cegher (dict.) Budus, valamint András ellenében, hogy utóbbiak bűntársaikkal együtt, uruk parancsára elloptak az ő Wag zálogbirtokáról 14 betöretlen lovat. János mr. azt is elmondta, hogy Bertalan fia István 2 lovat Jakab, György mr. Kapu-i várnagy Rabakuz-i albírája (vicejudex) és a 2 Rabakuz-i szb. színe e., továbbá a m. sok nemesének tudomása szerint visszaadott neki, de a többi továbbra is hatalmában tartja. Mindezeket György mr. a jelen congregatio-n megerősítette. Mivel Bertalan fia István és szolgálói (famuli) a congregatio-n nem jelentek meg, és nem is küldtek senkit maguk helyett, ezért őket János mr. ellenében bírságokban marasztalja el. D. 2. die congregationis nostre prenominate, a. d. 1341.

E.: Dl. 3385. (NRA. 447. 19.) Hátoldalán azonos kéz írásával tartalmi összefoglaló, a papíron 4 kerek, természetes színű zárópecsét apró töredéke és egy ötödikre utaló bevágások.

K.: Sopron vm. I. 161. (131. szám).

R.: Reiszig E., Vasi Szle. 1942. 162.; Bgl. IV. 322. (505. szám) (német nyelvű).

338. (1341. máj. 22.—aug. 1. között)

Pál országbíró oklevele szerint Reynold fia László fia Péter mr. és László fia János fia László Rozgun-i nemeseknek meg kell szerezniük Kemey-i János fia Miklós Esztergom m.-i Eghazaskapa birtokát összes haszonvételeivel és tartozékaival, régi határai között aug. 1-jéig (usque oct. fe. B. Jacobi ap.) örök birtoklásra, és a birtok örökítésre vonatkozó oklevelekkel együtt el kellett adományozniuk e Reynold fia Salamon fiainak: János, Pál, valamint Gergely mr.-eknek, Bozteh ~ Boztheh-i nemeseknek örök birtoklásra aug. 1-jén (in oct. B. Jacobi ap.)

Eml.: az 580. számú oklevélben.

K.: AO. IV. 135—142. (98. szám).

339. + (?) 1341. máj. 23.

A győri egyház kápt.-ja 1341. máj. 23-i (X. Kal. Junii, modo premissa a. [1341.]) chirographált privilegialis oklevele szerint színe e. személyesen megjelenve egyik részről a Pozsony m.-i Januk-i Péter fia Domokos fia Miklós, másik részről Magyar-i Ivanka fia Péter fia László, Miklós elmondja: mivel László őt minden ügyében segítette, ezért ő Alsó-[Inferior] és Felső- [Superior] Januk, Chandal, Kurmusd, Kuzey és Toluoy birtokait már 40 M.-ért eladta neki, László neki újabb 60 M.-t adott, ezért az említett birtokok neki történő eladását megerősíti, és összes ezekről szóló oklevelét, amint azokat vissza tudja szerezni, Lászlónak átadja, ha pedig más oklevelek, kiváltképpen az esztergomi kápt.-éi révén az eladott birtokokban v. László más birtokaiban valamilyen résszel bírna, azokat érvénytelennek nyilvánítja, és László iránt szavatosságot vállal.

Tá.: Nagymartoni Pál országbíró, 1347. febr. 3. Dl. 3809. (Mon. Poson. 12. 2.)

K.: AO. V. 9. (5. szám) (kihagyásokkal).

Megj.: Az oklevelet az átíró országbíró hamisnak mondja.

340. (1341. máj. 24. e.)

I. Károly király megparancsolja János mr. Szatmár m.-i c.-nek és a m. szb.-inak, hogy máj. 24-én tartsanak generalis congregatio-t a tolvajok, útonállók és más gonosztevők kiirtása céljából.

Eml.: a 414. számú és a 415. számú oklevélben.

K.: --

341. 1341. máj. 24. Visegrád

[I.] Károly király (H) színe e. személyesen megjelenve Magyar (dict.) Pál mr. Gymsu-i várnagy elpanaszolja: Budrug m.-ben a Tisza (Tycia) folyó mentén fekvő Felső- (Superior) és Alsó- (Inferior) Adrian birtokain jobbágyait és birtoktalan szolgálait (servientes impossessionati), akik az ő más jobbágyainak módjára tartózkodnak e birtokokon, kisebb és nagyobb ügyekben különféle bíróságok elé idézik, őket tilalmazzák a nélkül, hogy előbb őt v. officialis-ait kérnék fel igazságszolgáltatásra, és e miatt az említett birtokok nem csekély mértékben elnéptelenedtek. Kérte, hogy a király orvosolja a jogsértést. A király elrendeli: mivel a jobbágyok és birtoktalan szolgálak fölött, kivéve a lopást, útonállást és egyéb bűncselekményeket, először uruknak és officialis-aiknak kell ítékezniük, és ha ők ezt elhanyagolnák, akkor kell őket a rendes bíróságok elé megidézni, az ország minden jogszolgáltatójának megparancsolja, hogy Pál mr. jobbágyait és szolgálait bíróságuk elé idézni ne merészeljék, kivéve bizonyos bűncselekményeket. Ha e jobbágyok ellen valaki keresettel él, azt Pál mr. és officialis-ai e. tegye, ha ők ezt elhanyagolnák, őket kell perbe hívni az ország rendes bíróságai e. D. in Wyssegrad, in oct. fe. Asc. d., a. eiusdem 1341.

E.: Dl. 3665. (Mon. Vetus Buda. 28. 9.) Vízfoltos. A hártján természetes színű, kerek hátlapú pecsét apró töredéke.

Á.: Budai kápt., 1451. ápr. 8. Dl. 3386. (Mon. Vetus Buda. 28. 9.)

K.: AO. IV. 101—103. (74. szám).

Ford.: KRE. 190—191. (80. szám) (magyar nyelvű).

342. 1341. máj. 24.

A váradi egyház kápt.-ja e. Zygetheghaz-i Simon fia János bemutatta ugyanezen kápt. pecsétjével ellátott nyílt oklevelét a Zabolch m.-i Zygetheghaz birtok felosztásáról. A kápt. az oklevelet pecsétje felfüggesztésével ellátott, chirographált, privilegiális oklevélben átírva újra kiadja. D. in oct. fe. Asc. d., a. eiusdem 1341., Bethrandus [!] kardinális lévén a prépost, László az olvasó-, Fülöp az éneklő-, Péter az örkanonok.

E.: HBML. Mohács előtti oklevelek gyűjteménye 2. (Df. 278 781.) Alul chirographált, hátoldalán azonos kéz írásával rövid, 18. sz.-i kéz írásával bő tartalmi összefoglaló.

K.: --. (Az átírt oklevelet l. Anjou oklt. XXIV. 504. szám.)

343. (1341. máj. 24.—jún. 21. között)

A Szatmár m.-i szb.-k és a m. 12 esküdt nemesének oklevele szerint Bereck fia János mr. szatmári c. Cantur (dict.) Mihály, Péter és Tamás gonosztevőktől elkobzott Iuanusy, Ders és Hudaz birtokokban levő részeket magának kérte.

Eml.: a 414. számú és 415. számú oklevélben.

K.: --

344. 1341. máj. 25.

Az esztergomi Szt. István király-egyház keresztes konv.-je hírül adja: korábbi oklevelének (l. 247. szám) megfelelően Sorlou-i Pál fia István máj. 1-jén (in oct. B. Georgii mart. prox. preteritis) 10 M.-t tartozott fizetni Gerkey-i Miklós fia Rethend-nek, de ő ennek nem tett eleget, noha Rethend 6 napig várt rá. D. in fe. B. Urbani mart., a. d. 1341.

E.: Dl. 40 857. (Múz. Ta. Jankovich M. gyűjteménye.) Hátoldalán azonos kéz írásával tartalmi összefoglaló, a hártján természetes színű, mandorla alakú zárópecsét apró töredéke.

K.: F. VIII. 4. 667—668. (352. szám); AO. IV. 103. (75. szám).

345. 1341. máj. 26. Visegrád

Druget Vilmos nádor, [a kunok bírāja] hírül adja: János [vesz]prémi [prépost], királynéi udvari alkancellár, Miklós mr.: és Kozma dékán, veszprémi kano[nokok] a maguk és a [veszpré]mi [kápt.] nevében máj. 1-jén és máj. 8-án (in oct. et quind. B. Geor[gii mart.]) eléje járultak [s előadták], hogy a veszprémi egyház a Veszprém [m.-i] Morus birtokban levő jogait és birtokait [!], amelyet többek között [I.] Szt. László király oklevele révén birtokolnak, és amelyek ügyében a nádor e. per folyik egyik részről Leegh (dict.) István fiai: Iwahun, Demeter, Márton és János, másik részről Pe[ec]h nb. Apor fia Lukács fiai: Dese[u], Lukács között a birtok megosztása ügyében, az említett oklevélben [felsorolt]

jogokból, valamint conditionarius-okból több nagy részt [bitorolnak], amelyeket az egyház régtől fogva a békétlen időig háborítatlanul tartott, a legutóbbi békétlen időben István elvette azokat, s most is bitorolja őket. Ezért Lukács fiait, Leegh (dict.) István fiait és Iwahun fiát az említett birtokrészekben való felosztástól tiltják, annak ellene mondanak a nádor színe e., erről oklevél kiállítását kérik, amire a nádor a jelen oklevelet adja ki. D. in Vyssegrad, in vig. fe. Penth. a. d. 1341.

E.: Veszprémi székesfőkápt. m. lt. Oklevelek. Maros 4. (Df. 200 875.) Csonka.

K.: --. (I. László király említett oklevelét l. Reg. Arp. 21. szám.)

346. 1341. máj. 26. [Nagy-]Kálló

Gothard fia János mr., Dausa fiai: Jakab és Pál mr.-ek, Zobolch-i c.-ek helyettese és az odavaló 4 szb. hírül adják: abban a perben, amely az egymást kölcsönösen tolvajlással vádoló László fia András Kallo ~ Callo-i ember és Byri-i Tamás mr. jobbágya, Domokos között folyt, és amelyben a nevezettek máj. 26-án (sabb. prox. an. fe. Penth.) tartoztak választ adni, fogott bírák, kivált Kallo-i Egyed fia Iwan mr. tanácsára oly módon egyeznek meg, hogy egymást kölcsönösen nyugtatják, és az ügyben kiadott okleveleik érvénytelenek. D. in Callo, sabb. prox. an. fe. Penth., a. d. 1341.

E.: Dl. 51 143. (Kállay cs. lt. 1300-559.) Hátoldalán azonos kéz írásával tartalmi összefoglaló, a papíron 3 természetes színű, kerek zárópecsét töredéke.

K.: --

R.: Kállay I. 141—142. (609. szám); Piti F., Szabolcs m. 81. (290. szám).

347. 1341. máj. 27. körül, Kompolt

A Hewes m.-i c. és a 4 szb. közlik: azt a bírságot, amelyben elmarasztaltott Zarank-i János fia Luka ellenében, fogott bírák közbenjárására a jelen oklevél tanúságtétele mellett elengedi. D. in Kompolth, Penth., a. d. 1341.

E.: Dl. 28 062. (Kolozsmonostor vegyes.) A szakadt, hiányos papíron természetes színű, kerek zárópecsét töredéke és 2 további zárópecsétre utaló bevágás.

K.: --

348. 1341. máj. 28.

A [székes-]fehérvári Szt. István király-ispotályos ház kereszteseinek konv.-je hírül adja: színe e. személyesen megjelenve egyik részről Hothnoy-i Chunow fia Jakab és fia, Domokos, másik részről Boch-i IPOCH fia Beke, az említett Jakab és fia, Domokos elmondják, hogy Hothnoy faluban levő Hothnoy birtokrészük felét, amely ti. a faluban épült Szt. István király-egyház szögletétől kezdődő telkük szomszédságában van az egyház É-i felétől kezdődően Dé-i irányban, és amely telekhely szélessége királyi mértékkel mérve 30 öl (amplexus), hosszúsága pedig Ang birtok földjének határáig tart, a mondott egyház kegyuraságában való részükkel együtt, valamint Hothnoy és Jolug nevű birtokrészeik felét összes haszonvételeikkel és telkeikkel, szántóföldekkel, berkekkel, mezőkkel, vizekkel, szigetekkel, legelőkkel, és más hozzá tartozó haszonvételekkel, amelyeket korábban oklevél révén e Beke-nek zálogosítottak el, most sürgető ínségük miatt IPOCH fia Beke-nek eladják 40 M. budai dénár ezüstért jelen levő atyafiuk, János fia András beleegyezésével, szavatosság vállalása mellett. Ennek megerősítésére a konv. nagyobbik függő és autentikus pecsétjével ellátott privilegiális oklevelet ad ki. D. in crastino fe. Penth., a. d. 1341., Cornutus Péter lévén a prépost és előljáró (prelatus), Donát a preceptor, András a cantor, János a custos.

E.: ŠA. Nitra (Nyitra). Uzsovics cs. könyöki lt. 25. (Df. 266 373.)

K.: --

349. (1341. máj. 30. e.)

A kapornaki Szt. Megváltó-monostor konv.-jének oklevele szerint egyik részről Salamon fia Kopoz és Demeter fia János fia Fülöp a maguk és testvéreik nevében, másik részről Chuturtukhel-i Gergely fia Domokos a maga, anyja, és fia, Herbord, valamint testvére, Mihály, és annak fia Miklós nevében személyesen megjelenve a Homis folyó és Chuturtukhel birtok között levő Kereztur, más néven Syget birtok határainak kijelölését Kemyn fiaira: Miklósra, Istvánra és Buhman-ra bízták a kápt. tanúságtétele mellett, oly feltétellel, hogy ha a felek a Miklós, István és Buhman által kijelölt határokat nem fogadják el, akkor az azt el nem fogadó fél perkezdet e. 10 M-át tartozik fizetni az azt elfogadó félnek. Ha pedig Kereztur, más néven Syget birtokot Domokos v. örökösei v. testvérei Kopoz-tól, Fülöptől v. testvéreiktől

vissza tudnák szerezni, akkor a kijelölendő határok között kellene azt visszaadniuk a kijelölés időpontjában, vagyis máj. 30-án.

Eml.: a 353. számú oklevélben.

K.: --

350. (1341. máj. 31. e.)

Pál országbíró utasítja a veszprémi kápt.-t, hogy küldje ki tanúságtételre hites emberét Kohar birtokra az ott máj. 31-én esedékes megegyezéshez.

Eml.: a 359. számú oklevélben.

K.: --

351. (1341. máj. 31. e.)

Pál országbíró azt a pert, amely egyik részről Vgrinus fiai: Pál és Peteu, Oduarus fia István, András fiai: Tamás és Márton, Péter fia János, Burel fia Hemes és Andurnuk fia Dénes, másik részről Márton fiai: Imre, Miklós és István, és Deuecher-i András fia János között hosszab ideje folyt egy Kohar birtokban levő rész miatt, szept. 15-re halasztja, ha a felek időközben nem tudnak megegyezni.

Eml.: a 679. számú oklevélben.

K.: --

352. (1341. máj. 31. e.)

Pál országbíró oklevele szerint Sary-i Bors fia Bereck királyi ember a [székes-]fehérvári egyház kápt.-jának tanúságtétele mellett tartozik kiszállni Olhydegkuth birtokra, ahol a szomszédokat összehívva hj.-t és új határjelek felállítását kell elvégeznie, majd a birtokot összes haszonvételei[vel és tarto]zékaival fel kell becsülnie, s azt a király részére kell iktatnia mások jogának sérelme nélkül. A királyt Vörös (Rufus) Miklós fia János ügyvéd képviseli, és a birtokot a király az országbíró [törvény]es ítélete révén szerezte vissza Péter fia János, Farkasius fia Mihály és András fia András alperesektől. Az iktatáskor az alperesek

ellentmondását nem kell figyelembe venni. Az országbíró minderről a [székes-]fehérvári kápt. oklevelében jelentést kér 1341. jún. 10-re (ad quind. fe. Penth., a. d. 1341.).

Eml.: a 354. számú oklevélben.

K.: --

353. 1341. máj. 31.

A Kopornuk-i Szt. Megváltó-monostor konv.-je hírül adja: saját korábbi oklevelének (l. 349. szám) értelmében a konv. György mr. notarius-t küldte ki tanúságtételre, aki a felekkel együtt visszatérve elmondta: az említett napon a felek odavezették a birtokra Miklóst, Istvánt és Buhman-t, és megállapították a határokat Kereztur és Chuturtukhel birtokok között. Hj.: Z..... folyó, víz Buda, út, fák, a falu utcája, út, utca, út, bokor, erdő, hegy, régi út, nagy tölgyfa, nagy tölgyfa a régi út mellett, irtásos szántófield, tölgyfa, szántófield, tölgyfa, régi út, körtefák, régi út tölgyfasorral, tölgyfa, erdő,, síkság, Fornubag folyó, régi út, erdő széle, szilfa és tölgyfa,fa, tölgyfa, Babalakuta kút, tölgyfa, Zelenheag folyó, Homis folyó, erdei gyümölcsfa. A felek a kijelölt határokat elfogadták. Domokos, Mihály fia Miklós a birtokot a fent említett határok között Kopoz-nak és Fülöpnek és testvéreiknek hagyják birtoklásra, akik Kereztur birtokot a fenti határok között az előbbieknak tartoznak adni, amint azt vissza tudják szerezni. D. f. V. prox. p. fe. Penth. a. d. 1341.

E.: Dl. 3387. (NRA. 399. 36.) Vízfoltos és csonka. A hártján természetes színű, kerek hátlapú pecsét apró töredéke.

K.: --

354. (1341. máj. 31.--jún. 10. között)

A [székes-]fehérvári kápt. oklevele szerint az országbíró utasításának (l. 352. szám) megfelelően Bereck országbírói ember társaságában István, kórusának presbiter-e szállt ki az említett [Olhydegkuth] birtokra máj. 31-én (f. V. an. oct. fe. Penth.), ahol a szomszédokat előzetesen összehívva jelenlétükben hj.-t végeztek, a birtokot veszprémi M. szerinti 70 M.-ra becsülték, és a királyt képviselő Jánosnak iktatták ellentmondó nélkül. Midőn a folyónál levő hármass határjeltől Jánost, az országbírói és kápt.-i embert a folyón túl határjeltől határjelig

vezetni akarták, mondván, hogy a vízen túl levő földrész a Felhydegkuth-on Szt. György mártír tiszteletére emelt egyház felével együtt régtől fogva a királyé, Felhydegkuth-i Farkasius fia Mihály és András fia András azokat a határokat, amelyekhez az országbírói és kápt.-i embert vezette a Fel- (Superior) Hydegkuth-i nemesség, nemzetségükön belüli határoknak mondták. Az említett egyház egészét is sajátjuknak tartották, így a határnak és az említett egyház felének ügyét az országbíró törvényszéke elé bocsátják, ezért ezeket nem iktathatták a királyt képviselő Jánosnak.

Eml: a 389. számú oklevélben.

K.: --

355. (1341. máj. 31.—szept. 15. között)

A veszprémi kápt. színe e. megjelent a döntőbíráskodáshoz tanúságtételre általa kiküldött Symon presbiter, Márton fia Imre személyesen a maga, testvérei és András fia János nevében a király megbízólevelével, továbbá Vgrinus fia Pál a maga, testvérei és rokonai, a Kohar-i nemesek nevében a Jurle-i konv. megbízólevelével, valamint Zurchuk-i Bors c.-szel, a felek által választott döntőbírák egyikével. Elmondták, hogy máj. 31-én Kohar birtokon nemes fogott bírák közreműködésével megegyeztek. Kohar birtokot Pál országbíró oklevelében részletezendő határok mellett felosztották egymás között úgy, hogy Kohar birtok É-i, Deuecher birtok felőli része a Szt. László-egyház harmadával együtt Márton fiainak és András fia János Deuecher-i nemeseknek jutott. A Dé-i rész a Kohar-i nemeseké maradt.

Eml.: a 679. számú oklevélben.

K.: --

356. 1341. jún. 1. Visegrád

[I.] Károly király (H) színe e. személyesen megjelenve egyik részről Merey-i Mihály fia Desew, e Mihály fia Márton fia Benedek, másik részről Zolowk-i Péter fia Petew mr., Desew és Benedek előadják, hogy Merey birtokuk, ill. falujuk É-i felét, valamint Tuteus birtok Kopus folyón túl levő, őket illető felét összes haszonvételeikkel, házhelyekkel, udvarházhelyekkel, házakkal, mezőkkel, erdőkkel, berkekkel, művelt és műveletlen földekkel

s más haszonvételek teljességével elzálogosítják rokonaiknak, Petew mr.-nek, valamint testvérének, Beke-nek azon 13 M. budai dénár készpénz fejében, amelyen azok megváltották őket a Pál országbíró által Desew-re kiszabott 10 M., továbbá a Benedekre kiszabott 3 M. büntetés alól. Desew a maga, valamint fiai nevében, továbbá Benedek vállalták, hogy az említett birtokrészeket addig meg nem válthatják Petew mr.-től és Beke-től, amíg az úrasszony, Petew mr. és Beke anyja, az említett Mihály apai testvére (frater carnalis), Domokos c. felesége leánynegyedét összes birtokaik után meg nem fizetik. Addig Petew mr. és Beke bevezettethetik magukat a birtokokba. D. in Wysegrad. VI. f. prox. an. oct. fe. Penth., a. d. 1341.

E.: Dl. 49 245. (Mérey cs. lt. 26.) Hátoldalán 18. sz.-i kéz írásával rövid tartalmi összefoglaló, a hártján kerek hátلامي pecsét nyoma.

K.: --

R.: Borsa I., Somogy m. lt. Évk. 1992. 17. (34. szám).

357. 1341. jún. 1.

János prépost és a várad-előhegyi Szt. István első vértanú-monostor konv.-je hírül adja: Pál bán fia István mr. fiaival: Fábiánnal, Miklóssal és Jánossal, valamint Pál bán fia Miklós fia Pál mr., továbbá Pál bán fia Vyd fia Loránd mr. színe e. személyesen megjelentek, és elmondták: birtokaikon úgy osztoznak meg, hogy Malcha birtokukat a körülötte fekvő más predium-okkal és birtokokkal együtt az elődeik által tett korábbi birtokfelosztásnak megfelelően bírják, Külső- (Exterior) és Belső- (Interior) Vosyan birtokaikat 3 részre osztják. Külső-Vosyan birtokban Pál mr.-é az erdő felőli és a Tisza (Thychia) folyó felőli rész, Lorand mr.-é a Ny felőli, azaz az apátságánál kezdődő rész. Belső Vosyan birtokot szintén 3 részre osztották. Berwe birtokon úgy osztoztak meg, hogy Cheukur fia Lőrinc házhelye és az ott kezdődő Hayowtha nevű utca a falu végén levő azonos nevű útig Pál mr.-é, Loránd mr.-é Lőrinc házától kezdve a Merk és Voda felé eső Ny felőli rész, István mr.-é a Hayowtha nevű úttól kezdve a falu végéig egy teljes telkes (sessionalis) utca Ke felől. A Paptheleke nevű telek, ami az egyház szentélye mögött van, és ami udvarház (curia) építésére alkalmas, Lorand mr.-é. A szántóföldeket, erdőket, mezőket, berkeket, továbbá az összes haszonvételeket és jövedelmeket 3 részre osztották azzal a megkötéssel, hogy ha idővel valamelyikük a felosztást részben v. egészben megsértené, akkor perkezdet e. 40 M.-t fizessen a bíró részén felül. D. f. VI. prox. p. fe. Penth., a. d. 1341.

Á.: Pálóci László országbíró, 1469. márc. 5. Dl. 67 040. (Dessewffy cs. margonyai lt. 261.)

Má.: ŠA. Prešov (Eperjes). Sáros m. lt. Bírósági iratok 152. 3. A. (Df. 258 931.) (18. sz.-i).

K.: --

358. 1341. jún. 2.

Az esztergomi egyház kápt.-ja jelenti [I.] Károly királynak (H): itt átfirt márc. 18-i parancslevelének (l. 167. szám) megfelelően Herman-i Mihály fia Márton királyi ember társaságában kiküldte tanúságtételre hites emberét, Miklós honti főesp.-t, kanonokot, akik visszatérve elmondták: ápr. 28-án (sabb. prox. p. fe. B. Marcii ev. prox. preteritum) a szomszédokat -- kiváltképpen Almagh-i Bolugh (dict.) Miklós, Basth-i Bortoleus ~ Barthalyus nemeseket, Sewrugh-i Kokas fia Jánost és másokat -- összehívva jelenlétükben hj.-t tartottak a Somoskew várhoz tartozó Basth birtokon, majd azt ellentmondó híján Tamás erdélyi vajda, szolnoki c. részére iktatták. Hj.: Bolugh (dict.) Miklós Almagh birtokáról jövő nagy út, a vajda Basth birtoka, Bolugh (dict.) Miklós és Leukus birtoka, vízfolyás, Miklós és Leukus Almagh birtoka, a vajda Basth birtoka, Bokow Mathyusfolua ~ Mathefolua birtoka, nemesek Basth birtokáról jövő út, Nyest vízfolyás, Bokow Mathefolua birtoka, a vajda Basth birtoka, Barthalyus Basth birtoka, Nyest rét, Basth folyó medre, berch háta, nagy erdő, Mathyashege hegyorom, e hegy jobbfele, a vajda Basth birtoka, Kokos fia János Sewrugh birtoka, nemesek Basth birtoka, verem (fovea), Kyswarad hegy, Puganwar régi vár, Basth, Sewrugh, a vajda Aynaskw nevű másik birtoka, Hydeghsed folyó, Basth birtok, az említett nemesek Almagh birtoka, említett folyó, hegyoldal, a vajda Sumuskew várhoz tartozó Basth birtoka. D. sabb. an. fe. S. Trinitatis, a. d. 1341.

Á.: Esztergomi kápt., 1347. jún. 3. Dl. 3808. (NRA. 441. 18.)

Má.: ŠA. Prešov (Eperjes). Úsz cs. úszfalvi lt. 28. 1. (Df. 268 292.) (16. sz.-i egyszerű Má.) (E.-ről.)

K.: --

359. 1341. jún. 2.

A veszprémi egyház kápt.-jának 1341. jún. 2-i (sabb. die p. fe. Penth., a. d. 1341.) megegyezést és birtokfelosztást tartalmazó nyílt oklevele szerint Pál országbíró kérésére (l.

350. szám) kiküldte tanúságtételre hites emberét, Simon presbitert, kórusának heti szolgálatot teljesítő (ebdomadarius) papját, a halotti misék (missa mortuorum) oltárigazgatóját, hogy meghallgassa azt a megegyezést, ami Márton fiai: Imre, Miklós és István, továbbá Dewecher ~ Dewecher-i András fia János alperesek, valamint Wgrin fiai: Pál és Peteu, Wdwor fia István, András fiai: Tamás és Márton, Péter fia János, Buchel fia Hemus és Kohar-i Andurnuk fia Dénes felperesek között [1341.] máj. 31-én (f. V. p. fe. Penth. tunc prox. preterita) a felek által egyenlően elővezetett 6 fogott bíró színe e. Kohar birtokon kellett lezajlania. Simon presbiter kápt.-i ember, Márton fia Imre a maga és testvérei, valamint András fia János nevében királyi megbízólevéllel személyesen, Wgrin fia Pál személyesen a maga, testvére és rokonai, a Kohar-i nemesek nevében a Jurle-i konv. megbízólevelével, együtt Zurchuk-i Bors c.-szel, a felek által választott döntőbírák egyikével megjelenve elmondták: a felek máj. 31-én Kohar birtokon nemes fogott bírák közreműködésével olyan megállapodásra jutottak, hogy a közöttük addig folyt összes pereket elejtik, és Kohar birtokot az alábbi határok mentén felosztják: hj. a felek, a kápt. embere és Bors c. fogott bíró elmondása szerint: Damand fia Miklós Myske nevű birtokrésze, e Miklós erdeje, körtefa, mező, 3 körtefa, út Wasarhel faluba, Balahaza föld vége, körtefa, mező a szántóföldek végei között, körtefák cserjéi, Kohar-i Szt. László-egyház, Wduorushege nevű hegy, e hegy vége, az említett egyház szeglete, ezen egyház cinterme az említett hegyen, hegyoldal, nagy út Kohar-ról Dewecher-re, Szt. László-egyház, gyümölcsfa, Kystormad folyó, említett egyház, folyó, Zeleuteteu (dict.) hegy, gyümölcsfa, Agyaglyuk hegy, wlgariter twlfa tölgyfa, mező, tölgyfa, völgy, nagy út Dewecher-re, 2 tölgyfa, Zeky nevű völgy, 2 tölgyfa, Zeek falu v. birtok. Dewecher birtok felőli rész a Szt. László-egyház harmadával Márton fiainak és András fia János Dewecher-i nemeseknek jutott, a Dé felőli másik rész a Kohar-i nemeseké, a felek, ill. Imre és Pál, valamint testvéreik és rokonaik a megbízólevél értelmében kötelezték magukat a kápt. e., hogy ha valamelyik fél az egyezséget megsértené, párbajban legyőzöttként marasztaltassék el.

Tá.: Szécsényi Tamás országbíró, 1351. jún. 27. SNA. Pálffy cs. bazini ága. Acta Czoboriana 1995. (Df. 266 179.)

K.: --

360. 1341. jún. 3. e.

Az esztergomi egyház kápt.-ja jelenti [I.] Károly királynak (H): itt átírt ápr. 13-i parancslevelének (l. 205. szám) megfelelően a Heueswyuar m.-i Tagadowtelekw birtok

Tamás vajda, Zonuk-i c. részére történő adományozása miatti hj.-ra és iktatásra [kiküldte tanúságtételre hites emberét], Miklós mr.-t, [akik] visszatérve elmondták, hogy ápr. 16-án (f. II. p. oct. fe. Passce d.) [kiszálltak Tagadowt]elukw [birtokra], és összehívva a szomszédokat elvégezték a hj.-t [a király] k[orábbi oklevelének] megfelelően Tamás vajdának Mihály fiai: István és Compoldus, továbbá [Belenig], Solu[mus]-i nemesek [tiltakoztak, és ellene mondtak], ezért Belenig-et, I[stvánt és Compoldus-t Tamás vajda] ellenében jún. 10-re ([ad qui]nd. fe. Penth.) a király jelenléte elé idézte. [D.] [a]n. fe. S. Trinitatis, a. d. 1341.

E.: Dl. 50 354. (Vétel 1947. 317.) Erősen hiányos és vízfoltos, a hátyán kerek zárópecsét nyoma.

K.: --

361. (1341. jún. 3. e.)

I. Károly király megparancsolja a Pozsega m.-i alispánnak és a szb.-knak, hogy Alsowkamaricha birtokot – kivéve annak Ke-i felét --, valamint Felsewkaproncha birtokot aug. 1-jén (in oct. fe. B. Jacobi ap. nunc venturis) a pozsegai kápt. tanúságtétele mellett osszák föl István mr. pilisi c., visegrádi várnagy, továbbá Ambrus fia Miklós és testvére, Sclav (dict.) György között.

Eml.: a 363. számú oklevélben.

K.: Smič. X. 623. (440. szám).

362. (1341. jún. 3. e.)

Druget Vilmos nádor oklevele értelmében János mr.-nek jún. 3-án meg kell jelennie színe e. Scepud fia Bekus ellenében.

Eml.: a 386. számú oklevélben.

K.: --

363. 1341. jún. 3. Visegrád

[I.] Károly király (H) megparancsolja a pozsegai Szt. Péter-egyház kápt.-jának, hogy mivel István mr. pilisi c., visegrádi várnagy Ambrus fia Miklóssal és testvérével, Sclav (dict.) Györggyel örökös birtokfelosztást kívánnak tenni a Posaga m.-i Alsowkamaricha és Felsewkaproncha birtokaikban, amelyeket Barleus fia Vgrin-tól vásároltak, és mivel a király Pytuzyus ~ Picuzyus alispánnak, valamint a szb.-knak megparancsolta (l. 361. szám): aug. 1-jén (in oct. fe. B. Jacobi ap. nunc venturis) a kápt. tanúságtétele mellett történjen birtokfelosztás, kivéve Alsowkamaricha birtok Ke-i felét, amelyet a király István mr.-nek adományozott, küldje ki hites emberét tanúságtételre, akinek színe e. Picuzyus és a szb.-k elvégzik a birtokfelosztást, amiről a király írásos jelentést kér. D. in Alto Castro, in oct. Penth., a. d. 1341.

Á.: az 575. számú oklevélben.

K.: Smič. X. 623. (440. szám).

R.: ZsO. VII. 176. szám.

364. 1341. jún. 3. Visegrád

László pécsi püspök László zágrábi püspök kérésére azt a lehetőséget adja neki, hogy minden gonosztevőt, püspöki és egyházi javainak visszatartóit, elfoglalóit és személyének ellenségeit mindenféle egyházi fenyítéssel üldözheti, ellenük eljárhat, és ha azoknak egyházm.-jében van a lakóhelyük, akkor senki sem lehet ez alól kivétel. D. in Wysegrad, in oct. Penth., a. d. 1341.

Reg.: AN. Liber privilegiorum, fol. 80r. (Df. 283 555.)

K.: Smič. X. 622. (439. szám).

365. 1341. jún. 3.

Miklós prépost és az esztergomi egyház kápt.-ja e. személyesen megjelenve Jekul fia Mátyás a maga és testvére (frater uterinus), Domokos nevében tiltakozik az ellen, hogy a Kermnucbanya-i Scakar fiai és Petermanus fiai Scakarfalua és Falkmarfalua birtokaikat elfoglalták és most is megszállva tartják, ők azonban készek azt a megfelelő helyen és időben a jog útján visszaszerezni. D. in oct. fe. Penth., a. d. 1341.

E.: --. Fk.: Dl. 83 228. (Bárczay cs. lt. 35. 27.) Hátoldalán azonos kéz írásával tartalmi összefoglaló, a Fk.-en zárópecsétre utaló bevágások láthatók.

K.: --

366. 1341. jún. 3

Az esztergomi egyház kápt.-ja jelenti [I.] Károly királynak (H): itt átírt márc. 18-i parancslevelének (l. 165. szám) megfelelően az általa Tamás erdélyi vajdának, Zonuk-i c.-nek adományozott Peturwasara, Kwesd és a hozzájuk tartozó birtokok hj.-ra Herman-i Mihály fia Márton királyi ember társaságában kiküldte Miklós mr. honti főesp.-t és kanonokot, akik visszatérve elmondták: máj. 1-jén (in oct. fe. B. Georgii mart. iam preteritis) kiszálltak Peturwasara, Iwand és Kwesd birtokokra, és 4 napig ott tartózkodva összehívták a szomszédokat, kiváltképpen Istenmezey-i Péter fia Jánost, Tombold ~ Tombold fia Mihályt és Alsuk-i Mihály fia Lászlót, majd jelenlétükben hj.-t végeztek régi határai mentén, szükség szerint újakat állítottak. Hj. a tanúk elmondása szerint: nagy hegy a Peturwasara-ról Egerbe menő út körül, Peturwasara, Mihály fia László Alsuk birtoka, hegy, e hegy háta, Fyuzes birtok, Peturwasara, Fyuzes birtok, Tombold fia Mihály Wezekyn birtoka, Wezekynpataka, Scyluewl völgy, berch, út, Bykusfew hegy orma, Peturwasara birtok, Wezekyn, Kurtuelus falu, berch csúcsa, Fertysfeu hegy, Peturwasara, Kurtuelus, Tombold fia Mihály Emburest ~ Emburusth birtoka, említett berch, Fertyswelg völgy, Peturwasara, Emburusth, Iwand birtok, völgy, berch, másik berch, völgy, hegy, e hegy bal oldala, Iwad vízfolyás (meatus gurgitis), Capulnaberche, berch, e berch jobb oldala, Hydegwyzpataka vízfolyás, Jelusberche, Iwand birtok, Sebestyén fia János Noak birtoka, Nogdebreie (dict.) hegy, e hegy csúcsa, Peturwasara, Noak, [Bene]dek fia [Desö] Kayra birtoka, Jeluspataka völgy, Icrushygfew, berch háta, Hagmaskwzberche, e berch, Belfew hegy, Belfew hegy, Kwesd falu, Istenmez[ey, Be]rchtuk, Kwesd, Istenmezey, Turnapataka, e patak [!], [Ernefe]ulde, Warazow, az említett Torna vízfolyás, e vízfolyás, berch oldala, e berch, napos völgy, másik berch, e berch oldala, e berch [há]ta, Kwesd, másik Warazow, e Warazow birtok, Span föld, [Csele э: Chele] birtok, Chelpataka vízfolyás, Span, Chehpataka, Chehpataka, Balya, hegy, Peturwasara, Balya, Alsuk birtok szomszédsága. A birtokokat ellentmondó híján Tamás vajdának és utódainak iktatták. [D.] in oct. Penth. a. d. 1341.

Á.: Esztergomi kápt. 1347. jún. 3. Dl. 98 357. (Keglevich cs. egreskátai lt. 1. 2. 2. 5.) Csonka, a [] közötti részek Má.-ok alapján.

Má.: 1. Esztergomi kápt., 1317. [9: 1347.] jún. 3. > egri kápt., 1754. ápr. 28. Á.-ról, vele egyező jelzet alatt (1311. jún. 6-i kelettel).

2. Esztergomi kápt., 1317. [9: 1347.] jún. 3. > egri kápt., 1754. ápr. 28. Dl. 71 773. (Csoma cs. ragyolci lt.) (1311. jún. 6-i kelettel).

3. Esztergomi kápt., 1317. [9: 1347.] jún. 3. > egri kápt., 1754. ápr. 28. Dl. 73 462. (Orczy cs. lt. Poss. Ivád 1.) (1311. jún. 6-i kelettel).

K.: --

Megj.: a [] közötti részek Má. 1--3. alapján történt kiegészítések.

367. (1341. jún. 3--28. között)

A szepesi kápt. oklevele szerint Ipolitus királyi ember társaságában Gergely presbiter, kórusának tagja és prebendarius-a jún. 3-án (in oct. fe. Penth. prox. preteritis) kiszállt a néhai Kokos Sowpatak birtokban levő részére, és összehívva a szomszédokat jelenlétükben hj.-t végzett. Sowpatak birtok Dé felőli részét az itt levő egyház kegyúri jogának felével, más haszonvételeivel és tartozékaival Pethene fia Jakabnak iktatták örök birtoklásra, ellentmondó nélkül. Az említett Miklós és János a kápt.-i, valamint a királyi ember színe e. bevallották, hogy a Jakabbal és testvéreivel közösen bírandó Sowpatak-ra vonatkozó összes okleveleiket a maguk és Jakab, valamint testvérei érdekében be kell mutatniuk.

Eml.: a 431. számú oklevélben.

K.: AO. IV. 107—109. (79. szám) (kihagyásokkal).

368. 1341. (jún. 4. e.)

A győri kápt. 1341. évi (a. d. 1341.) oklevele szerint színe e. Beud-i Miklós fia Demeter a maga és fiai: Miklós, Elek és István nevében tiltakozik az ellen, hogy Eund-i Lampert fia Máté és fiai, valamint Mezelak-i Pál fia Pál és László fiai Beud birtokot fel akarják osztani egymás között.

Tá.: Gilétfi Miklós nádor, 1347. máj. 20. Dl. 66 625. (Vidos cs. lt. 10.)

K.: --

Megj.: az oklevél datálásához l. a 374. számú oklevelet.

369. 1341. jún. 4.

Az esztergomi egyház kápt.-ja jelenti [I.] Károly királynak (H): itt átírt márc. 18-i parancslevelének (l. 167. szám.) megfelelően Herman-i Mihály fia Márton királyi ember társaságában kiküldte hites emberét, Miklós mr. honti főesp.-t, kanonokot, akik visszatérve elmondták, hogy máj. 5-én (sabb. prox. p. oct. fe. B. Georgii mart. iam preterito) kiszálltak a Sumuskew várhoz tartozó Bothfeldew ~ Bothfelde birtokra, és összehívva a szomszédokat -- kiváltképpen Salgou-i Miklós fiait: Illést és Miklóst -- jelenlétükben hj.-t végeztek, majd beiktatták annak birtokába Tamás erdélyi vajdát. Hj.: Karancha folyó, Bothfelde falu, a Saagh-i monostor faluja, Miklós fia Illés Buchad ~ Bachad birtoka, Tipanhigi hegy orma, Bothfelde falu, Bachad birtok, hegy, ill. berch háta, Karanch hegy oldala, remeték Szt. Margit-egyháza, Bachfelde falu, Buchad birtok, Buchad föld, az említett Szt. Margit Szűz-egyház, Nagmal nevű másik hegy, Bachfelde falu, Miklós fia Illés Karanchwelge nevű másik birtoka, hegy lejtője, Bachfelde, Karanchfelde falu, 2 út, az egyik Karanch-ra, a másik Lapuhtew-re, Karanch-ra vivő út, berch orma, e berch háta, Karanchalia-ra és Lapuhtew-re menő út, berch orma alatt (subtus) menő nagy út, Karanchaliapatak, e patak [!], Bachfelde birtok. D. II. f. prox. p. fe. S. Trinitatis, a. d. supradicto. [1341.]

E.: Dl. 3364. (NRA. 536. 32.) A hártján természetes színű, kerek zárópecsét apró töredéke.

Á.: Esztergomi kápt., 1347. jún. 3. Dl. 3880. (NRA. 441. 17.)

K.: --

370. 1341. jún. 4.

Az esztergomi kápt. jelenti [I.] Károly királynak (H): itt átírt márc. 18-i parancslevelének (l. 166. szám) megfelelően Herman-i Mihály fia Márton királyi ember társaságában kiküldte tanúságtételre Miklós mr. honti főesp.-t, kanonokot, akik visszatérve elmondták: máj. 5-én (sabb. prox. p. oct. B. Georgii mart. iam preterito) kiszálltak Hegmegy ~ Hegmug ~ Hygmug ~ Hugmyg birtokra, és a szomszédokat összehívva jelenlétükben -- kiváltképpen Bogus és András, László fia Tamás, Péter fia Pál és Leonardus fiai: Leustachius és Iwanka jelenlétében -- hj.-t végeztek, s új határjeleket állítottak. Hj.: vízfolyás É felől, rét, berch, [Vbzeupataka] ~ Vbzpataka, Hegmug, Karol fiai Vsyán birtoka, Vbzpataka, Hugmyg, Karol fiai Pistinec birtoka, Hygmug, a király Kozuna ~ Guzuna birtoka, berch, e berch háta, e berch vége, rét, berch háta, e berch, Hygmug birtok, a király Guzuna birtoka, Guzuna

határainak vége, Leonardus fiai Luquua birtoka, nagy út, Hygmug, Leonardus fiai Appati faluja, erdő, másik út, vízfolyás, Hygmug birtok határainak vége. A birtokot Tamás vajdának iktatták békés és örök birtoklásra. D. in crastino fe. S. Trinitatis, a. d. 1341.

E.: Dl. 107 783. (Bristow gyűjt. 1982. 1421.) Vízfoltos. Hátoldalán azonos és 18. sz.-i kéz írásával tartalmi összefoglaló, a hártján természetes színű, kerek zárópecsét apró töredéke.

Á.: Esztergomi kápt., 1347. jún. 3. Dl. 71 879. (Rákóczi-Aspremont cs. lt. 51. 1. 1.)

K.: --

371. 1341. jún. 4.

Az esztergomi kápt. jelenti [I.] Károly királynak (H): márc. 18-i parancslevelének (l. 167. szám) megfelelően [Herman-i Mihály fia] Márton királyi ember társaságában kiküldte tanúságtételre hites emberét, Miklós honti főesp.-t, kanonokot, akik visszatérve elmondták: márc. 19-én (f. II. p. domin. Letare) kiszálltak Sumuskw ~ Somuskw vár birtokára, és összehívva a szomszédokat -- kiváltképpen Tyrien-i Miklós fiait: Illést és Miklóst, valamint Ragiolch-i Jakab fia Miklóst --, hj.-t végeztek, majd beiktatták abba Tamás erdélyi vajdát és örökösait. Hj.: nagy hegy, Sumuskw vár birtoka, Jakab fia Miklós Ragiolch birtoka, Balden fia Lőrinc fiai Rouna birtoka, Sumuskw vár birtoka, Makckapataka völgy, e völgy, Noygrouna hegy, Sumuskw vár birtoka, Noygrouna birtok, nemesek Baasth birtoka, berch csúcsa, Somuskw vár birtoka, nemesek Basth birtoka, Miklós fia Illés Suruthuafew birtoka, az említett vár birtoka, Medues erdő, Nadey hegy háta, a vajda Sumuskw várának birtoka, Miklós fiai: Illés és Miklós Solgow várának birtoka, völgy, Vkkurew kő, kőhegy, Hvkurkwpataka vízfolyás, Budberchy, út Pun-ra, Meelpotaka vízfolyás, forrás, hegyoldal, hegy, berch, Vendeguiz folyó, Solgow vár birtoka, Encelberchy hegy, Sumuskw vár birtoka, a vajda másik, Boglias nevű birtoka, Karanch hegy, Sumuskw vár birtoka, Miklós fiai: Illés és Miklós Buchard birtoka, György fia János Buchard birtoka, berch, e berch csúcsa, Sumuskw vár birtoka, Karul és testvére, János Berin birtoka, Kumchekberchy, völgy, berch, másik berch háta, Sumuskw vár birtoka, az említett nemesek Berin birtoka, Jakab fia Miklós Ragiolch birtoka. Noha a vajda ügyvédei és Ragiolch-i Jakab fia Miklós azon erdő, mező és szántóföld vonatkozásában, amelyek a Sebhelturnia nevű 2 hegy között az említett Miklós része, Lambeky, Saturberchy, és Somuskw vár felől fekszenek, nem értettek egyet, végül a felek akaratából elfelezték, és egyik felét a várhoz, másik felét Ragiolch birtokhoz csatolták.

Sumuskw vár említett határai közé esik a vajda másik, Wyfalu nevű birtoka is. D. in crastino S. Trinitatis, a. d. 1341.

Á.: Esztergomi kápt., 1347. jún. 3. Dl. 3879. (NRA. 681. 12.)

Má.: Dl. 67 544. (Tihanyi 5—9.) (1778. márc. 13-i hiteles Má.-ban).

K.: F. VIII. 4. 498—504. (259. szám) (Á. alapján); F. VIII. 5. 281—287. (158. szám); F. VIII. 7. 337—342. (261. szám).

R.: Wertner, Nemzetségek II. 20. (K. alapján); Doc. Trans. IV. 34. (38. szám) (K. alapján) (román nyelvű).

372. 1341. jún. 4.

Az esztergomi egyház kápt.-ja jelenti [I.] Károly királynak (H): itt átírt márc. 18-i parancslevelének (l. 166. szám) megfelelően a Tamás erdélyi vajda, Zonuk-i c.-nek adományozott Aynaskw várhoz tartozó Jelene birtok hj.-ára Keer-i János fia Mihály királyi ember társaságában kiküldte Miklós mr. honti főesp.-t, kanonokot, akik visszatérve elmondták: máj. 4-én (f. VI. prox. p. oct. fe. B. Georgii mart. prox. preteritas) kiszálltak Jelene birtokra, és a szomszédokat összehívva -- kiváltképpen Zahay-i Ders fia Tamást, Harha ~ Hraho-i Kwer (dict.) Miklós fia Jánost, Asdyan ~ Asyan ~ Assyan-i Bagos ~ Bagus ~ Bogus-t és Andrást és még sokan másokat -- jelenlétükben elvégezték a hj.-t, majd szükség szerint új határjeleket állítottak ellentmondó nélkül. Hj.: beerch, Jelene, Tamás mr. Schuha birtoka, vízfolyás, berch, Bukuapataka vízfolyás, Schuha folyó, Jamnopataka folyó, Goron folyó, nagy út, Ders fia Tamás Schuha birtokának vége, Kwer (dict.) Miklós fia János Hraho és Kuchuge birtokainak kezdete, nagy út, Kobalyapataka folyó medre, berch, Hraho birtok vége, a vajda Jelene birtoka, Bagus, ill. testvérei és rokonai Turek birtoka, Kolpataka patak eredete, a vajda Jelene birtoka, Bogus Kelechen birtoka, ugyanő Turek birtoka, Korozumpataka folyó, Ryma folyó, Zabadfalu falu, Jelene birtok, a vajda Zumbath nevű másik birtoka, Ryma folyó, e folyó 2 ágra szakadása, Zabadfalu falu, Ryma falu, Tamás fiai Tuk birtoka, Arapun vízfolyás, e vízfolyás, Tamás fiai Tuk (dict.) birtoka, Zabadfalu birtok, Karul fiai Asyan birtoka, Krusupataka vízfolyás, berch, Assyan föld, Jelene birtok, amelynek határain belül fekszik Zelche, Kuln és Zabadfalu birtok. A birtokot a hj. után Tamás vajdának iktatták örök birtoklásra ellentmondó nélkül. D. in crastino S. Trinitatis, a. d. 1341.

Á.: Esztergomi kápt., 1347. ápr. 3. ŠA. Nitra (Nyitra). Uzsovics cs. könyöki lt. 30. (Df. 266 379.)

K.: --

373. 1341. jún. 4.

A váradi kápt. 1341. jún. 4-i (in crastino fe. S. Trinitatis, a. d. 1341.) oklevele szerint Bekes-i Berend fia Márton mr. hűségéért [I.] Károly királytól (H) az örökös nélkül elhunyt Sándor fia István birtokát kérte adományba, mire a király utasította a váradi kápt.-t a hj.-ra és annak megállapítására, hogy a birtok királyi adományozás alá esik-e. A kápt. a kérést törvényesnek találta és a birtokot Márton mr.-nek akarta iktatni, de Mihály fia Pál Wosyan birtok azon részét, ahol Sándor fia István háza volt, vásárlás címén magáénak mondotta, és az iktatást tiltotta. Erre Márton mr. Pált perbe hívta a király jelenléte elé júl. 1-jére (ad oct. fe. Nat. B. Johannis Bap.).

Tá.: Nagymartoni Pál országbíró, 1343. márc. 23. Dl. 3547. (NRA. 1508. 41.)

K.: AO. IV. 307—308. (189. szám) (kihagyásokkal).

374. 1341. (jún. 4. [v. u.]

A Beel-i konv. – 1341-ben (a. d. 1341) kiadott, Drugeth Vilmos nádorhoz intézett jelentésének tanúsága szerint – tanút adott Domokos fia Mihály nádori ember mellé, akik jún. 4-én (2. die fe. S. Trinitatis) Lampert fia Mátét és fiait, Mezeulak-i Pál fia Pált és László fiait eltiltották a Veszprém m.-i Beud birtok felosztásától.

Tá.: Gilétfi Miklós nádor, 1347. máj. 20. Dl. 66 625. (Vidos cs. lt. 10.)

K.: --

375. 1341. jún. 5.

A Hay-i Szt. Lőrinc-egyház kápt.-ja e. személyesen megjelenve Bas-i Iuanka fia Pál tiltotta Baxa-i Lászlót és fiát, Jánost, Baxa-i Péter fiait: Demetert, Domokost és Chama-t Bas birtokban levő részének elfoglalásától és haszonvételeinek használatától. D. III. f. p. fe. S. Trinitatis, a. d. 1341.

E.: Dl. 87 120. (Hg. Esterházy cs. lt. 47. I. 13.) Hátoldalán azonos és 18. sz.-i kéz írásával rövid tartalmi összefoglaló, benne a Baxa-iak nemes minősítése, a hártován természetes színű, mandorla alakú sérült zárópecsét.

K.: --

376. 1341. jún. 6.

Balázs prépost és a Lelez-i Szt. Kereszt-monostor konv.-je e. személyesen megjelenve Demeter fia István mr., Miklós fia György a maguk, továbbá György testvére, Péter nevében az említett konv. megbízólevelével, valamint Miklós deák (litteratus) és Karachun fia másik Miklós vlach-ok (volacii) Karachun vlach és más testvérei (fratres uterini) nevében szintén az említett konv. megbízólevelével, István és György elmondják: noha ők a Chet-i jobbágyaik sérelmére elkövetett károkozásokért, ökrök és más állatok elviteléért pert akartak indítani, de jóakarattól és a békesség kedvéért, továbbá mivel Karachun oláhtól és fiaitól a nekik és jobbágyaiknak okozott károkért és jogtalanságokért, valamint Zaz (dict.) János, Zarka (dict.) Lőrinc, Albert fia Balázs, Bálint fia István és más Chet-i hospes-ek házai fejében 8 M. kassai garast kaptak kártérítésül, ezért örök hallgatást vállalnak, és ha ők v. Chet-i jobbágyaik az ügyben új pert indítanak, patvarkodás bűnében marasztaltassanak el. D. IV. f. prox. p. oct. fe. Penth., a. d. 1341.

Má.: Dl. 40 858. (Múz. Ta.) (1901—1950 közötti) (a Gorzó lt.-ben levő állítólagos E. alapján).

K.: Doc. Val. 85--86. (56. szám).

377. (1341. jún. 7. e.)

I. Károly király gyűrűspecsjével ellátott oklevélben utasítja az egri kápt.-t, hogy írja át Pál országbíró oklevelét Komorod-i Zarka (dict.) Tamás birtokainak elkobzásáról.

Eml.: a 378. számú oklevélben.

K.: --

378. 1341. jún. 7.

Az egri egyház kápt.-ja hírül adja: [I.] Károly király gyűrűspeccsétjével ellátott parancslevelének (l. 377. szám) megfelelően átírva újra kiadja Pál országbíró [1338. júl. 24-i] oklevelét Komorod-i Zarka (dict.) Tamás birtokainak elkobzásáról, -- aki megölt egy úrasszonyt, és akit Nogsemyen-i Mihály fia László, Zabolch m. akkori alispánja elfogott --, valamint e Tamás birtokainak László részére történő adományozásáról, amely a kápt. levéltárában (camera) van letétben. D. in fe. Corporis Christi, a. eiusdem 1341.

E.: Dl. 51 144. (Kállay cs. lt. 1300. 421.) A hártján természetes színű, kerek hátlapi pecsét töredéke.

K.: --

R.: Kállai I. 142. (610. szám).

379. 1341. jún. 8. Eger

János borsodi főesp., M[iklós] egri püspök lelkiekben általános vicarius-a színe e. személyesen megjelenve egyik részről Leztenye-i Domokos fia Donch, Nogmihal-i Jakow fia László mr. serviens-e és procurator-a, továbbá Miklós fia András, Nogmihal-i Jakow fiai: Imre és András serviens-e és procurator-a a Lelez-i konv. megbízólevelével uraik nevében, másik részről az Hung m.-i Stritua-i Fülöp fia Ramasa ~ Ramacha, Donch és András uraik nevében elmondják: azon perekben, amelyeket uraik Stritua-i István fia Tamás felesége, a nchái Erzsébet nemes asszony, az ő testvérük hozománya és jegyajándéka miatt Ramacha ellen indítottak, s amely hozományt és jegyajándékot az említett László és Imre a szintén említett Tamás Hung m.-i Nogzitua, Palyn, Geuch és Cuzmateleke birtokainak feléből színe e. követeltek, elengedik, mivel az említett Ramacha nekik mint rokonuk, inségükben tanácsot és kedvezést nyújtott, továbbá ügyeik során támogatást adott, ezért ők Ramacha-t és utódait e kötelezettségeik alól felmentik, mindehhez pedig Donch és András uraik nevében, és János borsodi főesp. bírói engedélyével hozzájárulnak, szavatosság vállalásával. A főesp. a kápt.-tól az oklevél megerősítését kéri. D. Agrie, 6. die oct. Penth., a. d. 1341.

E.: Dl. 66 800. (Dessewffy cs. margonyai lt. 20.) A hártján természetes színű, kerek hátlapi pecsét apró töredéke.

K.: --

380. 1341. jún. 8. Forró

László fia Péter mr., Pál országbíró Wyuar m.-i bírságszedője hírül adja, hogy Felsőbarcha-i (de Superiori Barcha) Inak fia Donch azon hatalmaskodási ügyben, amelyben néhai ura, Azalov-i Pál fia János [I.] Károly király ellenében az országbíró által elmarasztaltott, ő általa Pál országbírónak elégtételt adott a jelen oklevél tanúsága szerint, leszámítva az ellenfél, részét. D. in Forrow, 2. die Corporis d., a. eiusdem 1341.

E.: --. Fk.: Dl. 83 229. (Bárczay cs. lt.) Hátoldalán azonos kéz írásával tartalmi összefoglaló, a Fk.-en kerek zárópecsét töredéke látható.

K.: --

381. (1341.) jún. 9.

A. quo supra [1341.], die 9. mensis Jun. Geruasius [fia] Péter pápai követ és tizedszedő kapott a váci egyház kápt.-jától 13 M.-t és 3 kis bécsi pensa-t – 1 M.-t 10 pensa-val, 1 pensa-t 40 dénárral számolva --, amelyet átváltott 17 aranyft.-ra. Továbbá ugyanezen a napon kapott az említett kápt.-tól 5 aranyft.-ot, valamint 57 magyar garast a király pajzsával, amelyből 18 garast átváltott 1 ft.-ra. Ért 3 aranyft.-ot és 3 garast. Ezeket az összegeket Sándor [fia] János adta át, a néhai Miklós veszprémi főesp. testvére. Miklós Veszprém városában és az egyházm.-ben a hatéves tized Berengár [fia] Jakab által kiküldött subcollector-a volt a kápt. elmondása szerint, és az összegről számadást adott.

E.: --

K.: Vat. I. 420. (Geruasius fia Péter pápai követ és tizedszedő egyes szám 1. személyben íródott tizedjegyzéke alapján. Vatikáni Lt. Collect. 180., fol. 68a—69b.)

382. 1341. jún. 9.

Az erdélyi egyház kápt.-ja e. megjelenve egyik részről Vs fia Miklós Fratha-i nemes a maga és jelen levő fia, Tamás nevében személyesen, valamint jelen nem levő fiai: János és Benedek nevében, másik részről Jakab fia Thorda ~ Torda Jara-i nemes a maga és féltestvérei (fratres uterini), Miklós, Jara-i nemes fiai: István, András és György a maguk, valamint Péter fia Mihály és Dénes fia Imre, apjuk testvéreinek fiai nevében, Vs fia Miklós előadja: apja, Vs

a Torda m.-i Zenthjacaptelke birtokának felét Jakabnak, Miklósnak, Péternek és Dénesnek, Torda, Jakab, Mihály és Imre apáinak adta anyjuk leánynegyede címén, akik erről privilégiumokat és okleveleket szereztek és adattak ki. A nagyobb bizonyosság érdekében, hogy a birtok felét Torda féltestvéreivel, valamint Jakabbal, Mihállyal, Imrével békésen birtokolhassa, továbbá Zenthjacaptelke birtok felének uralmában biztos lehessen azon határok között, amelyek mellett Miklós apja, Vs az adományt tette, összes haszonvételeivel és tartozékaival Miklós is rokonainak, Torda-nak és féltestvéreinek, valamint Miklós fia Jakabnak, Dénes fia Imrének, Péter fia Mihálynak adományozza örök joggal, szavatosság vállalása mellett. Erről a kápt. a felek kérésére a kápt. függő pecsétjével ellátott privilegiális oklevelet ad ki. D. sabb. prox. p. fe. Corporis Christi, a. d. 1341., Domokos lévén a prépost, Santus az éneklő-, Tamás az örkanonok, Adorján Kyzdy-i főesp. a dékán. A.

Á.: Swerch-i János erdélyi alvajda, 1397. febr. 14. > erdélyi kápt., 1397. febr. 28. > Dobokai János erdélyi alvajda, 1408. márc. 16. Dl. 30 109. (Gyfvár. cista com. Torda 4. 24.)

K.: AIR. I. 1. 33—34. (6. szám).

R.: Uo. (román nyelvű).

383. (1341. jún. 10. e.)

Druget Vilmos nádor oklevele értelmében Sumus-i György fia János mr.-nek jún. 10-én meg kell jelennie színe e. Rykolfus mr. ellenében.

Eml.: a 387. számú oklevélben.

K.: Str. III. 475—476. (628. szám).

384. (1341. jún. 10. e.)

Pál országbíró nyílt oklevélben utasítja Jakab mr. deákot (litteratus), királyi embert, hogy szálljon ki Belcella birtokra, és összehívva a szomszédokat, a felek -- azaz egyik részről Peren-i Miklós c. fiai: István és Miklós, valamint e Miklós c. leánya, Magych ~ Maguch (Cheyke-i András fia László felesége), másik részről Razlauicha ~ Razlawyche ~ Razlov-i Tyba fia Tamás felesége, Kathus (a szepesi kerületből való Jan fia Eugenius ~ Ewgenius c. leányunokája), valamint az úrasszony és az említett Peren-i Miklós fia Lőrinc házasságából született leánya, Kenge ~ Kyngé v. ügyvédek -- jelenlétében Belcella birtokot összes

haszonvételeivel és tartozékaival, amint azokat az egri kápt. Ewgenius c. leánya, továbbá örökösei részére kiállított privilégiuma tartalmazza, ossza 5 egyenlő részre, ha a felek v. ügyvédek meg tudnak egyezni. Ha nem értenek egyet, akkor azt a részt, amelyet illetően egyetértettek, osszák 5 egyenlő részre, és 2 részt Kathus úrasszonynak, Miklós c. fia Lőrinc özvegyének, Tyba fia Tamás feleségének, és az úrasszony első házasságából született leányának, Kynge-nak, 3 részt pedig Peren-i Miklós c. fiainak: Istvánnak és Miklósnak, valamint e Miklós c. leányának, Maguch-nak iktassanak örök birtoklásra. Ha Kathus ügyvédje úgy nyilatkozik, hogy a kápt. privilégiuma szerint több felosztandó birtokrész, ill. haszonvétel tartozik Belcella birtokhoz, és azokat megmutatja, ill. ezt az úrnő is megerősíti, ugyanekkor Miklós c. fiai: István és Miklós, v. ügyvédjük viszont ezt nem ismerik el, akkor a vitatott részeket fogott bírák közreműködésével mérjék fel királyi mértékkel, v. szemrevételezés útján becsléssel, és a jelentést az egri kápt. oklevelében a felek júl. 1-jére (ad oct. Nat. B. Johannis Bapt.) vigyék vissza az országbírónak.

Eml.: a 480. számú oklevélben.

K.: --

385. 1341. jún. 10.

Az esztergomi egyház kápt.-ja jelenti [I.] Károly királynak (H): itt átírt márc. 18.-i parancslevelének (l. 167. szám) megfelelően a Somuskw várhoz tartozó Izbitebania ~ Izbitebanya ~ Isbitebania hj.-ra Herman-i Mihály fia Márton királyi ember társaságában kiküldte tanúságtételre Miklós mr. honti főesp.-t, kanonokot, akik visszatérve elmondták: máj. 5-én (sabb. prox. p. oct. B. Marcii ev. prox. preterito) kiszálltak Isbitebania ~ Izbitebania ~ Izbitebanya birtokra, ott összehívva a szomszédokat -- kiváltképpen Egyeruh fiait: Tamást, Jánost, Pétert és Egyeruh-t, Kabur (dict.) Miklós fia Jánost, Book (dict.) Tamást, Dénes fia István mr.-t, Simon fia Miklós fiait: Illést és Miklóst –, majd jelenlétükben hj.-t végeztek, ellentmondó nem volt. Hj. a királyi és kápt.-i ember elmondása szerint: Radnapota [!] (Á.: Radnapotaka) ~ Radnapotaka folyó eredete, Miklós fiai: Illés és Miklós Turcha ~ Thurcha birtoka, Radnapotaka vízfolyás, Bersenche folyó, Thurcha birtok határai, Izbitebania birtok, Egyeruh fiai Dolyna ~ Dolina birtoka, említett vízfolyás, Pluthnapotaka vízfolyás, említett nemesek Dolina birtoka, Tamás Sinna birtoka, Pluthnapotaka folyó eredete, Kapulnahigy, Bersenchuara lerombolt vár, e vár magas csúcsa, Izbitebanya birtok, Bersenchepotaka folyó,

Zolium föld, Mereukw kő, Vodazhig nagy hegy, Radnapataka eredete, Isbitebania birtok. A birtokot Tamás vajdának iktatták örök birtoklásra. D. in oct. S. Trinitatis, a. d. 1341.

E.: Dl. 24 464. (NRA. 536. 4.) A hártján természetes színű, kerek zárópecsét apró töredéke.

Á.: Esztergomi kápt., 1347. ápr. 3. Dl. 24 465. (NRA. 536. 4.)

K.: --

386. 1341. jún. 10. [Nagy-]Maros

Druget Vilmos nádor, a kunok bírása hírére adja: korábbi oklevelének (l. 362. szám) megfelelően-i fia János mr. nevében a Jazov-i prépost és konv. megbízólevelével megjelent-i Péter fia Mihály Scepus fia Bekus ellenében jún. 3-án (in oct. fe. Penth.) és elmondta, hogy az említett eltelt a 12. évfordulója egy 10 M.-t érő zug színű lovat-tól, erre a Bekus nevében a Jazov-i prépost és konv. megbízólevelével megjelent Sebestyén fia Lukács Bekus-t ebben az ügyben ártatlannak mondta. Mivel az említett Mihály a nádor háromszori kérdésére, ezért a nádor az ország vele törvényt ülő nemeseivel úgy dönt, hogy János mr. a fenti ügyben tanúkkal aug. 1-jén (in oct. fe. B. Jacobi ap. nunc venturis) a Scepus-i Szt. Márton hitvalló-egyház kápt.-ja e. a nádor engedélyével [megegyezhetnek?], majd a felek a kápt. oklevelben foglalt [megegyezést?] vigyék vissza neki. D. in Morisio, 8. die termini prenotati, a. d. 1341.

E.: Dl. 3388. (NRA. 393. 24.) Erősen vízfoltos. A papíron természetes színű, kerek zárópecsét töredéke.

K.: --

387. 1341. jún. 10.

[Druget] Vilmos nádor ítéletet tartalmazó memoriális oklevele szerint korábbi oklevelének megfelelően (l. 383. szám) 1341. jún. 10-én (a. d. 1341. in quind. fe. Penth.) Sumus-i György fia János mr. nevében a Scepus-i kápt. megbízólevelével színe elé járult János fia Péter Rykolphus ~ Rykolfus mr. ellenében, és elmondta: Rykolfus mr. testvére (frater carnalis), a néhai Kokos mr. az ő Sarus m.-i Komlaus ~ Komlos birtokát 500 M. tiszta ezüstért eladta Sumus-i György fia János mr.-nek szavatosság vállalásával, mindez összhangban volt a szepesi kápt. ugyanitt említett privilegiális oklevelével, azonban a Landek-

i Szt. Sír domokos rendi kereszties testvérek a birtok miatt őt zaklatják, és bírói ítélettel tőle vissza akarják venni. Kokos mr. időközben elhunyt, birtokrészei Rykolphus mr. [tulajdonába] jutottak, ezért Rykolfus mr. a Kokos mr. által vállalt kötelezettségnek eleget téve köteles őt Komlos birtokban megtartani. Erre Pousa fia János, Rykolfus mr. ügyvédje azt válaszolta, hogy Rykolfus mr. testvére, Kokos mr. birtokrészeit nem birtokolja, a Landek-i keresztiesek azért az adósságért perelnek, amelyet Kokos mr. még életében vállalt nekik megfizetni, és a keresztiesek testvére birtokrészeit Rykolfus-tól követelik, és mindezeket oklevelekkel tudja bizonyítani. Az oklevelek bemutatására a nádor aug. 1-jét (oct. fe. B. Jacobi tunc succedentes) jelölte ki.

Tá.: Gilétfi Miklós nádor, 1342. dec. 2. Dl. 68 847. (Berzeviczy cs. berzeviczei lt. 100.) (20. sz.-i Má.-ban).

K.: Str. III. 475—476. (628. szám).

388. (1341. jún. 10.—júl. 1. között)

Az egri kápt. oklevele szerint Jakab mr. deák (litteratus), királyi ember Jakab és István kóruspapok tanúságtétele mellett jún. 10-én (in quind. Penth.) kiszállt Belcella ~ Balcella birtokra, és a szomszédok, valamint kiváltképpen Miklós c. fia István, Miklós c. fia Miklós ügyvédje, Dusa fia Gergely, valamint Kathus és Kenge úrasszonyok ügyvédje, Sándor fia György jelenlétében a falu összes haszonvételeit, tartozékait és telkes helyeit (loci sessionales) 5 egyenlő részre osztották, amelyből 3 részt a kápt. oklevelében részletezett határok között, ti. Ny felől egy hegy szomszédságában levő földeket, mezőket, erdőket és cserjéseket Peren-i Miklós c. fiainak: Istvánnak és Miklósnak, továbbá András fia László akkor távollévő feleségének, Magych-nak iktatták örök birtoklásra, hasonlóképpen a Dé felől levő telkes helyekkel és gyümölcsösökkel (pomerii). Az említett földek, mezők, erdők és harasztosok fennmaradó, Ke felőli másik 2 részét, továbbá a telkes helyek É felőli 2 részét, valamint azt a telekhelyet, ahol előbb az említett Miklós c., majd ennek fia, Lőrinc és felesége, Kathus úrasszony laktak, a rajta levő épületekkel együtt Kathus és Kenge úrasszonyoknak iktatták. Mivel az épületet illetően a felek nem értettek egyet, annak értékét fogott bírák közreműködésével -- kassai M.-val számolva -- 6 M.-ra becsülték, aminek három[ötöd] részét, azaz 3 M.-t és 30 garast Kathus és Kenge úrasszonyok a telekrész és épületek megváltása fejében tartoznak megfizetni Istvánnak és Miklósnak. Ezután az úrasszonyok ügyvédje, György javaslatára az egri kápt. privilégiuma szerint Belcella

birtokhoz tartozó egyéb birtokok haszonvételeinek felosztásába akartak fogni -- aminek okát Kathus úrasszony ígérete szerint júl. 1-jén (in dict. oct. Nat. B. Johannis Bapt.) szándékozott megadni --, s az ügyvédek, ill. más nemesek társaságában ki akartak szállni e birtokokra, hogy azokat 5 egyenlő részre osszák. Miklós c. fia István és Dusa fia Gergely az említett György ügyvéd által megmutatott határok szerinti felosztásnak ellene mondtak azzal, hogy a 4 falu, ti. Janusfolua ~ Iwanusfolua ~ Iwanusfalua, Kaytarvagasa ~ Kaytaruasaga ~ Kaytarwagasa ~ Kaytaruagasa, Frichuagasa ~ Frichwagasa és Luduegfollua ~ Luduegfolua nem Balcella birtokhoz tartoznak, hanem az egri kápt. oklevelében foglalt határokkal el vannak választva attól, és vállalták, hogy szintén júl. 1-jén e határokat megmutatják. Ahol nem találnak határjeleket, ott mindkét fél a Razlawyche birtok felőli régi határokat fogadja el érvényesnek. István és a felek ügyvédei az említett 4 falu felosztásakor nem értettek egyet, a vitatott birtokokat és haszonvételeiket megjelölve, nem királyi mértékkel mérve, hanem a felek által odavezetett fogott bírák közreműködésével szemmértékkel felbecsülve 40 M.-ra értékelték. Az úrasszonyok ügyvédje, György azt állította, hogy Iwanusfolua, Kaytaruasaga [!], Frichwagasa és Luduegfolua birtokok Belcella birtok régi határain belül fekszenek, ezért azokat is fel kell osztani az egri, a szepesi kápt.-ok, a Jazo-i konv., Scepus és Sarus m.-k c.-ei és szb.-i, valamint az egri és a szepesi kápt.-ok nádori emberek elmondása alapján kiadott oklevelei alapján. Erre Gergely, az említett István, Miklós és Magych úrasszony ügyvédje úgy válaszolt, hogy az említett birtokok Belcella birtok határain kívül fekszenek, és bemutatta [V.] István király (H) privilégiumát, amely szerint [IV. Béla] király (H) elsőszülöttje, Erdély hercege (dux Transsilvanus) 1261-ben Scepus-i Miklós fia Jan hű szolgálataiért neki adományozta a Bardfa-i kapun túli Belcella földet, amibe őt Tekus Sarus-i c. bevezette. A birtok hj.-a -- ahogy azt oklevél szerint Tekus c. megmutatta --: Malchok és Delnice földrészek, Gabalapatoka, Grabouch folyó, erdő, Razlov falu. Az adományt [V.] István király 1271-ben megerősítette.

Eml.: a 480. számú oklevélben.

K.: --

389. (1341. jún. 10.—aug. 27. között)

Pál országbíró oklevele szerint [1341. jún. 10-én] személyesen megjelent színe e. a királyt az ő megbízólevelével képviselő [Vörös (Rufus)] Miklós fia János, valamint Mihály és András, és bemutatták a [székes-]fehérvári kápt. oklevelét (l. 354. szám). Mivel a felek között

ellentmondás volt, az országbíró kéri a [székes-]fehérvári kápt.-t, hogy küldje ki tanúságtételre hites emberét, akinek jelenlétében Bereck v. Weyteh fia János v. Myske fia Pál királyi ember a felperes, továbbá Onth fia Bakou v. Chatar-i Lőrinc v. Keek-i Péter, a püspök frater-e, királyi ember az említett Mihály és András alperesek nevében aug. 27-én (in oct. fe. S. regis Stephani) szálljanak ki az említett birtokokra, ott a szomszédokat összehívva a felek v. ügyvédek jelenlétében tudják meg az igazságot a fentiekről, majd a vitatott földrészt becsüljék fel, és a jelentést a felek 8 nap múlva (ad 8. diem) vigyék neki vissza.

Eml.: Nagymartoni Pál országbíró, 1343. aug. 2. Dl. 40 908. (Múz. Ta. Véghely D. gyűjteménye.)

K.: --

Megj.: Az oklevél keltezése a hj.-ről szóló jelentés visszavitelének határnapja alapján volt megállapítható.

390. (1341. jún. 11. e.)

Druget Vilmos nádor oklevele szerint Warada-i László fia János mr.-nek magát is beleértve 8 nemessel és 2 jobbággyával a jún. 11.-én kezdődő generalis congregatio-n Zahun faluban esküt kell tennie Bezded-i Dénes fia István mr. jobbággya, István varga (sutor) ellenében, hogy István vargától nem vett el hatalmaskodva 8 rőf posztót.

Eml.: a 400. számú okevéiben.

K.: Z. I. 616—617. (579. szám).

391. 1341. jún. 11. Bécs

Vid nyitrai püspök 40 napi bűnbocsánatot engedélyez mindazoknak, akik a bécsi Szt. István első vértanú-egyház felszentelésének évfordulóján és más ünnepeken, ill. azok nyolcadán gyónnak, v. akik segítséget nyújtottak annak építéséhez. Ennek megerősítésére pecsétjével ellátott oklevelet ad ki. D. Wienne, III. Id. Junii, a. d. 1341.

Facs.: Dl. 51 145. (Kállay cs. It.) A Facs.-én hártycsikon függő, mandorla alakú pecsét látható.

Má.: Dl. 90 818. (Csoma cs. devecseri lt.) A könyomatos Má.-n függőpecsét hártacsíkjá látható.

K.: --

R.: Kállai I. 142. (611. szám).

392. 1341. jún. 11.

Az egri egyház kápt.-ja e. személyesen megjelenve egyik részről Moyus fia Mihály Dobus-i nemes, másik részről Bathur-i Bereck fiai: János és Miklós mr.-ek ügyvédje és serviens-e, János mr. deák (litteratus) urai nevében a váradi egyház kápt.-jának megbízólevelével, továbbá ugyanezen Bereck fia Leukus fiai: Péter és Benedek nevében megbízólevelél nélkül, Moyus fia Mihály előadja: jóllehet a Szatmár m.-i Fabyanhaza, más néven Bohol birtokát, amely Bereck fiai Euchd, Saruarmonostra, Zenthmartun és Banknetereme birtokai között fekszik, és amelyben Szt. Benedek apát és hitvalló tiszteletére szentelt köegyház van, ínségében a váradi egyház kápt.-ja 1332. évi oklevele által 8 M.-ért, majd Pál országbíró és a várad-előhegyi Szt. István első vértanú-konv. és monostor prépostjának és a Lelez-i Szt. Kereszt-konv. és monostor prépostjának kötelezvényei értelmében az eredeti adósság kétszeresére növekedésekor 72 M.-ért -- 1 M.-t 50 garassal számolva -- Bereck és Leukus fiainak elzálogosította, és ugyanezen összegért kellett volna megváltania a kápt. színe e. Mivel ezt jelen elnyomott állapotában nem teheti meg, az őt örökség címén megillető birtokot összes haszonvételeivel az említett 72 M.-ért és a másik 10 [!] M.-ért -- 1 M.-t a fentiek szerint számolva -- eladja Bereck fiainak: János és Miklós mr.-eknek, továbbá Leukus fiainak: Péternek és Benedeknek örök birtoklásra, szavatosságot vállalva összes rokonával, kiváltképpen Thokay-i Gábor fia Lukáccsal szemben. Mindezek megerősítésére a kápt. autentikus pecsétjével ellátott oklevelet ad ki Miklós prépost, János ör-, Márton éneklőkanonok, János Borsod-i, Domokos Abawyuar-i, Dávid Zabouch-i, János Patha-i, Péter Heues-i, Domokos Borswa-i főesp.-ek jelenlétében. D. in fe. S. Barnabe ap., a. d. 1341., [I.] Károly lévén a király (H), Csanád az esztergomi érsek, a kalocsai szék üres, M[iklós] az egri püspök.

E.: Dl. 3389. (NRA. 841. 10.) Alul chirographált hártján sárga zsinóron természetes színű, kerek, ép függőpecsét.

Tá.: 1. Bebek Detre nádor, 1397. máj. 30. Dl. 1749. (NRA. 413. 54.)

2. Bebek Detre nádor, 1397. máj. 30. ŠA. Brno. Seilern lt. 102. B. (Df. 249 156.)

K.: AO IV. 103—105. (76. szám) (kihagyásokkal).

R.: Wertner, Nemzetsek I. 260. (K. alapján); Doc. Trans. IV. 34. (39. szám) (K. alapján) (román nyelvű).

393. 1341. jún. 11.

Az esztergomi Szt. István király-egyház keresztes konv.-je e. személyesen megjelenve egyik részről Arma-i Péter fia János a maga és rokonai, Arma-i Ders fiai: Imre és András nevében Pál országbíró megbízólevelével, másik részről Bede c. fia Péter mr. a maga és apja nevében a Saag-i konv. megbízólevelével elmondják: Bel birtokrész ügyében, amely egykor Feldes (dict.) Péteré volt, most pedig Bede c.-é, Péter fia János, valamint Arma-i Ders fiai: Imre és András Bede c.-t a királyi jelenlét elé idézték, ellene pert indítottak, de fogott bírák közreműködésével oly megállapodásra jutottak, hogy a vitatott birtokrészt felosztják egymás között. Hj.: Arma és Bel birtokok felső része, Arma és Bel birtokok Dé felőli része, nagy út, Gwla fiai Malas birtoka, Arma és Bel birtokok. D. in fe. S. Barnabe ap., a. d. 1341.

E.: DI. 3390. (NRA. 935. 12.) A hártván természetes színű, mandorla alakú hátlapi pecsét töredéke.

K.: --

394. 1341. jún. 11.

A vasvári Szt. Mihály arkangyal-egyház kápt.-ja e. személyesen megjelenve egyik részről Reznuk-i Herbord fia Jakab fia Lukács, másik részről Miklós fia György, Salamon fia Kelemen, Olivér fia István és Gergely fia Domokos Reznuk-i nemesek, az említett Lukács a Zala m.-i Reznuk birtokot összes haszonvételeivel és tartozékaival 12 M. dénárnyi becsértékért (cum estimatione denarios valente) elzálogosítja rokonainak, Györgynek, Kelemennek, Domokosnak és Istvánnak jún. 10-től (a quind. fe. Penth.) számított 10 évre oly feltétellel, hogy azt 10 évig nem lehet visszaváltani. 10 év elteltével Lukács ugyanezen 12 M. dénárral felérő becsértékért bármikor visszaválthatja, ha viszont 10 évnél hamarabb akarja visszaváltani, akkor azt csak 50 M. ellenében teheti meg. Ha a visszaváltást megelőzően a személyesen megjelenő Rempe fia Salamon fia György v. testvérei v. anyja fent említett apjának, Herbord-nak birtokaiból az úrnőt illető jogokat követelnék, akkor amint Herbord

többi birtokaiból, úgy Reznuk birtokból is az említett nemesek kötelesek elégtételt adni, amint azt vállalták. D. II. f. prox. p. quind. Penth., a. d. 1341.

E.: Dl. 86 619. (Teleki cs. gyömrői lt. 23. 1. 14.) Vízfoltos. A hártján természetes színű, kerek hátlapú pecsét apró töredéke.

K.: Bgl. IV. 341. (538a. szám) (1342. jún. 2-i keltezéssel).

R.: Iványi, Teleki 80. (31. szám).

395. 1341. jún. 11.

A vasvári Szt. Mihály-egyház kápt.-ja e. személyesen megjelenve Reznuk-i Miklós fia György, Salamon fia Kelemen, Gergely fia Domokos és Olivér fia István kötelezik magukat, hogy Reznuk-i Herbord fia Jakab fia Lukács megmaradhat az ő Senthandreas és Buryh birtokainak békés birtoklásában, azokat tőle nem foglalják el, őt onnan ki nem űzik, vérét nem ontják, neki kárt nem okoznak. Ha ezzel ellentétesen cselekednének, a kápt. tanúságtétele mellett, nemesek és m.-beli emberek törvényes vizsgálata szerint, akkor párbajban legyőzöttként marasztaltassanak el. A szintén személyesen jelen levő Lukács megfogadta, hogy Reznuk, Boxafolwa, Lyak és Pousfolwa birtokokban, amelyeket Lukács birtoklásra adott a fentieknek, békésen maradhatnak, ameddig vissza nem tudja váltani tőlük. Ha vérüket ontja, megsebesíti őket, v. kárt okoz az említett birtokokban, és ez jogszerűen bebizonyosodik, párbajban legyőzöttként marasztaltassék el. D. II. f. prox. p. quind. Penth., a. d. 1341.

E.: --

Tá.: a 753. számú oklevélben.

K.: Zala I. 378—379. (255. szám) (a Reisig cs. birtokában levő állítólagos E. alapján).

R.: Wertner, Nemzetségek I. 175. (K. alapján).

396. 1341. jún. 12.

A Lelez-i Szt. Kereszt-egyház konv.-je e. személyesen megjelenve egyik részről Kysuarada-i László fia János mr., másik részről Dorouch-i István fia János az utóbbi előadja: azon perekben, amelyeket az említett László fia János birtokok megosztása ügyében akart ellene indítani a nádor Zahun faluban tartott generalis congregatio-ján a jelen évben (a. in

presenti) fogott bírák közreműködésével olyan megállapodásra jutottak, hogy szept. 15-én (in oct. Nat. virg. glor. Marie nunc prox. venturis) a felek által elővezetett fogott bírák az egri egyház kápt.-ja e. László fia János oklevelei alapján döntenek Dorouch, Syd és Criua birtokok felosztásáról, és ezt mindkét fél köteles elfogadni. Ha valamelyik fél a döntést nem fogadná el, akkor perkezdet e. a bíró részén felül 20 M.-t fizessen a másik félnek. A döntőbíráskodást sem királyi, sem királynéi oklevéllel nem lehet elhalasztani. D. f. III. prox. p. oct. S. Trinitatis, a. d. 1341.

E.: Dl. 76 637. (Zichy cs. zsélyi lt. 1. B. 119.) Hátoldalán azonos kéz írásával tartalmi összefoglaló, a papíron természetes színű, kerek zárópecsét apró töredéke.

K.: Z. I. 612—613. (577. szám).

R.: Wertner, Nemzetségek I. 260. (K. alapján).

397. 1341. jún. 13. Záhony

Drugetter Vilmos nádor, a kunok bírása híréül adja: azon a congregatio-n, amelyet jún. 11-én (f. II. prox. p. quind. Penth.) Zahun faluban tartott Zabolch és Bereg m.-ék nemessége részére, Bolth-i András fia András elmondta, hogy ápr. 10-én (f. III. prox. p. fe. Passce d. prox. preteritum) Bolkan-i János fiai: László és Fábián hatalmaskodva rátörtek Gyurkerek birtokán levő házára, és elvitték 2 -- 20 M. értékű -- lovát, bal hüvelykujját levágták, szemét nyíllal sebesítették meg, egy másik ujját is levágták, fia, János lábát nyíllal megsebesítették, aminek következtében az lábát elvesztette, és fia 10 M.-t érő lovát elvették, különböző sebeket ejtettek. Mindezeket a szb.-k, az esküdt ülnökök és az említett m.-ék nemessége – az utóbbi ló eltulajdonítását kivéve -- egybehangzóan megerősítették. D. 3. die congregationis nostre et loco prenotatis, a. d. 1341.

E.: Dl. 51 146. (Kállay cs. lt. 1300. 563.) Hátoldalán azonos kéz írásával tartalmi összefoglaló, a hártován természetes színű, kerek zárópecsét töredéke.

K.: --

R.: Kállai I. 142. (612. szám).

398. 1341. jún. 14.

A [pécs-]váradi monostor konv.-je e. Hydaga-i Job fia Gergely fiával, Andrással együtt megjelenve a Baranya m.-i Odus földben levő 1 ekealjnyi szántóföldet tartalmazó részüket összes haszonvételeivel és tartozékaival, a szomszédok beleegyezése mellett eladják Bechey-i Imre mr. fia Tuteus mr.-nek 50 M. báni dénárért. Hj. az eladók elmondása szerint: Philip föld, berek, Iwanca Baranya-i hadnagy (maior exercitus) egykori földje, Philip föld, körtefa, Tuteus mr. földje, Péter fia Tamás mr. földje, Beseldugh, körtefa, almás hely. Az eladók Tuteus mr. iránt szavatosságot vállalnak. A konv. privilegium kiadását ígéri. D. f. V. prox. an. fe. BB. Wyti et Modesti mart., a. d. 1341.

Á.: Pécsváradi konv., 1348. szept. Dl. 76 899. (Zichy cs. zsélyi lt. 211. B. 305.)

K.: Z. II. 310—311. (229. szám).

R.: Kőfalvi T., Pécsvárad 79. (152. szám).

399. 1341. jún. 14. Záhony

Drugeth Vilmos nádor, a kunok bírása hírére adja: azon a generalis congregatio-n, amelyet jún. 11-én (II. f. prox. p. quind. fe. Penth.) Zahun faluban tartott Zabolch és Bereg m.-ék nemessége részére, Boldoukw (Boldokw)-i várnagya, János mr. előadta, hogy István fia István Zabolch m.-i Estfanfyaestfanberzele (Estfanfiaestfanberzelle) birtokát adomány, egy másik Berczel (Berzel) birtokot Edelen-i László fiaitól vásárlás címén birtokol. Ha a szomszédok ennek ellentmondani szándékoznak, akkor ő erre készen áll. Az említett birtokok szomszédai közül senki sem mondott ellent, de Pozab-i Pál fia Tamás, az említett Edelen-i László fia Berzel (Berczel) birtokának szomszédja ellent mondott, de barátságos rábeszélés és az igazság szeretete által vezetettve Pál fia Tamás a rokonság okán lemondott a tiltásról, és elfogadta, hogy Berczel birtok János mr.-é legyen. D. 4. die congregationis nostre et loco prenotatis, a. d. 1341.

Á.: 1. Egri kápt., 1444. márc. 26. SNA. Jászói konv. hh. lt. Metales 3. 15. (Df. 250 580.)

2. Á. 1. > leleszi konv., 1816. jan. 31. HBML. 316. Transumpta. Vol. 3. (Df. 278 887.) (Az eltérő névalakokat zárójelben adjuk.)

K.: --

R.: Herpay 22. (20. szám) (1341. jún. 22-i keltezéssel).

400. 1341. jún. 14. Záhony

Drugetter Vilmos nádor, a kunok bírása híréül adja: azon congregatio 3. napján, amelyet jún. 11-én (II. f. prox. p. quind. fe. Penth.) Zahun faluban tartott, korábbi ítéletlevelének (l. 390. szám) megfelelően Warada-i László fia János Bezded-i Dénes fia István mr. jobbágya, István varga (sutor) ellenében magát is beleértve 8 nemessel és 2 saját jobbágyával, Warada-i Vörös (Rufus) Györggyel és Pouch-csal esküt kellett tennie a nádor kápolnájában (in capella nostra), hogy István vargától nem vett el hatalmaskodva 8 rőf posztót, hanem az oly módon maradt nála, hogy István a fogságból lopva megszökött. Az eskütétel napján László fia János eskütársaival kész volt az esküt letenni, de a nádor fogott bírák közbenjárására, és különleges kegyként János esküjét, és a bírságokat elengedte, valamint az említett István varga halálát megbocsátotta, László fia János mr. pedig az említett [Bezded-i ?] Istvánt biztonságban szabadon bocsátotta (?). D. 4. die congregationis nostre et loco prenotatis, a. d. 1341.

E.: Dl. 76 638. (Zichy cs. zsélyi lt. 1. B. 113.) A hártján sötét színű, kerek hátlapú pecsét töredéke.

K.: Z. I. 616—617. (579. szám).

Megj.: Az oklevél fogalmazása nem egyértelmű.

401. 1341. jún. 14. Záhony

Druget Vilmos nádor, a kunok bírása híréül adja: azon a generalis congregatio-n, amelyet jún. 11-én (f. II. prox. p. quind. fe. Penth.) Zahun faluban tartott Zabolch és Bereg m.-ék nemessége részére, Joob ~ Job fiai: Domokos és Miklós mr.-ek előadták, hogy a Zabolch m.-i Berkez és Bodon birtokok örökség jogán őket illetik. A fentieket az említett m.-ék szb.-i, esküdt ülnökei és összes nemese egybehangzóan megerősítette. D. 4. die congregationis nostre et loco prenotatis, a. d. 1341.

E.: Dl. 31 240. (Csicsery cs. lt. 776.) A hártján kerek hátlapú pecsét nyoma.

K.: HOklt. 232—233. (217. szám).

R.: Kárffy Ö., TT. 1900. 399—400. (1341. jún. 4-i dátummal).

402. 1341. jún. 14. Forró

László fia Péter mr., Pál országbíró Vyuar m.-i bírságszedője hírül adja: Barcha-i János fia Tamás azon bírságokat illetően, amelyekben Azalov-i Pál fia János aranybánya, továbbá ezüstabányák hatalmaskodó lerombolása miatt Pál országbíró színe e. elmarasztaltatott, az országbíró általa képviselt személyének elégtételt adott, kivéve az ellenfél részét, ezért János fia Tamást e kötelezettség alól a jelen oklevél révén feloldozza. D. in Forrov, in oct. Corporis d., a. eiusdem 1341.

E.: --. Fk.: Dl. 83 231. (Bárczay cs. lt. 1. 74.) Hátoldalán azonos és 18. sz.-i kéz írásával tartalmi összefoglaló, a Fk.-en kerek zárópecsét apró töredéke látható.

K.: --

403. 1341. jún. 14. Forró

László fia Péter mr., Pál országbíró Vyuar m.-i bírságszedője hírül adja: Nagy- (de Maiori) Barcha-i Miklós fia János azon hatalmaskodási ügyben, amelyben ura, Azalov-i Pál fia János a király ellenében az országbíró e. elmarasztaltatott, neki teljes elégtételt adott, kivéve az ellenfél részét, ezért őt e kötelezettsége alól feloldozza. D. in Forrov, in oct. Corporis d., a. eiusdem 1341.

E.: --. Fk.: Dl. 83 232. (Bárczay cs. lt. 1. 75.) Hátoldalán azonos és 18. sz.-i kéz írásával tartalmi összefoglaló, a Fk.-en kerek zárópecsét töredéke látható.

K.: --

404. 1341. jún. 14.

Miklós Nyitra m.-i alispán és a m. 4 szb.-ja hírül adják: azon bírságokat, amelyekben a Pinkusd fia Péterrel és szolgájával (famulus) szemben elkövetett útonállás miatt elfogott Elephanth-i Mátyás fia Miklós elmarasztaltatott, e Miklós, valamint fogott bírák kérésére elengedi, így őt ezek alól felmenti. D. in f. V., videlicet in oct. fe. Corporis Christi, a. d. 1341.

E.: Dl. 3391. (NRA. 1671. 61.) A hártján 3 hátlapi pecsét nyoma.

K.: --

405. 1341. jún. 15. Záhony

Drugetter Vilmos nádor, a kunok bírása hírére adja: azon a generalis congregatio-n, amelyet jún. 11-én (f. II. prox. p. quind. fe. Penth.) Zabolch és Bereg m.-ék nemessége részére Zahun falunál tartott, a személyesen megjelent Warada-i László fia János elmondta, hogy a Szatmár m.-i Iwanusy-i Cantor (dict.) Tamás, Péter és Mihály 1340. máj. 30-án (f. IV. prox. an. fe. Penth., a. preterito) Warada birtokát hatalmaskodva megtámadták, és onnan Zeuke András (dict.) [!] jobbágya 3 lovát tolvaj módjára elvitték, közülük 1-et fél fertőért visszaadtak, a többi megtartották. Ezt a szb.-k, esküdt ülnökök, Zabolch m. nemesi és közrendű emberei (communes homines) a nádor többszöri kérdésére egybehangzóan megerősítették. D. 5. die congregationis nostre et loco prenotatis, a. d. 1341.

E.: Dl. 76 639. (Zichy cs. zsélyi lt. 1. B. 114.) A hártán természetes színű, kerek hátlapú pecsét töredéke.

K.: Z. I. 618. (581. szám).

406. 1341. jún. 15. Záhony

Drugetter Vilmos nádor, a kunok bírása hírére adja: azon a generalis congregatio-n, amelyet jún. 11-én (f. II. prox. p. quind. fe. Penth.) Zahun falunál tartott Zabolch és Bereg m.-ék nemessége számára, Warda-i László fia János mr. Mohostow ~ Mohostew, más néven Mohostelek birtokának összes szomszédját és mindenki mást tiltott a birtok hasznvételeinek használatától, továbbá hozzátette: ha valaki a birtokkal kapcsolatban bevallást kíván tenni, kész arra választ adni. Senki sem kívánt a birtokkal kapcsolatban felszólalni, és a nádor többszöri kérdésére -- ti. hogy az említett birtok régóta János mr. örökölt birtoka-e -- azt a szb.-k, esküdt ülnökök, az említett m.-ék nemessége, valamint Mohostew birtok szomszédai János mr. örökölt birtokának mondták. D. 5. die congregationis nostre et loco prenotatis, a. d. 1341.

E.: Dl. 76 640. (Zichy cs. zsélyi lt. 1. B. 115.) A hártán kerek hátlapú pecsét nyoma.

K.: Z. I. 617—618. (580. szám).

407. 1341. jún. 16.

A. d. 1341., die 16. mensis Jun. Geruasius [fia] Péter pápai követ és tizedszedő az esztergomi egyház kápt.-jától – az említett egyház kanonokjai, Szt. Tamás prépostja, Jakab, Mátyás komáromi és Péter gömöri főesp.-ek révén – átvett a Kálmán győri püspökké szentelése miatt a Szentszéknél történt 1 évnyi üresedés után 88 M. széles bécsi garast, 12 M.-t báni garasokban, 1 M.-t 56 garassal, 1 garast 6 dénárral számolva mindkét pénznemben.

E.: --

K.: Vat. I. 429. (Geruasius fia Péter egyes szám 1. személyben íródott tizedjegyzéke alapján. Vatikáni Lt. Collect. 180., fol. 75—77.)

408. 1341. jún. 16.

A pozsonyi egyház kápt.-ja e. személyesen megjelenve kanonoktársuk, Sándor fia János mr., valamint Fülöp mr. pozsonyi alispán Chollokuz-i officialis-a, Choaka (dict.) Mihály, továbbá István fia Domokos, a m. 4 szb.-jának egyike, elmondják: jún. 12-én (f. III. prox. preterita) Fülöp mr. pozsonyi alispán parancsára kiszálltak a Padan-i nemesek birtokára hj. és a határok megújítása céljából. Az összes Padan-i nemes jelenlétükben azt a pert, amelyet a Pethen-i nemesek, Jakab fia Miklós, Benedek fia Pál, Buhta fia Péter, Péter fiai: János és Miklós, Márton fia István, Myko fiai: Miklós és Moius, Máté fia Máté, Jakab fia Chuka, Banko fia Pál, Chete fia András, Miklós fia Jakab, Simon fia Pál, Loth fia Mátyás, Pál fia Domokos, Wogya fia Gergely és Tamás fiai: János és Péter ellen indítottak amiatt, mert a Pethen-i nemesek tilalmazták őket Padan birtok határainak felállításában és megújításában, bármilyen feltételekkel és bármilyen bírák e. való eldöntésre a jelen oklevél kiadásától az ügy végleges eldöntéséig a kápt. színe e. most személyesen is megjelent Budow fia Péter, Egyed fia Balázs, Lőrinc fia Miklós, Zegyes ~ Zegys fia Miklós, Péter fia Domokos és Salus fia Miklós Padan-i nemesekre, együtt és külön is, mint törvényes ügyvédeikre bízta. D. sabb. prox. p. fe. BB. Viti és Modesti mart., a. d. 1341.

E.: --

K.: AO. IV. 105—106. (77. szám) (állítólagos E. alapján, amelyet az AO. szerint Varga Márton közölt Kaposvárról).

409. 1341. jún. 17.

A budai egyház kápt.-jának színe e. Demeter fia Kemen a maga és fiai: Péter, János és Miklós nevében tiltakozik az ellen, hogy a Heueswyuar m.-i Gungus és Solumus között fekvő Pathaursi birtokot Pál fia Belenig, Bede (dict.) Mihály fiai: István és Kompolt ~ Kompolth, továbbá Tamás fia Demeter igazságtalanul megszállva tartják, mert az jog szerint őket illeti. Amikor majd számukra eljön a prosperitás ideje [!], az igazság elé kell állítani a dolgok és személyek visszatartóit, ezért Belenig-et, Istvánt, Kompolth-ot és Demetert Pathaursi birtok elpusztításától és elidegenítésétől, mindenki mást annak bármilyen címen való megszállásától tiltott, és erről a kápt.-tól a jelen oklevél kiadását kérte. D. domin. die prox. p. fe. B. Barnabe ap., a. d. 1341.

E.: Dl. 28 900. (Kolozsmonostori konv. lt. Neoregistrata. Q. 5.) A hártván természetes színű, mandorla alakú zárópecsét apró töredéke.

K.: --

410. 1341. jún. 18. Bonchida

Gerew c. fia Miklós Doboka-i c., Badug-i Péter és Domokos fia János, Doboka m. szb.-i hírül adják: Nagy (Maior) Vos (dict.) Miklós fia Vos (dict.) János jún. 18-án (f. II. p. oct. Corporis Christi) András fia Miklós Dewecher-i nemes ellenében ötödször tartozott esküt tenni arról, hogy nem kapott kezesség címén egy 3 ezüst M. értékű lovat, nem pusztított el egy másfél ezüst M. értékű lovat, nem okozott pusztítást annak birtokán, és nem fizetett ezért 9 M. bírságot. A határnapon Nagy (Maior) Vos (dict.) Miklós fia János tanúkkal letette az esküt András fia Miklóssal szemben, ezért őt a jelen oklevéllel feloldozzák minden ezzel kapcsolatos kötelezettsége alól. D. in Bonchyda, in termino prefixo, a. d. 1341.

E.: AL. Wass cs. Oklevelek 3. 17. (Df. 252 746.)

K.: HOkt. 233—234. (218. szám).

Ford.: Doc. Trans. IV. 35. (40. szám) (HOkt. alapján) (román nyelvű).

411. (1341.) jún. 19. Avignon

[XII.] Benedek pápa közli a bécsi skótok monostorának apátjával: János fia Miklós, az esztergomi érsekség területén fekvő pozsonyi Szt. Megváltó-egyház kanonokja felkereste őt azzal, hogy noha az említett egyház prebenda-járól, amely Vörös (Ruffus) Péter kanonok

halálával megüresedett, gondoskodás történt, az említett egyház prépostja, Mihály, Zala-i Miklóst, az említett egyházm. clericus-át vezette be abba, aki azt elfoglalta, és azóta is elfoglalva tartja, ezáltal megakadályozta Miklóst annak elfoglalásában. Minthogy Miklós joggal tart a prépost és Zala-i Miklós hatalmától, és biztonságban nem közlekedhet az esztergomi egyházm.-ben, ezért a pápa megparancsolja: az érintetteket idézze maga elé kihallgatásra és döntéshozatalra az egyházi törvények szigorú betartásával. A név szerint megidézett tanúkat hiteles tanúvallomásra kell készíteni. D. Auinione, XIII. Kal. Jul., [pápasága] 7. év[é]ben.

Á.: Henrik, a bécsi skótok Szűz Mária-egyházának bencés apátja, 1342. márc. 14. SNA. Pozsonyi kápt. m. lt. F. 9. 192. (Df. 273 019.)

K.: Str. III. 421. (600. szám) (Á. alapján).

412. 1341. jún. 20.

[I.] Károly király 1341. jún. 20-i (f. IV. prox. an. fe. Nat. B. Johannis Bapt., a. d. 1341.) nyílt oklevele szerint színe e. személyesen megjelentek Sadam-i János fiai: Besenyő (Bissenus) Gergely és testvére (frater uterinus), Mátyás, akik korábban a besenyők jogán adományul kérték tőle a Tolna m.-i Bessenew, Egres és Hotwan birtokokat, de most azokat átengedték Hench fia János fia Miklós mr.-nek, mivel ennek apja, János Symontornya-i Salamon fia Simon magtalan halála után több joggal kérte és kapta azokat örök adományul a királytól.

Tá.: Zsigmond király, 1409. szept. 9. Dl. 9481. (NRA. 593. 7.)

K.: --

R.: ZsO. II/2. 7043. szám; Fenyvesi, Tolna 88. (164. szám); C. Tóth N., LK. 2000. 95. (14. szám).

413. 1341. jún. 20. Gelénes

Drugeter Vilmos nádor, a kunok bírása híréül adja: azon a congregatio-n, amelyet jún. 18-án (f. II. prox. p. oct. Corporis Christi) tartott Zothmar és Vgacha m.-k nemessége részére Gellyanus faluban, Bolth-i András tiltakozott az ellen, hogy ápr. 10-én (III. f. prox. p. fe. Passce d. prox. preteritum) Bolkan-i János fiai: Fábian és László az ő Gurgkereky faluban

levő házára törtek és elvették 2 lovát, s amikor ő, ill. fia, János a nyomukba eredtek, nyíllal megsebesítették bal szemén és jobb hüvelykujján, aminek következtében mindkettőt elvesztette, János fiát pedig bal lábán megsebesítették, aminek következtében János meghalt. D. 3. die congregationis nostre predicte, loco prenotato, a. d. 1341.

E.: Dl. 51 147. (Kállay cs. lt. 1300. 564.) Hátoldalán azonos kéz írásával rövid tartalmi összefoglaló, a hártján kerek zárópecsét nyoma.

K.: --

R.: Kállai I. 143. (613. szám); Doc. Trans. IV. 35. (41. szám) (Kállay alapján) (román nyelvű).

414. 1341. jún. 21. Győr

[I.] Károly király (H) hírül adja: Batur-i Bereck fia Miklós mr. a maga és testvére, János mr. Szatmár m.-i c. nevében eléje járult és hű szolgálataiért adományul kérte a néhai Iuanusy ~ Iwanusy-i István fia Cantur (dict.) Mihály, a hasonlóképpen Cantur (dict.) Péter és Tamás Szatmár m.-i Iuanusy, Ders és Hudaz birtokokban levő részeit, amelyek bírói ítélet következtében a királyra, általa pedig János mr. c.-re szállottak (per consequens manibus eiusdem magistri Johannis tamquam comitis parochialis sub nomine nostri honoris devolutas) azon a generalis congregatio-n, amelyet Bereck fia János mr., szatmári c. máj. 24-én (f. V. prox. an. fe. Penth. prox. preteritum) királyi parancsra (l. 340. szám) Gulvez faluban tartott Szatmár m. nemessége részvételével a tolvajok, útonállók és más gonosztevők kiirtása céljából. Mindezt a szb.-k és a m. 12 esküdt nemesének azon oklevele (l. 343. szám) tartalmazza, amelyben e János mr. kérte, hogy az említett birtokokat és birtokrészeket a király adományozza neki. A király megfontolván a fent nevezettek hű szolgálatait, Cantur (dict.) Mihály, Péter és Tamás gonosztevők Szatmár m.-i Iwanusy, Ders és Hudaz birtokait Batur-i Bereck fiai: János Szatmár m.-i c.-nek és testvérének, Miklósnak adományozza örök birtoklásra, mások jogának sérelme nélkül. D. in Jaurino, f. V. prox. an. fe. Nat. B. Johannis Bapt., a. d. 1341.

E.: Dl. 62 181. (Ibrányi cs. lt. 18.) Hátoldalán azonos kéz írásával rövid tartalmi összefoglaló, más középkori és 18. sz.-i kéz írásával tárgymegjelölés, a hártján kerek hátlati pecsét nyoma.

K.: --

415. 1341. jún. 21. Visegrád

[I.] Károly király (H) közli az egri egyház kápt.-jával: személyesen megjelent színe e. Batur-i Bereck fia Miklós mr. a maga és testvére, János mr. Szatmár m.-i c. nevében és hűséges szolgálataikért kérte, hogy a király adja nekik örök birtoklásra Iuanusy ~ Iuansy-i István fia Cantor (dict.) Mihály és Cantor (dict.) Péter és Tamás Iuansy, Ders és Hudaz Szatmár m.-i birtokait és birtokrészeit, amelyeket tulajdonosaik gonosztettei miatt tőlük bírói ítélettel elkoboztak a Szatmár m.-i nemesség számára Gyulaez faluban tartott máj. 24-i (f. V. prox. an. fe. Penth.) congregatio generalis-on. A congregatio-t János mr. Szatmár m.-i c. és az egész nemesség részvételével a tolvajok, útonállók és más gonosztevők kiirtása érdekében királyi parancsra (l. 340. szám) tartották. Itt az említett birtokok a király és általa János mr. kezére jutottak, amint azt a m. szb.-i és a 12 esküdt nemes ülnök oklevele (l. 343. szám) tartalmazza. A király megparancsolja a kápt.-nak: küldje ki tanúságtételre hites emberét, aki Petry-i Lőrinc v. Rezege-i Sándor v. Bogaty-i Miklós királyi ember és a Szatmár m.-i szb.-k társaságában szálljon ki az említett birtokrészekre, és összehívva a szomszédokat végezzen hj.-t, majd iktassa azokat Batur-i Bereck fiai: János és Miklós mr.-eknek örök birtoklásra. Az esetleges ellentmondókat idézze a királyi jelenlét elé. A király minderről írásos jelentést kér. D. in Wysegrad, f. V. prox. an. fe. Nat. B. Johannis Bapt., a. d. 1341.

Á: a 487. számú oklevélben.

K.: --

416. 1341. jún. 21.

A. d. 1341., die 21. mensis Jun. Geruasius [fia] Péter írt Lőrinc boszniai püspöknek, aki a vienne-i zsinaton elrendelt hatéves tized Zágráb városi és egyházm.-beli subcollector-a volt, és megparancsolta, hogy ő v. procurator-a járuljon színe e. abból a célból, hogy tájkoztassa őt a püspök számadásaiban foglaltakról. A hírnök költségeire és fáradozásaiért adott neki 2 aranyft.-ot és 1 Mis [э: Mykch] báni pensa-t.

E.: --

K. Vat. I. 434. (Geruasius fia Péter egyes szám 1. személyben íródott tizedjegyzéke alapján. Vatikáni Lt. Collect. 180., fol. 79—82.)

417. 1341. jún. 21.

A Kapornuk-i konv. 1341. jún. 21-i (f. V. an. Nat. B. Johannis Bapt., a. d. 1341.) felbontott, majd pecsétfővel visszazárt oklevele szerint a konv. színe e. személyesen megjelenve egyik részről Rayk-i Egyed fia Domokos és fia, Miklós deák (litteratus) a maguk, valamint Miklós testvére, Imre nevében, másik részről Oroztun-i Baxa ~ Boxa fia Péter a maga, továbbá fiai: János, Miklós, Mihály és Péter nevében, Domokos és fia, Miklós elmondták, hogy az Oroztun birtokban őket illető azon részüket, melyet Vatya fia Péter elődei az említett Baxa fia Péter anyja és Egyed fia Domokos esküvőjekor adtak Domokosnak, 4 és fél M.-ért elzálogosítják Oroztun-i Boxa fia Péternek, továbbá fiainak: Jánosnak, Miklósnak, Mihálynak és Péternek összes haszonvételeivel. A zálogbaadók a birtokrészt ugyanezért az összegért készpénzen bármikor visszaválthatják.

Tá.: Kont Miklós nádor, 1363. nov. 15. Dl. 5162. (NRA. 1539. 52.)

K.: --

418. 1341. jún. 21. Gelénes

Drugetter Vilmos nádor, a kunok bírása híréül adja: azon a generalis congregatio-n, amelyet jún 18-án (II. f. prox. an. fe. Nat. S. Johannis Bapt.) Gelyanus falunál tartott Zothmar és Vgacha m.-k nemessége részére, Chahul-i Péter fia János előadta, hogy Moyus fia Mihály az ő Fabyanhaza, más néven Bohol birtokát el akarja adni Bereck fiainak: Jánosnak és Miklósnak, ezért ő Mihályt az eladástól, Bereck fiait, továbbá mindenki mást az elfoglalástól és elvételtől tiltotta, s annak ellene mondott. D. 5. die congregationis nostre predicte loco prenotatis, a. d. 1341.

E.: Dl. 64 022. (Kapy cs. lt. 17.) Hátoldalán azonos kéz írásával rövid tartalmi összefoglaló, a hártján kerek zárópecsét nyoma.

K.: --

419. 1341. jún. 22.

A váradi egyház kápt.-ja e. személyesen megjelenve egyik részről Teletlen (dict.) Péter leánya, Ilona úrasszony, a néhai Teryan-i Elekus fia Miklós özvegye, most pedig

Gyarak-i Fekete (Niger) (dict.) Mihály fia János felesége fiai: Simon, Péter és János, valamint leánya, Anna társaságában, másik részről Bereck fia János fia László mr. és Nadan-i Apay fia Miklós fia János nemesek, Ilona úrasszony elmondja: apja, Péter és Teletlen (dict.) György örökös nélkül meghalt emberek Bihar m.-i Syuegd birtokában, amelyet [I.] Károly király (H) hű szolgálataikért János fia Lászlónak, valamint Apay fia Miklós fia Jánosnak adományozott örök birtoklásra, az ő anyja, Anna hitbérrel, jegyajándékkal és leánynegyeddel bírt, így neki azokat az említett birtokból ki kell adniuk. Ezeket ő ínségükben -- ti. fiai és leánya hiányt szenvednek -- 12 budai M.-ért eladja Lászlónak és Jánosnak örök jogon, egyben feloldja őket ezzel kapcsolatos kötelezettségük alól szavatosság vállalásával. Erről a kápt. pecsétje felfüggesztésével ellátott, chirographált privilegiális oklevelet ad ki. D. f. VI. prox. an. fe. Nat. B. Johannis Bapt., a. d. 1341., Bertrand kardinális lévén a prépost, László mr. az olvasó-, Fülöp mr. az énekő-, Péter mr. az örkanonok.

E.: Dl. 29 131. (Gyfvár. Cista com. Bihar 3. 31.) Vízfoltos. A felül chirographált hártján a függőpecsét helye kiszakadva.

Á.: Váradai kápt. 1769. évi. Dl. 25 778. (NRA. 1860. 68.) 105—106. old.

K.: --

420. 1341. jún. 22. Gelénes

Drugetter Vilmos nádor, a kunok bírása híréül adja: azon a generalis congregatio-n, amelyet jún. 18-án (f. II. prox. an. fe. Nat. S. Johannis Bapt.) Gelyenus falunál Zathmar és Wgacha m.-k nemessége részére tartott, Chahalmonastora-i Péter fia János elmondta, hogy a Caraznya m.-i Chyzer birtok az ő örökölt birtoka, és ősi időktől fogva őt illeti. A nádor erről megkérdezte Zathmar és Wgacha m.-k szb.-it, esküdt ülnökeiket és összes nemesét, akik ezt egybehangzóan megerősítették. D. 5. die congregationis nostre et loco prenotatis, a. d. 1341.

E.: AL. Kemény J. gyűjteménye. Oklevelek 24. (Df. 253 434.)

K.: F. VIII. 4. 543. (182. szám) (Cornides alapján); Densuşianu I. 1. 668—669. (533. szám); Doc. Trans. IV. 582. (42. szám) (1341. jún. 24-i kelettel).

R.: Szabó K., Erd. Múz. okl. 18. (71. szám) (1341. jún. 22-i kelettel).

Ford.: Doc. Trans. IV. 36. (42. szám) (1341. jún. 24-i kelettel) (román nyelvű).

421. (1341. jún. 23. e.)

A váci kápt. oklevele szerint egyik részről Nyek-i Achynctus fia Miklós fiainak: Bethlem-nek, Dávidnak és Sándornak, másik részről Bold-i Rakus (dict.) Jánosnak 4 közösen választott nemes döntőbíróval jún. 23-án (sabb. an. presens fe. Nat. B. Johannis Bapt.) meg kell jelenniük az egri kápt. e. annak a döntőbíráskodásnak az elfogadására, amely közöttük [Kele]menusnyek birtok kapcsán esedékes.

Eml.: a 423. számú oklevélben.

K.: --

422. 1341. jún. 23.

A [székes-]fehérvári egyház kápt.-ja e. 1341. jún. 23-án (in vig. fe. Nat. B. Johannis Bapt.) Gábor fia István fia Jakab Merey-i nemes a maga és testvérei (fratres uterini), Péter, János, Lőrinc és Gergely nevében személyesen megjelenve tiltakozik az ellen, hogy ugyanazon Merey-be való rokonai, Mihály fia Deseu és Márton fia Benedek az ő Merey-ben, Kerequi-ben, Tuteus-ben és Bard-ban levő birtokrészeit Pethew-nek, Tamás erdélyi vajda, Zonuk-i c., a tárnokmr.-i szék bírása és procurator-a ítélőmr.-ének (prothonotarius), valamint testvérenek, Beke-nek védnökségbe (in tutorio et conservatione) akarják adni az ő tudtuk és beleegyezésük nélkül. Ezért Deseu-t és Benedeket tiltják a bármilyen címen történő elidegenítéstől, mindenki mást, kiváltképpen Pethew mr.-t és Beke-t pedig a bármilyen furfangos címen való foglalástól. D. die et a. supradictis. [1341.]

E.: Dl. 49 246. (Mérey cs. lt. 27.) Hátoldalán azonos és 18. sz.-i kéz írásával tartalmi összefoglaló, a hártján mandorla alakú zárópecsét nyoma.

K.: --

R.: Borsá I., Somogy m. lt. Évk. 1992. 18. (35. szám).

423. 1341. jún. 24.

Az egri egyház kápt.-ja tudtul adja: a váci egyház kápt.-jának oklevele (l. 421. szám) értelmében megjelenni tartoztak színe e. a szóban forgó iratban megnevezett személyek. A határnapon Bethlem, Dávid és Sándor a döntőbírákkal együtt a kápt. színe e. személyesen megjelentek, és bemutatták az egri kápt. Kelemenusnyek-re vonatkozó 1293. évi

privilegiumát, amely szerint Nyek-i Achynctus fia Miklós, Iuan fia János, valamint László és más testvérei, a Borsod m.-i Kelemenusnyek föld felét Myskolch nb. Nagy (Magnus) Imre fia Jakab fiaitól: Pétertől és Páltól 5 M.-ért megvették. Az oklevél bemutatására Rakus (dict.) János nem jött el, és nem is küldött senkit maga helyett. D. in dict. fe. Nat. B. Johannis Bapt., a. d. 1341.

E.: Dl. 89 291. (Radvánszky cs. sajkázai lt. 43. 3.) Vízfoltos. Hátoldalán azonos és 18. sz.-i kéz írásával tartalmi összefoglaló, a hártján kerek zárópecsét nyoma.

K.: --

424. 1341. jún. 24.

[A vasvári egyház kápt.-ja] 1341. jún. 24-i (in a. d. 1341., in fe. Nat. S. Johannis Bapt.) nyílt oklevele szerint egyik részről Polyan-i Bese fia Pál, másik részről Hodus ~ Hodos fia János fia János a maga és fiai: Benedek és György, valamint az említett Hodus fia János fia Pál fia Péter a maga és testvére, Bertalan -- valamennyien Herman nb. nemesek -- nevében színe e. személyesen megjelentek m.-beli nemes fogott bírák ítélete szerint. Minthogy az említett Pál fiai: Agh (dict.) Bertalan és Péter azonos rokonsághoz tartoznak az említett Jánossal, Benedekkel, Györggyel, Hodos dédunokáival (nepotes), így Agh (dict.) Bertalan és Péter birtoka a rokonság okán az említettekhez tartozik, ezért Bese fia Pál c. Agh (dict.) Bertalan és Péter Surk folyó mindkét partján fekvő Zalak birtokát összes haszonvételeivel együtt -- amely birtokot Pál c. egyébiránt királyi oklevél révén bírt -- 20 M. dénárért el- és visszaadja János fia Jánosnak és fiainak: Benedeknek és Györgynek, Pál fiainak: Péternek, Bertalannak, Hodos dédunokáinak örök jogon. D. die et a. supradictis. [1341.]

Tá.: Szécsi Miklós országbíró, 1381. máj. 10. > vasvári kápt., 1381. júl. 8. Dl. 42 195. (Múz. Ta.)

K.: Bgl. IV. 323. (506. szám).

Megj.: A [] közötti rész az átíró oklevél más részéből való kiegészítés.

425. 1341. jún. 25. Visegrád

[I.] Károly király (H) színe e. megjelenve Chene fia Loránd és Kisdamunya-i Alber fia Pál a maguk és ugyanoda való Alber fia Alber, valamint az ő fia, Benedek, IPOCH fia Péter fia

Nagy (Magnus) István, Bede (dict.) Miklós, atyafiaik és rokonaik nevében bemutatják Simon fia Pál országbíró privilegialis oklevelét, és kérték annak átírását. A király Pál országbíró 1335. júl. 15-én kelt ítéletlevelét a jelen oklevélben újra kiadja. D. in Wyssograd, 2. die fe. Nat. B. Johannis Bapt., a. d. 1341.

E.: --

K.: Sopron vm. I. 162—165. (132. szám). (E.-je a K. szerint a Végh cs. lt.-ban volt.) (Az átírt oklevelet l. Anjou-oklt. XIX. 439. szám.)

R.: Bgl. IV. 323. (507. szám) (német nyelvű).

1341. [ḡ: 1351.] jún. 25. Zágráb

István, egész Sclauonia és Ho. bánja színe e. megjelenve Farkasyus fia János Újkörös (de Nova Crisyensi) falubeli villicus, Iwanka fia Pál és Gerdyna fia János ugyanoda valósi hospes-ek a maguk és az odavaló összes hospes nevében bemutatják a néhai István, egész Sclauonia bánja részükre szabadságaikról kiállított 1252. ápr. 14-i privilegialis oklevelét, és kérték, hogy azt érvényesítse, ill. saját privilegialis oklevelébe foglalva erősítse meg, amelyet ő a jelen oklevélbe foglalva újra kiad. Ennek megerősítésére autentikus függő pecsétjével ellátott privilegialis oklevelet ad ki. D. Zagrabie, 2. die fe. Nat. B. Johannis Bapt., a. d. 1341. [ḡ: 1351.]

Má.: Dl. 36 204. (Kukuljevics) (19. sz.-i).

K.: Smič. XII. 28. (24. szám) (1351. jún. 25-i kelettel).

426. (1341. jún. 25.—júl. 1. között)

A győri kápt. oklevele szerint Machad-i Mihály királyi ember kiszállt Kysech birtokra Gábor mr. komáromi főesp., győri kanonok társaságában, és a szomszédokat összehívva vizsgálatot folytattak. Mochkus fia Miklós mr. kanonok Kysech birtokon 4 telekhelyet (loca sessionalia) -- amelyeken Gergely fiai: Iván és János, Damianus fia Mihály, János fia Imre és másik János fia Domokos laknak -- magáénak mondott, és azt állította, hogy ezt oklevelekkel tudja igazolni. Ezt más m.-beliek is megerősítették.

Eml.: a 779. számú oklevélben.

K.: --

427. 1341. jún. 26. Visegrád

Druget Vilmos nádor, a kunok bírása hírére adja: Mihály fiai: Leukus és Pál mr.-ek az őket örökség jogán megillető Bors m.-i Ture birtok É-i felét illetően hj.-t kértek. A nádor felkérte a nyitrai egyház kápt.-ját, hogy Hechy-i Tamás fia Péter v. Apati-i István fia Petev nádori ember társaságában küldje ki hites emberét a hj. elvégzésére (l. 264. szám), majd a birtokrészt iktassa az említettek birtokába. Az esetleges ellentmondókat idézze a nádor színe elé, aki minderről írásos jelentést kért. A nádor hivatali kötelezettsége folytán, a nyitrai kápt. jelentése alapján (l. 280. szám) Ture birtok É-i felét régi határai között, ellentmondó híján Leukus-nak és Pálnak hagyja örök birtoklásra, mások jogának sérelme nélkül, mivel a nyitrai kápt. oklevelét és eljárását törvényesnek találja. D. in Wysegrad, f. III. prox. p. fe. Nat. B. Johannis Bapt., a. d. 1341.

E.: Dl. 72 525. (Simony cs. lt. 22.) A hártján vörös zsinóron természetes színű, kerek, kopott függőpecsét.

K.: --

428. 1341. jún. 27.

János prépost és a várad-előhegyi Szent István első vértanú-egyház kápt.-ja e. személyesen megjelenve egyik részről Fanchuka-i Mykov fia Lewkus és nagyobbik fia, Bertalan a maguk és Lewkus kisebb fiai: János és János nevében, másik részről ugyanezen Mykov fia Miklós fiai: István, és Márton a maguk és testvéreik (fratres uterini), Felicianus és Jakab nevében előadják, hogy összes birtokaikon megosztóznak. Az Wgacha m.-i Wywhel, Karachunfolua és Werbevch birtokok fele, ami őket közösen illette meg, és Farkasfalva birtok fele, továbbá Wywlak birtok Ke-i fele, amely É felé Berteluk ház telkéig tart, ami határként szolgál, a Bihar m.-i Fanchuka birtok felével a Berukyov folyó mellett levő hegy felől az ugyanott levő 2 Likmolum és Popaga (dict.) malommal Mykov fia Miklós fiainak: Istvánnak, Felicianus-nak, Jakabnak és Mártonnak jutott. Wywlak birtok másik fele a Tisza (Tycia) felől, valamint összes Bihar m.-i birtokaik, úgymint Banth, Meggesay, Fanchal, Weed, Wyvlak és Bulchhyda birtok része, amelyet most birtokolnak, továbbá az említett Fanchuka Berekyov folyó felőli része a faluban épült malommal Lewkus és fiai: Bertalan, János és János

tulajdonába jutott. Lewkus és fiai, valamint Miklós fia István testvéreivel hozzátették, hogy ha más birtokaik, amelyeket most mások tartanak megszállva, idővel visszajutnak kezükre, akkor azokat is fel kell osztaniuk. Továbbá, ha valaki nemzetségükből valamely birtokrészt a most felosztottak közül magának követel, és azt a többiektől elidegeníti, akkor ezt a felek közösen megakadályozzák. Ha Lewkus itt meg nem jelent fiai: János és János ezt a felosztást nem fogadják el, akkor Lewkus és Bertalan a másik félnek 100 M.-t köteles adni. Ha Miklós itt szintén meg nem jelent fiai: Felicianus és Jakab nem fogadják el a felosztást, akkor István és Márton Lewkus-nak és fiainak 100 M.-t fizetnek. Ennek megerősítésére függőpecsétjével ellátott privilegiális oklevelet ad ki. D. in fe. B. regis Ladislai, a. d. 1341. A.

E.: Dl. 38 153. (Újhelyi cs. lt.) Hátoldalán azonos és 16. sz.-i kéz írásával rövid tartalmi összefoglaló, a hártján vörös-zöld zsinóron természetes színű pecsétfészkekben sötét színű, kerek függőpecsét töredéke.

K.: --

429. 1341. jún. 27. Micske

Drugetter Vilmos nádor, a kunok bírása híréül adja: azon a generalis congregatio-n, amelyet jún. 25-én (f. II. prox. p. fe. Nat. B. Johannis Bapt.) Byhor és Karazna m.-k nemesi és közrendűi (ignobiles) részére tartott Myxe falunál, Kallo-i Egyed fia Iwan mr. személyesen megjelenve a maga és testvére, Simon fiai Imre és Péter nevében előadta, hogy a király hűségük jutalmaképpen Lothard, Pál apja, hírhedt hűtlen Zabolch m.-i Hene birtokát örökre nekik adományozta, ez a falu emberemlékezet óta Lothard-é volt. Ezt a nádor többszöri kérdésére az említett m.-k esküdt bírái és összes nemesi egybehangzóan megerősítették. D. 3. die congregationis nostre antedictae et loco prenotato, a. d. 1341.

E.: Dl. 3392. (NRA. 830. 2.) A hártján természetes színű hátlapi pecsét apró töredéke.

K.: AO. IV. 106—107. (78. szám) (kihagyásokkal).

430. 1341. jún. 28.

A váradi egyház kápt.-ja e. megjelenve egyik részről Ilunch úrasszony, István fia János leánya, Ders fia János özvegye, most Domokos fia Jakab felesége, másik részről férje, Jakab a maga és testvére (frater uterinus), János, továbbá Tamás fia Jaakch a maga és testvére

(frater uterinus), Lewkus nevében, az úrasszony előadja: anyai szeretetből és jóakarattól a Külső- (Exterior) Zonuk m.-i Zylaag-ban levő Moon birtokát, ill. földjét, amelyet először nagyanyjától, majd anyjától leányjogon (jus puellaris) örökölt, összes haszonvételeivel, szántóföldekkel, rétekkkel, erdőkel, berkekkel és másokkal, azon határok között, amelyek között régtől fogva birtokolták első birtokosai, odaadja részben férjének, Jakabnak és testvérének, Jánosnak, részben Tamás fiainak: Jaakch-nak és Lewkus-nak örök jogon való birtoklásra, semmi jogot sem tartva meg abban, hanem a birtokjogot teljességgel ráruházza Domokos és Tamás fiaira. Az ezzel kapcsolatos privilégiumokat, 2-t az erdélyi egyház kápt.-jától, a harmadikat a váradi egyház kápt.-jától az utóbbi kápt. színe e. átadta Domokos és Tamás fiainak. Ennek megerősítésére a kápt. pecsétjével ellátott nyílt oklevelet ad ki, és privilégium kiadását ígéri. D. in vig. fe. BB. Petri et Pauli ap., a. d. 1341.

E.: --. Fk.: Dl. 96 219. (Vay cs. berkeszi lt. 215.) A Fk.-en hátlapi pecsét befűzött szalagja látható.

K.: --

431. 1341. jún. 28. Visegrád

Pál országbíró hírül adja: Sowpatak-i Pethene fia Jakab törvényes idézéssel a királyi jelenlét színe e. perbe hívta ugyanezen Sowpatak-i Péter fiait: Miklóst és Jánost, és az ügyet többszöri halasztás után jelen év máj. 1-jére (ad oct. fe. B. Georgii mart., a. in presenti preteritas) tüzték ki. A határnapon Sowpatak-i Pethene fia Jakab az országbíró színe elé járult és ugyanezen Sowpatak-i Péter fiait: Miklós és János ellenében előadta: Sowpatak birtokban levő részüket, amely a néhai Demeter fia Kokos ~ Kakas-é, apai unokatestvérüké volt, és amely Péter fiaitól az ő, valamint Demeter fia Kokos birtokába felosztás révén került, viszont Péter fiait Kokos halála után hatalmaskodva elfoglalták, és elfoglalva tartják. Ennek okát Jakab tudni akarta tőlük. Erre Péter fia Miklós a maga és testvére, János nevében a szepesi kápt. megbízólevelével megjelenve azt válaszolta, hogy Kakas és Jakab örök érvényű birtokfelosztást kívántak tőlük. Ők a néhai Kakas részét nem foglalták, nem is tartják elfoglalva. Mivel ők a Sowpatak birtokban levő rész Kokos-tól örökérvényű felosztás útján Pethene fia Jakabra való szállását nem tagadták, az országbíró írásban (scribendo) felkérte a szepesi kápt.-t, hogy (l. 267. szám). A szepesi kápt. Pethene fia Jakab által bemutatott oklevelében jelentette, hogy (l. 367. szám). Az országbíró a szepesi kápt. oklevelében foglaltak értelmében a birtokrészt Pethene fia Jakabnak ítéli örök birtoklásra, mások jogának

sérelme nélkül. Ennek megerősítésére az országbíró autentikus függőpecsétjével ellátott privilegialis oklevelet ad ki. D. in Wysegrad, 12. die termini reportationis seriei premissorum, a. d. 1341.

E.: Dl. 57 312. (Sóvári Soós cs. lt. 112.) Hátoldalán 18. sz.-i kéz írásával rövid tartalmi összefoglaló, a hártján sárga-zöld zsinóron természetes színű, pajzs alakú, sérült függőpecsét.
K.: AO. IV. 107—109. (79. szám) (kihagyásokkal).

432. 1341. jún. 29. Visegrád

[I.] Károly király (H) értesíti a szepesi egyház kápt.-ját: Somus-i György fia János elmondása szerint Sarus m.-i Marganya birtokának hj.-ra és más birtokoktól való elhatárolásra van szüksége. A király utasítja a kápt.-t, hogy Delne-i János v. Pech (dict.) Demeter v. Delne-i Chuda fia János királyi ember társaságában küldje ki hites emberét, aki szálljon ki az említett birtokra, és a szomszédokat összehívva jelenlétükben végezzen hj.-t, majd hagyja azt György fia Jánosnak mások jogának sérelme nélkül. Az esetleges ellentmondókat János ellenében idézze a királyi jelenlét elé. A király minderről írásos jelentést kér. D. in Vissegrad, f. VI. prox. p. fe. S. Johannis Bapt., a. d. 1341.

Á.: a 498. számú oklevélben.

K.: F. VIII. 4. 492—493. (256. szám); 531—532. (276. szám).

433. 1341. jún. 29.

A [székes-]fehérvári kápt. 1341. jún. 29-i (in fe. Petri et Pauli, a. d. 1341.) nyílt oklevele szerint megjelentek színe e. egyik részről Leegh fia István fiai: Márk és János mr.-ek, Peech nb. nemesek a maguk és testvérük (frater carnalis), Demeter nevében a somogyi konv. megbízólevelével, másik részről ugyanezen nb. Lukács fia Apor mr. a maga és testvérei (fratres uterini), Deseu, Miklós, István és Egyed mr.-ek nevében a pécsi egyház kápt.-ja megbízólevelével, és kötelezték magukat, hogy a Druget Vilmos nádor osztálylevelében (l. 296. és 297. szám) foglalt birtokfelosztás alkalmával felosztatlanul maradt Peech és Bode birtokukat az első adandó alkalmmal hasonlóképpen felosztják egymás között, érintetlenül hagyva a harmadik fél, Gergely bán fia Iwahon fia István részét.

Tá.: 1. Garai Miklós nádor, 1433. márc. 13. Dl. 43 945. (Múz. Ta. Horvát István.)

2. Garai Miklós nádor, 1433. márc. 13. Dl. 43 946. (Múz. Ta.)

K.: Nagy I., Pécz nemzetség 45.

434. 1341. jún. 29.

János prépost és a várad-előhegyi Szt. István első vértanú-egyház konv.-je e. Simon fia Dénes mr. személyesen megjelenve bemutatta előde, Péter prépost 1337. jún. 12-i nyílt oklevelét, és kérte, hogy azt privilegiális formában adja ki. A kápt. a kérést teljesítve az oklevelet privilegiális formában újra kiadja. D. in die fe. Petri et Pauli ap., a. d. 1341.

E.: Dl. 3070. (NRA. 578. 20.) Felül chirographált hártján lila-sárga-vörös zsinóron függött pecsétje elveszett.

K.: --

435. 1341. jún. 29.

Mihály c., Tamás mr. Liptow m.-i c. helyettese (vicegerens) és a m. 4 szb.-ja színe e. személyesen megjelenve egyik részről Lewstachius ~ Leustachius fiai: Vörös (Cyprius) Gergely, Lewstachius, Iwanch, Mátyás és Iwanka, másik részről IPOCH fiai: Mikow, Gábor, Miklós, Kristóf és Lőrinc, előbbieket elmondják: Lubele birtokuk ügyében, amit IPOCH fiai elidegenítettek, de ők saját fáradságukkal és költségükkel visszaszerezték, most fogott bírák: Cipran fia Yan, Damianus fiai: Fekete (Niger) András és Demeter, Péter fia András, Damianus fia Miklós és más nemesek közreműködésével arra a megállapodásra jutottak, hogy az említett birtok Vagh folyó felé eső felét IPOCH fiainak adják, Lewstachius házait és jobbágyainak házait pedig az ő fiainak juttatják. Ha valaki később e felosztás miatt Lewstachius fiait zaklatná, v. megterhelné, akkor irántuk IPOCH fiai szavatosságot vállalnak azzal a kötelezettséggel, hogy ha idővel valamelyik fél v. utódai ezt a megállapodást nem fogadnák el, akkor perkezdet e. 20 M.-t fizessenek az egyezséget megtartó félnek. Erre a felek az oklevéladók színe e. önként kötelezettséget vállaltak. Mivel Leustachius fiai az említett birtokot saját fáradságukkal és költségükkel szerezték vissza, ezért IPOCH fiai nekik 12 M. dénár készpénzben való megfizetését vállalták, birtokrészük Lewstachius fiai része felőli felét a 12 M. fejében ugyanennyiért elzálogosították nekik, és ennek megfizetését 3 részletben vállalták: 4 M.-t nov. 15-én (in oct. B. Martini conf.), 4-et [1342.] márc. 13-án (in oct. mediae

[!] Quadr.), 4-et [1342.] júl. 6-án (in oct. Petri et Pauli) fizetnek oly feltétellel, hogy ha a határidőket nem tartanák be, és az első határnapot elmulasztanák, büntetést fizessenek, ha a másodikat, akkor kétszeres összeget fizessenek, ha a harmadik alkalmat mulasztják el, akkor amit addig fizettek, vesszen el. Ezt Ipocho fia önként vállalták. D. in fe. BB. Petri et Pauli ap., a. d. 1341.

Á.: az 532. számú oklevélben.

Má.: HHStA. Handschriftenabteilung. Österreichische weltliche Archive Weiss, Blau 2. 105. A. B. (Df. 257 957.) (18. sz.-i. hiteles Má.-ban.)

K.: --

436. (1341. júl. 1. e.)

Az egri kápt. oklevele szerint a Nyek birtokban levő földrésznek királyi ember és az egri kápt. tanúságtétele mellett Nyek-i Benth fia Petheu részére történő iktatása idején a szintén Nyek-i Achynctus fia Miklós fia Sándor nem a maga, hanem testvére, György nevében tiltotta a királyi embert az iktatástól.

Eml.: a 471. számú oklevélben.

K.: --

437. (1341. júl. 1. e.)

Az egri kápt. oklevele szerint Nyek birtok Nyek-i Benth fia Petheu részére történő másodszeri iktatáskor Nyek-i Achynctus fia Miklós fiai: Bethlen, György és Dávid a maguk, továbbá testvérük, Sándor nevében személyesen megjelentek, s a helyszínen tiltották királyi és a kápt.-i embert a földrész É-i felének iktatásától.

Eml.: a 471. számú oklevélben.

K.: --

438. (1341. júl. 1. e.)

A szepesi kápt. nyílt oklevele szerint a kápt. e. személyesen megjelenve egyik részről István fia András c., másik részről Korumpah-i Hank testvére, Péter előadták: Komarouch és Chepanfolwa birtokrészek ügyében, amelyek András c. birtokában vannak, és amelyek ügyében Péter c. testvére, Hank perben állt András c.-szel, fogott bírák közreműködésével úgy egyeznek meg a kápt. színe e., hogy András c. Kamarouch birtokban levő teljes részét összes haszonvételeivel és tartozékaival Hank örököseinek adja örök birtoklásra. Chepanfolwa birtokban levő részét 1 házhely (curia) negyed részét kivéve, amely Hank örököseié legyen, 2 egyenlő részre osztják, a felső rész András c.-é, az alsó rész Hank örököseié legyen összes haszonvételeivel és tartozékaival. Hank zsenge korban levő örökösei nevében Hank testvére, Péter c. szavatosságot vállalt a néhai Cardynus c. unokaöccseivel (nepotibus) szemben oly feltétellel, hogy ő és Hank utódai András c.-nek v. utódainak a mindenkori értéken 40 M. dénárt fizetnek, ha a szavatosságnak nem tudnak érvényt szerezni. Mindezt a Scepus-i kápt. megegyezésről szóló oklevele tartalmazta.

Eml.: a 488. számú oklevélben.

K.: --

439. (1341. júl. 1. e.)

Pál országbíró oklevele értelmében júl. 1-jén Nyek-i Benth fia Petheu-nek meg kell jelennie színe e.

Eml.: a 471. számú oklevélben.

K.: --

440. (1341. júl. 1. e.)

Pál országbíró oklevele szerint Myle fia Sydou-nak hatodmagával júl. 1-jén esküt kell tennie a kapornaki konv. e., hogy hatalmaskodással nem okozott 20 M. kárt.

Eml.: a 485. számú oklevélben.

K.: --

441. (1341. júl. 1. e.)

Pál országbíró oklevele értelmében Teuteus mr. Bars m.-i c. júl. 1-jén tartozik megjelenni színe e. a székesfehérvári kápt. ellenében.

Eml.: a 479. számú oklevélben.

K.: Z. I. 619—621. (583. szám).

442. 1341. júl. 1.

A nyitrai egyház kápt.-ja e. Márk [fi]a [Petheu], Tamás vajda embere a maga és László, az esztergomi érsek embere nevében Senta-val, Lipót mr. Kremnech-i [királyi] kamaraispán ügyvédjével személyesen megjelenve tiltakozik az ellen, hogy Gilethy fiai: Miklós és János mr.-ek, Turch-i c.-ek, Priugia-i és Boymoch-i várnagyok vámszedői, valamint Olivér zólyomi c., Theutheus Bors-i c. és testvére, Wezzeus Saskeu-i várnagy a vámszedő-helyeiken átmenő kereskedőktől nem akarnak vámot szedni a királyi kamara kárára, és ennek bizonyására kérték a jelen oklevelet. D. in. oct. B. Johannis Bapt., a. d. 1341.

E.: Dl. 91 318. (Festetics cs. lt. Miscellanea 51.) Hátoldalán azonos kéz írásával tartalmi összefoglaló, a hártján természetes színű, kerek zárópecsét töredéke.

K.: --

Megj.: A [] közötti részek az oklevél más részei alapján történt kiegészítések.

443. 1341. júl. 1.

A zágrábi egyház kápt.-ja e. személyesen megjelenve Petrina szabad faluból (libera villa) Miklós falunagy és Laden polgár a maguk és az odavaló összes polgárok nevében bemutatták [IV.] László király (H) 1274. évi privilégiumát, és kérték annak a kápt. pecsétje alatt történő átírását. Kérésükre a kápt. az említett oklevelet pecsétje felfüggesztésével megerősítve átírja, és újra kiadja. D. in oct. fe. Nat. B. Johannis Bapt., a. d. 1341.

E.: --. Fk.: Dl. 33 914. (NRA. 1531. 3.) A Fk.-en függőpecsétre utaló bevágások láthatók.

K.: Smič. X. 629. (445. szám).

Megj.: Az átírt oklevelet l. Reg. Arp. 2460. szám.